

தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவை.

வெள்ளிக்கிழமை, 1979, ஏப்ரல் 20

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்ட மன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9.00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு முனுஆதி அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

பரணம் கிராம கூட்டுறவு நாணய சங்கம்

குறுகிய கால வினா எண். 49—திரு டி. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) திருச்சி மாவட்டம் அரியலூர் வட்டத்திலுள்ள பரணம் கிராமக் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கத்தின் சிறு விவசாயிகளுக்கு இந்த ஆண்டு கடன் வழங்காதது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், இதுபற்றி பொது மக்களிடமிருந்து மனுக்கள் ஏதேனும் அரசிற்கு வந்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: (அ) ஆம்.

(ஆ) பொது மக்களிடமிருந்து மனுக்கள் ஏதும் வரவில்லை.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும் போது, ஆம் என்றும், பொது மக்களிடமிருந்து மனுக்கள் ஏதும் வரவில்லை என்றும் கூறினார்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். அடுத்த டுகள்வி எண். 50. மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் செயலர்.

[1979 ஏப்ரல் 20]

ஆத்தூரில் மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றம்

குறுகிய கால வினா எண். 50—திரு சி. பழனிமுத்து : மாண்பு மிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) சேலம் மாவட்டம், ஆத்தூரில் முன்சீப் கோர்ட் உடனடியாக நிறுவும் உத்தேசம் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் எப்போது அமுலுக்கு வரும்?

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்):

(அ) & (ஆ) : ஆத்தூரில் மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றம் அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்பு, முன்னுரிமை வரிசைப்படி, கூடுதல் நிதி ஒதுக்கீடு கிடைக்கும்பொழுது அனுமதி வழங்க எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. சி. பழனிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, சேலம் மாவட்டத்தில் ஆத்தூர் மிகப் பெரிய வட்டம். 50,000 மக்கள் வாழ்கிறார்கள். ஆகவே ஆத்தூரில் உடனடியாக மாவட்ட நீதி மன்றம் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு : (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்): தலைவர் அவர்களே, உயர்நீதிமன்றம் பரிசீலித்து உரிமை இயல் நீதி மன்றம் ஆத்தூரில் தேவை என்று அரசாங்கத்துக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறது. அதற்கான முன்வரிசைப் பட்டியலையும் அனுப்பியிருக்கிறது. அந்தப் பட்டியலில் ஆத்தூர் 17ஆவது இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 10 இடங்களில் நீதிமன்றம் திறக்கப்பட்டு விட்டது. நிதி நிலையைப் பொறுத்து, உடனே அங்கே உறுப்பினர் அவர்களுடைய ஆலோசனை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. சி. பழனிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, 4, 5 ஆண்டு களுக்கு முன்பு நீதி மன்றங்களை பரவலாக்க வேண்டும் என்பதற்காக கமிட்டி பார் டிசென்ட்ரலைசேஷன் பார் கோர்ட்டில் ஆத்தூருக்கு வந்தது. சிறு வழக்குகள், பெரிய வழக்குகள் என்று கிட்டத்தட்ட 9,000 வழக்குகள் சேலத்திற்கு எடுத்துச்செல்ல வேண்டி இருக்கிறது. ஆத்தூரில் மாவட்ட முன்சீப் கோர்ட்டு 2 நிறுவலாம் என்று மாவட்ட நீதிபதிக்கு முன்னால் அதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆகவே, அந்தக் கமிட்டி செய்த பரிந்துரையை இந்த அரசு அனுதாபத்துடன் கவனிக்குமா?

1979 ஏப்ரல் 20]

திரு எம். ஏ. ஜெயவேலு (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்): தலைவர் அவர்களே, உயர்நீதி மன்றம் தேவை என்று கருதி அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறது. அரசும் தேவை என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறது. நிதிநிலையைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ஆண்டோ அல்லது அடுத்த ஆண்டோ அங்கே நீதிமன்றம் நிறுவ ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட முன்சீப் கோர்ட்டையும் சப் டிவிஷனல் ஜூடிஷியல் மாக்ஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டையும் இணைத்து ஒரு கோர்ட்டாக ஆக்கும் திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அரசு அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது?

திரு எம். ஏ. ஜெயவேலு : (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்): தலைவர் அவர்களே, பொதுவான கேள்வியைக் கேட்கிறார்கள். இத்தகைய நீதிமன்றத்தை அடவது சப் டிவிஷனல் கம் முன்சீப் கோர்ட்டை ஏற்படுத்தலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சில இடங்களில் ஏற்படுத்தலாம் என்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் இல்லை.

கைத்தறி பாலிஸ்டர் துணிகள்

*வினா எண். 713—திரு. எஸ். கணேசன்: மாண்புமிகு கைத் தறி பஞ்சாலைகள் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) கைத்தறியில் நெய்யப்படும் பாலிஸ்டர் துணிகளின் விலையைக் குறைக்கும் வகையில் இதற்கும் மத்திய எக்ஸைஸ் தீர்வையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசை மாநில அரசு அண்மையில் கேட்டுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : (அ) ஆம்.

(ஆ) கைத்தறியில் தயாராகும் பாலிஸ்டர் துணிக்கு எக்ஸைஸ் வரி விகிதம், மெல்லிய துணிகளுக்கு 33 சத வீதமும், இதர துணி வகைகளுக்கு 50 சத வீதமும் உள்ளது. ஆகையால், கைத்தறியில் தயாராகும் பருத்தி துணிக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்

[1979 ஏப்ரல் 20]

பட்டுள்ளதுபோல் கைத்தறியில் தயாராகும் பாலிஸ்டர் துணிக்கும் நூல்நிலையிலிருந்து பதனிடும் நிலை வரையில் எக்ஸைஸ் வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க மத்திய அரசு கோரப்பட்டுள்ளது. மேலும் கைத்தறியில் தயாராகும் துணி, பதிவு செய்யப்பட்ட கைத்தறிச் சங்கங்களிலோ அல்லது அரசால் நிறுவப்பட்ட அல்லது அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் பதனிடும்போது அளிக்கப்படும் எக்ஸைஸ் வரி விலக்கு கைத்தறி பாலிஸ்டர் துணிகளுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும் எனவும் மத்திய அரசு கேட்கப்பட்டுள்ளது. கைத்தறி அபிவிருத்தி ஆணையாளர் புதுடில்லி, இது குறித்து பரிசீலனை செய்து வருவதாக பதிலளித்துள்ளார்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி துணியை பாலிஸ்டர் ரகங்களிலே உருவாக்குகிற காலக் கட்டத்தில் கதர் துணியையும் பாலிஸ்டர் ரகங்களில் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி துணி பாலிஸ்டர் ரகங்களிலே செய்யப்படுவதுபோல் கதர் துணியிலும் பாலிஸ்டர் ரகங்களில் செய்ய எக்ஸ்பெரிமென்டல் பேச்சிஸ் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதைத் தயாரிப்பதற்கு மத்திய அரசு இன்னும் அனுமதி தரவில்லை.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்வையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு எப்போது எழுதப்பட்டது? சீக்கிரமாகப் பதில் கிடைப்பதற்கு ஏதேனும் வாய்ப்பு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : கைத்தறியில் தயாராகும் பாலிஸ்டர் துணிக்கு, கைத்தறியில் தயாராகும் பருத்தித் துணிக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளதுபோல் நூல் நிலையிலிருந்து பதனிடும் நிலைவரையில் எக்ஸைஸ் வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க மத்திய அரசு கோரப்பட்டுள்ளது. மேலும் கைத்தறியில் தயாராகும் துணி பதிவு செய்யப்பட்ட கைத்தறிச் சங்கங்களிலோ அல்லது அரசால் நிறுவப்பட்ட அல்லது அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் பதனிடும் போது அளிக்கப்படும் எக்ஸைஸ் வரி விலக்கு கைத்தறி பாலிஸ்டர் துணிகளுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும் எனவும் மத்திய அரசு கேட்கப்பட்டுள்ளது. கைத்தறி அபிவிருத்தி ஆணையாளர், புது டெல்லி, இது குறித்து பரிசீலனை செய்து வருவதாகப் பதிலளித்துள்ளார்.

1979 ஏப்ரல் 20]

திரு. க. மருதாசலம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறியில் தயாராகும் இந்த பாலிஸ்டர் துணி எந்தெந்த மாநிலங்களுக்கெல்லாம் அனுப்பப் படுகிறது? மேலும் எங்கெல்லாம் அனுப்புவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : சென்ற ஆண்டுதான் கைத்தறியில் பாலிஸ்டர் துணியை உற்பத்தி செய்து அறிமுகம் செய்து விற்பனைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நமது மாநிலத்திலுள்ள தேவையையே நம்மால் இன்னும் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. அந்த அளவுக்கு இன்னும் உற்பத்தி பெருகவில்லை. ஆகவே இப்போது எந்த மாநிலத்திற்கும் கைத்தறி பாலிஸ்டர் துணி அனுப்பப்படுவதில்லை.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற பாலிஸ்டர் துணி ஏற்கனவே வெளி வந்த பழைய டிசைன்களில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே புதிய டிசைன்களில், இந்தக் கைத்தறி பாலிஸ்டர் துணிகளைக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் கைத்தறி வெள்ளி விழா கண்காட்சியைப் போய்ப் பார்த்தால், எந்த அளவுக்கு புதிய ரகங்கள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

திருநாகேசுவரத்தில் சாயத் தெரழிற்சாலை.

வினா எண். 714—**திரு. செ. இராமலிங்கம் :** மாண்புமிகு கைத்தறி பஞ்சாலைகள் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருநாகேசுவரத்தில் அரசு தரப்பில் சாயத் தெரழிற்சாலை ஒன்று நிறுவும் செயற் குறிப்பு ஏதும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : இல்லை.

பி. காம் . வகுப்புகளில் மாணவர்களைச் சேர்த்தல்.

*வினா எண். 742—**திரு. எஸ். கணேசன் :** மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பி. காம். வகுப்புகளில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள நன்கொடைகள் வசூலிக்கப்படுகின்றன என்ற புகார்கள் களைத் தவிர்க்க புது நடைமுறை ஒன்றை அரசு ஏற்படுத்தி உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

[1979 ஏப்ரல் 20]

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்):

(அ) ஆம்.

(ஆ) அரசுக் கல்லூரிகளில் மாணவர்களை பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி., பி.காம். வகுப்புகளில் சேர்ப்பதற்கான விதிமுறைகள் குறித்து அரசு தனது ஆணை எண். 796, கல்வி, நாள் 19-5-75-ல் விளக்கமான அறிவுரைகள் அளித்துள்ளது. இதே நடை முறை விதிகளையே தனியார் கல்லூரிகளிலும் வணிக இயல் வகுப்பில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு செயல்படுத்தும்படி ஒருசுற்றறிக்கை மூலம் தனியார் கல்லூரிகளுக்கு வேண்டுகோள் விடப்பட்டுள்ளது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த பி.காம். வகுப்புகளுக்கு மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு நன்கொடையாக வகுலித்து வருகிறார்கள் என்ற புகார் வந்து இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி எந்தெந்தக் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு நன்கொடை வாங்கினார்கள் என்ற விபரத்தை தெரிவிக்க முடியுமா? அப்படி வாங்கியவர்கள் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? மேலும் இப்படி மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு என்று நன்கொடை, கல்லூரிகள் வகுலிக்கக் கூடாது என்ற முறையைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசு ஏதாவது ஆலோசித்திருக்கிறதா?

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்): பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எந்தெந்தக் கல்லூரிகளில் இப்படி நன்கொடை வாங்கப்பட்டது என்ற குறிப்பு இல்லை. ஆனால் இந்த முறையைத் தவிர்க்கும் பொருட்டும், இதை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. வணிகவியல் பட்டப்படிப்புக்கு (பி.காம்.) மாணவர்களைச் சேர்க்கும்போது தனியார் கல்லூரிகளில் சிலவற்றுள் நன்கொடை பெறுதல் போன்ற முறை கோடான செயல்கள் நடந்து வருவதாக கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநருக்கு தெரிய வந்தது. அவற்றைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, 1978-79 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வணிகவியல் பிரிவுக்கு மாணவர்களைத் தேர்வு செய்யும் போது பின்வரும் வழிமுறைகள் பின்பற்றப்படல் வேண்டும் என்றும், கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் சுற்றறிக்கை அனுப்பியுள்ளார்.

1. ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் பி.காம். வகுப்புக்கு உள்ள இடங்களில் 40 விழுக்காடு வரைக்கும் புதுமுக வகுப்பில் வணிக இயல் பிரிவில் மிக அதிகமான மதிப்பெண்கள் பெறுபவர்களைப் பொதுப் பங்கில் ஒதுக்கீடு செய்யப்படாத 51 சதவீதம் இடங்கள் நேரடியாகத் தேர்வு செய்ய வேண்டும்,

1979 ஏப்ரல் 20]

2. மாணவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் கிடைக்கப் பெறுவதற்கான கடைசி தேதியை கல்லூரி முதல்வர் நிர்ணயிப்பார். அந்தத் தேதி முடிந்தவுடனே, வந்துள்ள விண்ணப்பங்களை ஆராய்ந்து அவற்றை மதிப்பெண்கள் அடிப்படையில் பட்டியல் செய்ய வேண்டும். ஒதுக்கீடு செய்யாத 51 சதவீதம் இடங்களில் இன்னும் நிரப்ப வேண்டிய காலியிடங்களை முதலில் நிரப்ப வேண்டும். பின்னர் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 31 சதவீதம் இடங்களை அவ்வகுப்பு மாணவர்களைக்கொண்டும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 18 சதவீதம் இடங்களை அவ்வகுப்பு மாணவர்களைக்கொண்டும் நிரப்ப வேண்டும். இவ்வாறு தேர்வு முடிந்த ஒரு வார காலத்திற்குள் மாணவர்களுக்கு நுழைவு அனுமதிச் சீட்டு அனுப்ப வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சரின் பேரவை செயலர் அவர்கள் இவ்வளவு விரிவாகப் படிக்கவேண்டியதில்லை. சுருக்கமாகச் சொன்னால் போதும்.

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி : (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்): இதைத் தவிர்ப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். ஆதலால் விவரமாக இதைப் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

3. பின்தங்கிய வகுப்பினர், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் ஆகியோருக்கு ஒதுக்கிய இடங்களில் எவையேனும் நிரப்பப்படாமல் இருந்தால், அவற்றை கல்லூரி தொடங்கி ஒரு வாரம் வரையில் நிரப்பாமலேயே வைக்க வேண்டும். அவ்வினத்தவருள் தகுதி வாய்ந்த விண்ணப்பதாரர்களின் விண்ணப்பங்கள், இறுதி தேதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கப்பெற்றாலும் அவற்றையும் பரிசீலனை செய்து அக் காலி இடங்களை நிரப்பவேண்டும்.

(முற்பகல் 9-10.)

(4) பி.காம். படிப்புக்கு மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது, பின்வரும் முன்னுரிமை முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும்:—

(1) புகுமுக வகுப்பில் வணிகவியல் பாடப் பிரிவில் முதல் வகுப்பு பெற்றவர்கள் ;

(2) அப்பிரிவில் இரண்டாம் வகுப்பு பெற்றவர்கள் ,

[1979 ஏப்ரல் 20]

(3) அப்பிரிவில் மூன்றாம் வகுப்பு பெற்றவர்கள் ;

(4) புகழுக வகுப்பில் வேறு எந்தப் பிரிவிலேனும் முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் ;

(5) புகழுக வகுப்பில் வேறு எந்தப் பிரிவிலேனும் இரண்டாம் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள்.

இந்த முன்னுரிமை முறையை நேரடியாக மாணவர்களைச் சேர்க்கும் 40 விழுக்காடு இடங்களுக்கும், விண்ணப்பங்கள் பெற்ற கடைசி தேதிக்குப்பின் பட்டியல் போட்டுத் தேர்ந்தெடுத்து அனுமதிக்கப்படும் 60 விழுக்காடு இடங்கள் ஆகிய இரண்டு வகை இடங்களுக்கும் பொருந்துவதாகும்.

(5) சிறுபான்மையினரால் நடத்தப்படும் கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையில், எந்தச் சிறுபான்மையினரின் நலனுக்காக அக்கல்லூரி நடத்தப்படுகிறதோ, அச்சிறுபான்மையினருக்கு பி.காம். வகுப்பில் கொடுத்த இடங்கள் போக எஞ்சியவற்றை மூன்றாவது பத்தியில் சொன்ன முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று அரசு அறிவித்திருக்கிறது.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பி.காம். மாணவர்களைச் சேர்ப்பதில் சில கல்லூரிகளில் பணம் வாங்குவதாகச் சொல்கிறார்கள். இட நெருக்கடி காரணமாகவும், குறைந்த இடம் ஒதுக்கப்படுவதாலும்தான் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, அதிகமான இடங்களை கல்லூரிகளில் ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு உரிமம் வழங்கினால், இத்தகைய நிலை வராது. ஆகவே, எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய இந்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்): மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் யோசனை அரசின் கருத்தில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20]

கல்லூரிகளில் ராக்கிங் முறை.

*வினா எண். 743—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் ராக்கிங் செய்யும் முறைகளை நீக்கிட அரசு ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்):

(அ) & (ஆ) கல்லூரிகளில் புதிய மாணவர்களைக் கேலிக்குள்ளாக்கும் முறைகளை உறுதியான நடவடிக்கை மேற்கொண்டு தடுக்கப்படுதல் வேண்டும் என்று சம்பந்தப்பட்ட துறைத் தலைவர்கள் மூலமாக கல்லூரி முதல்வர்கள் கோரப்பட்டுள்ளனர்.

திரு. கே. பி. நாச்சிமுத்து கவுண்டர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரின் செயலர் அவர்கள் கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் 'ராக்கிங்' செய்வது பற்றிச் சொன்னார்கள். அதேபோல் கல்லூரிகளில் மாணவிகளும் 'ராக்கிங்' செய்வது பற்றி அமைச்சரின் செயலர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அதைப்பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள்?

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்): மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாணவர்கள், என்பதில் மாணவிகளும் அடங்குவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவர் அவர்களே, 'ராக்கிங்' என்பது லா அண்டு ஆர்டர் பிராப்ளமாக மாறிக்கொண்டு, மிகவும் 'மோஸ்ட் இன்ஹுமன்' ஆக மிருகத்தனமாக பல கல்லூரிகளில் நடந்து வருகிறது. அவர்கள் ஆர்டர் அனுப்பியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். * * சில மாணவர்கள் ரெசிஸ்ட் பண்ணுகிறார்கள். அப்படி ரெசிஸ்ட் பண்ணக்கூடிய மாணவர்களையே அரஸ்ட் பண்ணக்கூடிய நிலை வருகிறது. இன்னும் பல்வேறு விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இதைப் போலீஸ்தான் அடக்க வேண்டும்

*மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் (பக்.801) ஆணைக்கிணங்கிக் கற்றப்பெற்றது.

[1979 ஏப்ரல் 20]

என்று சொல்லவில்லை. இப்படி சீரியஸ் புரபோர்ஷனாக வரக் கூடிய இந்த விஷயத்தை, ஆர்டர் போட்டு விடுவதோடு நிற்காமல், இந்த ஸ்டேன்சிலே ஒரு சின்ன செக்ஷன் மாத்திரம் இப்படிச் செய்வதால், அவர்களை மட்டும் அய்சோலேட் செய்து மெஜாரிடி ஸ்டேன்சை இதிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்):

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த ஆண்டு இரண்டு இடங்களில் அப்பேர்ப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடைபெற்றதாக அரசுக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. (1) மண்டலப் பொறியியற் கல்லூரி, திருச்சி, (2) அண்ணாமலை பொறியியற் கல்லூரி, ஆகியவைகளில் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றது. ஆகவே, தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு, அவைகள் ஒடுக்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரிசன வீட்டு வசதி வளர்ச்சிக்கழகம் மூலம் கட்டப்பட்ட

வீடுகள்.

*வினா எண். 744—திரு. எம். கண்ணன்: மாண்புமிகு அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) அரிசன நல வீட்டுவசதி வாரியத்தின்கீழ் 1977-78, 1978-79 ஆண்டுகளில் எத்தனை வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு உள்ளன?

(ஆ) எத்தனை வீடுகள் கட்டுமான வேலையில் உள்ளன? அவை எப்பொழுது முடிக்கப்படும்?

(இ) வரும் ஆண்டில் எத்தனை ஆயிரம் வீடுகள் கட்டித்தர திட்டமிடப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : (அ) தமிழ்நாடு அரிசன வீட்டுவசதி வளர்ச்சிக் கழகம் மூலம் 1977-78 ஆண்டில் 1,850-ம், 1978-79 ஆம் ஆண்டில் 2,448 வீடுகளும் கட்டி முடிக்கப்பட்டு உள்ளன.

(ஆ) 2,704 வீடுகள் கட்டுமான வேலையில் உள்ளன. அவை விரைவில் கட்டி முடிக்கப்படும்.

(இ) 1979-80-ம் ஆண்டில் வீடுகள் கட்டுவது குறித்து அந்த நிதி ஆண்டில் பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கப்படும்.

தலைவர் அவர்களே அடுத்த இரண்டு கேள்விகளையும் இதோடு சேர்த்தே எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

1979 ஏப்ரல் 20]

*வினா எண்.745—திரு. துரை முத்துசாமி, திரு.நா.பழனிவேல்
மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1971-79, 1979-80-ம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு அரிசன வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் எத்தனை வீடுகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது?

(ஆ) அது எங்கெங்கு கட்டப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :

(அ) 1978-79-ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு அரிசன வீட்டு வசதி வளர்ச்சிக் கழகம் மூலம் 1660 வீடுகள் கட்ட உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. 1979-80-ம் ஆண்டில் வீடுகள் கட்டுவது குறித்து 1979-89-நிதி ஆண்டில் பரிசீலித்து முடிவு செய்யப்படும்.

(ஆ) விவரப்பட்டியல் * இப்பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

*வினா எண்.746—திரு. மொ. பெரியசாமி: மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

1979-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி வரை தமிழ்நாடு அரிசன வீட்டு வளர்ச்சிக் கழகத்தால் கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை என்ன? ஆண்டு வாரியாக?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்:

1979-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் வரை தமிழ்நாடு அரிசன வீட்டுவசதி வளர்ச்சிக்கழகத்தால் கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 38,211.

ஆண்டு வாரியான விபரங்கள் கீழ்க்கண்டவாறு உள்ளன.—

(1)	(2)	(3)
1974-75	 10,000	2,892
1975-76	 20,000	27,130
1976-77	 5,045	3,021
1977-78	 5,000	1,850
1978-79	 1,660	3,318
மொத்தம்	 41,705	38,211

..891 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு 1 ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

[1979 ஏப்ரல் 20]

திரு. மொ. பெரியசாமி : இதே போல் மாவட்ட வாரியாக தமிழ்நாடு வீட்டு வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் வீடு கட்டித்தர அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாவட்ட வாரியாகத்தான் தற்போது கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். எந்தெந்த ஊரில் என்ற விவரம் கேட்டால் பிறகு வேண்டுமென்றால் சொல்லுகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : பல்லாயிரக்கணக்கான வீடுகளை அரிசனங்களுக்குக் கட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற இந்தச் சூழ்நிலையில் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வீடுகளில் குடியேற்றப்பட்டுள்ள அரிசனங்கள் அந்த வீடுகளில் குடியேறி ஒரு வருஷம் அல்லது 2 வருஷத்திற்குள்ளாக இடிபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. கதவு நிலைகள் பெயர்ந்து போகும் நிலைமை ஏற்படுகின்றது. பல வீடுகள் உபயோகத்திற்கு வாயக்கற்றவையாக ஆகிவிட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அரசே தன்னுடைய செலவில் ரிப்பேர் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்ற திட்டந்தான் தற்போது செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. கட்டப்படுகிற வீடுகள் தரமாக இருக்கும் வகையில் கண்காணிக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும். ஒரு வீட்டைக் கட்டி முடித்து ஒப்படைத்த பிறகு அந்த வீடு அவர்களுக்குச் சொந்தமாகிவிடுகிறது. அது அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமல்ல. ஆகவே, அதிலே குறைபாடுகள் இருக்குமானால் அவர்களாகவே செய்து கொள்வதுதான் நியாயமாக இருக்கும், பொருத்தமாகவும் இருக்கும்.

திரு. மொ. பெரியசாமி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கட்டிக் கொடுத்த வீடுகளின் பட்டியலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசால் கட்டப்பட்ட வீடுகள் பல இடங்களில் குடிபோக முடியாத அளவிற்கு இடிந்து போய் தரை மட்டமாக இருக்கிறது. அந்த வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : அப்படிப்பட்ட பட்ட புகார்கள் வருகிற நேரத்தில் அலுவலரை அனுப்பி பரிசீலனை செய்து அப்படித் தரம் இல்லாமல் கட்டப்பட்டது என்பதற்கான அறிக்கையைப் பெற்று இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மீண்டும் அவர்களுக்கு அங்கே வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

1979 ஏப்ரல் 20]

திரு. வீ. சின்னையா : 1978-79 ஆம் ஆண்டு அரிசன வீட்டு வசதி வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் 1660 வீடுகள் தான் மாநிலம் முழுவதும் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட வாரியாக எத்தனை வீடுகள்? தாலுகா வாரியாக எத்தனை வீடுகள்? தாலுகாவில் இருக்கும் யூனியன்களில் எத்தனை வீடுகள்? இந்த எண்ணிக்கை மிகக் குறைவானது என்ற நிலையில் அரிசன மக்கள் பெரும் ஏமாற்றத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பத்து கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி பத்தா யிரம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாநிலத் திற்கே மொத்தம் 1660 வீடுகள் கட்டப்படும் என்றுதான் சொன்னேன். மாவட்டத்திற்கு, ஒன்றியத்திற்கு எவ்வளவு வீடுகள் என்பதற்கு அதை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான். இந்தத் துறையைப் பொருத்த வரை இருக்கிற நிதியை வைத்துத்தான் செய்ய முடியும். வேறு எங்காவது கடன் வாங்க முடியுமா என்பது பற்றி இப்போதுதான் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 9-20).

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இந்த வீடு கட்டக் கூடிய திட்டமானது கடந்த காலத்திலே கொஞ்சம் அதிகமாக அமைச்சர் சொன்னதைப் போல் ஆண்டுக்கு அப்போது 37 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இப்போது ஆண்டுக்கு 1,850 என்றும் 2,450 என்றும் 1979-80க்கு ஒன்றுமே இதுவரையில் திட்டமிடப்படவில்லை என்று இருக்கிறது. கிராமப் புறங்களிலே உள்ள வீடு இல்லாத அரிசன மக்கள் எந்த விதமான நம்பிக்கையும், எதிர்காலத்திலே வீடு கிடைக்கும் என்ற நிலையில் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள், ஒரு யூனியனுக்கு 4 வீடுகள் என்றால் 40 கிராமங்களுக்கு 4 வீடுகள் என்ற முறையிலே தான் வருகின்றது, ஆகவே அதிகமான எண்ணிக்கையில் எப்படியாவது நிதியைப் பெறுங்கள், பட்ஜெட்டிலே ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி, தி.மு.க. அரசாங்கமே செய்தது என்றால் நீங்கள் ஏன் செய்ய மறுக்கிறீர்கள்? ஆகவே அதிகமான வீடுகளை குறைந்த வருமானம் உள்ள ஏழைகளுக்குக் கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : ஒவ்வொரு ஆண்டும் 2 கோடியே 20 லட்சம் ரூபாய் தான் வீட்டு வசதிக்காக ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆகவே கிடைக்கிற தொகையைக் கொண்டு தான் இந்த வீடுகளைக் கட்ட வேண்டிய நிலையில் இந்தத் துறை இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் மற்ற எல்லா மாநிலங்களிலேயும் இது போன்று இலவசமாக வீடுகள் கட்டுகிற

[1979 ஏப்ரல் 20]

திட்டம் நடை முறையில் இல்லை. மத்திய அரசாங்கம் கூட ஏன் தமிழ்நாடு மட்டும் இலவசமாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கிறது என்று கேட்டிருக்கிறது. ஆகவே எல்லா மக்களுக்கும் வீடுகளைக் கட்டித்தர வேண்டுமென்றால் கடன் திட்டத்தில் அதைக் கொண்டு வரலாமா என்று அரசு யோசித்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

திரு. ரா. அய்யாச்சாமி : தமிழகத்திலே கோவை மாவட்டம் பெரிய மாவட்டம். கோவை மாவட்டத்திலே அரிசனங்களுக்காக எத்தனை வீடுகள் இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே தாராபுரம் தொகுதியிலே எத்தனை வீடுகள் கட்டுவதற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த ஆண்டு என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : கோவை மாவட்டத்திற்கும் வீடுகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. எத்தனை வீடுகள் என்கிற விவரம் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் தொகுதிக்கு எதிர் காலத்தில் அரசு அனுதாபத்தோடு பரிசீலிக்கும்.

திரு. எம். அண்ணாமலை : அரிசனங்களுக்காகக் கட்டப் பட்டுள்ள வீடுகளிலே நிறைய முறைகேடுகளும் பழுதும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று பரவலாகப் புகார் வந்திருக்கிறது. ஒரு சிமிண்டுக்கு 8 மணல் என்றால் மேலும் சேர்த்து 12 ஆகப் போடுகிறார்கள் என்ற காரணத்தால் தான் பழுது அடைகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது, அதை பரிசீலித்து மாற்றுவதற்கு அரசு முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : அரசாங்கம் ஒரு சட்டி சிமிண்டுக்கு எத்தனை சட்டி மணல் போட வேண்டுமென்று ஆணையிடவில்லை. அந்த அந்தப் பகுதியிலே உள்ள கண்ட்ராக்டர்கள் செய்கின்ற வேலையைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது. தீவிரமாக அதைக் கண்காணித்து தற்போது தரமான வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன.

1979 ஏப்ரல் 20]

திரு. வ. மு. சுப்பிரமணியன் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கின்றபோது அரசாங்கமே இலவசமாகக் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு அதிக சாத்தியம் இல்லை. கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் வட்டியில்லாத கடன் தருகிறார்கள். ஆனால், அதைப் பெறுவதில் சிக்கல்கள் இருப்பதால் அதைப் பெற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அந்தக் கடன்களைப் பெற்று அவர்கள் வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இந்தத் துறையிலிருந்து கடன் எழுப்பி அதை மூலமாகப் பரவலாக ஆயிரக்கணக்கான வீடுகளைக் கட்டலாமா என்று இப்போது தீவிரமாக யோசிக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : அரிசனங்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கிற இந்த வீடுகள் சன்னமாக சோழிக் கூண்டுபோல் இருக்கின்றன. ஆனால் நல்லவிதமாக குடியிருக்கலாய்க்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இதை மனதிலே கொண்டு பெரிய வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்பு 207 சதுர அடியில் வீட்டினைக் கட்டினார்கள். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் மனது வைத்து அதை 237 சதுர அடியாக மாற்றியிருக்கிறார். தற்போது கொஞ்சம் பெரிய வீடாகத்தான் கட்டிக் கொடுக்கிறோம்.

பக்கிங்காம் கால்வாய் சீரமைப்பு.

***மாணா எண் 747—திரு. எஸ். கணேசன் :** மாண்புமிகு வேளாண்மை, பாசனத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1898 ஆம் ஆண்டில் ரஸ்ஸல் என்ற இன்ஜினியர் பிளானுடன் பக்கிங்காம் கால்வாயைப் பற்றி எழுதியுள்ள நூலின் அடிப்படையில் பக்கிங்காம் கால்வாயை சீர்படுத்த அரசு உத்தேசித்துள்ளதா.

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

[1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

கீழ்பவானி பாசனத் திட்டம்.

*வினா எண் 748—திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன் :
மாண்புமிகு வேளாண்மைப் பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) கீழ்பவானி பாசனத் திட்டத்தில் ஒரு போகம் நஞ்சை, ஒரு போகம் புஞ்சை என்றிருப்பதை முழுவதும் புஞ்சை என்று மாற்றும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், பயிர் கட்டுப்பாடு ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு மு. ஜான் வின்சென்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் பல பகுதிகளிலுள்ள குளங்களில் மராமத்து சரியாக செய்யப்படாது மண் பெருக்கு இருக்கிறது. அதனால் தண்ணீர் ஊற்று, பிடிப்புக் குறைவாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட குளங்களில் புல்டோசர் வைத்து, மண்ணை அப்புறப்படுத்தி, நீர்ப்பெருக்கை அதிகப்படுத்த அந்த அரசு முன்வருமா? அதுகுறித்து ஏதேனும் செயற்குறிப்பு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மூலக் கேள்வி கீழ்பவானி திட்டத்தைப் பற்றியது.

திரு. க. நாச்சிமுத்து : பேரவைத் தலைவரவர்களே, எவ்வளவு ஏக்கர் இத் திட்டத்தின்மூலம் பாசன வசதி பெற்று வருகிறது? அத் திட்டத்தின்மூலம் அவினாசி, பல்லடம் போன்ற வறட்சிப் பகுதிகளுக்கு பாசன வசதியை விரிவுபடுத்த அரசிடம் திட்டம் ஏதாவது உண்டா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்பவானி திட்டத்தின் மூலமாக 207,000 ஏக்கர் பாசன வசதி பெற்று வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தின்மூலம் அவினாசி, பல்லடம் போன்ற பகுதிகளுக்கு—கீழ்பவானி மூலமாக, பாசன வசதியளிக்க—எந்தப் புதிய திட்டமும் இதுவரையில் அரசிடம் இல்லை. ஆனால், அவினாசி, பல்லடம் போன்ற வறட்சிப் பகுதிகளை வளம் உள்ள பகுதிகளாக மாற்றத் தான் இன்று மேற்கு நோக்கிப் போகின்ற நதிகளை, கிழக்கு நோக்கித் திருப்பிவிட வேண்டுமென்ற திட்டம்—அதேபோல், பாண்டியாறு புன்னம்புமா திட்டம்—இந்தத் திட்டங்களால் நிரந்தரமாக, அவினாசி, பல்லடம் போன்ற பகுதிகள் பாசன வசதி பெறும்.

திரு. ரா. அய்யாச்சாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, உப்பாறு அணைக்கு தண்ணீர் அதிகமாக வருகிற காரணத்தால், உப்பாறு அணையை, இடது புறத்தை அதிகப்படுத்த உத்தேசம் உண்டா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உப்பாறு பற்றி, தனிக் கேள்வி போட்டால், தனியாகப் பதில் சொல்கிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்போது கீழ்பவானி பிராஜக்ட் மூலம் 207,000 ஏக்கர் பாசனம் பெறும் என்று குறிப்பிட்டார். இந்த 207,000 ஏக்கர் பாசனம் ஏற்பட்டது என்றால், இது புஞ்சைப் பாசனத்திற்குப் போட்டிருக்கிற திட்டம் தானே? எவ்வளவு நஞ்சையாக இப்பொழுது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி நஞ்சைப் பிரதேசமாக, அதிகம் அதிகமாக மாற்றிக் கொண்டிருப்பதனால், ஆயக்கட்டின் கடைக் கோடியிலிருக்கிற..... (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : துணைக் கேள்வி போடுங்கள். விளக்குவதற்கே 5 நிமிடங்கள் ஆகிறது. நேரம் இல்லை எல்லோருக்குமே சந்தர்ப்பம் தர வேண்டும்.

திரு கு. ரமணி : கடைக்கோடியிலான விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காத கஷ்டமான நிலை வந்திருக்கிறதா, இல்லையா? அப்படி வராமல் தடுத்து, 207,000 ஏக்கருக்கும் தண்ணீர் வர அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : கீழ்பவானி திட்டம், It was commissioned in the year 1953.

[1979 ஏப்ரல் 20]

207,000 ஏக்கர்களுக்குப் புஞ்சைப் பாசன வசதி ஏற்படுத்துகின்ற திட்டம்தான் இந்தத் திட்டம். ஆனால், அதன் பின்னாலே, 1964-லே கீழ்பவானி திட்டத்தை ஒரு போகம் நஞ்சையாகவும், ஒரு போகம் புஞ்சையாகவும், மாற்றி மாற்றி விடுகின்ற அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதன் மூலமாக Turn system என்றும் Zonal system என்றும் இரு பகுதிகளாக மாற்றி, Odd years என்றும் Even years என்றும் அதன் மூலமாகப் பாசன வசதி கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது. Tail end-ஐப் பொறுத்தவரையில், கடைமடைப் பகுதிகளிலே எப்போதுமே தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை என்பது பொதுவாக எல்லா இடங்களிலுமே இருக்கிற குறைபாடு. ஆகவே, கடைமடைப் பகுதிகளிலே தண்ணீர் கிடைக்கவில்லையென்றால்—மேலே இருக்கிற ஆயக்கட்டுதாரர்கள், அவர்களுக்கு மட்டுமே கிடைக்க வேண்டிய நீரை உபயோகித்தால், கண்டிப்பாக கடைமடைப் பகுதிகளிலே இருக்கிற விவசாயிகளுக்கும் தட்டுப்பாடில்லாமல் தண்ணீர் கிடைக்கும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்குவதற்காகத் தான் இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது.

(முற்பகல் 9-30)

திரு. சொ. ந. பழனிசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே கீழ்பவானி திட்டத்தை, கீழ்அவினாசி பகுதி விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பயன்படுத்துவதற்கு ஏதுவான வகையில் அங்கே யுள்ள குளம் குட்டைகளில் தண்ணீர் நிரப்புவதற்கு ஒரு ஸ்கீம் போட அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, இது வரையிலும் இல்லை. இனிமேல் வேண்டுமானால் மாண்புமிகு உறுப்பினரின் யோசனை பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. பொ. தங்கவேலு கவுண்டர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, போரூர், கலசப்பாக்கம் பகுதியில் சென்று கொண்டு இருக்கும் ஆற்றில் இருந்து மேல்மலையூர் பெரிய ஏரிக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வர ஏற்கனவே இருந்த அரசு முடிவு செய்து இருந்தது. அந்தக் கால்வாயைச் செப்பனிட்டால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாய மக்களுக்கு—அது மிக அனுகூலமாக இருக்கும். ஆகவே, அதனை உடனடியாகச் செய்ய அரசு முன் வருமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ் பவானியிலிருந்து மேல் மலையனூர் போக வேண்டுமானால் நீண்ட நாள் பிடிக்கும். தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு: தலைவர் அவர்களே, பவானி சாகர் அணை புளியம்பட்டி, நம்பியூர் வட்டாரங்களை மிகவும் பாதித்து இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளில் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லக்கூடிய யோசனை நல்ல யோசனையாக இருந்தாலும், இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலையில் காவிரி நீர்ப்பிரச்னை நம்முடைய தலைமேல் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்னை தீர்ந்து போனால் பின்னர் யோசிக்கலாம்.

திரு. கா. வே. கந்தசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளியாறு, திருமூர்த்தி நகர் அணையில் இருந்து தண்ணீர் எடுத்துச் சென்று சென்ற ஆண்டு 1 லட்சத்து 19 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பயன்பெறும் வகையில் கால்வாய் அமைக்க 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக அரசு அறிவித்தது. ஆனால் இது வரைக்கும் அந்தத் திட்டம் தொடங்கப்படவில்லை ஏன் என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏன் என்ற கேள்விக்குப் பதில் அவருக்குக் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன். பரம்பிகுளம்-ஆளியாறு திட்டத்திற்கு இப்போது தான் ஸ்டாலிப் சாங்ஷன் ஆகி இருக்கிறது. உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறோம்.

திரு. செ. சதாகிவம்: தலைவர் அவர்களே, கீழ் பவானி திட்டத்தை விரிவுபடுத்தம் எண்ணம் உண்டா? அதோடு கீழ் பவானியின் வாய்க்கால் கடைப்பகுதி திருச்சி ஜில்லாவில் செல்கிறது. அந்தப் பகுதியில் பெரும்பாலும் தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளில் அணையில் தண்ணீர் நிரம்பி இருப்பதால் பிரச்னை இல்லை. கடைகோடிப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் வராமல் இருப்பதால், அந்தக் கால்வாய் முழுவதையும் ஒழுங்குப்படுத்தி சரியான முறையில் தண்ணீர் விட அரசு முன் வருமா?

[1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவர் அவர்களே, கீழ் பவானி திட்டம் கோவை, திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களுக்குப் பயன்படுகிற திட்டம். கரூர் பகுதி கடைப்பகுதியாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு காலாகாலத்தில் தண்ணீர் கிடைக்காமல் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையைப் போக்க ஆலோசித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

திரு. எம். எம். ஏ. ரசாக்: தலைவர் அவர்களே, கேரள ஆற்று தண்ணீர் தமிழ் நாட்டிற்குக் கொண்டு வர பேச்சுவார்த்தை நடப்பது எந்த நிலையில் இருக்கிறது. அந்தப் பேச்சுவார்த்தையின் பயனாக நெல்லை மாவட்டம் பயன்பெற வாய்ப்பு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பேச்சுவார்த்தையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அய்யன்குளம் வாய்க்கால் மராமத்துப் பணிகள்.

* வினா எண் 749.—திரு. என். பழனிவேல்: மாண்புமிகு வேளாண்மை பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

பழனி வட்டம் ஆயக்குடி பகுதியில் உள்ள அய்யன்குளம் மற்றும் அதை ஒட்டிய வாய்க்கால் மராமத்து வேலைகளுக்கான தொகை 1978 சனவரியிலேயே சாங்ஷன் செய்யப்பட்டும் இதுவரை வேலை ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: திட்டத்தின் துவக்க வேலைகள் முடிவடைந்து பின் டெண்டர்கள் கோரப்பட்டுள்ளன. ஒப்பந்தக்காரர் நியமிக்கப்பட்டபின் வேலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

1979 ஏப்ரல் 20]

கருப்புக் கற்கள் ஏற்றுமதி.

*வினா எண் 750—திரு. சி. பழனிமுத்து: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) தேசிய மயமாக்கப்பட்ட கருப்புக் கற்கள் ஏற்றுமதி (Granite Stone) பற்றி ஆய்வு செய்ய குழு அமைக்கப்பட்ட உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்பொழுது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் :

(அ) இதற்கென ஆய்வுக்குழு அமைக்கும் எண்ணம் இல்லை.

(ஆ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு சி. பழனிமுத்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தேசியமயமாக்கப்பட்ட இந்தக் கறுப்புக் கற்கள் தமிழ் நாட்டில் எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கின்றன. அதனுடைய விலையானது தங்கத்தின் விலையை விட அதிகமாக வெளிநாடுகளில் இருக்கிறது. அந்த மாதிரியான சிறப்பு அம்சத்தை மனதில் கொண்டு இந்த அரசு குழு அமைத்தால், அவர்கள் கற்களைப் பற்றி தேர்வு செய்து, அறிவுரை கூற முடியும் என்பதால், குழு அமைக்க அரசு மறுபரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல கறுப்புக் கற்கள் ஏற்றுமதிக்கு நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. ஆகவே ஏற்றுமதிக்கென்று ஒரு தனி குழு அமைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்போது இருக்கின்ற மார்க்கெட்டின் அடிப்படையிலேயே நாம் ஏற்றுமதி செய்தாலே போதுமானது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவரவர்களே, இந்தக் கற்களை அரசு வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு என்று இந்தக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னால் பல பேர் பல்லாண்டுகளாக இந்தக் கற்களை வைத்துக் கொண்டு வெளிநாட்டிற்கு அனுப்புவதாகச் சொல்லி இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கொள்ளை அடித்து பல தவறுகள் செய்திருப்பதாக பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தது. அவர்களமீது எல்லாம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு செயற்குறிப்பு ஏதேனும் வைத்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, தனியார் பலபேர் அதிலே ஈடுபட்டு, செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி செல்வத்தைச் சேர்த்தார்கள் என்பது உண்மை. அதை எல்லாம் தடுக்கின்ற வகையில் 7—12—1977 அன்று அரசு ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்து கறுப்புக் கற்களை அகல்வதற்குரிய உரிமம் தனியாருக்கு வழங்கப்பட மாட்டாது என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். நடைபெற்றிருக்கின்ற தவறுகளைச் செய்தவர்களைப் பற்றித் தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் தருகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, இப்போது அரசாங்கமே அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடலாம் என்ற நோக்கத்தோடு இந்தக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு செயல்படுவதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இதுவரையிலே ஒரு கல்லைக்கூட வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யவில்லை. ஆகவே பணியாளர்களுக்குச் சம்பளம்தான் இலட்சக்கணக்கான அளவில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதே தவிர பணி உண்மையிலேயே தொடங்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு கூறப்படுவது உண்மையா? அப்படியானால் அரசு நடவடிக்கை எடுத்து இந்தக் கற்களை அரசாங்கமே வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்கின்ற இந்தப் பணியை துரிதப்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு கனிவள நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டு 1979-80 ஆம் ஆண்டில் சுமார் 1½ கோடிக்கு இந்தக் கல்லை ஏற்றுமதி செய்யலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அந்த அளவிற்குக் கற்கள் வெட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே நிகர லாபம் 65 இலட்ச ரூபாய் டைட்க்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. க. இரா. சின்னராசு : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கறுப்புக்கல் வெட்டுகின்ற தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் அதனைத் தேசியமயமாக்கிய பிறகும் தனியார் பலருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பிறகு அவர்கள் கற்களை ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறார்களே, அது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தனியார் எத்தனை பேர்கள் என்ற விவரம் இல்லை. ஆனால் தேசியமயமாக்கப்பட்டு உத்தரவு பிறப்பித்ததை எதிர்த்து சிலபேர் அதாவது 34 பேர் ரிட் மனு ஹைக்கோர்ட்டிலே தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். வழக்கு விசாரணையில் உள்ளது.

1979 ஏப்ரல் 20]

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த கறுப்புக் கற்களை வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலமாக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அன்னியச் செலாவணியை நாம் பெற முடியும். அப்படி இருந்தும் அரசாங்கத்தினுடைய 7—12—1977 அன்றைய உத்தரவுக்குப் பிறகும் தொடர்ந்து தனியார்கள் குன்னம் போன்ற பல இடங்களில் வெட்டி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அந்தக் கல்லைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சதுர அடியை எடுத்து அனுப்பினால் கூட 4 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கிறது என்றும், பாலிஷ் பண்ணி அனுப்பினால் 6 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப் பட்ட கற்களை வெளிநாட்டிற்கு அரசாங்கமே ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய நிலைமை வந்தால் அன்னியச் செலாவணி நிறையக் கிடைக்கும். ஆகவே தேசியமயமாக்கப்பட்ட உத்தரவை மட்டும் போட்டுவிட்டதோடு நின்றுவிடாமல் அரசே ஏற்று நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமா? மேலும் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே இருக்கின்ற காண்ட்ராக்டர்களை ரத்து செய்ய அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில், உடையாந்தம், குன்னம், வி. பரங்கினி போன்ற கிராமங்களில் தமிழ்நாடு கனிவள நிறுவனம் இந்தக் கறுப்புக் கற்களை வெட்டி எடுக்க வேண்டும் என்று அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஏற்கனவே வெட்டி எடுக்கின்றவர்கள் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடர்ந்திருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்களுக்கு இன்னும் அந்த அனுமதி இருக்கின்றது. சில இடங்களில் லீஸ் இன்னும் முடியவில்லை, ஆகவே அந்த லீஸ் முடிந்த பிறகுதான் எடுக்க வேண்டும். அத்தோடு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பையும் எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும்.

25 கன மீட்டர் அளவுள்ள இந்தக் கல் 400, 600 அமெரிக்க டாலர்கள் விலை மதிப்புள்ளது. ஆகவே உண்மையிலேயே அன்னியச் செலாவணி கணிசமாகப் பெறுவதற்கு இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பு.

திரு. எம். எம். ஏ. ரசாக் : தலைவரவர்களே, வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்கின்ற இந்தக் கறுப்புக் கற்கள் எந்தெந்த இடங்களில் கிடைக்கின்றன. அவைகள் அனைத்தையும் இந்த அரசு தேசியமயமாக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே தற்போது தர்மபுரி, சேலம், கோயம்புத்தூர், தென்னாற்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய மாவட்டங்களில் 11 இடங்களில் தமிழ்நாடு கனிவள நிறுவனம் குத்தகை உரிமம் வழங்கியிருக்கிறது.

[1979 ஏப்ரல் 20]

[முற்பகல் 9-40.]

திரு. செ. சதாசிவம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கற்களை அன்னிய நாடுகளுக்கு, வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதினால் நமக்கு அன்னியச் செலாவணி அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அந்தக் கற்களை ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும்போது, முறையாக மெருகேற்றப்பட்டு நல்ல முறையில் வசூலிக்கப்பட்டு அந்த மூலப் பொருள் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. அதனால் நம்முடைய நாட்டிலேயே அந்த மூலப் பொருள்களை மாற்றி பட்டைதீட்டி வியாபாரம் செய்தால் அதிகமாகத் தொகை கிடைக்கும் என்பதை அரசு உணர்ந்து தமிழகத்திலேயே அந்த கனிவளத்தை மாற்றக் கூடிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, செப்பனிடா பாளங்களாக நம்மிடத்திலே பெற்று ஜப்பான் நாட்டினர் அதை மெருகேற்றி அதிக விலைக்கு விற்கின்றனர். மெருகேற்றும் வேலையை இங்கேயே மேற்கொள்ளலாம் என்பது பற்றியும் பரிசீலித்துக் கொண்டு வருகிறோம். திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் கேட்கிறபோது எவ்வளவு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது என்று கேட்டார், 1—4—78 முதல் 31—1—79 முடிய நமது டான்சி நிறுவனம் மூலமாக 22.45 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள 527 க. மீ. கருப்புக் கற்களை ஏற்றுமதி செய்துள்ளது.

திரு. ரா. மார்த்தப்பந்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஒரு பகுதியிலே இந்தவித சிறு கற்கள் இருப்பதாகவும், அதை ஏற்கனவே எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் காண்டிராக்டர்களில் ஏதோ முறைகேடுகள் இருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. அதைப்பற்றி அரசு அறியுமா? அப்படி முறைகேடுகள் இருந்தால் அதைத்தடுப்பதற்கு அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, முறைகேடுகள் இருப்பின் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. எச். ஜி. அறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கருப்புக் கற்கள் தேசிய மயமாக்கப்படுவதைப் பற்றி நமது அமைச்சர் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பிறகு, அதிகமாகக் கற்கள் நமது ஆர்பரில் கப்பல்கள் மூலமாக ஏற்றுமதி செய்து வருகிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதனுடைய விலை என்ன பார்ஸ்டு

1979 ஏப்ரல் 20]

டிபார்ட்மென்ட், வனத்துறையிலிருந்து எவ்வளவு போடப்படுகிறது, ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட்டில் எவ்வளவு போடப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் சொந்தப்பட்டா நிலங்களில் இருக்கிற கற்களை எடுப்பதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, வலை வ்வரம் ஏதும் எனிடம் இல்லை. தனியார் நிலங்களில் இருக்கும் கற்களை எடுக்கும் உரிமையும் கனி வள நிறுவனத்திற்குத்தான் உண்டு என்பது அரசு உத்தரவு.

கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளின் கணக்குகள் தணிக்கை.

வினா எண். 751—திரு. சி. கோவிந்தராசன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளின் கணக்குகள் ஆண்டு தோறும் உரிய காலத்தில் தணிக்கைகள் செய்யப்படுகின்றனவா?

(ஆ) இல்லையெனில், அதற்கான காரணங்கள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளின் உப விதிகளின்படி நிர்வாகக்குழு கணக்காண்டு முடிந்த ஒன்பது மாதங்களுக்குள் தணிக்கை சான்றிதழைப் பெற்று பேரவைக் கூட்டத்தின் முன் வைக்க வேண்டுமென உள்ளது. இதன்படி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளின் கணக்குகள் ஆண்டுதோறும் பொதுவாக கணக்காண்டு முடிந்த 9 மாதங்களுக்குள் தணிக்கை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், சில கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளின் தணிக்கை சான்றுகள் வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது.

(ஆ) கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளின் தணிக்கைகள் கூட்டுறவு சங்கப்பதிவாளரால் பட்டயத்தணிக்கையாளர் மூலமாக முடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பட்டயத் தணிக்கையாளர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். தணிக்கையாளர் நியமனம் செய்வதில் அதற்கு முன் ஆண்டுக்கான தணிக்கை அறிக்கை தணிக்கையாளரிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற பின்தான் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று வழிமுறை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஏதாகிலும் ஒரு ஆண்டில் தணிக்கை சான்றிதழ் வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்பட்டால் அது பின்பின்வரும் ஆண்டுகளிலும் தாமதம் ஏற்பட வழியேற்படுகிறது.

தணிக்கையில் காலதாமதம் ஏற்படாமலிருக்க கூட்டுறவு சங்கப் பதிவாளர் தணிக்கையாளர்களை நியமனம் செய்யும் பொழுது ஒரே தணிக்கையாளரை 2 ஆண்டுகளுக்கு தணிக்கை

[1979 ஏப்ரல் 20]

யாளராக நியமிக்கும்படி 17—11—78 அன்றைய அரசின் ஆணையின் மூலம் கோரப்பட்டுள்ளார். 6 மாத காலத்திற்குள் தணிக்கை சமர்ப்பிக்காவிட்டால் தணிக்கையாளர்களின் நியமனம் ரத்து செய்யவும் எச்சரிக்கை விடப்பட்டுள்ளது.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 2, 3 சர்க்கரை ஆலைகளில் தணிக்கை கணக்குப் பார்ப்பதற்காக, குறிப்பாக கள்ளக்குறிச்சியில் உள்ள சர்க்கரை ஆலையில் 3 ஆண்டுகாலமாக ஒவ்வொரு முறையும் தள்ளி தள்ளிப் போடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது 1979 நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. கள்ளக்குறிச்சி சர்க்கரை ஆலையில் தணிக்கை கணக்கு 1976 ஆம் ஆண்டுதான் முடிந்திருக்கிறது. 9 மாதங்களுக்குள் தணிக்கை செய்யப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவு இருப்பினும் இத்தகைய நிலை ஏன் ஏற்படுகிறது. இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு அந்தந்த வருடத்திற்குரிய போனஸ் கொடுப்பதிலும், கரும்பிற்கான நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதிலும் சிக்கல்கள் ஏற்படுகிறது என்பதை அறிந்து இதை முறைப்படுத்த அரசு ஏதாவது செய்ய முன் வருமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கள்ளக்குறிச்சி சர்க்கரை ஆலையில் 1975—76 ஆண்டு வரையில்தான் தணிக்கை நடந்திருக்கிறது என்பது உண்மை. ஆனால் அதுபோல் எல்லா ஆலைகளிலும் நடைபெறுவது இல்லை. கள்ளக்குறிச்சி சர்க்கரை ஆலையிலும், மதுராந்தகம் சர்க்கரை ஆலையிலும்தான் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அரசு அதுபற்றி ஆராய்ந்து இந்த தணிக்கை செய்யும் வேலையை அரசே ஏற்று, தனி தணிக்கை துறையை ஏற்படுத்தலாம் என்று அரசு விரும்புகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பண்ணைசேதுராம் : கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளில் உள்ள கணக்கைத் தணிக்கை செய்ய வேண்டும். அதற்காக தணிக்கையாளர்களை நியமனம் செய்வோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரை ஆலை தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் போனஸ் விவகாரத்தில் தகராறு ஏற்பட்டு டிரிப்யூனலுக்குச் சென்று ரூபாய் 47 லட்சம் தரவேண்டும் என்று தீர்ப்பு அளித்தும் கூட தொழிலாளர்களுக்காக வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு போகும் இடைத்தரகர்கள் ரூ. 14 லட்சம்கிடைத்தால் போதும் என்று அங்கே பேரம் பேசி 14 லட்சம் ரூபாய் வாங்குவதற்குப் பதிலாக 12 லட்சம் ரூபாய் வாங்கி, 2 இலட்சம் ரூபாய் கையாடல் செய்து தொழிலாளர்களுடைய வயிற்றில் அடித்திருக்கிறார்கள் அந்த இடைத்தரகர்கள்.....

[1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தப் பிரச்சினை சம்பந்தமாகத் துணைக் கேள்வி கேளுங்கள். இப்படியே பேசிக் கொண்டிருந்தால் என்ன அர்த்தம்?

திரு கே. பண்ணைசேதுராம்: அப்படி இடைத்தரகர்கள் செய்வது அரசுக்குத் தெரியுமா. அப்படிப்பட்ட கணக்குகளை தணிக்கைசெய்ய தணிக்கையாளர்களைப் போட இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன்: இந்தக் கேள்விக்கும் தனியார் சர்க்கார் ஆலைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

திரு என். சங்கரய்யா: தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் மூலக் கேள்விக்குத் தொடர்பில்லாத கேள்வியை கேட்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். இப்போது எந்த அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களை தொடர்பு இல்லாத கேள்வியைக் கேட்க, அனுமதிக்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு க.உரோ. எட்மென்ட்: அனுமதி கொடுக்கின்ற அதிகாரம் உங்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தைப் பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்பது முறையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் பாராளுமன்ற முறையை நன்கு தெரிந்தவர். அவர் பேசும் போது பிரச்சினையொட்டிய துணைக் கேள்வி கேளுங்கள் என்று சொல்லி மணி அடித்தேன். சங்கரய்யா அவர்கள் ஒரு கட்சித் தலைவர். அவர்கள் என்னை அந்தக் கேள்வியைக் கேட்க எப்படி அனுமதி கொடுக்கலாம் என்று கேட்பது பாராளுமன்ற விதி முறைக்கு சரியல்ல.

திரு என். சங்கரய்யா: இங்கே இரண்டு விதமான முறைகளில் சொல்லப்படுகின்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் அப்படிச் சொல்ல மாட்டேன். அவர்கள் கேட்டது சம்பந்தம் இல்லாத கேள்வி தான். அதற்காகத்தான் மணியடித்து அப்படி கேட்கக் கூடாது என்று சொன்னேன்.

திரு கு. ரமணி: உங்கள் பெயருக்கு மாசு கற்பிக்க வேண்டும் என்று நோக்கம் அல்ல. கேள்வியே இம்புடேஷனில் வருகிறது. தொழிலாளர்களும், தொழிற்சங்கங்களும் ஏற்கனவே செய்து கொண்ட ஒப்பந்தங்களுக்குப் பிறகு, வேறு ஒரு நோக்கத்தோடு

[1979 ஏப்ரல் 20]

அந்த இடைத் தரகர்களும், மற்றவர்களும், அதை ஒரு விவகாரமாக ஆக்கி வழக்குப் போடுவதற்குரிய நிலையை சர்க்கார் உருவாக்குகிறது என்றால் அது இம்புடேஷனில் வருகிறது. அது சரியா? (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் அனுமதிக்க இயலாது உட்காருங்கள். தாங்கள் கேட்கும் கேள்விக்கும் இந்த பிரச்சினைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

கூடலூர் தாலுக்காவில் அரசு நிலங்கள் ஆக்கிரமிப்பு.

*வினா எண் 752—திரு கே. உச்சி : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) கூடலூர் தாலுக்காவில் அரசுக்கு சொந்தமான ரெவின்யூ, காட்டு இலாகா நிலங்களை தோட்ட முதலாளிகள் ஆக்கிரமித்திருப்பதை அரசு அறியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில் அந்த நிலங்களை மீட்டு நிலமில்லாத தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்க உத்தேசித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: (அ) நீலகிரி மாவட்டம், கூடலூர் வட்டத்தில் அரசுக்குச் சொந்தமான வருவாய்த்துறை காட்டு இலாகா நிலங்களில் தோட்ட முதலாளிகள் ஆக்கிரமிப்பு எதுவும் இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு ரா. வெங்கடுசாமி என்கிற வெங்கிடு : தலைவர் அவர்களே, கூடலூர் தாலுக்காவில் தோட்ட முதலாளிகள் எந்த நிலத்தையும் ஆக்கிரமிப்பு செய்யவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு கூடலூர் தாலுகாவில் விவசாயிகள் பரவலாக நிலத்தை கையகப்படுத்தக்கூடிய இயக்கத்தில் இறங்கியதற்கான காரணம் என்ன?

லுயிஸ் என்ற விவசாயி இந்தக் சொடுமை தாங்காது கோட்டாட்சி அலுவலகத்திற்கு முன்னால் தற்கொலை செய்துகொண்ட தற்கான அடிப்படை காரணம் என்ன? அங்கே, விவசாயிகள் ஏராளமான காட்டிலாகா நிலமிருந்தும், ரெவின்யூ நிலமிருந்தும் பங்கிட்டுக் கொடுக்க முடியாத காரணத்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் உங்களுக்கு கூறக் கடைமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவ அவர்களே, மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் கொஞ்சமும் தொடர்பில்லை; என்றாலும் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மூலக் கேள்வி தோட்ட முதலாளிகள் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் ஆக்கிரமிப்புச் செய்தார்களா என்பது ஆக்கிரமிப்பு செய்யவில்லை என்று பதில் சொல்லிவிட்டேன். நாங்கள் நிலமற்றவர்கள் பலருக்கு நிலம் கொடுக்கிறோம். அப்படி நிலமற்றவர்களுக்கு கொடுப்பது என்றாலும் கூட, 1968ம் ஆண்டு சட்டத்தைப் பார்க்கின்ற போது, அதற்கு முன்னால் 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் யாரவாது ஆக்கிரமிப்பு செய்திருந்தால், அவர்களுக்கு அந்த நிலம் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படும் என்று சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்தை இந்த அவைக்குக் கொண்டு வந்தது 1968-ல், இப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்தது, 1966-ல்; இதை நடைமுறைப் படுத்தியது 1974-ல், இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் யார் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருந்தார்களோ அவர்களுக்கு அந்த இடத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் ஆக்கிரமிப்பு செய்தவர்களுக்கு இப்போது சில சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். மேலும் காடுகளில் ஆக்கிரமிப்பு செய்து நல்ல விலையுயர்ந்த மரங்களை வெட்டிச் செல்கிறார்கள். அங்குள்ள தேக்கு மரங்கள், சந்தன மரங்கள் இவைகளை எல்லாம் வெட்டி யெடுக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இதன் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

[முற்பகல் 9-50]

திரு. போ. கோபாலன்: தலைவர் அவர்களே, கூடலூர் மாவட்டம் மைசூர் மாநிலத்திற்கும் கேரளா மாநிலத்திற்கும் உள்ள எல்லையோரத்தில் இருக்கின்றது. அங்கே ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் ஆக்கிரமிப்புச் செய்யப்பட்டிருப்பது உண்மையாக உள்ளது. ஆனால் இந்தச் சட்டம் வந்ததற்குப் பின்னால் இந்த நிலங்களை யெல்லாம் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தொடர்ந்து நான் கைந்து ஆண்டுகளாக விவசாயம் செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று அளவில் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மூலச் சட்டத்தில் திருத்தம் வருவதற்கு முன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தாலும், அதை தளர்த்தி

[1979 ஏப்ரல் 20]

1969-க்கு முன்னால் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் இருக்கின்ற சங்கடங்களையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணரவேண்டும், பெரும்பாலானவர்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்வது விவசாயம் செய்வதற்காக இல்லை. காட்டுக்குள் ஆக்கிரமிப்பு செய்து விலையுயர்ந்த மரங்களை வெட்டி எடுக்கின்றார்கள். இதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புயல் காலங்களுக்கான காப்பு விடுதிகள்

*வினா எண். 753—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா?

(அ) கடும் புயல் தாக்கும்போது புசலிடம் தரும் காப்பு விடுதிகள் அமைத்திட அரசு ஆலோசித்து வருகின்றதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எங்கெங்கு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் :

(அ) & (ஆ) அவை முன், விவர அறிக்கை * வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த புயல் பாதுகாப்பு விடுதிகள் அமைப்பதற்கு அரசுக்கு எந்தெந்த நிறுவனங்கள் உதவி செய்திருக்கிறது என்கின்ற விவரங்களையும், அந்த நிறுவனங்களின் பெயர்களையும் அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மராட்டிய மாநில மக்கள் புயல் நிவாரணக் குழு 10 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. அதேபோல் இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் தமிழ்நாட்டுக் கிளை இங்கு கட்டப்படுகிற புயல் பாதுகாப்பு இல்லத்திற்காக 28.12 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. அதே போல் கானடா நாட்டு—அனைத்து நாட்டு வளர்ச்சி நிறுவனம் (கன்னடியன் இன்டர் நேஷனல் டெவலப்மென்ட் ஏஜென்சி) 29 ஆயிரம் டாலர் தந்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் ஐரோப்பிய பொருளாதார சமுதாய நிறுவனம் இங்கு 50 புகலிடம் கட்டுவதற்கு அவர்கள் பணம் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிக்கொடுக்கப்பட்ட பணத்திலிருந்து இதுவரை இரண்டு இடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 17 இடங்களில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் 11 இடங்களில் கட்டுவதற்கு அனுமதி

* 894-896ம் பக்கத்தில் இணைப்பு IIஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

1979 ஏப்ரல் 20]

வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஐரோப்பிய பொருளாதார நிறுவனம் மூலமாக 50 கட்டிடங்கள் கட்டுவதாக இருக்கிறது மராட்டிய மாநிலத்திலிருந்து அந்த நிவாரண நிறுவனம் தந்த உதவியிலிருந்து கட்டிடம் கட்டப்பட இருக்கிறது. ஆக 85 கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அறிக்கையில் நாகப்பட்டினத்தில் ஒரு விடுதி கட்டியதாகவும் அது திறக்கப் பட்டிருப்பதாயும் சொல்லப்பட்டுருக்கிறது. அது திறக்கிறபோது, சாதாரணமாக மந்திரிகள் யாராவது வந்துதான் திறப்பார்கள். இதற்கு மந்திரிகள் கிடைக்கவில்லையோ என்னவோ தெரியவில்லை; இந்த திறப்பு விழாவிற்கு ஸ்தல எம். எல். ஏ யையோ அல்லது எம்.பி.யையோ அஸோஸியேட் பண்ணவில்லை. எம்.எல்.ஏ. என்றிருப்பது நான்? வேறுகட்சியைச் சேர்ந்தவன்; எம்.பி யாக இருந்தவர் முருகையன், அவரும் வேறுகட்சியைச் சேர்ந்தவர். சுத்தமாக அபிஷியல்களை வைத்தே திறந்திருக்கிறார்கள். எங்களைப் போன்றவர்களை அஸோஸியேட் செய்யவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதில் தலையிட்டு ஏன் இப்படி நடந்திருக்கிறார்கள், கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன்தான் இப்படி நடந்திருக்கிறார்களா என்பதை விசாரித்து முடிவு சொல்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, யாரையும் கூப்பிடவில்லை என்றால், கட்சி நோக்கம் இல்லை என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. புயல் புகலிடம் கட்டுவதில் காலதாமதம் ஆகக் கூடாது என்பதற்காக விரைவாகக் கட்டப்படுகிறது. இதைச் சொல்வதற்கு அவைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதிக்க வேண்டும். புயல் எப்போது ஆரம்பித்தது? நாடு விடுதலை அடைந்தது 1947-ல்; ஆனால், 1977, 1978 ஆம் ஆண்டு வரையில் புகலிடம் கட்டப்படவில்லை. இன்றைக்கு 85 புயல் புகலிடங்கள் வேகமாகாகக் கட்டுவதற்கு செயல்படுகின்றபோது கால்கோள் விழா என்றால் காலதாமதம் ஆகும் என்பதற்காக அப்படியில்லாமல் கட்டப்படுகிறது. இரண்டாவது, இதைத் திறப்பதற்கு திறப்பு விழா என்றாலும் காலதாமதம் ஆகும். அதற்காக நீங்கள் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். கட்டி முடிந்தால், திறக்கச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரசுக் காடுகளில் ஆடு, மாடுகள் மேய்ச்சலுக்கான கட்டணம்

*வினா எண் 754—திரு. என். லட்சுமிநாராயணன் :

மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) அரசுக்குச் சொந்தமான காடுகளில் ஆடு மாடுகள் மேய்ச்சலுக்கு எவ்வளவு கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது?

[1979 ஏப்ரல் 20]

(ஆ) அக் கட்டண விகிதத்தைக் குறைக்க அரசுக்கு கோரிக்கைகள் ஏதேனும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : (அ) அரசுக்கு சொந்தமான காடுகளில், ஆடு, மாடுகள் மேய்ச்சலுக்கு 1—7—78 முதல் ஆண்டு ஒன்றுக்கு தலைக்கு, கீழ்க்கண்டவாறு கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது.

கால்நடை இனம். ஆண்டு ஒன்றுக்கு தலைக்கு
மேய்ச்சல் கட்டணம்.

ஆடு	1	00
பசுமாடு	2	00
எருமை மாடு	4	00
கழுதை அல்லது குதிரை	4	00
யானை	30	00

(ஆ) ஆம்.

(இ) கட்டணத்தைக் குறைக்கத் தேவையில்லையென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். லட்சுமிநாராயணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை, ராமநாதபுரம், நெல்லை, மாவட்டங்களிலே இருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் இந்த ஆடு, மாடுகளை மந்தையாக வளர்த்து, பல நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் தஞ்சை, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களிலே வறட்சிக் காலங்களில் மேய்ச்சலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வருஷத்திலே அவர்கள் ஒருசில மாதங்களே இப்படிப்பட்ட பகுதிகளுக்கு வருகிறார்கள். எனவே, இவர்களுக்கு இந்தக் கட்டணத்தை முழுதும் ரத்து செய்ய அரசு முன்வருமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த ஆடு, மாடுகளை.

[1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : துணைத் கேள்வியாகக் கேளுங்கள். விளக்கமாகப் பேசிக் கொண்டு போக வேண்டாம்.

திரு. என். லட்சுமிநாராயணன் : இந்தக் கட்டணம் முழுவதும் ரத்து செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோரிக்கைகளை விரிவாக இந்த அரசு பரிசீலித்து, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1, 2 என்றுதான் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது; இது அதிகம் இல்லை என்பதால், இதைக் குறைக்கத் தேவையில்லை என்று அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, செம்மறி ஆடு என்பது தரையிலே உள்ள புல்லைத் தவிர வேறு எதையும் தொடாது. அதற்கு இந்த கண்டிஷன் இல்லாமல், எல்லா இங்களிலும் செம்மறி ஆடுகள் மேய்வதற்கு எந்தவிதமான கட்டணமும் இல்லாமல் இருக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, செம்மறி ஆடு போகிறதா, வெள்ளாடு போகிறதா என்று சரியாக கவனமாகப் பார்க்க முடியாது. இருந்தாலும்கூட, தரையிலே உள்ள புல்லைத் தின்னும்போது, அதுவும் வன வளத்திற்குப் பாதகம் ஏற்படுத்துகின்ற ஒன்றுதான்.

திரு. பொ. கானியப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வெள்ளாடுகள் முந்திரிக்காடுகளில் மேயும்போது, முந்திரிகளைச் சாப்பிடுவதில்லை. அதனால், இந்த வெள்ளாடுகளுக்குக் கட்டணம் வசூலிக்காமல் இருப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முந்திரி காடுகளிலே முந்திரி சாப்பிடுகின்றதா இல்லையா என்பதை யெல்லாம் பார்த்து, கட்டணம் வசூலிப்பதற்கு வழிவகை செய்ய முடியாது. இந்தக் காடுகளில் மேய்ச்சலின்போது, கட்டணம் இன்றி அனுமதிக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அண்ணாமலை : தலைவர் அவர்களே, காடுகளில் மேய்ச்சலுக்குக் கட்டணம் வசூலிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், மலைவாசிகள் இலவசமாக இந்தக் காடுகளில் ஆடு, மாடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

[1979 ஏப்ரல் 20]

தற்போது அவர்கள் 2 ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்பதால், பெரிய அதிருப்தி அடைந்து, அரசுக்குப் புகார் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதைப் பரிசீலித்து, இந்தத் தொகையை வசூலிப்பதை தள்ளுபடி செய்வார்களா? அடுத்து கழுதைமேல் மூட்டையைத் தூக்கிக் கொண்டுபோகும்போது, அதற்கும் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகின்றது. அதற்குள்ள இந்த வரியை நீக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மூட்டை தூக்கிக் கொண்டு போகின்ற கழுதைகளுக்கு கட்டணம் கேட்க மாட்டார்கள். அங்கே இருக்கின்ற புல்லை, மற்ற வற்றைச் சாப்பிட்டால்தான் கேட்பார்கள். குறிப்பாக ஒன்றை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், தர்மபுரி மாவட்டத்தில், அங்கே இதற்காக இருக்கும் மேய்ச்சல் நிலத்தில் புல்லைத் தின்பதற்காக ரூ. 5 வசூலிக்கப்பட்டது. அங்கே இருக்கின்றவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பரிந்துரைக்கிணங்க இது குறைக்கப்பட்டு ஒரு ரூபாயாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 10.00]

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : கால்நடைகள் வாயில்லா ஜீவன்கள் என்று அடிக்கடி அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள் வைத்திருக்கும் ஆடுமாடுகள் பாரஸ்ட் நிலங்களில் மேய்கிறது. அதனால் அது போடுகிற எரு பாரஸ்ட் நிலங்களுக்கு உரமாகிறது. உயர்ந்த சாதி மாடுகளை பெரிய பணக்காரர்கள் வீட்டில் வைத்து வளர்க்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்கள் வைத்திருக்கும் கால்நடைகள் பாரஸ்ட் நிலங்களில் மேய்வதற்கு அனுமதி கொடுத்து கட்டணங்களைக் குறைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள். 'அமைச்சர் அவர்கள் ஆடுமாடுகளை வாயில்லா ஜீவன்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்' என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 'வாயுள்ள ஜீவன்' என்று கருதுகிறாரா என்று தெரியவில்லை. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் சில நிர்வாகச் செலவுகளுக்காக வசூலிக்கப்படுகிறது. பணக்காரர்கள் வீட்டிலே கால்நடைகளை வீட்டிலே வைத்து வளர்க்க வேண்டுமென்றால், பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் சாதாரணமாக பசவுக்கு 1,095 ரூபாய்; எருமைக்கு 2,090 ரூபாய், ஆட்டுக்கு 550 ரூபாய் செலவாகும். ஏழைகள் என்ற காரணத்தால் தான் ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் என்று வசூலிக்கப்படுகிறது.

1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

குறிப்பு.—(ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.)

(2) உரிமைப் பிரச்சினைகள்.

(அ) தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர்மீது (தீர்ப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 24 ஆம் நாள் அன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. க. சுப்பு அவர்கள் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள்மீது அவை உரிமை மீறல் குறித்த பிரச்சினையை எழுப்ப அனுமதி கோரி அறிவிப்பைக் கொடுத்து 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 27 ஆம் நாள் அன்று அதைப் பேரவையில் எழுப்பி, திரு. சுப்பு அவர்களும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

பொள்ளாச்சி குவாலிடி மில்லில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளுக்குக் கேரள உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பு மேற்கோளாகக் காட்ட முடியாது என்று தெரிந்திருந்தும், அத்தீர்ப்பின் ஒரு பகுதியை மட்டும் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார் என்பது உறுப்பினர் அவர்களின் குற்றச்சாட்டு; இது அவைக்குத் தரப்பட்ட தவறான தகவல் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் வாதம்.

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளிக்கும் வகையில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார் :

“ ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின்மீது பேசும்போது அந்த மில்லில் சட்டம் ஒழுங்கு பிரச்சினை ஏற்படக் காரணமாக இருந்த 80 தொழிலாளர்களைக் கைது செய்யும்படி ஏற்பட்ட சூழ்நிலையைத்தான் குறிப்பிட்டேன். அமைதியாக உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்த 24 தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்படவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். தொழிலாளர்கள் சத்தியாக்கிரகம், வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது எந்தெந்த சந்தர்ப்பங்களில் போலீசாரைத் தலையிட அழைக்கலாம் என்பதுபற்றி குறிப்பிட்டிருந்த கேரள உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பு ஒன்றினையும் இது சம்பந்தமாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளேன். உயிர் அல்லது உடைமைகளுக்கு உடனடியாக

[பேரவைத் தலைவர்] [1979 ஏப்ரல் 20]

ஆபத்து விளையும் என்ற சூழ்நிலையில் அவைகளைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு வேண்டிய அளவு போலீசார் தலையிடலாம். இதே நியதிதான் குவாலிடி மில் விஷயத்திலும் பின்பற்றப்பட்டது என்று விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார்.

இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை முதலில் திரு. சுப்பு அவர்கள் கொடுத்தபோது அது சட்டம் ஒழுங்கு பற்றியது என்பதால் அதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. ஆனால் திரு. சுப்பு அவர்கள் மீண்டும் என்னிடம் வந்து, இது தொழிலாளர்கள் பற்றியது என்றும், மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறினால் போதுமென்றும், தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரும் இதற்கு இசைந்திருப்பதாகவும் தெரிவித்த பிறகே, மீண்டும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. தொழிலாளர் பிரச்சினை என்று கூறிவிட்டுப் பிறகு, சட்டம், ஒழுங்கு குறித்து எழுப்பியதனால் இந்த நிலை ஏற்பட்டது.

ஒரு உயர்நீதி மன்றத்தில் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கு ஏற்பத் தான் அரசு நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் கூறுகிறார். அந்தத் தீர்ப்பு இந்தத் தொழிற்சாலையிலுள்ள நிலைக்குப் பொருந்தாது என்று திரு. சுப்பு கூறுகிறார். இது அவரவருடைய தனிப்பட்ட அபிப்பிராயமாக இருக்கலாம். மேலும் ஒரு சாராரின் சட்ட உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகிறது என்று யாரேனும் கருதுவார்களேயானால் அச்சாராருக்கு நமது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் அவர்களது அடிப்படை உரிமைகளைக் காத்துக் கொள்ள நீதிமன்றங்களை அணுகுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. இவற்றிற்கெல்லாம் இந்த அவையின் மூலமாகத் தீர்வு காண இயலாது.

மேலும் இதுபோன்று கருத்து வேறுபாடு எழக்கூடிய பொருள் பற்றி உரிமை மீறல் பிரச்சினை என்று எடுத்துக் கொள்வோமானால், உரிமை பிரச்சினையின் முக்கியத்துவம் குறைந்து விடும். எனவே, இதைக் கருத்தில் கொண்டு மிக முக்கியமான பிரச்சினைகளையே உரிமை மீறல் பிரச்சினைகளாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சுப்பு அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினையில் எந்தவிதமான அவை உரிமைப் பிரச்சினையும் எழவில்லை என்பது எனது முடிவு.

1979 ஏப்ரல் 20]

ஆ. மின்சாரத்துறை அமைச்சர் மீது—(தீர்ப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1979-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31ஆம் நாள் அன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவைக்குத் தவறான தகவலை அளித்தார் என்று கூறி உரிமை பிரச்சினை ஒன்றை அவையில் எழுப்பினார். மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தனது விளக்கத்தைக் கொடுத்துள்ளார்.

1979ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 17ஆம் நாள் அன்று அவையில் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்கு விளக்கம் அளிக்கையில், 1979ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 10ஆம் நாள் அன்று இருந்த நிலவரத்தைப் பற்றிய தகவல் அவைக்கு அளிக்கப்பட்டது என்று கூறியுள்ளார். உறுப்பினர் 1979ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 15ஆம் நாள் அன்று சிலர் கைது செய்யப் பட்டதாகத் தெரிவித்துள்ளார். எனவே, 17ஆம் தேதி அவைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தகவல் 10ஆம் தேதி இருந்த நிலையைப் பற்றியதாகும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமென்றே அவைக்குத் தவறான தகவலைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அந்த அறிவிப்புக் கொடுக்கப்பட வில்லை என்பது தெளிவாகிறது. எனவே, இதில் அவை உரிமை மீறல் எதுவும் எழவில்லை என்று தீர்ப்பளிக்கிறேன்.

இம்மாதிரியான நிலைகளில், அவைக்கு எந்தத் தேதியில் தகவல் கொடுக்கப்படுகிறதோ, அந்தத் தேதியில் என்ன நிலை என்பதை அரசு விளக்குவது நல்லது. இல்லை என்றால், அளிக்கப்படும் தகவல் எந்தத் தேதி நிலவரப்படி என்பதை அவைக்கு அறிவிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். அவ்வாறு செய்திருந்தால் இப்பிரச்சினை எழுந்திருக்காது. எனவே, கவன ஈர்ப்பு அல்லது வேறு பிரச்சினைகளுக்கு விளக்கம் அளிக்கும்போது அத்தகவல் எந்தத் தேதி நிலவரப்படி என்பதையும் சேர்த்துக் கூறுவது நலமாக இருக்கும் என்பதை அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(3) கவன ஈர்ப்பு.

சிமெண்ட் தட்டுப்பாட்டினால் லட்சக் கணக்கான கட்டிடத் தொழிலாளர்களின் வேலை இழப்பு குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. மு. அம்பிகாபதி, திரு. கூ. ச. முருகேசன், திரு. செ. இராமலிங்கம் ஆகியோர் ஒரு அவசரப் பொது முக்கியத் துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்கள் திரு. மு. அம்பிகாபதி..

[1979 ஏப்ரல் 20]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாட்டில் சிமெண்ட் தட்டுப்பாட்டால் பல லட்சம் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்துள்ள அபாயகரமான நிலையைப்பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை” க்குறித்து மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நம் மாநிலத்தில் 1978ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31ஆம் நாள்வரை சிமெண்ட் உற்பத்தியாளர்களால் நியமிக்கப்பட்ட விற்பனையாளர்கள் மூலமே மக்களுக்கு சிமெண்ட் வழங்கப்பட்டு வந்தது. அவ்வப் போது சிமெண்ட் கலப்படம் செய்வதுபற்றியும் அரசு நிர்ணயித்த விலைக்கு மேல் அதிகமாக விற்பது குறித்தும் பொது மக்களிடமிருந்து எண்ணற்ற புகார்கள் வந்தன. தவிர பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் சிமெண்ட் போதிய அளவு கிடைக்கவில்லை என்று அரசுக்குத் தகவல்கள் வந்தன. எனவே சிமெண்ட் பொது மக்களுக்குத் தாராளமாக, கலப்படம் இன்றி, நிர்ணயித்த விலையில் கிடைக்க வழிசெய்யும் பொருட்டு சிமெண்ட் விற்பனை மற்றும் விநியோகத்தை உரிமம் மற்றும் பர்மிட் முறை மூலம் ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக 1955ஆம் ஆண்டு அத்தியாவசியமான பொருட்கள் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டு மத்தியஅரசின் அனுமதியுடன் 1978ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சிமெண்ட் விநியோகம் (உரிமம் மற்றும் ஒழுங்கு படுத்துதல்) ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. 1979ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 1ஆம் தேதி முதல் அது அமுலுக்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

(2) இந்த ஆணையின்படி 1978ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 30ஆம் தேதிவரை சிமெண்ட் உற்பத்தியாளர்களால் நியமிக்கப்பட்டு சிமெண்ட் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்த விற்பனையாளர்கள் மட்டும் உரிமம் பெறத் தகுதியுள்ளவர்கள் ஆவார்கள். இவர்கள் தவிர, புதிதாக தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. பொது மக்கள் விநியோக இனத்தைப் பொறுத்தவரை மாவட்ட ஆட்சியாளர்களால் நியமிக்கப்பட்ட தாசில்தார்/ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் போன்ற அதிகாரிகள் அனுமதி வழங்கும் அலுவலர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 27] [திரு. ச. இராமசந்திரன்]

(3) ஐந்து மூட்டைகள் மற்றும் அதற்குத் குறைவான சிமெண்ட் தேவைகளுக்கு அனுமதிச் சீட்டு ஏதுமின்றி தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் மற்றும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவும் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. ஐந்து மூட்டைகளுக்கு மேலும் 20 மூட்டைகள் வரையும் தேவைப்படுகின்றவர்கள் சொத்து வரி ரசீது அல்லது கிஸ்தி ரசீது போன்றவைகளைக் காண்பித்து அனுமதிச் சீட்டு பெற்று சிமெண்ட்டை பெறலாம். 20 மூட்டைக்கு மேல் சிமெண்ட் தேவைப்படுவர்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பி.இ. (சிஸ்ட்) பட்டம் பெற்ற பொறியாளர் அல்லது சிஸ்ட் டிப்ளமா பொறியியல் தகுதியுள்ளாரின் சான்றிதழுடன் கட்டிடத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வரைபடத்தின் நகல், கட்டிடத்தின் திட்ட மதிப்பீட்டுகள் மற்றும் சிமெண்ட் தேவைப்பற்றிய வரங்களுடன் விண்ணப்பித்து அனுமதி சீட்டு மூலம் சிமெண்ட்டை வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

(4) இப்புதிய முறையினை அமுல்படுத்துவதில் ஆரம்பக் கட்டத்தில் சில குறைகள் இருந்தாலும், தற்போது அவைகள் நீக்கப்பட்டு விநியோக முறை நன்கு செயல்பட்டு வருகின்றது. சிமெண்ட் அங்காடியில் தாராளமாகக் கிடைக்கும் நிலை ஏற்பட்டு உள்ளதுடன், வெளிச்சந்தையிலும் சிமெண்ட்டின் விலை கணிசமாகக் குறைந்துள்ளது. இதற்கு முக்கிய காரணம் பர்மிட்டுகள் காலதாமதமின்றி உடனுக்குடன் வழங்கப்படுவது தான். எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் போதுமான அளவு சிமெண்ட் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசு 1979ஆம் ஆண்டு முதல் காலாண்டுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ள மொத்த அளவான 3.50 இலட்சம் டன்கள் சிமெண்ட்டில் 2.22 லட்சம் டன்கள் பொதுமக்கள் விநியோகத்திற்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1979ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 28ஆம் தேதி நிலவரப்படி சிமெண்ட் விற்பனை செய்ய மொத்தம் 4,691 உரிமங்களும், 49,063 அனுமதி சீட்டுகளும் வழங்கப்பட்டும் உள்ளன. இந்த இரு மாதங்களில் தமிழ்நாட்டில் எல்லா தேவைகளுக்குமாக மொத்தமாக வழங்கப்பட்ட சிமெண்ட்டின் அளவு 2 லட்சம் டன்களாகும்.

(5) சென்னை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை சிமெண்டுக்கு பர்மிட் வேண்டியவரும் பல விண்ணப்பங்கள் மாநகராட்சியால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட வரைபடம் முதலியவை இல்லாத காரணத்தினால் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டியதாகிறது. தள்ளுபடி செய்யப்படும் அறிவிப்பின் நகல் ஒன்றினை பர்மிட் வழங்கும் அதிகாரி மாநகராட்சிக்கும் அனுப்ப வேண்டும் என மாவட்ட ஆட்சியாளர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார். இது மேற்கொண்டு மாநகராட்சி வரைபடத்திற்கு தனது ஒப்புதலை வழங்க துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்கவும், மாநகராட்சியின் அனுமதியின்றி கட்டப்படும் கட்டிடங்களைத் தடுக்கவும் உதவும்.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 20]

(6) மேற்கூறிய சூழ்நிலையில் நம் மாநிலத்தில் சிமெண்ட் தட்டுப்பாடு ஏதும் இல்லை. ஆகையால் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் அதிக அளவில் வேலையிழந்திருக்கிறார்கள் என்ற கூற்றுக்கு இடமில்லை.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

அ. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (இரண்டாவது திருத்த) சட்டமுன் வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1979ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (இரண்டாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(5) அறிவிப்பு.

பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

தமிழ்நாடு 1979ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய ஆளுநர் அவர்கள் இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

ஆ பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1979.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1979ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

1 70 ஏப்ரல் 20]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(இ) மாநகரச் சிறுவழக்கு நீதிமன்றங்கள், சிவில் வழக்கு நடைமுறை சட்டக்கோவை, தமிழ்நாடு நீதிமன்றக் கட்டணங்கள்—தாவாக்கள் மதிப்பு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, 1979ஆம் ஆண்டு மாநகரச் சிறுவழக்கு, நீதிமன்றங்கள், சிவில் வழக்கு நடைமுறை சட்டக்கோவை, தமிழ்நாடு நீதிமன்றக் கட்டணங்கள்—தாவாக்கள் மதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(6) வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80—வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

(அ) கோரிக்கை எண் : 35—நுகர்பொருள் வழங்கல்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1979 ஏப்ரல் 20]

‘நிதிக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,88,41,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.’

திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்: தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி செய்யும் நெல்வின் விலையை, கோதுமைக்கு விலை உயர்த்தியதைப் போல் விலை நிர்ணயம் செய்வது குறித்து விவாதிக்க—

‘மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,88,41,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்’

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. எம். அண்ணாமலை: தலைவர் அவர்களே, 500 குடும்பத்திற்கு ஒரு மலிவு விலை கடைகள் வீதம் திறந்து அனைத்து பொருள்களும் தட்டுப்பாடின்றி கிடைக்கச் செய்வது பற்றி விவாதிக்க—

‘மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,88,41,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்’

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

Thiru P. VIJAYARAGHAVAN : Sir, to discuss the need to reduce the wastages in Civil Supplies Corporation godowns, I move

‘That the allotment of Rs. 4,88,41,000 under Demand No, 35—Civil Supplies—be reduced by Rs. 100/-’

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

‘மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,88,41,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்’

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20]

(ஆ) மானியக் கோரிக்கை எண். 21—மீனளம்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையினமேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

‘மானியக் கோரிக்கை எண். 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 2,44,02,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்’.

(முற்பகல் 10-10)

திரு. செ. சதாசிவம் : தலைவர் அவர்களே. வறண்ட பகுதியாகிய திருச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கே. பரமத்தி, அரவக்குறிச்சி ஆகிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குள்ள மீனவர்களுக்கு இலவச வீடு கட்டி கொடுப்பது சம்பந்தமாக விவாதிக்க—

‘மானியக் கோரிக்கை எண். 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 2,44,02,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்’

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவரவர்களே, இறாலினை வெளிநாட்டு வியாபாரத்திற்கு மட்டுமின்றி உள் நாட்டிலும் மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டியதைப் பற்றி விவாதிக்க—

‘மானியக் கோரிக்கை எண். 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,44,02,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்’

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

Thiru P. VIJAYARAGHAVAN : Sir, to discuss the need to construct a Fishing Harbour at Chinna Muthom in Kanyakumari district, I move :—

‘That the allotment of Rs. 2,44,02,000 under Demand No.21—Fisheries be reduced by Rs. 100/-’

[1979 ஏப்ரல் 20]

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே. கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

‘மானியக் கோரிக்கை எண். 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,44,02,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்’

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே. இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகள் மீதுண்டான கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள்* ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளுடைய முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அவற்றை நல்ல முறையிலேயே முழுமையாகப் படித்திருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது, அவற்றின் மேல். இங்கே நடைபெற இருக்கிற விவாதங்கள் மீது, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்து வைக்கின்ற பல்வேறு கருத்துக்களுக்கும் பதில் அளிக்கின்ற வகையில் நான் அரசின் சார்பில் என்னுடைய பதிலை இறுதியில் தருவதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமருகிறேன்.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே. நுகர் பொருள் வழங்கல், மீனளம் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நுகர் பொருளில் முக்கியமானது அரிசி. இந்த அரிசியை நாம் உணவாகக் கொள்கிறோம். இதைப் பயிர்செய்யும் விவசாயிகள் அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியான விலை கிடைக்கவில்லையென்று நாடு பூராவும், போராட்டமும், எழுச்சியும் கொண்டிருப்பது அரசுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அரசுக்கும் விலையை அதிகரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும் இருக்கிறது. இருந்த போதிலும் அவர்களால் நெல்லின் விலையை அதிகரித்துக் கொடுக்க முடியவில்லை. காரணம், அவர்கள் மத்திய அரசின் அனுமதியின்றி விலையை அதிகரித்துக் கொடுக்க முடியாது, என்று கொள்கை விளக்கப் புத்தகத்திலே போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், மத்திய அரசு எப்படி நடக்கிறது என்றால், மாற்றாந்தாய் மனப் பான்மையுடனும், ஓர வஞ்சனையுடனும் நடக்கிறது என்பது

(*897 947 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு III, IV ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. ரெ.வீ. சவுந்திரராஜன்]

கொள்கை விளக்கப் புஸ்தகத்தைப் பார்க்கும் போது நன்றாகத் தெரிகிறது. காரணம், சென்ற 1978-79-ல் நெல்லுக்குக் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 85-யும், அதே நேரத்தில், கோதுமைக்கு ரூ. 112.50 யும் விலை நிர்ணயம் செய்தது. நமது அரசு நெல்லின் விலையை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று பல முறை மத்திய அரசுக்குக் கோரிக்கை விட்டும், அந்தக் கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமல் இருக்கிறது.....

திரு. ர. ஜெபமணி : பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர், சபாநாயகர் அவர்களே, ஏதோ மத்திய அரசு நெல் விலையைக் குறைத்து நிர்ணயித்து விட்டது. ஆகவே, மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது என்று சொன்னாரே, இதற்கு முன்னாலிருந்த மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருந்ததை, இப்பொழுதுள்ள மத்திய அரசு குறைத்து விட்டார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

* திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : அன்றைக்கிருந்த நிலைமையிலே விலைவாசிகள் என்ன, இன்றுள்ள நிலைமையிலே விலைவாசிகள் என்ன என்பதைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெல்லை ஜெபமணி அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இது பேரவை. என் அனுமதியில்லாமல் பேசுவது முறை அல்ல தயவு செய்து பேசுபவரைக் கொஞ்சம் பேச விடுங்கள்.

* திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : இந்த விலையை நிர்ணயிக்க விவசாய விளைபொருள்கள் விலைவாசிகள் ஆணைக்குழு என்ற ஒன்றிருக்கிறது. இதே ஆணைக்குழு 1979-80-க்கு கோதுமைக்கு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 115 விலை நிர்ணயம் செய்திருப்பதாக இங்கே நமக்கு கொடுக்கப்பட்ட புஸ்தகத்தில் காணப்படுகிறது. நெல்லின் விலையை அதிகப்படுத்தாததற்கு மாத்திரம் என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. இதிலிருந்து நமது அரசு தப்பித்துக் கொள்ள முடியும் என்று நினைக்கக்கூடாது. நெல்லின் விலையை அதிகரித்தால்தான் விவசாயிகள் வாழ்வு நன்றாக இருக்க முடியும். அது இந்த அரசுக்கும் நன்றாகத்தெரியும்.

மேலும் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு மத்திய அரசு நடந்துக் கொள்கிறது என்று குறிப்பிட்டதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள். அதே

[திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்] [1979 ஏப்ரல் 20]

கோதுமைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆண்டொன்றுக்கு 300 கோடி ரூபாய் மானியம் வழங்கியிருக்கிறது, ஆனால் நமது அரசுக்கு நெல்லுக்கு எந்த விதமான மானியமும் வழங்கப்படவில்லை.

அரிசியின் விலை இப்பொழுது கிலோ 1.60; நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுத்தால், இந்த அரிசியின் விலையும் அதிகமாகும். அதனால், அப்படி அதிகமாவதை மக்களுடைய தலைமேல் வைக்காமல் மானியம் ஆக மத்திய அரசிடம் இருந்து பெற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆண்டுதோறும் 42 கோடி ரூபாய் மானியமாக மத்திய அரசு கொடுத்தால்தான் நெல்லின் விலையை அதிகப்படுத்த முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த 42 கோடி ரூபாயை ஏன் மத்திய அரசு தமிழகத்திற்கு கொடுக்க மறுக்கிறது என்பதற்கான காரணம் தெரியவில்லை. ஆனால் கோதுமைக்கு 300 கோடி ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் இந்த நேரத்தில் ஒன்றை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேறு எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் சரி அந்தப் பொருளை உற்பத்தி செய்பவன் தான் அதற்கான விலையை நிர்ணயம் செய்கிறான். குண்டுசி, ஊசி முதல் வேறு எந்தப் பொருள்களை வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அவைகளை உற்பத்தி செய்பவன்தான், அதற்கான விலையை நிர்ணயம் செய்கிறான், ஆனால் விவசாயிக்கு மாத்திரம், அவன் உற்பத்தி செய்கிறபொருள்களுக்கு நெல்லாக இருந்தாலும் சரி, கரும்பாக இருந்தாலும் சரி, வாழையாக இருந்தாலும் சரி, தேக்காயாக இருந்தாலும் சரி, அதனுடைய விலையை நிர்ணயிக்கின்ற அதிகாரமோ பொறுப்போ விவசாயியிடம் இருப்பதில்லை. விலைநிர்ணயம் செய்யும் பொறுப்பு வேறு ஒருவரிடம் இருக்கிறது. என்னைக்கு தான் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்கிற உரிமை விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கின்றதோ அன்றைக்குத்தான் அவன் வாழ்க்கையும் இந்த நாட்டினுடைய வாழ்க்கையும் நல்லவிதமாக அமையும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் அவர்கள் அவைகளை எந்த முறையிலே விலை நிர்ணயம் செய்வது என்பதை அரசு முடிவு எடுக்க வேண்டும். ஆனால், அரசோ நாங்கள் அதிகமாக கொடுத்துவிட்டால் ரிசர்வு பாங்கி விரும்பு பொருள்களை கொள்முதல் செய்வதற்காக கடனாக கொடுக்கப்படும் 110 கோடி ரூபாயை கொடுக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நெல்லின் விலையை தமிழ்நாடு அரசே அதிகப்படுத்தினால், தமிழ்நாடு அரசுக்கு கொள்முதல் செய்யப்படுவதற்காக கொடுக்கப்படும் மானியத்தை மத்திய அரசு கொடுக்காமல் நிறுத்தி விடும்; இதனால்தான் நாங்கள் நெல்லின் விலையை அதிகரிக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கு எப்படித்தான் முடிவு செய்வது என்னதான் செய்வது என்பது பற்றி ஏதாவது முடிவு எடுத்திருக்கிறதா

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்]

ஏதாவது முடிவு அவசியம் செய்யத்தான் வேண்டும். நெல்லின் விலையை அதிகரிப்புச் செய்தால்தான் இந்த அரசு ஓரளவாவது நீடிக்க முடியும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

மேலும் விவசாயிகளைப் பொருத்த வரையில் சிறு விவசாயிகள் பெருவிவசாயிகள் என்று பாகுபாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதிலே பாகுபாடு எதற்கு? இதிலே பாகுபாடு செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன? சிறு விவசாயிகள் சிறு அளவில் கடன் வாங்குகிறார்கள், பெரிய விவசாயிகள் பெரிய அளவில், அதிக அளவில் கடன் வாங்குகிறார்கள். உண்மையிலேயே பெரிய விவசாயியார் எனறால் கடன் வாங்காமலேயே யார் விவசாயம் செய்கிறார்களோ அவர்கள்தான் பெரிய விவசாயிகள் என்று சொல்வேன்.

சிறிய விவசாயிகளுக்கு கொஞ்ச நஷ்டம் ஏற்பட்டால் பெரிய விவசாயிகளுக்கு அதிக நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதைக் கருத்தில் கொண்டு சிறிய விவசாயியாக இருந்தாலும், பெரிய விவசாயியாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய சலுகைகளை கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த அரசு வந்தபிறகு ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்திற்கு செல்வதற்கு இருந்த தடையை எல்லாம் நீக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தடையை நீக்கிவிடுவதினால் விவசாயிகளுக்கு என்ன லாபம் என்று தெரியவில்லை. வேண்டுமானால் வியாபாரிகள் லாபம் அடைவார்கள். வியாபாரிகள் அதிக அளவில் கொள்முதல் செய்து வைத்திருந்தால் தடையை நீக்கி விட்டதினால் அண்டை மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று அதிக லாபத்திற்கு விற்பார்கள். அதிக லாபம் அடைவார்கள். அவர்கள் வாங்கியதை விட பன்மடங்கு லாபம் கிடைத்ததே என்று அதில் ஒரு பகுதியை விவசாயிகளுக்கு கொண்டு வந்து கொடுக்கவா போகிறார்கள்? ஆகையினால் லாபம் வியாபாரிகளுக்குத்தான்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. பி.எச். பாண்டியன் தலைமை)

[முற்பகல் 10-20]

கோதுமையை உபயோகிக்கவேண்டும் என்று அறிவுரை சொல்கிறார்கள், எல்லாருமே கோதுமையை, கோதுமைப் பொருள்களை உபயோகிக்க முடியாது. ஏழை எளிய மக்கள் அரிசியைத்தான் நம்பி இருக்கிறார்கள். கோதுமைப் பொருள்களை அவர்கள்

[திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்] [1979 ஏப்ரல் 20]

கண்டிப்பாக உபயோகிக்க முடியாது, வசதி உடையவர்கள் தான் அதை உபயோகிக்க முடியும். அந்த வசதி அவர்களுக்கு இல்லை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். ஆகவே, அரிசி அதிகம் கிடைக்க வழிசெய்யவேண்டும்.

இங்கே இப்போது அதிகமாக வாட்டி வதைத்துக் கொண்டு இருக்கும் பிரச்னை மண்ணெண்ணை தான், ஏழைகளாக இருந்தாலும் சரி, பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி அனைவரும் அதன் தேவையை நம்பியிருக்கிறார்கள். அந்த விநியோகத்தில் அரசாங்கம் சரியான கவனம் செலுத்தவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சமீபத்தில் போளூர் பஸ் விபத்தில் 13 பேர் இறந்து இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணமே மண்ணெண்ணையை அந்த பஸ்ஸில் இருந்தவர்கள் வைத்து இருந்தார்கள் என்பதாகும். அந்த மண்ணெண்ணை அந்த பஸ்ஸில் எடுத்துச் செல்லவில்லையென்றால் அந்த 13 பேர் இறந்து இருக்க மாட்டார்கள். மக்கள் எங்கேயாவது சென்று, கிடைக்கிற இடத்தில் இருந்து மண்ணெண்ணை வாங்கி வந்து விடவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் இப்படி பஸ்ஸில் வருகிறபோது விபத்து ஏற்பட்டதால் தீப்பிடித்து அனர்கள் இறந்து இருக்கிறார்கள்.

நகரங்களில் 6 லிட்டர் கொடுப்பதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இப்போது சென்னையில் இருக்கும் பெண்கள் சங்கம் கூடி கிட்டத்தட்ட 23 லிட்டர் அவர்களுக்கு தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், கிராமங்களிலே விளக்கு எறியத்தான் அதிகமான அளவில் உபயோகிக்கிறார்கள். உணவு தயாரிக்க அவர்கள் கிராமங்களில் பயன்படுத்துவது இல்லை. கிராமங்களில் வாரத்திற்கு 1½ லிட்டர் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த 1½ லிட்டர் எப்படிப் போதும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நகரில் கார்ட் சிஸ்டத்தில் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். கிராமங்களிலும் அதுபோல் உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும். காரணம் என்னவென்றால், கிராமங்களில் இந்தச் சமயம் போய் இருந்த போது பார்த்தேன்—ஏராளமான பேர் கியூ வரிசையில் நிற்கிறார்கள், அவர்கள் 1½ லிட்டர் வாங்க மணிக்கணக்கில் நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, தான் கார்ட் சிஸ்டத்தில் கொடுக்க வேண்டும், என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மசலைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்ல விரும்புவது—என் வீட்டிற்குப் பக்கத்திலே பெட்ரோல் பங்க் இருக்கிறது. நான் போய் இருந்தபோது என்னிடத்தில் வந்து எல்லோரும் கேட்டார்கள்.....

1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ, எட்மண்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே. இந்த அவையில் டீசல் தட்டுப்பாடு பற்றி பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பேசப்பட்டு இருக்கிறது. ஏதோ டீசல் வழங்குகின்ற அதிகாரம் உணவுத் துறையின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் வருகிறது என்ற தவறான எண்ணம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் மத்தியில் இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். டீசல் விநியோகிக்கும் உரிமை உள் துறையில்—ஹோம் டிப்பார்ட்மெண்டில்—இருக்கிறது. உணவுத் துறையில் இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே, டீசல் தட்டுப்பாடு பற்றி இங்கே அவர்கள் எடுத்துச்சொல்வதன் மூலமாக எந்த விதமான பதிலையும் நான் அளிக்க வசதியில்லை என்பதை நான் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

*திரு. ரெ. வி. சவுந்திரராஜன் : நன்றி. நீங்கள் அதற்கு பொறுப்பு இல்லையென்றாலும், வேறு ஒரு அமைச்சர் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார். ஆகவே, நிலைமையை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை. அவர்கள் 5 லிட்டர் டீசல் வேண்டும் என்று கேட்டால் 1/2 லிட்டர் எண்ணை வாங்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நியாய விலைக் கடைகள் திறந்துள்ளது பற்றி அவர்கள் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள், ஆனால் சில இடங்களில் வியாபாரமே நடப்பதாக தெரியவில்லை. சும்மா உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதை எப்படி ஆரம்பித்து இருக்கவேண்டும் என்றால். எந்தக் கிராமத்தில் தேவை என்று சொல்கிறார்களோ அந்தக் கிராமத்தில் நியாயவிலைக்கடைகள் ஆரம்பித்து இருந்தால் நன்றாக இருந்து இருக்கும். பாபநாசத்தில் 23 நியாயவிலைக் கடைகள் திறந்து இருக்கிறார்கள், அங்கே வற்றும் விலையை விடக் குறைவாக வேறு இடங்களில் கிடைப்பதால் ஜனங்கள் அங்கே போய் சாமான் வாங்குகிறார்களே தவிர, நியாயவிலைக்கடைகளில் வந்து யாரும் வாங்குவது இல்லை. மேலும் சிறப்பங்காடிகளில் எல்லாம் விலை குறைவாக சாமான் கிடைக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே தவிர அது உண்மையாக இல்லை. அது இந்த அமைச்சரின் கண் காணிப்பில் இல்லை என்றாலும், எதற்காக அங்கே சிறப்பங்காடி திறக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்றால், பொதுமக்களுக்கு சகாயமான விலை கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதைவிட சாமான்கள் விலை குறைவாக வாங்கலாம் என்றால் சிறப்பங்காடி தேவை இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,

[திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்] [1979 ஏப்ரல் 20]

எங்கள் ஊரிலே சந்திரசேகரன் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை என்று ஒன்றிருக்கின்றது, அது ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ 35 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது. ஆனால் அங்கே ஒரு பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்த ஸ்டோரிலே சாமான்கள் நல்லவிதமாகவும் விலை சௌகரியமாகவும் கிடைக்கும். அங்கே விற்கின்ற விலைக்கு வெளியிலே வாங்க முடியாது. அந்த அளவிற்கு விலை சகாயமாகக் கிடைக்கும். ஆனால் இப்போது அது என்ன நிலைமையில் இருக்கின்றது என்றால் அங்கே சாமான்கள் வாங்குவதைவிட விலை குறைவாக வெளியே சகாயமாக வாங்க முடிகிறது. நான் அரசாங்கத்தை ஒன்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) :
சீக்கிரம் முடியுங்கள், நேரம் ஆகிவிட்டது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : சார். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்த அவையிலே பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருந்து விவாதத்தை ஆரம்பிக்கின்றபோது அதிகமான நேரம் எதிர்க்கட்சிக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. பி.எச். பாண்டியன்) :
15 நிமிடம் கொடுக்கப்பட்டது. முடிந்துவிட்டது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே. நாங்கள் 25 பேர் இருக்கிறோம். ஆகவே எங்களுக்கு அதிகமான நேரம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் : கொடுத்த நேரம் முடிந்து விட்டது. உட்காருங்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே. தாங்கள் அவையிலே புதிதாக வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு ஏதோ செய்வது நன்றாக இருக்காது.

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. பி.எச். பாண்டியன்) :
15 நிமிடம் தான் அவருக்கென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதற்கு மேல் 2 (இரண்டு) நிமிடம் கொடுத்தாகிவிட்டது. இன்னும் நிறையப்பேர் பேச வேண்டி இருக்கிறது. சரி 1 நிமிடத்தில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே, நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது கண்டிப்பாக இந்த நுகர்ப்பொருள் கழகக் கட்டையில் மற்ற இடங்களை

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்]

விட குறைவான விலை இருக்க வேண்டும். மற்ற கடைகளை விடக் குறைவாக இருந்தால்தான் அங்கு சென்று சாமான்களை வாங்க முடியும். ஆகவே குறைவான விலையில் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மீனளத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடலில் மீன் பிடிப்பது என்ற ஒருவகையும், உள்நாட்டிலே மீன் பிடிப்பது என்ற ஒரு வகையும் ஆக இரண்டு வகையிலே இந்த மீன்பிடித் தொழில் நடைபெறுகிறது. ஆகவே, கடலில் மீன் பிடிக்கின்ற மீனவர்களுக்கு எந்தெந்த வகையிலே சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்கிறார்களோ அந்தமாதிரி உள்நாட்டிலே மீன் பிடிக்கின்ற மீனவர்களுக்கும் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்களுடைய குழந்தைகள் பிடிப்பதற்கு வசதி, வீட்டு வசதி, மற்ற நிதி வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : இன்று காலையில் கேள்வி நேரத்தில், கேள்வி எண். 743-க்குத் துணை வினா கேட்கும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கூறிய கீழ்க்கண்ட வாக்கியம் அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பெறுகிறது. பத்திரிகைகளிலும் வரக்கூடாது என்று அறிவிக்கிறேன்.

*

*

*

என்ற வாக்கியம் நீக்கப்பெறுகிறது.

*திரு. ந. தனசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, உணவு, மீனளம் ஆகிய மானியங்களின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதற்கு எனக்கு அளிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திற்கு நான் முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உணவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தினுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பை புரட்சித்தலைவரவர்கள் ஏற்ற பிறகு எந்த ஒரு சங்கடமான நிலைமையும் இல்லாத நிலைமையில், அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் உணவுத்தட்டுப்பாடு இல்லாத நிலைமையிலே கடந்த இரண்டாண்டுகாலமாக பார்த்து வருகிறார். எந்த ஒரு பகுதியிலேயும் உணவுத்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டாலும் அதனை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு எந்த நேரமும் ஆயத் தமாக இருக்கின்ற ஒரு நிலைமையிலே ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டிருப்பதை நான் உள்ளபடியே மெத்த பெருமையோடு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(*) மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க பக் : 759-ல் அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. ந. தனசேகரன்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

அதேநேரத்தில் மீளாத துறையைப் பொறுத்தவரை பாராட்டுவது எந்த அளவிற்கு இருக்கிறதோ, எந்த அளவிற்கு பாராட்டு பெறக்கூடிய அளவிற்கு மீளாது அமைச்சரவர்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்தப் பாராட்டு கிடைக்கின்ற அதேநேரத்தில் ஒன்றிரண்டு குற்றச்சாட்டுக்களையும், குறைபாடுகளையும் மீளவப்பெருங்குடி மக்களின் சார்பாக எடுத்து வைப்பது இந்த நேரத்தில் சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

[முற்பகல் 10-30]

மீன் பிடித்தலைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுக் காலமாக பல்வேறு வகையான முன்னேற்றங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மேடைதோறும் பேசினார்களே தவிர, முறையாக மீளவப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மீன் பிடிப்பதற்கு நவீன முறைகளைக் கற்பித்தார்களா என்றால், இல்லை. இதுவரையும் இல்லை என்று சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

இன்றையதினம் நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு, புதிய முறைகளை கையாள் வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மனதிலே தேக்கி, அந்த முறைகளைக் கையாள்வதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொண்டு, கண்ணாடிப் படகுகள் என்ற நூதனப் படகுகள், விசைப் படகுகள் ஆகியவைகளை அறிமுகம் செய்வதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கண்ணாடிப் படகுகளை அளிப்பதன் மூலமாக விசைப் படகுகளுக்கும், கட்டுமரப் படகுகளுக்கும் இடையே நடைபெற்ற தகராறுகளைத் தீர்க்கும் முறையில் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் உபயோகப்படுத்தும் கட்டுமரப் படகுகளை உபயோகப்படுத்தும் மீளவர்களுக்கு ரூ. 20,000. ரூ. 22,000 பெறுமானமுள்ள கண்ணாடிப் படகுகளையும், விசைப் படகுகளையும் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு புதியதோர் திட்டத்தை இந்த தமிழக அரசு, புரட்சி தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் தீட்டியிருக்கிறது. அப்படி வழங்கப்படுகின்ற படகுகளுக்கு இந்த தமிழக அரசு ரூ. 10,000 மான்யமாகவும் அதே நேரத்தில் மீதமுள்ள ரூ. 10,000 கடனாகவும் தருவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அரசுக்கும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, மான்யமாகக் கொடுக்கின்ற பணத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த மீளவர்கள் இதுவரையிலே முறையாகச் செயல்பட்டார்களா என்றால், அது சந்தேகத்திற்குரிய விஷயமாக இது வரையிலே இருக்கிறது. எனவே, மான்யமாக அளிப்பதைவிட, அந்தத் தொகைக்கு செகியூரிடியாக நாம் வங்கிக்குச் செலுத்தி, மீதமுள்ள பணத்தை அவர்கள் செலுத்தி விட்டப் பிறகு அந்தப் படகுகளை அவர்களுக்கு உரிமையாக்க

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. ந. தனசேகரன்]

வேண்டும். அந்த அளவுக்கு ஒரு புதிய திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதே நேரத்தில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகிக்கும் படகுகள் எல்லாம் ஒரு காலத்திலே கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குத் தலைவராக இருந்தவர் 7, 8, 10 படகுகள் தவக்குச் சொந்தமாக்கிய விந்தையை கடந்த ஆட்சி காலத்தில் பார்த்தோம். நமது அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்காலத்திலே மீனவப் பெருங்குடி சந்ததியினர் மேல் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, அவர்கள் நல்ல முறையிலே வாழவேண்டும் என்கிற காரணத்தால் கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் உண்மையான முறையிலே மீனவர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டும். உண்மையான மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருந்தால்தான், அந்த மீனவர்கள் தங்களுக்கு நன்மையை உண்டாக்கிக் கொள்ள முடியும். தங்களுக்கான சலுகைகளை எதிர்பார்க்க முடியும். அப்போதுதான் பெருவாரியான இந்த சாமான்ய மீனவர்களுக்கு அந்த நன்மைகள் போய்ச் சேரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏறத்தாழ 42,000 படகுகள், கட்டுமரங்கள் மூலமாக கிடைக்கக் கூடிய மீன்கள் 65 சதவீதம். விசைப் படகுகளின் மூலமாக கிடைக்கக்கூடிய மீன்கள் 35 சதவீதம். நாட்டுப் படகுகள் மூலமாக அதிகமான மீன்கள் பிடிக்க வசதியிருந்தாலும், இன்றையதினம் அவர்களுக்கு சலுகைகளை அதிகமாக செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணினாலும், அந்தச் சலுகைகள் அவர்களுக்கு முறையாகப் போய்ச் சேரவில்லை.

மீன்பிடி சாதனங்களைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே பல்வேறு இடங்களிலே உள்ள கடலோரப் பகுதிகளில் நவீன மயமாக்கப்பட்டிருக்கின்றதா என்றால், இல்லை என்று சொல்லவேண்டும். ஒரு அறிஞன் சொல்லியிருக்கிறார். தமிழகக் கடலிலே வயோதிக மீன்கள் ஏறத்தாழ 70 சதவீதம் வயோதிகம் காரணமாக செத்து மடிந்து விடுகின்றன என்ற உண்மையை சொல்லியிருக்கிறார். 30 சதவீதம் மீன்களைத் தான் தமிழக கடலோரங்களிலே உள்ள மீனவர்கள் கொண்டு வரக்கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம். 70 சதவீதம் மீன்களையும் கொண்டு வரக்கூடிய அளவில் நாம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

சமீபத்திலேகூட, ஜப்பான் நாட்டிலிருந்து விசைப் படகுகளிலே வந்து தமிழக கடலோரப் பகுதிகளிலே மீன் பிடித்ததாகச் சொல்லப்பட்டது. அந்த ஜப்பான் நாட்டு மக்கள் அந்த 70 சதவீதம் மீனைப் பிடிப்பதற்காகத் தான் இங்கே வருகின்றார்கள். அந்த மீன்களைத் தமிழக மக்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு, நவீன முறைகளை நாம் கையாள வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ந. தனசேகரன்] [1979 ஏப்ரல் 20]

மீன் வலைகளைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டு வகையான மீன் வலைகளை உபயோகித்து வருகிறார்கள். கட்டுமரத்தில் போகின்றவர்கள் ஒரு வகையான மீன் வலையையும், ஆழ்கடலில் போய் மீன் பிடிக்கின்றவர்கள் மடி என்ற ஒரு வகை மீன் வலையையும் உபயோகித்து வருகிறார்கள். ஜப்பான் நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால், 27, 30 வகையான மீன்பிடி வலைகளை உபயோகித்து வருகிறார்கள். அதன் மூலம் அதிகமான அளவில் மீன் பிடித்து வருகிறார்கள். அதேபோன்று அதிகமான வகை வலைகளையும் நாம் பயன்படுத்த வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று உள்நாட்டு மீன் பிடிக்கின்ற முறையில், அரசு குளங்களிலிருந்து மீன் பிடிப்பதற்கு மீனவர்களுக்கு குத்தகைக்கு கொடுக்கிறார்கள். அப்படி குத்தகைக்கு கொடுக்கிற போது, குளங்களை குத்தகைக்கு மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசு ஆணை இருக்கிறது. ஆனால் இதில் விந்தை என்ன தெரியுமா? குளங்களில் மீன் பிடிக்கின்ற குத்தகை விடுவதை எடுத்துக்கொண்டால் அதுவும் அந்தக் குத்தகை பெரிய புள்ளிகள் இருக்கின்ற மீனவ கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குத்தான் போய் சேருகின்றது. அரசாங்கத்திலிருந்து மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு இந்த குத்தகை கொடுக்கப்படுகிறது என்று மீனவர்களுக்கு நம்பாசை காட்டுவது போல் இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை பல்வேறு இடங்களில் கூட்டிக்காட்டி பேசி, இவற்றையெல்லாம் மாற்றி புதிய சங்கங்களை அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை துரிதமாக செயல்படுத்தி, புதிய மீனவ கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீர்த்தேக்கங்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்த ஆண்டு 18 லட்சத்து 14 ஆயிரம் ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீர்த்தேக்கங்களிலிருந்து மீன் பிடிப்பதில் உள்ள வருமானத்தைப் பார்த்தால் கடந்த காலங்களில் தேவலமான முறையில் மிக குறைந்த அளவில் தான் விற்பனை செய்யப்பட்டு வந்தது. பஞ்சாயத்து மூலம் ஏலங்கள் மூலமாக மீன்களை விற்பனை செய்கிறார்கள். இப்போது நல்லமுறையில் வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் கூட, இன்னும் நல்ல முன்னேற்றம் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சி திட்டத்தின் மூலமாக உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கு வலைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட பல உதவிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்காக பாராட்டுதலை தெரிவிப்போதே, இப்போது முக்கியமாக தர்மபுரி மாவட்டத்தில் மீன் குஞ்சுகளை வளர்ப்பதற்காக 1 லட்சத்து 32 ஆயிரம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டுதற்குரியது. இதை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. ந. தனசேகரன்]

மீனவர்கள் தங்கள் வாழ்வை வளமாக வைத்துக்கொள்வதற்கு பல திட்டங்களைப் போடுகின்ற நேரத்தில் பெரும் முதலாளிகள் நல்ல லாபம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உயர் ரக மீனாக இருக்கின்ற இறால் இன்று கிலோவுக்கு 96 ரூபாய் என்று விலை இருக்கிறது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இதன் விலை கிலோவுக்கு 32 ரூபாய் முதல் 40 ரூபாய் வரை என்ற அளவில் இருந்து வந்தது. 32 ரூபாய் அளவுக்கு இருந்தது இன்றைக்கு 96 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்ற பிறகு தான் மீனவ பெருங்குடி மக்களுக்கு உண்மையிலே நல்ல வழிவகையை வகுத்து கொடுத்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல், இறால் மீன்களை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வருவதைப்பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் அடிக்கடி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல அன்னிய செலாவணியை ஈட்டுத் தரக்கூடிய அளவுக்கு இறால் மீன் ஏற்றுமதி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை அரசே இதை ஏற்றேடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றக் கருத்தை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இயந்திரப் படகுகளைப் பொறுத்த வரையில், ஏறத்தாழ இன்றைக்கு இதுவரை அரசாங்கம் பதிவு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதற்கு இணங்க இதுவரை 253 படகுகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தமிழக கடலோரப் பகுதிகளில் செல்லுகின்ற இயந்திரப் படகுகளின் எண்ணிக்கையில் இது 20 சதவீதம் தான் இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக முக்கியமான பிரச்சனை சங்கு, முத்து, சங்கைப் பொறுத்த வரையில் முதல் சட்டமன்றத் தொடர் கூட்டத்திலே அமைச்சர் அவர்கள், இதை நாட்டுமையாக்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளப்போவதாக சொன்னார்கள். இன்றையதினம் அங்கு சங்கு குளிக்கும் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைக்கு ஏற்ப நமது அமைச்சர் அவர்களும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் அவர்களது வேண்டுகோளை ஏற்று அதற்கேற்ற விலைகளை சங்குகளுக்கு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மேலும் சங்கு குளிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு தேவைப்படும் காலணிகள், முகமூடி போன்றவைகள் தரப்படவேண்டும் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதை உடனடியாக செய்து தரவேண்டும் என்று இப்போது மீண்டும் ஒரு முறை வற்புறுத்திக் கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

சங்கு குளிக்கும் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிகள் கூறா மீன்களாலும், இன்னும் பெரிய மீன்களாலும் கடிப்பதற்கு ஆளாகி, கால்களை இழந்தவர்களாகவும், கைகளின் பகுதிகளை

[திரு. ந. தனசேகரன்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

இழந்தவர்களாகவும், இத்தகைய விபத்துக்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். எப்படி பேருந்துகளிலே செல்லுகின்றபோது, ஓட்டுநர்களும், நடத்துனர்களும் ஒரு அபாயத்திற்கு ஆளானால், அவர்களுக்கு உதவித் தொகை தருகின்றார்களோ, அதேபோல் இந்த சங்கு குளிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் உதவித் தொகை தரப்பட வேண்டும். அதேபோல், அவர்கள் உயிரிழந்தால் சர்க்கார் ரூ. 10,000 அவர்களுடைய குடும்பத்திற்குக் கொடுப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்களோ, அந்த உதவியை இந்தத் தொழிலாளர்களுடைய குடும்பத்திற்கும் அளிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதேபோல், வலம்புரி சங்கை கொண்டுவரும் மீனவர்களை உற்சாகப்படுத்தும் வகையிலே, எப்படி அரசாங்கத்திலே லாட்டரி சீட்டின் மூலம் ஒரு பெரிய தொகை கிடைக்கின்றதோ, அதைப்போல் அந்தச் சங்கின் மொத்த விலை என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகின்றதோ, என்னவோ அதிலே 75 சதவீதம் இந்த மீனவர்களுக்குத் தரவேண்டும். அப்படித் தரவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துவைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

செயற்கை முத்து தொழிற்சாலை எத்தனை மாவட்டங்களிலே தயாரிக்கின்றார்கள், எப்படி அந்தத் தொழிற்சாலை வளர்ச்சியடைகின்றது என்பதையெல்லாம் கண்கூடாகப் பார்க்க முடியவில்லை. செயற்கை முத்துத் தொழிற்சாலை அந்த அளவிற்கு அதுமத்திய சர்க்காரோடு இணைந்திருக்கின்ற காரணத்தினால் இந்த முறையை மாற்றியமைத்து, தமிழகத்திலேயே செயற்கை முத்து தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை அமைத்து நடத்த வேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இயற்கை முத்துக் குளிப்பு 1961 ஆம் ஆண்டு கடைசியாக கடலில் முத்துப் சிப்பி எடுக்கப்பட்டு, அதற்குப் பின் இதுவரையிலும் எந்தப் பகுதியிலும் முத்து வளரவில்லை என்று சொன்னால், அது விந்தையாக இருக்கிறது. எனவே, இதிலே அரசு முறையாக ஆய்வு நடத்தி, எந்தப் பகுதியிலே இந்த முத்துச்சிப்பி வளருகின்றது என்பதை மனதிலே தேக்கி, இதிலே முறையாக ஆய்வு நடத்தி, முத்துச்சிப்பி எடுத்தால், தமிழகத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சி அடையும், அடையச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. ந. தனசேகரன்]

திருவொற்றியூர் பகுதியில் மீனவர்களுக்கு குடியிருப்பு வீடுகள் கட்டித்தரப்பட வேண்டும் என்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர் அண்ணன் சிகாமணி அவர்களின் கருத்தைச் சொல்லி அவைகளைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வட சென்னையில் அமைக்க இருக்கும் சமுதாய நல கூடத்தை எண்ணூரிலோ அல்லது திருவொற்றியூரிலோ அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற அவரது கோரிக்கையையும் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். கடலோர அரிப்பைத் தடுப்பதற்காக, திருவொற்றியூரிலிருந்து எண்ணூர்வரை தடுப்புச் சுவர் கட்டும் வேலை காலதாமதமாகி வருவதால், அதையும் உடனடியாக அமைத்துத் தர வேண்டும் என்பதை அவர் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட வேண்டுமென்று கேட்பதால், அதையும் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மீன் வளர்ச்சிக் கழகத்தில் தமிழகத்தில் 4 இடங்களில் படகுக் கட்டும் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இந்தத் தொழிற்சாலைகள் ஒவ்வொன்றிலும் 170 படகுகள் கட்ட முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், 30 அடி, 32 அடி உள்ள படகுகள் ஏறத்தாழ 25 படகுகள் அல்லது 50 படகுகளைத் தான் இன்றையதினம் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதை அதிகப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பதப்படுத்தும் நிலையங்கள், பனிக்கட்டித் தயாரிக்கும் நிலையங்கள் ஆகியவைகளை இந்த அரசோ அல்லது கார்ப்பரேஷனோ நடத்த வேண்டும். தனியார்களுக்கு குத்தகை வீடுவதன் மூலமாக அரசுக்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த நஷ்டத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மீன் தூள் தயாரிக்கும் ஆலையை தமிழகத்தில் அதிகப்படியான பணத்தைப் போட்டு ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 3,000 டன்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தரமுள்ளதாக இந்த ஆலை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1977-78 ஆம் ஆண்டிலே 203 டன்கள்தான் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான காரணம், தமிழகத்தில் கடலோரத்தில் அதிகமாக கிடைக்கக்கூடிய இந்த மீன்களை அதிக விலை கொடுத்து கேரள மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள் வாங்கிச் செல்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நமது அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். அப்படி கேரள மாநிலத்திற்கு இந்த மீன்கள் அதிகப்படியாக செல்கின்ற காரணத்தினால், இங்கே மீன் தூள் உற்பத்தி குறைகின்ற

[திரு. ந. தனசேகரன்] [1979 ஏப்ரல் 20]

காரணத்தினால், இந்தத் தொழிலுக்கு அதிகப் பணம் போட்டு ஆரம்பித்தும் நசுக்கப்படுவதன் காரணமாக, இதற்கு முறையான ஒரு சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இன்னும் இதிலே அதிகம் பேச வேண்டுமென்றாலும், இந்த அளவுக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

(7) ஒழுங்குப் பிரச்சினை

நீக்கம் குறித்து.

திரு. ரா. உமாநாத் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், 'ராகிங்' என்பது கண்டிக்கத்தக்கது. இந்த 'ராகிங்' சம்பந்தமாக நான் சொன்ன வார்த்தைகளை 'எக்ஸ்பஞ்ச்' செய்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். எனக்குத் தெரியும். 'ரேப்பிங்' என்ற வார்த்தை இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; 'பிராஸ்டிடியூஷன்' என்ற வார்த்தை 'யூஸ்' பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி 'யூஸ்' பண்ணப்பட்ட ஒரு மெடிகல் டெர்ம் ஆப் பிளாமினன் தான் இது. வேறு ஒன்றும் இல்லை. அதை எப்படி எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யலாம்? அண்டர் வாட் ரூல்ஸ்? இது எப்படி 'இர் ரிலவன்ட்' ஆகும்? 'ராகிங்' என்பது ஒரு சீரியசான விஷயம். அது எப்படி 'அன்-பார்லிமெண்டரி' ஆகும்? 'இர்-ரிலவன்ட்' ஆகும்?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : 'ராகிங்' என்ற வார்த்தையோடு, இன்னும்சில வார்த்தைகள் கம்பல்சரி' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, தான் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. உமாநாத் : It is a medical term and phenomenon. Majority of students are victimised by a minority of students. ஸ்டுடெண்ட்சைக் கம்பெல் பண்ணி (* * *) பண்ணுகிறார்கள். ஜெயிலுக்குள் கூட இம்மாதிரி (* * *) நடக்கிறது. Are we not entitled to discuss that phenomenon.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (பி. எச். பாண்டியன்) : பார்த்து முடிவு சொல்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : Better do it early. Press correspondents have to go to press.

* மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. ரா. உமாநாத்]

இப்படி எடுத்துவிடுவது என்று சொன்னால் இங்கு நடப்பதைப் பற்றி பிரஸ் நோட் கொடுத்துவிட்டால் போதுமே. அவர்கள் இங்கு இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லையே. சீக்கிரம் முடிவு பண்ண வேண்டும்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இது முக்கியமாக பிரஸ்சுக்குப் போக வேண்டுமென்பதிலே அக்கறையாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்): மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லும்போது “ ‘ராகிங்’ என்பது லா அண்டு அர்டர் பிராப்ளமாக மாறிக் கொண்டு மிகவும் ‘மோஸ்ட் இன்-ஹூமன்’ ஆக மிருகத்தனமாக பல கல்லூரிகளில் நடந்து வருகிறது ” என்று சொல்லிவிட்டு பிறகு தஞ்சை மெடிகல் காலேஜில் போன வருஷம் சொல்ல முடியாத முறைகள் பற்றி— ‘சொல்ல முடியாத முறைகள்’ என்று நீங்களே சொல்லுகிறீர்கள். அவ்வளவு கம்பல்சரியாக நடந்திருக்கிறது, இம்மாதிரி ஆக்ட் என்று தாங்களே கருதி சொல்லியிருக்கிறீர்கள்—

* * * * *

That is what the hon. Member has stated.

கம்பல்சரி என்ற வார்த்தை வரும்போது— It means there is something, some super power behind it என்பதை அறிவார்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : ராகிங் என்று மைனாரிட்டி செக்ஷன்ஸ் ஆப் தி ஸ்டூடெண்ட்ஸ், விரும்பாத ஸ்டூடெண்ட்ஸைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். அதிலே ஒரு ஃபார்ம் இது என்று சொன்னேன். விரும்பாத ஸ்டூடெண்ட்ஸைப் பொறுத்து இப்படிச் செய்துவிடுகிறார்கள். மைனாரிட்டி ஸ்டூடெண்ட்ஸ் மேல் கம்பல்சரியாக செய்யும் நிலை இருக்கிறது. அதிலே ஸ்டூடெண்ட்ஸ் விக்டிம்ஸ் ஆகி இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றிச் சொல்லி ஹவுசில்- ‘ரிஸிப்’ கிடைக்கவில்லை யென்று சொன்னால் வேறு எங்கு கிடைக்கும்?

I am saying this so that the minority group boys who are victimised by this may get relief at the hands of Government. Whereelse can I say this except in the House? How can that be expunged?

[* மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

தயவுசெய்து அதை நீக்கக்கூடாது. எந்த ரூலின் கீழ் அதை எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ணுகிறீர்கள்? எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ணுவதற்கென்று ரூல்ஸ் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (பி. எச். பாண்டியன்) : நீங்களே சொல்லும்போது 'சொல்லமுடியா முறைகள்' என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது வெளியே பரவி மற்றக் கல்லூரிகளுக்கும் தெரிய வேண்டாம் என்ற காரணத்தால்தான் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. உமாநாத் : I said so because I felt sentimental ரூல்சுக்கு விரோதமாக நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரிச் சொல்ல முடியாது என்றால் வேறு எந்த மாதிரிச் சொல்வது? அந்த நிகழ்ச்சி நடப்பதை கோட் பண்ண வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படிச் சொல்வது?—Minority group of students are victims. கம்பல்ஷன் நடக்கிறது. That is what I said. It is a medical phenomenon. Ragging is taking place. Ragging involves compulsion. Students are compelled into this.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசிய சில வார்த்தைகளை அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து பேரவைத் தலைவர் நீக்கிவிட உத்தரவிடப்பட்டதன் பேரில் எந்த விதிமுறையின் பேரில் நீக்கியிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழ்நாடு சட்டமன்ற விதிமுறைகளிலுள்ள விதி 235-ன் கீழ்தான் அது நீக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்களுடைய சுவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

விதி 235—

If the Speaker is of the opinion that a word or words has or have been used in debate which is or are defamatory or indecent, ... என்றுதான் இருக்கிறது.

ஆகவே, பேரவைத் தலைவர் டெஃபமேட்டரி, இன்டசன்ட் ஆக இருக்கிறது என்று அவர்களே முடிவுக்கு வந்தால் நீக்கலாம்—

He has got the right to expunge whole or a portion of the words used by the Hon. Member on the floor of the House.

1979 ஏப்ரல் 20]

திரு. ரா. உமாநாத் : இன்டிசன்ட், டெபமேடரி என்று இதை எப்படிச் சொல்ல முடியும்? It is a scientific term. It may be that a particular person feels that the term is scientific. அது நடக்கிறது. வேறு எந்தப் பெயரால் அதைச் சொல்வது? It is being done. Students are compelled. அதற்கு ஸ்டூடெண்ட்ஸ் ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். அதற்கு வேறு வார்த்தை என்ன என்று சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு) I am not yielding. I am on my legs. நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால்—இதிலே இன்டிசன்சி கொஸ்டியன் வரவில்லை. இவ்வாறு நடப்பதை இங்கே சொல்லக் கூடாதா? அப்படி ஜெயிலுக்குள் நடக்கிறது. அந்தச் சங்கடங்களைப் போக்க வேண்டுமென்பதற்காக கேள்வி கேட்பது எப்படி? Where else except this House can I canvass for the minority students who are thus victimised?

[முற்பகல் 10-50]

அந்த வார்த்தைக்கு அந்த பிளாமினனுக்கு வேறு எந்த வார்த்தையை யூஸ் பண்ண வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : நீங்கள் பேசிக்கொண்டு வரும்போது ரேக்கிங் என்று சொன்னீர்கள். இரண்டாவதாகச் சொல்லுகிறபோது அருவருக்கத்தக்கதாக என்று எல்லாம் தாங்களே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அந்த மாதிரியான வார்த்தை வெளியே வந்தால் வேறு மாதிரியாகப் போகும். ஆகவே அதை நீக்குவதற்கு உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அவையிலே ஒரு வார்த்தையைப் பேரவைத் தலைவர் நீக்குவதற்கு உரிமை இருக்கிறது.

We have no right to question his ruling. No member has a right to challenge the ruling given by the Chair. Not at all. We are making now a bad precedent of challenging the ruling of the Chair.

THIRU N. SUNDERRAJ : We are not challenging.

THE HON. THIRU G. R. EDMUND : You are challenging. The Chair has already given a ruling. If a Member were to question under what rule it has been done, it means the ruling of the Chair is challenged.

[1979 ஏப்ரல் 20]

THIRU R. UMANATH : I am sorry. The Hon. Minister is treating the Hon. Speaker as though he is above the House. No. The Hon. Speaker is part of the House. He is not above the House. செக்தாருடைய பார்லிமெண்டரி புரசீஜர் புத்தகத்தைப் படித்துப் பாருங்கள், நேற்று கூட நான் படித்தேன். The Speaker is part of the House and not above the House.

My only request is under what rules, the medical term I have used to describe a phenomenon has been expunged.

ஆகவே எக்ஸ்பஞ்சிங் கொஸ்டியன் வரும்போது I have a right to request him to clarify, under what rule it is has been done. Is it irrelevant என்பது தான். அதைத்தான் நான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : பேரவைத் தலைவர் ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறார். அதற்கு மேல் விவாதம் என்பது நடக்கக் கூடாது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் — தலைமை.)

திரு. ரா. உமாநாத் : It is a democratic set-up of the House. The Speaker is part of the House.

ஆகவே ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொன்னால் அது சரியல்ல.

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசிய அந்தக் குறிப்பை நானே பார்த்தேன். திரு. உமாநாத் அவர்களே அதைப் பேசியிருக்க முடியாது என்று நானே சொன்னேன். அந்தக் குறிப்பைப் பார்க்கிறபோது அந்த வாசகங்கள் அவ்வளவு நன்றாக இல்லை என்ற காரணத்தால் பேரவைத் தலைவர் அவரோடு நானும் இருந்தேன்—திரு. உமாநாத் அவர்கள் அப்படிப் பேசியிருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதினோம். ஆனால் அவர் அப்படியே இருக்க வேண்டுமென்று.....

திரு ரா. உமாநாத் : வேறு எப்படி இருக்க வேண்டும் சொல்லுங்கள், உங்களுடைய சஜிஷன் என்ன?

1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ரேக்கிங் என்ற பொருளிலே வருகிறது. இது குறிப்பாக மாணவர்களைப் பற்றியும் நல்ல டேஸ்ட்டில் இல்லை, ஒரு பேட் டேஸ்ட் என்ற நிலையிலே வருகிற அந்த அளவிற்கு விளக்கமாகப் போக வேண்டிய அவசியமில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கண்ணியத்திற்கே அது ஏற்றதாக இருக்காது என்ற அடிப்படையிலேதான் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. நிச்சயமாக, பாதகமாக நீக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு ரா. உமாநாத் : மாணவர்களுக்கு இழிவு என்பதல்ல. மாணவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு சர்க்கார் தலையிட வேண்டுமென்றுதான் கேட்டேன். மெஜாரிட்டி மாணவர்கள் அல்ல. அந்த முறையினால் மைனாரிட்டி மாணவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தான் விக்ஷிமைஸ் செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொல்லவே முடியவில்லை ஆகவேதான் நான் இங்கே அவர்களுக்கு ரிலீப் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே சொன்னேன். அந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி வேறு என்ன வார்த்தைகள் போடலாம் என்று நீங்கள் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு தரப்பிலேயும் இங்கே விவாதித்தார்கள். இரு தரப்பிலேயும் எப்படிப்பட்ட சொற்களைச் சேர்க்கலாம் என்ற பிரச்சினையைப் பற்றியெல்லாம் எழுப்பினார்கள். பேரவைத் தலைவர்தான் இரண்டையும் பார்த்து அவை இருக்கலாமா வேண்டாமா என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டியது, அது என்னுடைய முடிவு தான். எந்த விதியின்கீழ் தலைவர் செய்கிறார் என்ற புதிய மரபை உருவாக்கினால் பேரவையிலே எந்தப் பிரச்சினையையும் சுமுகமாகத் தீர்த்துவிட முடியாது. அந்த வார்த்தையை எப்படி எடுக்கலாம் உங்களுக்கு எடுப்பதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று கேட்க கூடாது. என் அனுபவத்திலே கூட அப்படிக்கிடையாது. எந்த விதியின்கீழ் என்று கேட்டு ஒரு புதிய மரபை உருவாக்க வேண்டாம். பார்ட் ஆப் தி ஹவுஸ் என்று சொன்னார்கள்.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

இருக்கலாம். நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்து அமர வைத்திருக்கிறீர்கள். சில அதிகாரங்களைக் கொடுத்து விதிகளைக் கொடுத்து நடத்தச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். உறுப்பினர்கள் அதையே கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்தால் எப்படி பிரச்சினைகளை நான் தீர்க்க முடியும் என்று சிந்திக்க வேண்டும். நீங்கள் விரும்புவதைக் கேட்கலாம், ஆனால் எடுக்கக்கூடாது என்ற முறையிலே கேள்வி எழுப்பப் படுமானால் இந்த அவையையே சுமுகமாக நடத்த முடியாது.

ஆகவே, உமாநாத் அவர்கள் நன்மைக்காக, அதை நானும் மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்களும் பேசிவிட்டு, அதை எடுத்தால் அவருக்கும் நல்லது என்ற கருத்திலே எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ணினேனே தவிர, திரு. உமாநாத் அவர்களுடைய பேச்சினைக் கட்டாயம் நீக்க வேண்டுமென்ற நிலையிலே பேரவைத் தலைவர் எடுக்கவில்லை. எக்ஸ்பன்ஷன் செய்யச் சொன்னதை திரு. உமாநாத் அவர்கள் ஏற்று, மூலப் பிரச்சினைக்குப் போக அனுமதிக்க வேண்டும்.

திரு. கு. ரமணி : ஸ்பீக்கர் சார், நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் விதி 235-ஐ, உங்களுக்குச் சாதகமாக அவர்கள் எடுத்துக் காட்டி,

If the Speaker is of the opinion that a word or words spoken are indecent.

. என்று சொல்கிறார். நீங்கள் உங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ற முறைபில் அந்தப் பரிசீலனையைச் செய்யவில்லை. அந்தக் குறிப்பிட்ட வார்த்தை 'இன்டெசன்ட்' வார்த்தை என்ற முடிவுக்கு வந்தால், அந்த உங்களுடைய முடிவைத் தெரிவித்தால், அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன் என்று பிடிவாதமாக அங்கத்தினர் எதிர்த்தால் நீங்கள் சொல்வது சரி. இது அப்படியல்ல. அங்கத்தினர் பேசுகின்ற பேச்சு நடவடிக்கைகள் குறிப் பேட்டில் ஏறுவதில் என்ன தவறு? அவர் குறிப்பிட்டுள்ள வார்த்தை சாதாரணமாக, எல்லோரும் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய வார்த்தை. பயன்படுத்தப்படுகிற வார்த்தை, பத்திரிகைகளிலே வெளியாகிற வார்த்தை. ஐட்ஜமென்டினே கூட வார்த்தைகள் வரலாம், அப்படி கேஸ் போனால் அப்படி வரும்போது நீங்கள் அதை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், விதிகளுக்கு உட்பட்டுத்தானே, எடுக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த வார்த்தையைப் பற்றிய கருத்திலே, மிக ஆபாசமாகவோ, தவறானதாகவோ என்ற விளக்கத்திற்கு நான் போகவில்லை. நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்திலே இது இருக்க வேண்டுமா, தேவையில்லை என்று முடிவெடுத்தான பிறகு, நீங்கள் எந்த விதியின் கீழ் எடுத்தீர்கள் என்று கேட்க ஆரம்பித்தால் நான் இந்த அவையை எப்படி நடத்துவது?

1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : திரு. ரமணி, உங்களுக்கு உதவியாக நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன் (திரு. கு. ரமணி நின்றார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதை மேற்கொண்டு நான் அனுமதித்துக்கொண்டே போனால், நேரம்தான் வீணாகும்.

திரு கு. ரமணி : நான் கேட்பது, ஒரே ஒரு விஷயம். அவை அங்கத்தினர் என்ற முறையிலே எங்களுடைய உரிமை என்ன என்பதிலே எங்களுக்குச் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அவையினுடைய இந்த விதிகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் உங்களுடைய தீர்ப்புகள் வருகின்றன. அப்படியானால், எந்த விதியின்கீழ், எப்படி அந்தத் தீர்ப்பைக் கொடுத்தீர்கள் என்று நாம் கேட்கக் கூடாதா? அது எப்படி உங்களுடைய தீர்ப்பை எதிர்த்துக் கேட்பதாக ஆகும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கொஞ்ச நேரம் ஆனாலும் பரவாயில்லை. நான் இதைப் படிக்கிறேன்.

It is the right of the Speaker to interpret the Constitution and rules, so far as matters in or relating to the House are concerned, and no one, including the Government, can enter into any argument or controversy with the Speaker over such interpretation. His ruling constitutes precedents by which subsequent speakers, members and officers are guided. Such precedents are collected and in course of time formulated as rules of procedure or followed as conventions. The Speaker's rulings, as already stated cannot be questioned except on a substantive motion. A Member who protests against the ruling of the Speaker commits contempt of the House and the Speaker. The Speaker's decision is equally binding whether given in the House or on a departmental file.

திரு. ரா. உமாநாத் : நீங்கள் சொல்வது ஜெனரலாக எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதாவது, சபாநாயகருடைய குவிங்கை குவஸ்டியன் பண்ணக் கூடாது.

Mr. Speaker : You are questioning now.

திரு. ரா. உமாநாத் : As a Member whereelse can I exercise my right மறுபடியும் இந்தச் சபையிலே பேசும்பொழுது, நாட்டிலேயிருக்கிற பிரஜைகள் சில கொடுமைகளுக்கு ஆளாகும்போது, கவர்ன்மென்டினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, தலையிட வைக்க வேண்டும் அல்லவா? அப்படியிருக்கும்போது இப்படி நீங்கள்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

சொன்னால், நாங்கள் எப்படி கவர்ன்மெண்டுக்குத் தெரிய வைப்பது என்பது எங்களுக்குத் தெரிய வேண்டும் அல்லவா? நான் சொல்கிறேன், குவஸ்டியன் பண்ணுவது இல்லை, கிளாரிபிகேஷன் கேட்கிறேன். எந்த ரூலிலே என்று கேட்கிறேன். அதையாவது, இந்த ரூலுக்கு உட்பட்டு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஸ்பீக்கர்ஸ் ஒப்பீனியன் தான் ரூலிங்கே.....

[முற்பகல் 11-00]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : எந்த விதிமுறைகளிலே என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். இந்த அவையிலே உறுப்பினராக வருகிற ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் இந்த அவையினுடைய விதிமுறைகளைத் தெரிந்துவைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எந்த விதிமுறையில் என்பது கேட்பது நியாயம் இல்லை. நாட்டிலே இருக்கிற ஒவ்வொரு குடிமகனும் நாட்டிலே இருக்கிற சட்டங்களைத் தெரிந்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எப்படி சட்டத்துறை எதிர்பார்க்கிறதோ அவ்வாறே இந்த அவையிலே உறுப்பினராக இருக்கிற ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் இந்த அவையின் விதிமுறைகளைத் தெரிந்துவைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நமது ரமணி ** அவர்கள் சொன்னார்கள்.....

திரு. கு. ரமணி : அதுவே தப்பு, ** இல்லை ரமணிதான்....

திரு. ரா. உமாநாத் : அந்த** என்பதையே எடுத்துவிட வேண்டும். பேசியது யார் என்று கூட தெரிந்துகொள்ளாமல் பதில் சொல்லிவிடுகிறீர்களே.....

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் இன்றைக்கு சொன்னார்கள். “defamatory or indecent or unparliamentary or undignified”. என்றெல்லாம் வரும் முறையில் பேசக்கூடாது. நம்முடைய உமாநாத் அவர்களுடைய டிக்னிட்டிக்கு குறைவு வந்து விடக்கூடாதே என்று கூட நீக்கச் சொல்லியிருக்கலாம். நீக்குவதற்கான அதிகாரம் அவருக்கு இருக்கிறது. “He may, in his discretion” என்று கூட இருக்கிறது. ‘discretion’ என்ற அதிகாரத்தை யாரும் கேள்வி கேட்க கூடாது. (குறுக்கீடு)

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தபவுசெய்து உட்காருங்கள். நீங்கள் சொல்வது, பிறகு அவர் பேசுவது, மறுபடியும் நீங்கள் பதில் சொல்வது இப்படியே நீண்டுகொண்டே போகிறது

திரு ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, “discretion” என்று சொன்னால் ..

“It is not arbitrary Legally I am saying. Discretion is a thing which has got to be exercised judiciously, and not unrelated to judicious exercised.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் உங்களுக்குப் பேச உரிமை இருப்பது போலவே உங்களால் இந்த இடத்தில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கும் நான் என்னுடைய நடைமுறைகளைக் கண்ணியத்தோடு கடைப்பிடிக்க வேண்டியதும் அவசியம் ஆகும். விளக்கங்கள் விவாதங்கள் என்ற அடிப்படையில் போய்க் கொண்டிருந்தால் அந்தப் பிரச்சனைக்கு முடிவே இருக்காது. ஆகவே உமாநாத் அவர்கள் நான் சொல்லியதை நல்ல எண்ணத்தோடு சொல்வதாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு மேலும் அவையை நடத்திக் கொண்டுபோக அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன்.

இப்போது நடந்த டிஸ்கஷனில் நீக்கப்பட்ட வார்த்தைகள் மீண்டும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருந்தால் அவற்றையும் *** என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதையும் குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டும் என்று உத்தரவு இருக்கிறேன்....

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தையே முழுமையாக நீக்கிவிடப் போகிறீர்களா, அப்படியென்றால் அது முறையாக இருக்குமா? விவாதத்தையே வேண்டாம் என்று சொன்னால் எப்படி, நீக்கப்பட்ட வார்த்தைகளைத் திரும்ப வந்தால் நீக்கும்படிதான் இருக்க வேண்டும்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைத்தான் சொன்னேன். நீக்கப்பட்ட வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தியிருந்தால் அவைகளை நீக்க வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக்கு இணங்க (ப. 816)ல் அகற்றப் பெற்றது.

[1979 ஏப்ரல் 20]

(6) வரவு செலவுத் திட்டம், 1979-80 வாக்கெடுப்பு—
தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண். 35—நுகர்பொருள் வழங்கல்

கோரிக்கை எண். 21—மீனளம்.

*திரு. தே. ஞானசிகாமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன், மீன் வளம் ஆகிய இரு மானியங்கள் இந்த அவையின் முன்னாலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த வருடத்திலே இந்த சட்டமன்றத்திலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நாடு பூராவிலும் 16 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்படும் என்றும், அந்தக் கடைகள் திறக்கப்படும்போது மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்கள் குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்றும் கூறியிருக்கிறார். இப்பொழுது 13,000 நியாய விலைக் கடைகள் திறந்துவிட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தமட்டில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு நியாய விலைக் கடை என்று இருப்பது சரியாக இருக்காது என்பது அபிப்பிராயம். ஏனென்றால், ஒரு கிராமத்திலே 200 வீடுகள் இருக்கும். இன்னொரு கிராமத்திலே 500 வீடுகள் இருக்கும். இன்னொரு கிராமத்திலே 1,000 வீடுகள் இருக்கும். ஆகவே, அந்த முறை அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. ஆகவே, 500 குடும்பங்களுக்கு ஒரு நியாயவிலைக் கடை திறக்கப்பட வேண்டும் என்பது எங்களுடைய கருத்து. அப்படி நியாயவிலைக் கடைகள் திறந்தால் மட்டும் போதாது. வெறுமனே அதில் அரிசி மட்டும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் போதாது. இன்றைக்கு மக்களுக்குத் தேவையான எல்லாவித பொருட்களையும் அந்த நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது மண்ணெண்ணெய் கிடைப்பதில்லை, கருப்புக்கட்டி இல்லை, புளி இல்லை. இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பொருள்களையும், அங்கே கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மசலுக்குக்கூட மனிதன் பல்வேறு பெட்ரோல் பங்குகளில் காத்துக்கிடக்கிறார்கள். மண்ணெண்ணெய்க்காக தாய்மார்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளையும் எடுத்துக் கொண்டு கியூவில் நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, எந்தெந்த சமயங்களில் எந்தெந்த அத்தியாவசியமான பொருட்கள் தேவையோ அவையெல்லாம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. தே. ஞானசுமாமணி]

இதையெல்லாம் சொல்கிறபோது, முதலில் இந்த நாட்டில் இருக்கும் உற்பத்தி திட்டமிட்ட உற்பத்தியாக இருக்க வேண்டும். திட்டமிட்ட உற்பத்தி, கொள்முதல், விநியோகம் இதை மூன்றும் நல்ல முறையில் செய்தால் அதை நடைமுறைப்படுத்த முடியும். இந்த திட்டமிட்ட உற்பத்தி கொள்முதல், விநியோகம் என்று சொல்கிறபோது அதைக் கொண்டுவருவதற்குப் பல கொடோன் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதை ஒரு ஆண்டுக் காலத்தில் கட்டாயமாகச் செயல்படுத்த முடியாது. ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை வகுத்துக்கொண்டு, அதை ஒரு 2-3 ஆண்டுக் காலத்தில் செய்து முடிக்க அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை]

நம்முடைய மாநிலத்திலே சில பொருள்கள் திடீரென்றுக் குறைந்து விட்டால் அது அடுத்த மாநிலத்திற்கு எடுத்துச்சென்று அந்த விலையைச் சீர்படுத்த இந்தக் கழகம் பொறுப்பெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது கருப்பட்டிக்கு விலை குறைந்து விட்டது. அதன் காரணமாக 1 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட பணமரத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கருப்பட்டிக்கு நல்ல விலை கிடைக்க அரசு முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக, சிலோனுக்கு அனுப்பலாம். ஏற்கெனவே அனுப்பி இருந்தால் இந்த நிலைமை வந்து இருக்காது. இப்போதாவது சிலோனுக்கு அனுப்ப நடவடிக்கை எடுத்தால் அந்த நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்படுத்த முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பருப்பு, பயிறு வகைகள் பற்றாக்குறை இருக்கின்றன. இப்படி அடிக்கடி பற்றாக்குறை ஏற்படும் பொருள்களை அரசு, உற்பத்தியாகும் காலங்களில் அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்து ஸ்டாக் வைக்க வேண்டும். எந்தெந்தப் பகுதியில் அந்தப் பொருள்கள் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்கேயிருந்து எல்லாம் கொள்முதல் செய்து, ஸ்டாக் வைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்த ஸ்டாக் வைப்பதற்கு வேண்டிய கொடோன் வசதிகள் ஆங்காங்கு செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பல்வேறு காரியங்களைச் செய்வதற்கு ஏராளமான பணம் தேவையேற்படும். அதேபோல், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள் எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் அதற்கு விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அப்படி அரசு விலை நிர்ணயம் செய்கிறபோது, விவசாயிகளை அணுகியும், வேளாண்மைத் துறை மூலமும், இன்னும் பல்வேறு கழகங்களின் மூலமும் அரசு உற்பத்தி விலையை அறிந்து, எந்த அளவிற்கு விலை வைத்தால் இலாபம் வரும் என்பதை அறிந்து, அந்த விவசாயிகளின் உற்பத்திப்பொருள்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படாத வகையில் ஒவ்வொரு விவசாய பொருளுக்கும் விவிலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. தே. ஞானசிகாமணி]

[1979 ஏப்ரல் 20]

எங்கள் ஊரில் நியாய விலைக் கடைகள் முன்னால் இருந்தது போலவும், எல்லாப் பொருள்களும் கொடுப்பது போலவும் சொன்னார்கள். ஒரு பொருள் மட்டும் தான் கொடுக்கிறார்கள். அதாவது, அரிசி மட்டும் தான் கொடுக்கிறார்கள். கே.யு.சி.எம்.எஸ். —ல் எல்லாப் பொருள்களும் வைத்து இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு சூப்பர் மார்க்கெட் இருக்கிறது. ஒரு அக்ரிகல்கரல் டிப்பார் மென்ட்டைச் சேர்ந்த கழகம் சில கடைகளை வைத்து இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல்வேறு விதமான முறைகளில் பொருள்கள் விற்பதால், எந்தத் துறை, எந்தப் பொருளை, எந்த விலையில் விற்கிறது என்று புரிந்து கொள்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. எல்லாமே ஒரு கார்ப்பரேஷன் கீழ், ஒரு கழகத்தின் கீழ் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதாரணமாக ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்கிறேன். உணவுப் பொருள் சம்பந்தப்பட்டதுதான். கே.யு.சி.எம்.எஸ். சங்கத்தின் கீழ் மக்களுக்குப் பிரயோசனமாக ஒரு பாக்டரி இருக்கிறது. அந்தப் பாக்டரியில் அன்னாசி பழத்தில் இருந்து ஜாம், ஜூஸ் தயாரித்தார்கள். பப்பாளி, மாங்கோ பழத்தில் இருந்து ஜாம், ஜூஸ் தயாரித்தார்கள். அதன் மூலம் அந்தப் பாக்டரிக்கு ஏராளமான இலாபம் வந்தது. அதுவும் இந்த சீசனில் பழம் அதிகமாகக் கிடைக்கும். அந்தத் தொழிற்சாலையில் நல்ல முறையில் 40 தொழிலாளிகள் பணியாற்றி வந்தார்கள். அவர்களுக்கு 2½ ரூபாய், 3½ ரூபாய் என்று கொடுத்து, இரவு நேரங்களிலும் வேலை வாங்கிக் கொண்டு இருந்தார்கள். அதை எதிர்த்து அவர்கள் தொழிற்சங்கம் அமைத்ததால், அதை லாக் அவுட் செய்து இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சம்பவம் நடப்பது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. அந்த தொழிற்சாலை அதிகமான இலாபம் ஈட்டிய பிறகு இப்படி லாக்கவுட் செய்வது சரியல்ல. அதையெல்லாம் அந்தக் கார்ப்பரேஷன் கழகத்தின் கீழே கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

ஆகவே, அதை எல்லாம் தவிர்த்து எல்லாமே இந்தக் கார்ப்பரேஷனுக்குக் கீழே கொண்டுவர வேண்டும் என்று நான் மீண்டும் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக அரிசியைத் தலையில் தூக்கிக்கொண்டு கேரளா பார்டர் டக்கங்களிலே செல்லும்போது உடனே போலீஸ் வந்து பிடித்துவிடுகிறார்கள். இப்போது அரிசியின் விலை குறைவாக இருக்கின்ற காலத்திலும் அவ்வாறு பிடிக்கப்படுகிறது. அது போன்று சைக்கிளில் கொண்டு சென்றாலும் பிடித்துவிடுகிறார்கள். இவ்வாறு பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலை 15 ஆண்டு

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. தே. ஞானசிகாமணி]

களுக்கு முன்பு இருந்தது. ஆனால், இப்போது பற்றாக்குறை இல்லை. அரிசி ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சூழ்நிலையில் அரிசியை விவசாயிகள் அங்கே கொண்டு சென்றால் அவர்களுக்கு நல்ல விலையும் கிடைக்கும். ஆகவே, அவ்வாறு கொண்டு செல்வதைத் தடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளை நிறுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்ததாக, எங்கள் பிரதேசத்தில் தோட்டக் காடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே, நியாய விலைக் கடைகளை அங்கே அதிகமாகத் திறக்க வேண்டும். ஒரு சில இடங்களிலே மட்டும் திறந்தால் போதாது. அது போல் தமிழகத்தில் தோட்டக்காடு பிரதேசம் எங்கெங்கு இருக்கிறதோ அங்கே எல்லாம் ஒவ்வொரு தோட்டத்திலேயும் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வசதியாக நியாய விலைக் கடைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அப்படி ஆரம்பித்தால் அது மிக்க நன்மையாக இருக்கும். இப்போது அப்படி இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் பல மைல் தூரம் சென்று வாங்க வேண்டி இருக்கிறது. மேலும், அவர்களுக்குச் செலவும் அதிகமாகிறது. ஆகவே, இந்த மாதிரி நியாய விலைக் கடைகளை தோட்டக்காடு இருக்கக்கூடிய எல்லா பிரதேசங்களிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக மீனளத்தைப் பற்றி ஒன்றிரண்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஏராளமான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கடலில் இருக்கின்ற மீன் வளத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கத்தில் இன்றைக்குப் பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் இங்கே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் கடலில் கரையிலிருந்து மூன்று மைலுக்கு படகுகள் செல்லக்கூடாது என்று உத்தரவிட வேண்டும். கண்டிப்பாக்க வேண்டும்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, பாயிண்ட் ஆர்டர். கோரம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கோரம் இருக்கின்றது.

திரு. தே. ஞானசிகாமணி : அப்படிப் படகுகள் இயந்திரப் படகாக இருந்தாலும், மற்ற படகுகளாக இருந்தாலும் கரை ஓரங்களில் அதாவது கடலின் கரையிலிருந்து மூன்று மைலுக்குள் வரக்கூடாது என்று உத்தரவு விட வேண்டும். ஏனென்றால் பெரும்பாலும் மீன்கள் கரையோரங்களில்தான் முட்டையிடுவ

[திரு. தே. ஞானசிகாமணி] [1979 ஏப்ரல் 20]

தாகச் சொல்கிறார்கள். அதாவது ஹாலந்து பத்திரிகையிலே அப்படி ஒரு குறிப்பு வந்தது. அதிலிருந்து எடுத்து ஒரு மலையாளப் பத்திரிகையிலே எழுதி இருக்கிறார்கள். அதை நான் பார்த்தேன். கரையோரப் பகுதிகளில் தான் மீன்கள் முட்டையிடுவதும், குஞ்சு பொறிப்பதும் போன்ற காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. அப்படி இருக்கின்றபோது படகுகள் செல்வதால் அங்கே கருச்சிதைவு ஏற்பட்டு மீன்களின் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. இப்போது உதாரணமாகச் சொல்வதாக இருந்தால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குதிப்பு என்ற ஒருவகை மீன் இனம் முழுவதும் அழிந்து போய்விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கடற்கரையிலிருந்து மூன்று மைல் சுற்றளவுக்குள் படகுகள் வரக்கூடாது என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி சிற்றாறு அணைகளில் வளர்க்கப்படுகிறது. சிற்றாறு அணையில் கட்டலா, மிருகால் போன்ற மீன் இனங்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. ஆனால், சமீப காலங்களிலே பெய்த மழையின்போது அணைகளிலே அதிக நீர் பெருகின்றபோது அணைகளைத் திறந்து விட்டதால் மீன்கள் ஆறுகளில் கலந்துவிட்டன. சாதாரணமாக அங்கே மீன் பிடித்தால் 25 ரூபாய் என்ற அளவிலேதான் கிடைக்கும். அதிகப்படியான அளவில் மீன்கள் இந்தப் பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி போன்ற அணைகளிலே இப்போது பிடிக்க முடியாது. ஏனென்றால், நிறைய மீன்கள் தண்ணீரைத் திறந்து விடுகின்ற போது சென்று விட்டன. அப்படி திறந்து விடுகின்றபோது வலைகள் இருந்தால் அவை சென்றிருக்காது. அதுமட்டுமல்ல. தண்ணீர் பெருகிகுன்ற போது சிறிது சிறிதாகத் திறந்துவிடப்பட வில்லை. மொத்தமாகத் திறந்துவிட்டார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். பெருஞ்சாணி அணையிலே 40 அடி நீளம், 4 அடி உயரம் உள்ள 4 ஷட்டர்கள் இருக்கின்றன. இந்த நான்கு ஷட்டர்களையும் ஒரே நேரத்தில் திறந்துவிட்டார்கள். இப்படித்தான் எல்லா அணைகளையும் மழைக்காலத்தில் திறந்துவிட்டார்கள். ஆகையால் பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள மீன்கள் ஆற்றிலேயும், கடலிலேயும் அடித்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டது. ஆகவே, அப்படித் தண்ணீரைத் திறந்து விடுகின்றபோது மீன்கள் போகாத அளவிலே தக்க பாதுகாப்புகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கடைசியாக இந்தக் கடல் பிரதேசத்தில் வீடு கட்டும் திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கங்கே சில வீடுகளைக் கட்டுவது மட்டும் போதாது.

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. தே. ஞானசிகாமணி]

கடந்த ஆண்டு கூட தீப்பிடித்து பல ஓலைக் குடிசைகள் எரிந்து போய்விட்டன. அதனால் அந்த ஓலைக் குடிசைகளில் உள்ள 10,000 ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள வலைகள் எரிந்து போய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. ஆகவே கடலோர பிரதேசங்களில் கூறை ஓலைகள் இல்லாமல், மாற்று வீடுகளைக் கட்டுவதற்காக ஒரு திட்டம் முன்பு இருந்தது. அந்தத் திட்டம் சில இடங்களில் அமலாக்கப்படுகிறது. ஒரு கிராமத்திற்கு 5 அல்லது 10 வீடுகள் கட்டினால் தமிழகத்தில் அத்தனை கிராமங்களிலும் வீடுகளைக் கட்ட முடியும். இப்படி 10, 15 ஆண்டுகளில் எல்லா கிராமங்களிலும் வீடுகளைக் கட்டி முடித்து விடலாம்.

அடுத்து, கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாக வீடுகள் கட்டுவது பற்றி, இரயுமன் துறையில் 200 வீடுகள் கட்டுவதாக முன்பு திட்டம் இருந்தது. அந்தத் திட்டத்தை முடிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. பங்கீட்டின் முறையில் வீடுகள் கட்ட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஒரு பங்கும், மத ஸ்தாபன தலைவர்களுக்கு இரண்டு பங்கும், 'பிஷ்ரீஸ்' இலாகாவிற்கு ஒரு பங்கும் என்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் அவர்கள் பங்குத் தொகையான ரூபாய் 1,200 கட்டிவிட்டார்கள். 'பிஷ்ரீஸ்' இலாகா அந்தத் தொகையை கட்டவில்லை. 'பிஷ்ரீஸ்' இலாகா அந்தத் தொகையைக் கட்டாததனால் மத ஸ்தாபன தலைவர்களும் தங்கள் பங்குத் தொகையைத் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே 'பிஷ்ரீஸ்' இலாகா அந்த 1,200 ரூபாயைக் கொடுத்திருந்தால் இந்த 200 வீடுகள் கட்டி முடிந்திருக்கும். அங்கு பதட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவருடைய கோஷ்டிக்கும், இன்னொரு கோஷ்டிக்கும் தகராறு ஏற்பட்டு, ஒரு கோஷ்டியினர் 'நீங்கள் தான் அந்தப் பணத்தைத் திருடிக் கொண்டு போய் விட்டீர்கள்' என்றும், இன்னொரு கோஷ்டி இல்லை இல்லை நீங்கள் தான் திருடிக் கொண்டு போய்விட்டீர்கள் என்று தகராறு ஏற்பட்டு ஒரு பெரிய மோதல் ஏற்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, 1,200 ரூபாயை அந்த பிஷ்ரீஸ் இலாகா கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து விட்டால் அந்த 200 வீடுகளைக் கட்டி முடிக்க முடியும். ஆகவே இதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குளைச்சல் பக்கமிருந்து ராமனாடு கடலோரத்தில் இரால் மீன்பிடிக்கச் சென்ற போது அந்த மீன்பிடித் தொழிலாளர்கள் விரட்டி அடிக்கப்பட்டார்கள். பின்னால் அங்கே நடந்த

[திரு. தே. ஞானசிகாமணி] [1979 ஏப்ரல் 20]

ஒரு மகாநாட்டிலும் இந்த மீன் பிடித் தொழிலாளர்கள் இப்படி நாங்கள் விரட்டி அடிக்கப்பட்டால் எங்களுக்குப் பிழைப்புக்கு வழி இல்லை, நாங்கள் எங்கே பிழைப்புக்குப் போவது என்று கேட்டார்கள்.

அடுத்து, கன்னியாகுமரியில் வலை பின்னுத் தொழிலாளர்கள் கிட்டத்தட்ட 60,000-க்கும் அதிகமான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே மிஷன் வந்துவிட்ட காரணத்தால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் தங்கள் வேலையை இழந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இது சம்பந்தமாக ஒரு மகாநாட்டை அவர்கள் நடத்தினார்கள். அந்த மகாநாட்டை நடத்தும்போது அந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் குறைகளை அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து தெரிவிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இன்னும், அவர்களுக்கு பதில் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து இதுவரையில் வரவில்லை. இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது ஏ.வி.எம். கெனால் கடலோரப் பகுதியில் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது கோவளத்திலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை மத்திய அரசால் அதை ஒரு றீரிஸ்ட் சென்ட்ரலாக்கி சீரமைக்கப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதுவல்ல இப்போது முக்கியம். இந்த ஏ.வி.எம். கெனாலைச் சரிப்படுத்தி, தாம்பிரபரணி ஆறு சங்கமமாகிற தேங்காய்ப் பட்டினத்தில் பிரேக் வாட்டர் ஸ்கீம் ஏற்படுத்தினால் அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு மீன் பிடிப்பதற்கு கடலுக்குச் செல்ல வசதியாக இருக்கும். மேலும் அவர்களுக்கு குடிப்பதற்கும், குளிப்பதற்கும் நல்ல தண்ணீர் கிடைக்கும். அந்தப் பகுதி ஒரு பெரிய றீரிஸ்ட் சென்ட்ரலாக ஆகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20.)

அந்தக் கெனால் மத்திய அரசின் உதவியோடு றீரிஸ்ட் டிப்பார்ட்மென்ட் மூலமாக சீரமைக்கப்படவிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை பிஷ்ரிஸ் டிப்பார்ட்மென்ட் கவனம் செலுத்துவது நல்லதாக இருக்கும். அப்படி சீரமைத்தால் கோவளம் முதல் கன்னியாகுமரி வரை—கொல்லங்கோடு வழியாக இருக்கின்ற மீனவர்களுக்கு எல்லாம் மிக வசதியாக இருக்கும். இதனிடையில் சிலர் ஆக்கிரமிப்புச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு இடையில் வருகின்ற ஆறுகளை எல்லாம் இந்த காயல்களோடு சேர்ப்பதால் அந்தப் பகுதிகளில்

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. தே. ஞானசிகாமணி]

இருக்கின்ற மீனவ மக்களுக்கு இருக்கின்ற குடிதண்ணீர் பஞ்சம் நீங்கும். இந்தக் கெனாலோடு நால்கு ஆறுகளை நெய்யாறு, தாமிரபரணியாறு, பழையாறு, வள்ளியாறு இவைகளைச் சேர்த்துக் கொடுத்துவிட்டால் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் ஆகவே இந்த ஏ. வி. எம். கெனாலை புதுப்பிக்கின்ற முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நுகர் பொருள் வழங்கல், மீனளம் இவை பற்றிய....

திரு. க. மருதாசலம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பல மானியங்களைப் பற்றி இங்கே விவாதங்கள் வந்த நேரத்தில் எல்லாம், அந்தந்த அமைச்சர்கள் பல்வேறு பொருட்களை எங்களுக்கு வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்று முக்கியமான மீனவ மானியக் கோரிக்கை விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, ஆகவே உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் மீன் ரோஸ்ட் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது இங்கே விவாதம் நடைபெறுகின்ற நேரங்களில் வெளியே பல்வேறு உணவுப் பண்டங்கள் வழங்கப் பட்டன. உணவு-மீனளத் துறையைப் பொறுத்த மானியக் கோரிக்கை இன்று நடந்து கொண்டிருப்பதால், உறுப்பினர்களுக்கு நல்ல மீன் சுட்டிட் கொடுக்கலாம் என்று நினைத்தோம். ஆனால் இது வழங்கப்பட்டால் உறுப்பினர்களில் சிலர் சாப்பிடவில்லை என்று சொன்னால், உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுக்கவில்லை என்று உரிமைப் பிரச்சனை போன்றவை எல்லாம் வரும். அதனால்தான் கொடுக்கவில்லை.

திரு. து. இராமசாமி : சிலில் சப்ளை சம்பந்தப்பட்ட துறைக்கும் இதே அமைச்சர்தான் இருக்கின்ற காரணத்தால் அசைவ உணவு சாப்பிட்டாத உறுப்பினர்களுக்கு சைவ உணவு சொடுத்தால் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னைப் பொறுத்த வரையில், இந்த மாதிரி பழக்கத்தை இந்த அவையில் கொண்டு வராமல் இருப்பது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். சில நாட்களுக்கு முன்னால் கூட, இது சம்பந்தமாக நமது துணை சபாநாயகர் அவர்களுக்கும், இன்னொரு உறுப்பினருக்கும் காரசாரமான விவாதம் கூட ஏற்பட்டது. இதன் மூலமாக அவையின் மரியாதை கூடக் குறைய கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

[1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எனக்கும் வேறு எந்த உறுப்பினருக்கும் அவையில் அப்படி காரசாரமான விவாதம் ஒன்றும் நடக்க வில்லை. அதனால் மரியாதைக்குறைவு எதுவும் ஏற்பட்டு விடவில்லை. திரு. பண்ணை சேதுராம்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நுகர் பொருள் வழங்கல், மீனளம் சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது அனைத் திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்து வைப்பதற்கு வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு உள்படியே நான் டெரும்கிழ்ச்சி அடைகிறேன். இங்கு தமிழகத்திலுடைய உணவு நிலைமை எந்த அளவுக்கு கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கொள்கை அறிக்கை குறிப்பு ஏடுகளின் மூலம் தெரிந்து கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல், தமிழகத்தில் இருக்கின்ற 4½ கோடி மக்களும் இதைத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக எல்லோரும் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், நமது தமிழகத்தில் அரிசிக்கு தட்டுப் பாடு இருந்த நிலைமையையும் மறந்து இருக்க மாட்டோம். அப்போதும் அரிசி கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது என்று சொன்னால் அதனுடைய விலை விஷம்போல் உயர்ந்திருந்ததையும் நாம் மறந்து இருக்க மாட்டோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை மாற்றி ஒரு சுமுகமான நிலைமையை உருவாக்கி விலைமையும் கட்டுப் படுத்தி எளிதாக 4½ கோடி தமிழர்களுக்கும் அரிசி கிடைக்கின்ற வகையில் கட்டுப்பாடு செய்த உணவு அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்த விலை கட்டுக்கு அடங்கியதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. தமிழகத்திலுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கினார்கள் என்பது குறிப்புகளிலிருந்தும் தெரியவருகிறது.....

திரு. பி. ஈஸ்வர மூர்த்தி என்கிற சொரணம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள் வரிசையில், இருக்கையில் ஒருவர் கூட இல்லையே. ஏதாவது ஒரு மந்திரியையாவது இருக்கச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர்கள் இல்லாவிட்டாலும் அமைச்சர் செயலர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்போது அமைச்சர் அவர்களும் வந்து விட்டார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 20]

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்: தமிழகத்திலே உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே அரசு விழிப்பாக இருந்து நடவடிக்கை எடுத்ததன் மூலம், விலைவாசி கட்டுக்கடங்கி இருப்பதற்காக நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நெல்லுக்கு இன்னும் கொள்முதல் விலை நியாயமாகக் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக மெத்த வருத்தம் அடைகிறேன். விவசாய விளைபொருள்களின் விலையை மத்திய அரசு நிர்ணயம் செய்கிறது. தென் மாநிலங்களில் விளைகின்ற நெல்லையும், வடமாநிலங்களிலே விளைகின்ற கோதுமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், கோதுமைக்குக் கிடைக்கின்ற அந்த அதிக அளவு விலையை மத்திய அரசு அரிசிக்குக் கொடுக்கவில்லை. இந்த மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை போக்கு ஏன் ஏற்பட்டது என்பதையும் நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். நெல்லுக்கு குவிண்டால் 85 ரூபாய் என்றும், அதே நேரத்தில் கோதுமைக்கு குவிண்டால் ரூ. 122.50 என்றும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏன் இந்த ஓரவஞ்சனை. இதை இந்த மாநில அரசின் மூலமாக நாம் மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். கோதுமைக்கு கொடுப்பதுபோல் நெல்லுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்தவேண்டும் என்று நான் ஆணித்தரமாகக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு 120 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், நெல்லை உற்பத்தி செய்கின்ற பெருங்குடி மக்கள், வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகத்தின் நிபுணர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியும், மத்திய அரசு ஒரு காதில் வாங்கி, மறு காதில் விட்டுவிடுகிறது.

நெல்லைக் கொள்முதல் செய்யும் அணுகு முறையினால், அரிசி விலையைக் குறைக்கவேண்டும்; குறையும். இந்த அணுகு முறையைப் பின்பற்றுவதால், நெல் உற்பத்தி தமிழகத்திலே குறையும். நெல் உற்பத்தி குறைகின்றது என்று சொன்னால், அரிசி தட்டுப்பாடு ஏற்படும். அரிசி தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. என்று சொன்னால், விலை உயரும். எனவே, நெல்லின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஊக்க போனஸ் கொடுக்கவேண்டும். இதை இந்த அரசு செய்யவேண்டும் என்று நான் மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெல் உற்பத்தியைப் பெருக்கினால்தான், இந்தியாவில் உணவுப் பொருளாதாரம் சீராக நடைபெறமுடியும் என்பதை இந்த அரசு மட்டுமல்ல; மத்திய அரசும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். எனவே, நெல் கொள்முதல் விலையைக் கண்டிப்பாக உயர்த்தவேண்டும், அது அவசியம் இல்லை என்று

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்] [1979 ஏப்ரல் 20]

சொன்னால், கோதுமையின் விலையைக் குறைத்தாக வேண்டும். கோதுமைக்கு அங்கே ஒரு பக்கம் கூடுதலாகவும், நெல் கொள்முதலுக்கு குறைவாகவும் கொடுத்தால், இந்த இந்தியாவிலே, பாரத மணிக் கண்டத்திலே ஒரு பக்கத்திலே இருக்கிறோமா என்ற உணர்வுகளைத் தூண்டி விடுகின்ற குற்றச் சாட்டிற்கு மத்திய அரசு ஆளாகக்கூடாது என்பதை நான் இந்த மன்றத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

நெல் கொள்முதல் விலை நிர்ணயிக்கப்படும் அதே நேரத்தில், அரசு விநியோகிக்கின்ற நெல்லுக்கு விலையை உயர்த்தக் கூடாது. அதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு மானியம் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். அப்படி மானியம் கொடுத்தால்தான், ஏழை எளிய மக்கள் நிச்சயமாக அதை வாங்கிச் சாப்பிட முடியும். எனவே மத்திய அரசு பாரபட்சமற்ற முறையில் நடந்து கொள்கின்றது என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு ஆளாகாமல் இருக்க, நெல்லுக்கு மானியம் கொடுத்தாக வேண்டும்.

அடுத்து, நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு 100 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் இந்த மன்றத்தில் வைக்கிறேன். கரும்புக்கு டன் 140 ரூபாய் கொடுத்தாக வேண்டும். வட மாநிலங்களில் கரும்புக்கு 135 ரூபாய், 140 ரூபாய் என்று மத்திய அரசு நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. ஆனால், தமிழகத்திலே மாற்றாந்தாய் மனப் பான்மையோடு 110 ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அனுகூலமையை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்க முன்வருகிறேன்.

நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலமைச்சர் பதவி ஏற்றுக் கொண்ட பின்பு, தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு ரேஷின்யூ கிராமத்திலேயும் ஒரு நியாயவிலைக் கடை திறக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையின் அடிப்படையில், திறந்துகொண்டுவருகிறோம். அப்படி இருந்தாலும்கூட, இன்னும் 10 குக்கிராமங்கள் சேர்ந்து ஒரு தாய் கிராமத்தில் ஒரு நியாயவிலைக் கடை என்று இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-30.)

பத்து குக்கிராமங்களில் நியாய விலைக் கடை இல்லையென்று சொன்னார்கள். எவ்வளவோடுபர் பாரபட்சத்தோடு ஓரவஞ்சனையோடு பாதிக்கப்படுகிறார்கள். குக்கிராமங்களில்கூட 500 பேர்கள் கொண்ட கிராமத்திலேகூட ஒரு நியாயவிலைக் கடையைத் திறக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்]

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்— டாக்டர் கலைஞர் இங்கே இல்லை. இருந்தாலும் இந்த மானியக்கோரிக்கைகளின் மீது வீதிகளிலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நியாய விலைக் கடைகளின் விலைப்பட்டியலையும், தனியார் கடைகளின் விலைப் பட்டியலையும் ஒப்பிட்டுக்காட்டி நியாய விலைக்கடைகளில் விலை உயர்வாகவும், தனியார் கடைகளில் விலை குறைவாகவும் இருப்பதாகவும் அவர்கள் வீதிகளிலே பேசுகிற பேச்சு மட்டுமல்லாது இந்த மாமன்றத்திலேயே அவ்வாறு பேசியதைக் கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அப்படி விலைகளை ஒப்பிடுகின்றபோது பொருள்களின் தரத்தை ஒப்பிடுவதில்லை. நியாயவிலைக் கடைகளில் தரமான சரக்குகள் கிடைக்கின்றன. நியாயமான முறையில் அளவுக் இருக்கின்றன. வெளியார் கடைகளில் தரமான சரக்குகள் இருப்பதில்லை. கலப்படமான சரக்குகளை விற்கிறார்கள். அளவுகளும் சரியாக இருப்பதில்லை. இதெல்லாம் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை என்பதை அவருக்குப் பதிலாக அவர் வீதியிலே பேசினாலும் இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயி உற்பத்தி செய்கிற உணவுப் பொருள்கள் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் நியாயமான விலையில் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் இடைத்தரகர்களை ஒழிக்கவேண்டும். அவர்களை ஒழிக்காவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காது. விவசாயிகளிடமிருந்து அறுவடை செய்கிற காலங்களில் மொத்தமாக தனியார் வாங்கி கொடவுகளில் பதுக்கி வைத்துவிட்டு விலை உயருகிற நேரத்தில் கலப்படம் செய்து வெளிக்கொண்டு வந்து விற்கிற நிலை தமிழகத்தில் இன்றைய தினம் இல்லை. இருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட கலப்படக் கொள்ளைக்காரர்களுக்கு இந்த அரசு இடம் கொடுத்து விடக்கூடாது. மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விழிப்பாக இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட சமூக விரோதிகளை ஒழித்தாக வேண்டுமென்ற நியாய உணர்வோடு இருக்கவேண்டும்.

வெளியார் கடைகளில் அரிசி, கோதுமை, பயறு வகைகள், குழந்தைகள் உணவு போன்றவை தடைபின்றி மக்களுக்குக் கிடைப்பதுபோல் நியாய விலைக்கடைகளிலும் கொடுத்தாக வேண்டும். பல நியாய விலைக் கடைகளில் குழந்தை உணவு கிடைப்பதில்லை. குழந்தை உணவு நியாயமான விலையில் கிடைக்கவும் தரமான சரக்குகளாக, கலப்படம் இல்லாத சரக்குகளாகக் கொடுக்கவும் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்] [1979 ஏப்ரல் 20]

இன்றைய தினம் மண்ணெண்ணெய்க்கு இருக்கின்ற கிராக்கி பற்றி எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களும் எந்த அளவுக்கு வேதனைப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றம் மட்டுமல்ல, தமிழகத்தில் இருக்கும் நாலரைக் கோடி மக்களும் புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். சென்னையிலும் மற்றப் பகுதிகளிலும் பெரிய பணக்காரர்கள் வீடுகளில் காஸ் அடுப்பு வைத்து எரிக்கிறார்கள். ஏழைகள் விறகு வைத்து அடுப்பை எரிக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய பணக்காரர்களின் வீடுகளில் மின்விளக்கு இருக்கிறது. ஏழைகளின் வீடுகளில் மண்ணெண்ணெய் விளக்கு இருக்கிறது. உணவுப் பொருள்களைச் சமைப்பதற்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் விறகின் விலை ஏறியிருக்கிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். மண்ணெண்ணெய் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. கிடைக்க வழி வகை செய்யவேண்டும்.

விறகு விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது நம்முடைய அரசு பலவிதமான சட்டங்களை இயற்றவேண்டும். குறிப்பாக வன இலாக்காவை அழித்துவிடக்கூடாது. 'ஹில் பிரிசர்வேஷன் ஆக்ட்' என்று கொண்டுவந்து வனங்களில் மரங்களை வெட்டுவதைத் தடுக்கவேண்டும். வனங்களில் அனுமதியின்றி மரங்களை வெட்டுகிற காரணத்தால்தான் ஏழைகளுக்கு விறகு கிடைக்கவில்லை. அந்த ஏழைகள் எரிபொருளுக்கு விறகு கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை உணர்ந்து அதற்கான வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டும்.

மண்ணெண்ணெய் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அமைச்சர் பகுருணா அவர்களை டில்லியில் சென்று பார்த்தார்கள். அவர்கள் பத்து நிமிஷம் கூடப் பேசியிருப்பார்களா என்ற அச்சம் இருக்கிறது. மத்திய அரசை இவ்வாறு அணுகுகின்ற நேரத்தில் மத்திய அரசு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடந்து கொள்ளக்கூடாது என்று தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசு சேமிப்புக் கிடங்குகளில் நெல், மற்ற உணவு தானியங்கள் சேமித்து வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் முதலமைச்சராக இங்கே இருந்த நேரத்திலே தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே அரசுக் கிடங்கு ஒன்றில் 7,500 நெல் மூட்டைகள் காணாமற்போன செய்தியை தமிழக மக்கள் அத்தனை பேரும் நன்றாகத் தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். 7,500 நெல் மூட்டைகள் எங்கே என்று இங்கே கேட்ட நேரத்திலே அங்கே காவலாளியாக இருந்த ஷேக்தாஜத் பெருச்சாளிகள் சாப்பிட்டுவிட்டது என்று கூறிய அந்தச் சோகக் கதைகளை நாம் மறந்துவிடவில்லை. 7,500 நெல் மூட்டைகளை பெருச்சாளிகள் சாப்பிட்டுவிட்டது என்று சொன்னால்

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்]

அதனுடைய உமி எல்லாம் கிடங்கிலே இருக்கவேண்டுமே? எங்கே உமி என்றுகேட்டால் வெள்ளம் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. என்று சொன்ன அந்தக் கதைகளை எல்லாம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிந்து வைத்துக்கொண்டு அந்தப் பழம் பெருச்சாளிகளையெல்லாம் பிடிப்பதற்கு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மீனள மானியக் கோரிக்கையின் மீதும் என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மீனளம் என்பது அயல்நாட்டுச் செலாவணியைப் பெருக்குகின்ற முக்கியமான துறையாகும். தமிழ்நாட்டில் உள்ள தூத்துக்குடி பகுதியிலே அயல்நாட்டு மீன்பிடி படகுகள் திருட்டுத்தனமாக மீன்பிடித்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை நமக்கு இழப்பு ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையிலே வெளி நாட்டுக்காரர்கள் தமிழகத்தின் கடல் எல்லைக்குள்ளேயே வந்து மீன்களைப் பிடித்துச் சென்று அயல்நாட்டிலே விற்பனை செய்கிறார்கள், மிகவும் குறிப்பாக, தூத்துக்குடி கடற்கரைப் பகுதியில் நடைபெறுகிறது. அது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், அந்தச் செயல்களை உடனடியாகத் தடைசெய்ய தகுந்த வழிவகைகளைக் காணவேண்டும்.

இறால் மீன்களை பிடிப்பவர்களிடமிருந்து அரசு கொள்முதல் செய்து விற்பனை செய்வதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அந்தத் தொழிலிலே உள்ள தனியார்கள் இன்றைக்குக் கோடி கோடியாகக் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். எனவே இதில் தனியார் துறையை ஊக்குவிக்காமல் இறால் மீன்களைக் கொள்முதல் செய்து ஏற்றுமதி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

மீனவர்களுக்கு இயந்திரப் படகுகள் சுலபமான தவணைகளில் கிடைக்கச் செய்வதற்கு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் மீனளத் துறையால் தயாரிக்கப்படுகிற விசைப்படகுகள், குஜராத் மாநிலத்திலே தயாரிக்கப்படுகிற விசைப்படகுகளைவிட தரத்திலே குறைந்தனவாக இருக்கின்றன. தரத்திலே குறைந்துள்ள படகுகளின் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. அந்த விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும்.

மீன்பிடி தொழிலில் எவ்வித அனுபவமும் இல்லாதவர்களுக்கு அரசு சலுகைகள் அளித்து அவர்கள் அந்தச் சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு மீனவர்களுக்குப் போட்டியாக இருந்து

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்] [1979 ஏப்ரல் 20]

கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அரசு கண்டுபிடித்து உண்மையான மீனவர்களுக்கு அந்த மீனவ நண்பர்களுக்குச் சலுகைகளை அளிக்க வேண்டும், போலியாக வந்தவர்களுக்கு அவர்களைக் கண்டுபிடித்துத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும்.

சென்னை மாநகராட்சியில் குளிர் சாதனங்கள் ஏற்படுத்தி, மீன்களைப் பக்குவப்படுத்தி வைப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

கடலோரப் பகுதிகளிலே வாழுகின்ற மீனவர்களுக்கு பாதுகாப்புத் தேவை. ஆகவே அந்த மீனவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லங்களைக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும்.

சென்னை, தாத்துக்குடி போன்ற கடலோரப் பகுதிகளில் ஆண்டு முழுவதும் மீன்கள் சுலபமாகக் கிடைக்கின்றன. அந்த மீன் உணவு அங்கே மட்டுமல்லாமல் தமிழகத்தில் உள்ள பல்வேறு கிராமங்களிலே உள்ள கிராம மக்களுக்கும் தினம் தினம் கிடைப்பதில்லை. கிராம மக்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும், அவர்கள் மீன் வேண்டுமானால் கருவாட்டைத் தான் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே எல்லாக் கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கும் மீன்கள் குறிப்பாக நியாயவிலைக் கடைகள் மூலமாகக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு மடித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நுகர்பொருள் வழங்கு துறை, மீன்வளத் துறை சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகின்றேன். நமது அமைச்சர் இங்கே கொடுத்துள்ள குறிப்பிலே, தமிழகத்திலே இன்றைக்கு உணவு நிலைமை மிக திருப்திகரமாக இருப்பதாகவும், எல்லா கிராமங்களுக்கும் மிக நியாயமான முறையிலே அத்தியாவசியமான பொருள்களை விநியோகிப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளைச் செய்திருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே, விவசாயிகள் சம்பந்தமாக இந்த நுகர்பொருள் வழங்கு கழகம், விவசாயிகளுடைய அந்த உற்பத்திக் காலங்களிலே, நெல்லோ அல்லது மற்ற பயறு போன்றவைகளையோ, வாங்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதாகவும் சொல்லி

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

யிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே, இந்தக் காரியங்களெல்லாம் கடந்த காலத்திலோ அல்லது இப்பொழுதோ எப்படி நடைபெற்று வருகின்றன என்பதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டியது அத்தியாவசியமாகும் என்று கருதுகிறேன்.

இன்று உணவு நிலைமைகள் திருப்திகரமாக இருப்பதற்கு இந்த நுகர்பொருள் வழங்கு துறையோ, அல்லது வேறு தீவிரமான அரசாங்கத்தினுடைய முயற்சியோ மட்டும் காரணம் அல்ல என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக தமிழகத்திலே உள்ள விவசாயிகள், கடந்த காலங்களிலே, நாம் பலவிதமான கடன்களைக் கொடுத்த காலத்திலே, அதைப் பயன்படுத்தி, உற்பத்தியைத் தீவிரமாகப் பெருக்கியதனால், உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது என்பது உண்மை.

அது மட்டுமல்ல, விவசாயத் துறை சம்பந்தமாக, இன்று நவீனமான வித்துக்கள், சரியான தொழில் நுட்பங்களை எல்லாம் அவர்கள் கடைப்பிடித்ததன் காரணமாக, உற்பத்தி கூடி இருக்கிறது. ஆனால், இந்த வருஷம் 65 இலட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தி என்றால், ஏறக்குறைய 90 இலட்சம் டன் நெல் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்று நீங்கள் கணக்குச் சொல்கிறீர்கள். இப்பொழுது போதுமான விளைச்சல், உற்பத்தி இருக்கிறது.

இன்றைக்கு, தமிழகத்திலே, விவசாயிகளிடத்தில் கொள்முதல் பண்ணக்கூடிய காலத்தில், அவர்களுக்கு நியாயமாக விலை கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் மத்திய அரசுதான் அதற்கு முழு காரணமாக இருக்கிறது, எங்களாலே ஒன்றுமே செய்யமுடியவில்லை என்று சொல்லும்போது நியாயமான விலையிலே நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து, குறைந்த விலையிலே அரிசியை விநியோகம் செய்ய ஏறக்குறைய ரூ. 42 கோடி மத்திய அரசு மானியம் கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான், இப்பொழுதுள்ள விலையிலேயே அரிசியை விநியோகம் செய்ய முடியும் — நெல் கொள்முதலையும் செய்ய முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் கொள்முதல் விலைக்கும் விநியோக விலைக்கும் இடைவெளி மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குவிண்டாலை ரூ. 85-க்கு கொள்முதல் செய்து — நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து, அரிசியாக கிலோ ரூ. 1-60-க்கு அரசாங்கம் விற்றால் நஷ்டம் வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். குவிண்டால் ரூ. 85 என்று சொன்னாலும், ரூ. 100 என்று சொன்னாலும், 1½ குவிண்டால் நெல் ஒரு குவண்டால் அரிசியாகிறது. அதை வைக் கூலி தவிடுக்குச் சரியாகப் போகிறது. ஆகவே, 1½ குவிண்டால் நெல் ஒரு குவிண்டால் அரிசியாகிறது.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1979 ஏப்ரல் 20]

ஆகவே, ரூ. 100க்கே வாங்கினாலும், ரூ. 1-50 தான்வரும். ஆகவே, 10 சதவிகிதம். 12 சதவிகிதம் தான் இலாபம் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, அதிகமான லாபம் மட்டுமல்ல, அதிகமாக விரயம் ஆகிறது. அமைச்சர் கூடக் கடந்த கூட்டத்திலே சொன்னார்கள். அன்றைக்கு வெளிச் சந்தையிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிற காலத்திலே அங்கேயே அனுப்பக்கூடிய முறையிலே தவறா, அல்லது வரவழைக்கக்கூடிய முறையிலே தவறா என்று தெரியவில்லை. அங்கேயே ரெயிலிலே கிடந்தது. காலாகாலத்திலே எடுக்காமல் இருந்ததால், 'டெமரேஜ்' ஏறக்குறைய ரூ.30 இலட்சம் நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. பெரிய, பெரிய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய அதிகாரிகள் இருந்தும் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், அதைப்பாராட்ட முடியவில்லை, சண்டிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

கொள்முதல் விலைக்கும், விநியோக விலைக்கும் பெருத்த இடைவெளி இருக்கிறது. ரூ. 100-க்குக் கொள்முதல் செய்தாலும்கூட, இலாபமாக 20 சதவிகிதம் வைத்தாலும், ரூ. 1-80க்கு விற்கலாம். ரூ. 120க்குக் கொள்முதல் செய்தாலும், 20 சதவிகிதம் இலாபமாக வைத்தாலும், ரூ. 2க்கு விற்கலாம். அதைத் திறமையாகச் செய்ய அமைச்சரவர்கள் ஏன் ஆலோசிக்கவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு தமிழகத்திலே நெல் நன்றாக விளைகிறது. அதே போல், பருப்பு வகைகளை எடுத்துக்கொண்டால், தேவை 6 இலட்சம் டன். ஆனால், விளைச்சல் 1 இலட்சம் டன். விளைகிற காலத்திலே இருக்கிற விலைக்கும் விற்பனை காலத்திலே விற்கிற விலைக்கும் பெருத்த இடைவெளி இருக்கிறது. உதாரணமாக உண்டு ஒரு குவிண்டால் ரூ. 180-க்கு விளைகிற காலத்திலே விற்கிறது. அப்படியென்றால், ஒரு கிலோ ரூ. 1-80 ஆகிறது. ஆனால், ரூ. 2, ரூ. 3, ரூ. 4 வரை கூட விற்கிறது. உற்பத்தியாகிற விலை ரூ. 2-க்கும் குறைவு. கடைசியிலே விற்பனை விலை ரூ. 4. இந்த இடைவெளியாலே, இடைத்தட்டிலே இருப்பவர்களுக்கு கொள்ளை இலாபமாக இருக்கிறது. இடைத்தரகர்களுக்கு எப்படி போய்ச் சேருகிறது? பல இடங்களிலே சிவில் சப்ளைஸ் கழகம் மூலமாகக் கடை வைத்திருக்கிறோம். அங்கு எப்படி விற்கிறோம்? முழுமையாக வாங்கி, விற்கிற திட்டமும் கிடையாது. விவசாயிக்கு நியாயமான விலை கொடுத்தும், வாங்கி, மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் விற்கிற ஏற்பாடும்கூட கிடையாது. இன்றைக்குக் குறிப்பிலே சொல்கிறார்கள், விற்பனை குறைந்திருக்கிறது என்று, காரணம் என்ன? வெளியிலே உள்ள விலையைவிட, நியாய விலைக் கடைகளிலே, விலை அதிகமாக இருக்கிறது. என்ன காரணம்? கொள்முதல் செலவு, மற்ற செலவுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. விளைகிற

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

காலத்திலே, நியாயமான விலை கொடுத்து, கொள்முதல் செய்யாமல், எப்பொழுது, எப்பொழுதோ கொள்முதல் செய்கிறார்கள்; எப்படி, எப்படியோ கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அதனாலே,.....

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: எப்பொழுது, எப்பொழுதோ கொள்முதல் செய்கிறார்கள்; எப்படி, எப்படியோ கொள்முதல் செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் ஒரு கட்சியினுடைய தலைவராக இருக்கிற மாண்புமிகு பொறுப்புள்ள உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி பேசுவது நல்லதல்ல. தவறுகள் நடக்க வில்லையென்றுதான் நான் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் சார்பிலே மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு உத்தரவாதமாகச் சொல்ல முடியும். கொள்முதல் செய்வதிலே வரைமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. சட்ட விதிகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் கொள்முதல் நடைபெறுகிறது. தவறுகள் நடந்து அதைச் சுட்டிக்காட்டினால், நான் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: இப்பொழுது கொள்முதல் எப்படி நடைபெறுகிறது? பெரிய வியாபாரிகளிடம் வாங்குகிறார்கள். உற்பத்தி பண்ணுகிற விவசாயிகளிடம் வாங்குவதில்லை. கிராம கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் இருக்கின்றன, மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகள் இருக்கின்றன. அங்கு வாங்கலாமே? நெல் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும் சொல்கிறார்கள், வெளியே விற்க, லாபகரமாக விற்க நாங்கள் ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கம் சொல்கிறார்கள், நியாயமான விலையை, மத்திய சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிற விலையை விடக் குறைந்த விலை வெளியிலே இருக்கிற தன்மையில், நம்மால், நியாய விலைக் கடைகளில், குறைந்த விலையில் விற்க முடியவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஒரு பக்கம், விவசாய விளைபொருளுக்கு விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வழி பண்ணி இருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, இன்னொரு இடத்திலே, மத்திய சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிற விலையை விடக் குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாங்கள் மத்திய சர்க்கார் நிர்ணயித்துள்ள விலைக்குக் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, போன வருஷம் எவ்வளவு கொள்முதல்? இங்கே சொல்லியிருப்பது ரூ. 85 நெல்லுக்கு, குவிண்டால் ஒன்றுக்கு. ஆனால், கொடுத்தது ரூ. 70 ஒரு மூட்டையிலே ரூ. 40, 45-க்கு மேல் கிடைக்கவில்லை. நான் விசாரித்தேன், தஞ்சாவூரிலே, வட ஆற்காடிலே இந்த நிலைதானிருக்கிறது. நெல்லுக்கு அதிக விலைக் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே, எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் கோதுமைக்குக் கிடைக்கிற விலை நெல்லுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், நாங்கள் மத்திய சர்க்காரோடு சண்டை போடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் வெளியே இருக்கிறோம், சண்டை போடலாம்,

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1979 ஏப்ரல் 20]

அரசாங்கத்திலே இருக்கிற நீங்கள், நாங்கள் இந்த விலை கொடுக்கப் போகிறோம், இதை நாங்களே செய்யப்போகிறோம், ரிசர்வ் பாங்கி கொடுக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை, நாங்களே செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லுங்களேன், அதை ஒத்துக் கொள்கிறீர்களா?

விவசாயிக்கு ரூ. 120 ஆகிறது, உற்பத்திச் செலவு. ஆகவே, நாங்கள் ரூ. 85 தான் கொடுப்போம், என்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ரூ. 85 தான் நிர்ணயம் பண்ணியிருக்கிறது. அந்தத் தொகையாவது கிடைக்கிறதா? விவசாயிக்குக் கொடுப்பது ரூ. 70 குவிண்டாலுக்கு. ரூ. 85-வது கிடைக்க, எல்லா இடங்களிலும் சென்ற ஆண்டு ஏற்பாடு இருந்ததா? அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்தீர்களா? கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: கூடுதல் விலை கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தீர்களா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு அழகர்சாமி அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு ஞானசிகாமணி அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், கேரளாவிற்குப் போகிற நெல்லைத் தடை செய்யாதீர்கள். அப்படித் தடை செய்யாமலிருந்தால் விளைபொருளுக்கு, உற்பத்தியாளருக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும் என்று இந்த அவையிலே சொன்னார்கள். இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் அருமை உறுப்பினர் திரு சவுந்திரராஜன் அவர்கள் என்ன தான் செய்தாலும் இந்த அதிகமான விலையால், வியாபாரிக்குத்தான் அந்த லாபம் போய்ச்சேருகிறதே ஒழிய, விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்று இந்த மன்றத்திலே பேசியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, இப்படி பல்வேறு வேறுபாடான கருத்துக்கள் இந்த அவையிலேயே இருக்கின்றது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவனத்திற்குக்கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே, திரு அழகர்சாமி சொல்வதைப்போல் அரசாங்கத்தாலே, அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்ய முடியாத இக்கட்டான நிலைமை இப்பொழுது இருக்கிறது. காரணம் தேவைக்கேற்ற கையிருப்பு இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, அதிகமாக வாங்க முடியவில்லை. அப்படி வாங்க முடியாத காரணத்தாலே விவசாயிகளுக்கு கூடுதல்விலை கிடைக்க ஏதாவது வழி செய்யலாமா என்று தான் கடந்த குறுவையிலே, தஞ்சை மாவட்டத்திலேயிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு போகவேண்டுமென்றால், லெவி கொடுக்க வேண்டுமென்ற லெவி முறையெல்லாம் நீக்கப்பட்டது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20]

(முற்பகல் 11-50)

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, எந்த உறுப்பினர் சொன்னாலும், அது திரு. ஞானசிகாமணியோ, அல்லது காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினரோ யார் சொல்லியிருந்தாலும் எங்களுடைய கருத்துக்களில் வேறுபாடு இருக்க முடியாது. நெல்லுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு கட்டுப்படியாகக் கூடிய அளவில் அதன் விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறோம். 120 ரூபாய் உற்பத்தி செலவு என்று சொல்கிறார்கள். நிர்ணயித்திருக்கிற விலை 85 ரூபாய். ஆனால் கொடுப்பது 70 ரூபாய். மத்திய அரசு விலையை உயர்த்தினால் அன்றி இந்தப் பிரச்சனைக்கு மாநில அரசு தீர்வு காண இயலாது என்ற அளவுக்கு எங்களால் முடியாது என்று சொல்கிறீர்கள். இப்படி நீங்கள் சொல்விக் கொண்டிருந்தால் அடுத்த வரும் வருடங்களில் ஒரு போகம் கூட விவசாயிகள் விளைவிக்க மாட்டார்கள். வேண்டுமென்றே என்று இல்லை, அவர்களால் முடியாது. கட்டுப்படியாகாது. வேண்டுமென்றால் பாருங்கள் அடுத்த வருடம் ஒரு போகம் கூட விளையாமல் போய் அதனால் அரிசியின் விலை அதிகரித்து. வாங்குபவர்களுக்கு உணவுப் பொருள் கிடைக்காத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது இல்லையா என்று பாருங்கள். நமது உணவுப் பொருள் பற்றாக் குறைக்காக அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து எதிர்பார்க்க வேண்டிய மிக யோசமான பரிதாபகரமான, அபாயகரமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடும். அதை இந்த அரசு உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. 85 ரூபாய் நிர்ணயிக்கப்பட்டு 70 ரூபாய் தான் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் வேறு என்ன நிலைமை ஏற்படும்? ஏழை விவசாயிகள் வேறு என்ன செய்ய முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இதைத்தான் நான் ஏற்கனவே சொன்னேன், திரு. ஞானசிகாமணி அவர்கள் பேசிய போது கன்னியாகுமரியிலிருந்து கேரளாவிற்கு அரிசியை வண்டிகளில் வைத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். சைக்கிளில் வைத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். தலையில் வைத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இவர்களெல்லாம் இரகசியமாக நெல்லை அங்கே கொண்டு போய் விற்கிறார்கள். அதனால் அவர்களைத் தடுக்காதீர்கள்; அவர்களுக்கு லாபம் கிடைக்கட்டும். கேரள மாநிலத்தில் கொண்டு போய் அதிக விலைக்கு கொடுக்கட்டும் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். எனவே அப்படிப்பட்ட சலுகைகளை செய்து அதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று அரசு ஆலோசனை செய்கிறது. இதன் மூலம் ஏராளமான நெல் கேரளாவிற்குக் கொண்டு போக முடியும், இங்கே அரசு கொள்முதல் செய்யாவிட்டாலும், அவர்களுக்கு இந்தவித சலுகை யினால் பலன் ஏற்படும் என்று கருதுகிறோம்.

[1979 ஏப்ரல் 20]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அரசு இப்பொழுது கையாண்டு வருகிற உணவுப் பொருள் கொள்கையின் காரணமாகத்தான் தமிழ்நாட்டில் நெல்லுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை என்று கூறுகிறேன், உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். தடையின்றி கேரளாவிற்கு தஞ்சாவூரிலிருந்து நெல் போகும் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக தஞ்சாவூர் விவசாயிகள் பயன் அடைவார்கள். அங்கே நெல்லுக்கு விலை ஏறும். கேரளாவிற்குத் தடையின்றி அனுப்புவதற்கு முடியாத காரணத்தினால்தான் கேரள அரசு பஞ்சாப் மாநிலத்திலிருந்து நெல்லை கொள்முதல் செய்கிறது, ஆக தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு ஒரே வழி தடையை நீக்குவதுதான். அந்தக் கொள்கையை ஏற்று தடையை நீக்கினால் தமிழக விவசாயிகள் பயன் அடைவார்கள் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, யாரோ சிலர் இரகசியமாகக் கொண்டுபோவதைத் தடுக்காமல் இருப்பதில் அக்கறை காட்டுவதை விட அரசாங்கமே விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்து கேரளாவிற்குக் கொடுத்தால், கேரளாவிற்கு அனுப்பினால் நமது விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு பயனாக இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது இந்தப் பலன் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை, வியாபாரிகளுக்கு, இடைத் தரகர்களுக்குத் தான் போய்ச் சேருகிறது, ஏற்கெனவே கொள்முதல் செய்த வியாபாரிகள் தடையை நீக்கி விட்டால் அதிக விலையில் விற்று விடுவார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கு என்ன பலன்? என்ன லாபம்? வியாபாரிகளுக்குத்தான் லாபம் கிடைக்கும்.....

மாண்புமிகு திரு. க. உமரோ ஏட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் வாங்குவதற்குப் பதிலாக இந்திய உணவுக் கழகம் நம்முடைய விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்து கேரளாவிற்கும் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கு லாபம் உண்டு.....

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அரசாங்கம் நமது தமிழக விவசாயிகளுக்கு நெல்லுக்கு நியாயமான அதிக விலை கிடைப்பதற்கு, அதிக விலை கொடுப்பதற்கு எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. வரக்கூடிய ஆண்டில் மிகப் பெரிய ஆபத்து இருக்கிறது. நான் சொல்வதை நீங்கள் வேண்டுமானால் அடுத்த ஆண்டில் பாருங்கள், உற்பத்தி குறையக் கூடிய விதத்தில் பாதிக்கப்பட்டு, அண்டை மாநிலங்களில் நாம் உணவுப் பொருள்களுக்காக அலைய வேண்டிய தேவை ஏற்படும் என்று எனக்குத் தெரிகிறது.

1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அடிக்கடி குறுக்கீடு செய்வதை மன்னிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினையை முடித்து விட்டால் பதில் சொல்லும்போது பொதுவாக சொல்லிக் கொள்ளமுடியும் என்றுதான் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அடுத்த ஆண்டு நெல் விளைச்சல் குறைந்து விடும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னமும் எவ்வளவு விவசாயிகள் அதிகமாக விவாயம் செய்ய தண்ணீர் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தண்ணீர் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இருப்பது வேறு விஷயம். அவர்கள் நெல்லுக்குப் பதிலாக இன்றைக்கு வாழை, சவுக்கு போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். சென்ற இடத்தில் எல்லாம் விவசாயிகளைப் பார்த்துக் கேட்கிற நேரத்தில் போன ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு குறைத்து செய்யப் போகிறோம். இரண்டு போகும் போட்டால் 1 போகும் தான் போடப் போகிறோம். மேலும், நெல்லை விட்டு விட்டு வேறு ஏதாவது போடலாமா என்றும் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். புஞ்சை பூமியில் பயிர் செய்பவர்கள் கூட ராகி, கம்பு, போடுவதற்குப் பதிலாக வேலிக் காப்பான் விவசாயம் செய்கிறார்கள், அதற்கு உரம் போட வேண்டாம். நாற்று நட வேண்டாம். களை எடுக்க வேண்டாம். தண்ணீர் அதிகம் விட வேண்டாம். விலையும் நல்ல விலைக்குப் போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதைப் போலவே, வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் சவுக்கு போடுகிறார்கள். சவுக்கு இன்றைக்குடன் ஒன்றுக்கு 300 ரூ. விற்கிறது. கரும்பு போட்டால் ரூ. 120 கூட சரியாகக் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாதிரி செய்வது விவசாயிகளுக்கே நல்லது அல்ல என்பதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இந்த அவையின் மூலம் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிலைமை எழுந்தால் அது ஒரு நிலையான முறையை ஏற்படுத்தாது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், நெல்லை மாவட்டத்தில் வாழைக்கு அதிகமாக கிராக்கி இருக்கிறது என்று போட்டார்கள். இன்றைய தினம் வாழை வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை, ஒரு பொருளின் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிற நேரத்தில் அதன் விலையும் குறையும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 20]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ஒப்புக் கொள்கிறேன். நெல்லை மாவட்டத்தில் நெல்லை விட்டு விட்டு வாழை வைத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டார்கள், இப்போது வாழைக்கு நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது, சில வட்டாரங்களில் சவுக்கு போடுகிறார்கள். ஒரு டன் 300, 350 ரூபாய் என்று அது விலை போகிறது, 5 ஆயிரம், 6 ஆயிரம் ரூபாய் லாபம் வருகிறது. உற்பத்தி செய்யக் கஷ்டப்படவும் தேவையில்லை. நல்ல விலையும் கிடைக்கிறது என்பதால் விவசாயிகள் அந்தப் பயிரைச் செய்கிறார்கள், இந்த பயிர் மாற்றம் செய்கிற காரணத்தால் விவசாயக் கூலிகள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் அரிசன விவசாயக் கூலிகள் சவுக்கு மரம் நட்டு விட்டதால் எங்களுக்கு கிடைத்து வந்த நியாயமான கூலியும் போய்விட்டது என்று சொல்லி அழுதார்கள். இந்தக் கழகத்திற்கு தற்போது 4 கோடி நஷ்டம் என்று சொல்கிறார்கள். 10 கோடி நஷ்டம் ஆனாலும் பரவாயில்லை, நெல்லுக்கு சரியான, நியாயமான விலைகொடுத்து கொள்முதல் செய்து, அந்த விவசாயிகளை அரசு காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 6 லட்சம் டன் அளவிற்கு உற்பத்தி உயர்ந்து இருக்கிறது, 1 லட்சம் டன் கூட கொள்முதல் செய்ய முடியவில்லை என்றால் எதற்காக அந்த சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் இருக்க வேண்டும்? அது மக்களுக்குத் தேவையில்லாத ஒரு அமைப்பாக இருக்கக்கூடாது,

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்டண்ட் : சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிற காரணத்தால் தான் இன்றைக்கு அரிசிப் பஞ்சம் இல்லை. போதுமான அரிசியை சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் வைத்து இருக்கிற காரணத்தால்தான் வெளிச்சந்தையில் விலை அதிகரிக்காமல் இருக்கிறது என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். 6 லட்சம் உற்பத்தியில் 1 லட்சம் கொள்முதல் செய்யவில்லையே என்று கேட்டார். ஏற்கெனவே சேமிப்பிலே இருக்கும் அரிசி விற்பனை ஆகாமல் இருப்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் இருக்க வேண்டும். ஏதோ வாதத்திற்காக வேண்டாம் என்று சொன்னேன். இருக்கட்டும். அது இன்னும் சிறப்பாக செயலாற்ற வேண்டும் என்பது தான் என் விருப்பம். விளைகிற நேரத்தில் பொருள்களை வாங்கிக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், உளுத்தம் பருப்பு 3 ரூபாய்க்கு மேல் போகாமல் இருக்கும். ஆனால், இன்றைக்கு அந்தப் பருப்பின் விலை உயர்ந்து இருக்கிறது. நமக்கு வேண்டிய அளவிற்கு—சுமார் 1 இலட்சம் டன் பருப்பு

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

வகைகளை அரசு கொள்முதல் செய்து வைத்தால்—விலையையும் கட்டுப்படுத்த முடியும். நியாயமான விலையையும் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முடியும். ஆகவே, அந்தப் பொருள்களைக் கொள்முதல் செய்து கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவும், சிவில் சப்ளைஸ் கடைகள் மூலமாகவும் கொடுக்க வேண்டும். . . .

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று வருத்தத் துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போதுதான் கிராமப்புறங்களில் கடைகளை ஆரம்பித்து இருக்கிறோம். முன்னாலே நம்முடைய சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் கடைகள் மூலம் விற்பனை செய்து வந்த பண்டங்கள், அரிசி கோதுமை சர்க்கரை மட்டும் தான். கடந்த ஆண்டில் இருந்து தான் சில கிராமப் புறங்களில் நியாயவிலைக் கடைகள் ஆரம்பித்து இருக்கிறோம். ஏற்கெனவே இருக்கும் சிவில் சப்ளைஸ் கடைகளை பல பொருள் விற்கும் நிலையங்களாக மாற்றி இருக்கிறோம். ஆகவே, இப்போதுதான் சில பொருள்களை அரசாங்கம் நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கி, விநியோகம் செய்ய ஆரம்பித்து இருக்கிறது. ஆகவே, காலக்கட்டத்திலே பல்வேறு பொருள்களை அந்தக் கடைகளில் விற்கிற நேரத்தில் வெளியே இருப்பதை விட குறைவாக விலை இருக்கும் என்று நான் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு நன்றி. அந்த நுகர்பொருள் வாரணிக் கழகம் அந்த அத்தியாவசியப் பொருள்களை விளைகிற நேரத்திலேயே கொள்முதல் செய்யும் பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக பருப்பு வகைகளை தேவையான அளவிற்குக் கொள்முதல் செய்து வைக்கலாம். நெல் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஏகபோக கொள்முதல் எடுத்து சிறு விவசாயிகளை பாதுகாக்கலாம். அந்த மாதிரி செய்தால் சிறு விவசாயிகளைப் பாதுகாத்ததுபோல் இருக்கும். மக்களுக்கும் நியாயமான விலையில் பொருள்களை விநியோகித்ததுபோல் இருக்கும். அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்து சிறு இலாபம் வைத்து விற்கலாம். ஆகவே, மொத்த கொள்முதலை அரசு எடுத்துக் கொண்டால், நல்ல விலையைக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லி, எதிர்காலத்திலாவது இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

விவசாயிகளுக்கு ஒரு நியாயமான விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதிலே இப்போது இருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்று சொன்னால் நெல்லை வாங்கி அரைத்து அரிசி

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1979 ஏப்ரல் 20]

யாக்கி இது மாதிரி காரியங்கள் செய்கின்ற போது சேதாரம் எல்லாம் வருகிறது. அதாவது சிறு வியாபாரிகள் நெல்லை வாங்குகிறார்கள் அதை அரைக்கின்ற கூலி போன்றவை குவிண்டால் ஒன்று கிட்டத்தட்ட 20 ரூபாய் அதிகமாகிறது. ஆகவே, குவிண்டால் ஒன்றுக்கு அரிசி 150 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு வந்து விடுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, வியாபாரிகளுக்கு அவர்களுக்கு ஆகின்ற செலவுகள் நியாயமானதாக இருக்கலாம். அதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் நெல்லை வாங்கி அதை அரைத்து அரிசியாக்கி விற்பனை செய்து வகையிலே ஏற்படுகின்ற செலவு, தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படுகின்ற செலவை விட அதிகமாகத்தான் இருக்கும். காரணம் என்னவென்றால், நெல்லை வாங்குவதற்காக வாங்குகின்ற கட்டனுக்கு நாம் வட்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதேபோல தேவையான கையிருப்பு நம்மிடம் எப்போதும் இருக்க வேண்டும். அதற்காக நாம் அதிகமான நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து சேமிப்புக் கிடங்குகளிலே வைத்திருக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றபோது அந்த சேமிப்புக் கிடங்குகளுக்கு வாடகை கொடுக்க வேண்டும். பிறகு, நெல்லை அரைக்க எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். பிறகு அங்கிருந்து மீண்டும் சேமிப்பு கிடங்கிற்கு எடுத்து வர வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. தேவையான நேரத்தில் அங்கே இருந்து விற்பனை நிலையங்களுக்கு கொண்டு வர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்ற காரணத்தால் செலவு அதிகமாக ஆகும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, அதே மாதிரி பிரைவேட் வியாபாரிகளுக்கும் செலவு ஏற்படத்தான் செய்யும். அவர்களும் வாடகை கொடுக்க வேண்டும், இன்னும் பல செலவுகளும் அவர்கள் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே, நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் இவற்றிலே சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிப்பதற்குரிய வழிகளைக் காண வேண்டும்.

அடுத்து, மிளகாய் போன வருடம் 8 ரூபாயிலிருந்து 11 ரூபாய் வரைக்கும் விற்பனாகச் சொல்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு 7 ரூபாயிலிருந்து 10 ரூபாய் வரைக்கும் விற்பனாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், விவசாயிகளுக்கு ஒரு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய்

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

தான் கிடைக்கிறது. யாரோ ஒரு சில விவசாயிகள் மிளகாயை வைத்திருந்து கொஞ்ச காலம் கழித்து விற்கின்ற போது குவிண்டாலுக்கு 1,000 என்ற அளவில் கிடைக்கிறது. ஆகவே, இவற்றை எல்லாம் காலாகாலத்தில் கொள்முதல் செய்வது போன்ற காரியங்களில் ஈடுபட்டால் வெளியிலே விலையைக் குறைக்க முடியும். அதேசமயத்தில் விவசாயிகளுக்கும் நல்ல விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியும். ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் விலை குறைவாக இருக்கிறது. கொஞ்ச நாட்கள் கழித்தவுடன் இரண்டு மடங்காக மிளகாயின் விலை ஏறி விடுகிறது. ஏன் இந்த நிலை? அங்கே விவசாயிகளுக்கும் நல்ல விலை கிடைப்பதில்லை. வெளியேயும் விலை ஏறிவிடுகிறதே, அப்படியானால் இதனுடைய உண்மையான இலாபம் இடையிலே உள்ளவர்களுக்குச் சென்று விடுகிறது. ஆகவே, இந்த மாதிரி நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மண்ணெண்ணெய் பிரச்சனை. அதாவது 31 அயிரம் கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் தமிழ் நாட்டிற்குப் போன ஆண்டு கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஆண்டும் அதே அளவுதான் மண்ணெண்ணெய் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி இருக்கும்போது ஏன் இங்கே உட்டுப்பாடு வருகிறது. இன்றைக்கு மண்ணெண்ணெயின் விலை 3 ரூபாய் வரை விற்கிறது. பல இடங்களிலே மண்ணெண்ணெய் கிடைப்பதே இல்லை. இன்றைக்கு மண்ணெண்ணெய் உபயோகித்த நடுத்தர மக்கள், உத்தியோகத்திற்குச் செல்பவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விறகு வாங்குவதாக இருந்தால் கூட அதனுடைய விலையும் 300 ரூபாய் ஆகிவிட்டது. பல இடங்களில் ஏழை மக்கள் வீடுகளில் விளக்கு எரிப்பதற்குக் கூட மண்ணெண்ணெய் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, நமது தமிழக அரசிற்குக் கிடைக்கின்ற மண்ணெண்ணெயை சரியான நிலையில் விநியோகம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய இந்த அரசு தவறிவிட்டது. உண்மையான நிலை என்ன? மத்திய அரசினுடைய பட்ஜெட்டின் போது மண்ணெண்ணெயின் விலையில் 10 பைசா அதிகமாக்கி விட்டார்கள். அப்படி விலை ஏறிவிட்டதன் காரணத்தால் மண்ணெண்ணெய் ஏன் இல்லாமல் போக வேண்டும். ஆகவே, அந்த நிலையில் நீங்கள் விசேஷ முயற்சி எடுத்திருக்க வேண்டும்.

அடுத்து, இந்த மண்ணெண்ணெய் விநியோகிப்பதற்காக சார்டுகள் கொடுக்கப்படுவது பற்றிச் சொல்கிறேன். அதாவது பலரிடம் இன்று கார்டுகளே கிடையாது. அதாவது வெளியே தான் பொருட்களின் விலை குறைந்திருக்கின்றதே என்ற காரணத்தால் சார்டுகளை யாரும் கவனிக்காமல் போட்டு வைத்து விட்டார்கள். இப்போது தேடுகின்றபோது அது எங்கே இருக்கின்றது என்று தெரியாத சூழ்நிலையில் கார்டுகள் இல்லாத நிலை இருக்கிறது.

[1979 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, மக்கள் செய்கின்ற தவறை அரசின் மீது போட மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நினைப்பது நல்லதல்ல. என்னிடம் கூட சிலர் கார்டைத் தொலைத்து விட்டதாக வந்து சொன்னார்கள். அப்படித் தொலைத்துவிட்டார்கள் என்றால் அவர்கள் குறித்த காலத்தில் அதற்காக விண்ணப்பம் செய்து காட்டுகளைப் பெறுவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு காட்டு இல்லாதவர்களுக்கெல்லாம் மண்ணெண்ணை கொடுப்பது எப்போது ஏற்பட்டால் அதிலே எவ்வளவு சிக்கல் ஏற்படும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உணருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, அரசு செய்த தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. மக்களுக்கு காட்டு அவசியம் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டது. ஆகையால் அதைக் கவனிக்காமல் போட்டுவிட்டார்கள். அதாவது வெளியிலே பெருங்களை குறைந்த விலையில் வாங்கலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டதுதான் அதற்குக் காரணம். ஆகவே, உடனடியாக இந்த மண்ணெண்ணைப் பிரச்சினை வந்த உடன் 4 நாட்களுக்குள் காட்டு விநியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, குடும்பக் கார்டை 4 நாட்களுக்குள் கொடுக்க முடியும் என்பது முடியாத காரியம். முதலிலே அவர்கள் காட்டுகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும். பிறகு அந்த விண்ணப்பதாரர்கள் உண்மையிலேயே அந்த இடத்தில்கான் வசிக்கின்றார்களா அல்லது வேறுஇடத்தில் வசித்துக் கொண்டு இங்கே காட்டு கேட்கிறார்களா அல்லது அவர்கள் உண்மையிலேயே மண்ணெண்ணை உபயோகிப்பவர்கள்தானா அல்லது மின்சாரம் போன்றவற்றை உபயோகிக்கிறார்களா போன்ற விவரங்களை எல்லாம் அதிகாரிகள் அங்கே சென்று விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு 100 காட்டுகள் என்றிருந்தால் பரவாயில்லை. ஆயிரக்கணக்கான காட்டுகள் என்று வருகின்ற போது நான்கைந்து நாட்களுக்குள் விநியோகித்து விட முடியாது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உணருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இப்போது காட்டுகள் என்று சொல்லும்போது, ஒரே ஆள் 7, 8, 10 காட்டுகள்கூட வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன். வீடு வீடாகப் போய் காட்டுகள் கொடுக்கலாம். அப்படிக் கொடுப்பதற்கு நம்மிடத்திலே சரியான மெஷினரி இருக்கிறது. டிபார்டுமெண்ட் இருக்கிறது. அதற்கு ஏற்பாடு பண்ணலாம். ஓட்டர் லிஸ்ட் இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு வீடு வீடாகப் போய் கொடுக்கலாம். சிக்கல் வராது. மண்

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

எண்ணை எல்லோருக்கும் கிடைக்கவில்லை என்ற குறை அப்போது இருக்காது. இந்த வேலையை ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிடம் கொடுத்தால் நான்கு ஐந்து நாட்களில் செய்வார்கள். கஷ்டம் இல்லை. மண்ணெண்ணை கிடைக்காத சங்கடம் இருக்கும் போது, இதை ஒழுங்காக செய்ய முடியாது என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்?

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அறுவடை காலத்தில் உற்பத்தி செய்கின்ற இடத்தில் வாங்கி, தரமான பொருள்களை நியாயமான விலையில் விற்க வேண்டும். கட்டாயக் கொள்முதல் இப்போது நடக்காத சூழ்நிலையிலும், மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள கொள்முதல் விலைகளுக்கும் கீழாக விலைகள் சரிந்துவிட்டால், விலை பாதுகாப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கொள்முதல் விலையில் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக வாங்குவதற்கு இக்கழகம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. சரியாக, முறையாக வரவேண்டும். ஆனால் வரவில்லை. காலாகாலத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்படி எடுத்துவந்தால் பரவாயில்லை.

விசைப் படகுகளுக்கும் கட்டுமரப் படகுக்காரர்களுக்கும் தகராறு வருகிறது. கட்டுமரப் படகுக்காரர்களுக்கு நாம் பாதுகாப்புத் தர வேண்டும். ஆனால், விசைப் படகுக்காரர்கள் யார் என்று சொன்னால், செல்வாக்குள்ளவர்கள்; அரசியல் செல்வாக்குள்ளவர்கள். அவர்கள் மீன்பிடிக்கச் செல்வதில்லை. இடைத்தரகர்களாக பணியாற்றுகிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் அங்கே குடிசையிலே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு பணம் கொடுத்து, அவர்கள் மூலமாக அந்த வேலையை வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதற்காக சாப்பாடு போடுகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் இன்னும் குடிசைகளிலேயேதான் இருக்கிறார்கள். அந்த இடைத்தரகர்கள் தான் இன்றைக்கு நிலப் பிரபுக்களாக அங்கே இருக்கிறார்கள். மீன்பிடித் தொழிலாளர்களுக்காக கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் அந்த இடைத்தரகர்களாக இருக்கும் முதலாளிகளுக்குத் தான் போகிறதே தவிர, இந்தச் சாதாரண மீன்பிடித் தொழிலாளர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. அவர்களுக்கு இந்த உதவிகள் பூராவும் நேரடியாகக் கிடைக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும்.

விவசாயிகள் இன்றைக்கு கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலையிலே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள் நெல்லுக்குப் பதிலாக, கரும்பு, விறகு போன்ற பயிர்களை போடுகிறார்கள். சாரணம், நெல்லுக்குச் சரியான விலை கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு சரியான விலை கிடைப்பதற்கு மத்திய அரசோடு போராட வேண்டும். அப்படி போராட

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1979 ஏப்ரல் 20]

வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், உங்களுக்கு உதவியாக நாங்களும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல. இந்த விவசாயிகளுடைய நிலைமை திருப்திகரமாக இருக்க வேண்டுமானால், 10 லட்சம் டன் நெல்லை கொள்முதல் செய்யவேண்டும். நம்முடைய தேவையை கருத்தில் கொண்டு, மொத்தமான கொள்முதல் செய்து வைத்துக் கொண்டு, எதிர்காலத்திற்கு பயன்படக்கூடிய வகையில் செய்வீர்களா, அதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பீர்களா என்ற சந்தேகத்தோடு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. க. நாச்சிமுத்து : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த உணவு மானியத்தின்மீது, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சர்க்கரை, அரிசி போன்ற உணவுப் பொருள்கள் தமிழகத்தில் ஓரளவுக்கு விலை குறைந்திருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்கள் வாங்கக்கூடிய அளவில் இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான் இந்த உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தீவிர கவனம் செலுத்தி, குறைந்த விலையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

விலைவாசி என்று வருகின்ற நேரத்தில், நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வட மாநிலங்களில் கோதுமைக்கு விலை நிர்ணயம் செய்ய, மானியம் கொடுப்பது போல், மத்திய அரசு தென் மாநிலங்களில் உற்பத்தி ஆகின்ற அரிசிக்கும் மானியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று மாநில அரசு வற்புறுத்தி வருகிறது. அப்படி வற்புறுத்தி வந்தாலும், மத்திய அரசு அதற்கு சிறிதும் செலி சாயக்காமல் இந்த அரசுக்கு மானியம் கொடுக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கதாகும். நமக்கெல்லாம் வருத்தம் ஏற்படுகிறது.

மண்ணெண்ணை, டீசல் பொருள்கள் இப்போது தமிழகத்திலே தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அதுவும், கிராமங்களில் மிகவும் கிடைப்பது சிரமமாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் மத்திய அரசு ஆரம்பத்திலேயே தீவிரமாக கவனம் செலுத்தியிருந்தால், இந்த மண்ணெண்ணை, டீசல் தட்டுப்பாடு வந்திருக்காது. நம்முடைய அரசு இதிலே தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி, கிராமங்களுக்கு மண்ணெண்ணை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12:10]

இப்போது வெளி மாநிலங்களுக்கு அரிசி, நெல் இவைகளை எடுத்துச் செல்வதற்கு 20 சதவிகிதம் லெவி தரவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு, வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதன் காரணமாக, விவசாயிகளுக்கு இப்போது ஓரளவு கணிசமான விலையும்

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. க. நாச்சிமுத்து]

கிடைத்து வருகிறது. இந்த 20 சதவிகித லெவி கொடுப்பதில் கோவை மாவட்டத்திலுள்ள பெரிய அரிசி ஆலை அதிபர்கள் சிறிய ஆலை உரிமையாளர்களை லெவி கொடுத்து வியாபாரம் செய்து கொள்ள முடியாத அளவுக்கு நசுக்கி வருகின்ற சூழ்நிலை கோவை மாவட்டத்தில் இருந்து வருகின்றன. காரணம் நகரத்திலுள்ள பெரிய அரிசி ஆலை அதிபர்கள் ஆங்காங்கே அரிசி இறக்கும் போது கூட அங்குள்ள குடவுன்களிலுள்ள அதிகாரிகளை சரிக் கட்டிவிடுகின்ற சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் தங்களுடைய தரமில்லாத அரிசியைக் கூட அங்கே இறக்கி விடுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் கிராமங்களிலுள்ள சிறிய ஆலை உரிமையாளர்கள் நல்ல தரமுள்ள அரிசியைக் கொண்டுவந்தாலும் இறக்க முடியாது என்று சொல்லுகின்ற நிலைமையும் இருந்து வருகிறது. இதற்குக் காரணமாக இருக்கின்ற அதிகாரிகள் மீது அரசு தீவிர கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன் இப்படிப்பட்ட தவறு செய்கின்ற பெரிய ஆலை அதிபர்களின் உரிமங்களை கூட ரத்து செய்வதற்கு இந்த அரசு தயங்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் மூலம், மொத்தமாக அரிசியை கொள்முதல் செய்தாலும் அதை வைப்பதற்கு போதிய இடவசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் தமிழகத்தில் குடவுன் வசதியில்லாமல் பரவலாக பல இடங்களிலும் வைக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்தில் திருப்பூர் வட்டாரத்தில், அதிகமான அரிசி ஆலைகள் இருப்பதால், அங்கு கொள்முதல் செய்கின்ற அரிசியை இறக்கி வைப்பதற்கு வேண்டிய குடவுன் வசதியில்லாமல் இருப்பதால், நற்பது, ஐம்பது மைல்களுக்கு அப்பால் போய் அரிசியை இறக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே குடவுன்களை வாடகைக்கு அமர்த்தி அங்கே அரிசியை இறக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருப்பூரிலிருந்து வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காக 50 கிலோ வீதம் எடைபோட்டு பேக் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி இந்த குடவுனில் பேக் செய்வது எடை குறைகிறது என்ற காரணத்தால் இப்போது அப்படி பேக் செய்வது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அரசு தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசி ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் நவீனப்படுத்த வேண்டும் என்ற திட்டம் அரசிடம் உள்ளது. எல்லா ஆலைகளையும் நவீனமாக்க தேவையில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. ஏனென்றால் ஒரு ஹல்லர் வைத்திருப்பவர்கள் ஒரு நாளைக்கு 50 குவிண்டால் முதல் 100 குவிண்டால் வரை குறைந்த அளவில் நெல் அரைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. க. நாச்சிமுத்து]

[1979 ஏப்ரல் 20]

மேலும் இட வசதி, பண வசதி, போன்ற வசதிக்குறைவின் காரணமாக அவர்கள் பெரிய அளவில் வியாபாரம் செய்ய முடியாத சூழ்நிலையின் காரணமாக இருப்பதால் இந்த நவீனமயமாக்கும் திட்டத்திலிருந்து ஒரு ஹல்லர் வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இரண்டு ஹல்லரும் அதற்கு மேலும் ஹல்லர் உள்ள அரிசி ஆலைகளை உடனடியாக அரசு இந்த ஆண்டிலிருந்தே நவீனமயமாக்க உத்தரவிடவேண்டும். இரண்டு ஹல்லரும் அதற்கு மேலும் வைத்திருப்பவர்களுக்கு நல்ல இட வசதியும் நல்ல பண வசதியும் இருப்பதால் இந்த ஆலைகளை எல்லாம் நவீனமயமாக்குவதற்கு அரசு தீவிரமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு இதற்கான உத்தரவிட்ட பிறகும், அதை மேற்கொள்ளாதவர்களின் அரிசி ஆலைகளின் உரிமங்களை கூட ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணை தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு உணவு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற துகர்பொருள் வழங்கல், மீனளம் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற ஜனதா கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தில் இருக்கின்ற உணவுப் பொருட்கள் அதிகமாக கையிருப்பு இருக்கின்ற காரணத்தால் மீண்டும் கொள்முதல் செய்து விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில், அவர்களுக்கு கட்டுப்படியான விலையில் விலை கிடைக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள 85 ரூபாய் வரை கூட விவசாயிகளுக்கு சேர வழியில்லாமல் இருக்கிறது என்கின்ற ஒரு நிலையை சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலைமையைப் பார்க்கின்றபோது. இன்றைக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், கேரள மாநிலத்தில் அரிசி அவர்களுக்கு அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. எனவே, கேரள அரசு பஞ்சாப் மாநிலத்தில் வாங்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது, இங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகப்படியான கையிருப்பை கேரள மாநிலத்தோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி, அவர்களுக்குக் அப்படி கொடுப்பதன் மூலம் இங்கே விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான நெல் கொள்முதல் செய்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே, அந்த வகையிலே இந்த அரசு ஏதேனும் முயற்சி எடுத்திருக்கிறதா? கேரள அரசோடு அதற்காக என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டது என்பதையும் நான் இந்த அரசிடம் அறிய விரும்புகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

இன்றைக்கு விலைவாசி குறைந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. விலைவாசி கட்டுக்குட்பட்டு குறைந்த விலையில் பொருள்கள் கிடைக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரிசி, சர்க்கரை, கடலை எண்ணை போன்ற அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலை மிகவும் அடக்கத்தோடு, கட்டுக்கடங்கிய ஒரு சூழ்நிலையில் இருக்கின்றது என்று சொல்லும்போது, என்னால் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலை குறைந்திருக்கின்ற அதே நேரத்தில். ஓட்டல்களில் விற்கின்ற உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைந்திருக்கின்றதா என்று பார்த்தால், இல்லை என்று தான் சொல்ல முடியும்.

உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு பேருந்து நிலையங்களில் இருக்கின்ற உணவு விடுதிகளை எடுத்துக் கொண்டால், விழுப்புரம் பேருந்து நிலையத்தில் ஒரு உணவு விடுதி இருக்கிறது. அங்கே உணவுப் பொருள்களின் விலை மிகவும் அதிகமாக இருக்கின்றது. ஒரு வடையின் விலை 50 காசு என்று விற்கப்படுகின்றது. அப்படி வற்றாலும். தரக்குறைவான நிலையிலே இருக்கின்றது. அதை வாங்கிச் சாப்பிடுவோர், குறிப்பாக ஓட்டலிலே சாப்பிடுகின்ற பிரம்மச்சாரிகளுக்கு இதிலே ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஓட்டல்களிலே விற்கப்படுகின்ற உணவுப் பொருள்களின் விலைகளில் ஒரு திட்டவட்டமான முடிவை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். காய்கறி, இறைச்சி, விறகு ஆகியவற்றின் விலை உயர்ந்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னால் இந்த அரசே வீடுதோறும் சென்று காய்கறி விற்கக்கூடிய திட்டத்தை கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த அறிவிப்பு என்ன ஆயிற்று? என்று கேட்டுக்கொள்ள விழைகிறேன். வெறும் அறிவிப்புச் சர்க்காராக இருக்கக்கூடாது. நடைமுறைக்கு கொண்டுவரக்கூடிய சர்க்காராக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல்வேறு நிலைமைகள் இருக்கின்றன, நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தைப் பற்றி பல்வேறு பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிக்கனமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள், நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு பணம் அதிகம் செலவழித்தாலும். மற்ற மார்க்கெட்டுகளில் உள்ள விலையைவிட குறைந்த விலையில் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே ஒரு முன்றாவது ஆண்டறிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டை எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு அதிகமான செலவில் அதை அச்சடிக்க வேண்டுமா? ஆர்ட் பேப்பரில் போடப்பட்ட

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

புருக்கிறது, குறைந்தது இதன் விலை ரூபாய் 4 அல்லது 5 செலவாகியிருக்கும், ஆனால், இவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டுமா? சிக்கனத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில்....

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய அறிவுரைக்கு நன்றி, அடுத்த முறை வெளியிடும்போது, மிகவும் சிக்கனமான முறையில் அது வெளியிடப்படும்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : எங்களுக்குப் பார்க்கக்கூடிய அளவில் ரிப்போர்ட்டு இருந்தால் போதும், சிக்கனத்தைப் பற்றி சொன்னதற்கு, அதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதற்கு நன்றி.

இன்னொன்று, இந்த துகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தில் ஒரு சில பிரச்சனைகள் காரணமாக, போராட்டம் ஏற்பட்டது. அந்தப் போராட்டம் இன்றைக்கு சுமுகமாகத் தீர்க்கப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு ஏறத்தாழ 19 ஊழியர்கள் இன்றைக்கு பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12-20]

அவர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். பேசித் தீர்த்து சுமுகமான முடிவு ஏற்படும் நேரத்தில் பழிவாங்குதல் போன்ற நிலைமைகள் இருக்கக்கூடாது என்பதை இந்த அரசுக்குச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பழிவாங்கப்பட்ட ஊழியர்களை விட்டுக் கொடுக்கும் மனோபாவத்துடன் மனிதாபிமானக் கண்ணோட்டத்தோடு அரசு மீண்டும் அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வது நல்ல வழிவகைகள் ஏற்பட வாய்ப்பாக இருக்கும்.

மீளத் துறையைப் பொறுத்தவரை ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்களிடம் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்--இரண்டு மூன்று முறை இந்த மாமன்றத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஒருபுறம் சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசு வழங்கவில்லை என்று சொல்லி மத்திய அரசின் போக்கைக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள், குறைபட்டுக் கொள்கிறார்கள். மத்திய அரசு செய்கிற நன்மைகளை இவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்களா என்று பார்த்தால் நான் ஆணிக் தரமாகச் சொல்வேன்-- சில உதாரணங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

முடியும், பிஷ்ரிஸ் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷனுக்கு மானியமாக வழங்கப்பட்ட, மத்திய அரசு மானியமாக வழங்கப்பட்ட 120 இலட்சம் ரூபாயை வங்கிகளிலே பிக்செட் டெபாசிட்டாகப் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆக்கப் பணிகளுக்காகச் செலவிடப்பட வேண்டிய.....

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தவறான தகவல்களை இந்த அவையில் சொல்ல வேண்டாம். மீள எடுத்துரைக்கு மத்திய அரசு மானியமாகத் தொகை கொடுத்திருக்கிறது. இல்லையென்று மறுக்கவில்லை. ஆனால், எதற்காகக் கொடுத்தது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து விளக்கம் பெற வேண்டுமென்பதற்காக நான் கூறுகிறேன். எதற்காக, எந்த ஆக்கப் பணிக்காக என்பது பேரன்ற தகவல்களை நாங்கள் பெற முடியாது, அமைச்சர் அவர்கள்தான் அவற்றைத் தரவேண்டும்,

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்பதால் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். சில ஃபிரீசிங் பிளாண்ட்ஸ் அமைப்பதற்காக டிசம்பர் மாதத்தில் கொடுத்ததாக நினைவு. அதற்கான் மெஷினரிஸ் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதுவரையில் பணத்தை பையில் வைத்திருக்கொண்டிருக்க முடியாது. அதனால் வங்கிகளிலே போட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : நல்ல வேளை. திருப்பிக் கொடுக்காமல் இருந்தால் சரி.

“மரைன் பிராட்க்டஸ் எக்ஸ்போர்ட் டெவலப்மெண்ட் அதாரிடி ஆப் இந்தியா” என்ற நிறுவனம் இந்திய அளவில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, அதில் 30 பேர் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள், அந்த 30 பேர் உறுப்பினர்களிலே 7 பேர் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் அவர்களில் தமிழகத்தில் இருந்து இரண்டு உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள், கேரளத்திலிருந்து 4 உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள், இந்த முறை பார்த்தால் தமிழகத்திற்கு ஒரு உறுப்பினர் தான் இருக்கிறார், அவரும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவரா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை. வெளி மாநிலத்திலிருந்து தமிழகத்திற்கு வந்து இங்கு வியாபாரம் செய்கிற ஒருவர் தமிழகத்தின் சார்பாக அதிலே உறுப்பினராக இருக்கிறார், நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர் அதிலே இல்லாத நிலையில் பிரச்சினைகள் வரும்போது

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

தமிழகத்தைப் பாதிக்கும் பிரச்சினை வரும்போது குரல் கொடுக்க அந்த நிறுவனத்தில் யார் இருக்க முடியும்? மற்ற மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர் தமிழகத்திற்குக் குரல் கொடுப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ 34 ப்ரீசிங் யூனிட்கள் இருக்கின்றன, சரியான கச்சாப் பொருள்கள் இல்லை என்ற காரணம் சொல்லுகிறார்கள். வெளி மாநிலங்களுக்கு குறிப்பாக கேரளத்திற்கு இங்கிருந்து மீன்களைக் கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள். இங்குள்ள லிபீரிசிங் பிளாண்டுகள் கச்சாப் பொருளான மீன்கள் இல்லாத காரணத்தால் சரியாக நல்ல முறையில் செயல்பட முடியாத சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, அவ்வாறு மீன்கள் எடுத்துச் செல்லப் படுவதைத் தடை செய்கிற அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. உமோ. எம். எம். : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விஜயராகவன் அவர்களுக்கு இந்த அரசின் சார்பில் உண்மையில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கேரள மாநிலத்திலிருந்து ரா-காஷ்யூ-நட்சை-முந்திரிப் பருப்புகளை வேறு மாவட்டத்திற்குக் கொண்டு போகக்கூடாது என்ற சட்டத்திற்கு மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்தது. அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் இங்கிருக்கும் இறால் மீன்களை கேரள மாநிலத்திற்கோ வேறு மாநிலத்திற்கோ கொண்டு போகக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டுவர அனுமதி கேட்ட நேரத்தில் இப்போது மத்தியில் இருக்கும் அரசு மறுத்துவிட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மத்திய அரசோடு பேசி இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற அனுமதி பெற்றுத் தந்தால் அரசு மெத்த நன்றியுடையதாக இருக்கும்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் நேரடியாக மத்திய அரசோடு பேசுகின்ற முறையில் ஆட்சியில் இல்லை. நீங்கள்தான் ஆட்சியில் இருக்கிறீர்கள். ஆட்சி செய்து வருகிற நீங்கள் மத்திய அரசோடு பேச்சு நடத்தி முடிக்க வேண்டும். அது உங்களுடைய பொறுப்பு. எங்கள் துணை வேண்டுமென்று தமிழக அரசு கேட்டால் அதிலே அவர்களோடு வருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம், இதுபோன்ற நிலைமைகளையெல்லாம் நீக்கி மீனவர்களை வாழ்வில் வளமடைய செய்வதற்கு ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும்,

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குமரி முனையிலிருந்து ஏறத்தாழ 30, 34 மைல்களுக்கு அப்பால் மீன்பிடி கிரவண்ட் வெட்ஜர் பாங்க் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அங்கே இன்றைக்குத் தமிழக மீனவர்களாக இருந்தாலும் அல்லது இந்திய மீனவர்களாக

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

இருந்தாலும் மீன்பிடிக்கச் செல்வதில்லை. ஆனால் ஐப்பா நாட்டு காரர்களும். சைனா நாட்டுக்காரர்களும் அங்கே சென்று மீன்பிடித்து பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை பெறக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதை நாம் பெறுவதற்கான சூழ்நிலை இப்போது இல்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே சின்னமுட்டத்தை ஒரு மீன்பிடி துறைமுகமாக ஆக்குவதற்கு சர்வே எல்லாம் முடியப்பெற்று அது மத்திய அரசாங்கத்தின் கரங்களிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை இந்த அரசு முயற்சியெடுத்து வாதாடிப்பெற்று வெகு விரைவில் அதை நிறைவேற்றி அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மீனவர்களுக்கு வழிசெய்கிற முறையிலே மற்ற நாட்டுக்காரர்கள் அந்த மீனவளத்தை எடுத்துச் செல்வதைப் போல நாமும் அந்த மீனவளத்தைப் பெறுகின்ற அளவிற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரால் மீன் போன்றவைகளுக்கு பர்ச்சேஸ் டாக்ஸ் என்ற முறையிலே சாதாரண மீனவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் அதை எக்ஸ்போர்ட் பண்ணுகிறவர்களிடமிருந்து வாங்கினால் ஒப்புக்கொள்ளலாம், ஆனால் சாதாரண மீனவர்களிடமிருந்து அதை வாங்குவதை இந்த அரசு தடை செய்து அது ஒரு பெரிஷியின் ஆர்டிகிள் என்ற முறையிலே எடுத்துக் கொண்டு அந்த வரியை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், அப்படி நீக்குகின்ற பொறுப்பு மாண்புமிகு உணவு-மீனளத்துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே இல்லை என்றாலும் அரசுக்கு இந்த அமைச்சரே பரிந்துரை செய்து அந்த வரியை நீக்குவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தூத்துக்குடியிலே ஒரு பிஷிங் ஹார்பர் இருக்கிறது. அது ஆரம்பித்து பல வருடங்கள் ஆகின்றன. இதுவரையிலே அங்கே எந்த விருத்தியும் ஏற்படாத அளவிற்கு ஐஸ் பிளாண்ட், ஃபிரீசிங் பிளாண்ட் இல்லாதது காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் காரணத்தால் மிகப் பெரிய அளவிற்கு அது வளர முடியாத சூழ்நிலை இருந்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்லாமல் அங்கே இருக்கின்ற மீன் போன்ற பொருட்களை ஏற்றி இறக்குவதற்குச் சரியான வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லையென்று கூடச் சொல்லுகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் செய்து அந்த தூத்துக்குடி மீன்பிடி துறைமுகத்தை மேலும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குமரி மாவட்டத்திலே குளைச்சல் ஒரு புராதன துறைமுகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை மீன்பிடி துறைமுகமாக மாற்ற வேண்டுமென்று பல வருடங்களாகக் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அந்தக் கோரிக்கை, வேண்டுமானால் காலதாமதம் ஏற்படலாம், ஆனால் மீன் பிடிக்கக் கூடிய படகுகள்

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

வந்து போகக் கூடிய அளவிற்கு படகுத் துறை ஒன்றைக் கட்டித் தருவார்களானால் அவர்கள் கடலில் போய் வருவதற்கு ஆழ் கடலில் மீன் பிடிப்பதற்கு வழி வகைகள் இருக்கும். கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் ஆழ்கடலில் மீன் பிடிப்பதற்கு வழியில்லாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் அங்கே சரியான மீன்பிடி துறைமுகம் இல்லாததுதான். ஆகவே இந்த அரசு அதைச் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

அந்த குளைச்சல் பகுதியில் ஒரு படகுத் துறை உடனடியாக கட்டித் தருவதற்கு இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று ஒருங்கிணைந்த கிராம மதிப்பீடு திட்டத்தின் கீழ் 8 கிராம மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மட்டும் தான் விசைப் படகு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஏறக்குறைய 38 மீனவர் கூட்டுறவு கிராமச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. இவைகளை உடனடியாக ஏற்று இவர்களுக்கும் விசைப் படகுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த ஒருங்கிணைந்த கிராம மதிப்பீடு திட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கின்ற எல்லா சலுகைகளும், எல்லா மீனவ கிராமங்களுக்கும் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யப் பட வேண்டும். எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி 50 சதவீதம் மானியமாகவும், 50 சதவீதம் கடனாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. அவைகளை எல்லாச் சங்கங்களுக்கும் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குளைச்சல் பகுதியில் கடலூர் பட்டணத்தில் ஒரு மீனவர்கள் பயிற்சி நிலையம் இருந்து வருகிறது. அதை எடுத்து விடப் போவதாக சொல்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மீனவர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்காக இருக்கக் கூடிய ஒரே பயிற்சி நிலையம் அது. அதன் மூலம் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மீனவர்களுக்கு பல உத்திகளை சொல்லித் தருவதற்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பயிற்சி நிலையம் அங்கே இருக்க வேண்டும், என்று இந்த அரசு ஆணையிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1978-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் ஏற்பட்ட கடல் கொந்தளிப்பு, புயல் மழை காரணமாக, ஏராளமான மீனவர்கள் தங்களின் கட்டுமரம், வலை முதலியவற்றை இழந்தனர். அவர்

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

களுடைய நஷ்டத்தை மதிப்பீடு செய்ய மீன் துறை அதிகாரிகள், அந்த மீனவ கிராமங்களுக்கு நேரிடையாகச் சென்று மதிப்பீடு செய்து அரசுக்கு பரிந்துரை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கான புரொபோசல்கள் அனுப்பப்பட்டும் இதுவரை அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் வழங்கப்படவில்லை. நஷ்டஈடும் கொடுக்கப்படவில்லை. அவைகளை அனுமதிக்கப்படவே இல்லை. அதை உடனடியாக அனுமதித்து அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள். மணியாகிவிட்டது.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயம் உப்பு நீரில் மீன் வளர்ப்பதற்கான பண்ணையும், கழிமுகப் பகுதியில் மீன் வளர்த்தலும் என்ற தலைப்பின் சில தகவல்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். சீர்காழி என்கிற இடத்தில் கழிமுக மீன் பண்ணையை அமைச்சர் கூட சென்று பார்வையிட்டார் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த மீன் பண்ணையிலும் உள்நாட்டு மீன் பண்ணையிலும் இரால் மீனை வளர்ப்பதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் எல்லா இடங்களிலும் இதுபோன்ற மீன் பண்ணைகளை உருவாக்கி மீனவர் குடும்பங்களிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கும், வேலையில்லா படித்த பட்ட தாரிகளுக்கும் ஊக்கம் அளித்து, அவர்களுக்கு இதுபோன்ற பண்ணைகளில் வேலை செய்வதற்கும், புதிதாக பண்ணைகளை அமைப்பதற்கும் தேவையான எல்லா வசதிகளையும் உதவிகளையும் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள். இன்னும் 5 பேர்கள் பேசுவதற்கு இருக்கிறார்கள்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : இன்னும் ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். மீனவர்களுக்காக வீடு கட்டும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கன்னியாகுமரியிலிருந்து கொல்லம்கோடு வரையில் எடுத்துப் பார்த்தால் இந்த மீனவர்கள் கிராமங்கள் தான் உள்ளன. அவர்களுடைய வீடுகள் அடிக்கடி தீப்பிடிக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தர அமைச்சர் அவர்கள் முன் வரவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன் வைத்து, என்னை பேச அனுமதித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

[1979 ஏப்ரல் 20]

*திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, மீன் வளத்துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களைக் கூறுகின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னை சட்டப் பேரவை உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுத்த பேராலுரணித் தொகுதியில் 30 கிலோ மீட்டர் தூரம் வரையில் சுமார் 25-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்களில் மீனவ மக்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் மீன் பிடிக்கச் சென்று வர வசதியாக ஏரிப்புறக்கரை, மல்லிபட்டினம், செந்தலை வயல் ஆகிய ஊர்களில் வழிகாட்டி விளக்குகள் அமைக்கும் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகின்றேன்.

பேராலுரணித் தொகுதி கடலோரப் பகுதியில் உவர் நீர் மீன் வளர்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கறுப்பு இரால், வெள்ளை இரால் போன்ற மீன்களை வளர்க்கத் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்தி வருவதற்கு எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தஞ்சை மாவட்ட மீனவர் கூட்டுறவு சம்மேளனத்தின் கிளை அலுவலகத்தை மல்லிப் பட்டினத்தில் துவக்கியதற்காக அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

கடலோர மீனவர்கள் புயல் கடல் கொந்தளிப்புக் காலங்களில் கீற்றாலும், ஓலைகளாலும் கட்டப்பட்ட தம்மூடைய குடிசைகளையும், தம் பிழைப்புக்கு பயன்படுத்தி வந்த சிறு படகுகளையும் கட்டு மரங்களையும் விட்டு விட்டு சுமார் 30 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு மேலுள்ள நகரப் பகுதிகளுக்கு ஓடிச் செல்லும் காட்சி மிகுந்த பரிதாபமானதாகும். இந்நிலையைப் போக்குவதற்கு ஏரிப்புறக்கரை, கீழத் தோட்டம், அந்தோனியார்புரம், பிள்ளையார் திடல், சேதுபாவா சத்திரம், சம்பைப் பட்டினம், அம்மணி சத்திரம், அடைக்கத் தேவன், செந்தலை வயல், பந்தர் பட்டினம், சோமநாதன் பட்டினம், கணேசபுரம், செம்பியன் மகாதேவிப் பட்டினம் போன்ற கிராமங்களில் புயல் காப்பிடங்களுக்கான கட்டிடங்களைக் கட்டித்தர வேண்டுகிறேன்.

மீனவர்கள் தங்களுடைய வலைகளை பழுது பார்ப்பதற்கும் புதிய வலைகள் தயார் செய்வதற்கும் அரசு மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் கடனுடனும், மானியத்துடனும் நைலான் பருத்தி நூல்கள் வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டுகின்றேன்.

பேராலுரணித் தொகுதி மீனவர்கள் பிடித்து வரும் இரால் மற்றும் மீன்களை தனிப்பட்ட வியாபாரிகளே விலைக்கு வாங்குகின்றனர். இதனால் மீனவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதில்லை.

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. எம். ஆர் கோவேந்தன்]

ஆகவே மல்லிப்பட்டினத்தில் குளிர்பதன நிலையத்தினை ஏற்படுத்தி மீன்களை அரசே நேரடியாக வாங்கி மீனவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுகின்றேன்.

கருமங்குடா, காரங்குடா ஆகிய கிராமங்களில் 100 ஆண்டு களுக்கு மேலாக புறம்போக்கு நிலங்களில் வாழ்ந்து வரும் மீனவ மக்களுக்கு அவர்கள் அனுபவித்து வரும் நிலத்தை அவர்களுக்கு பட்டாச் செய்து தர வேண்டுகின்றேன்.

மல்லிப்பட்டினத்திலுள்ள இயந்திரம் பழுது பார்க்கும் நிலையம். இயந்திரங்கள் அனைத்தையும் பொறுத்தப்படும் இதுவரை இயங்கவில்லை, அதை உடனடியாக இயங்க வைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுகின்றேன்,

எனது தொகுதியிலே கடலோரப்பகுதியிலே வாழும் மீனவர்கள் மருத்துவ வசதி இல்லாது வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அடிக்கடி பல தொற்று நோய்கள் பரவுகிறது. ஆகவே இதில் உடனடி கவனம் செலுத்தி மல்லிப்பட்டினத்தில் உள்ள கிராம மருத்துவ மனையை விரிவு படுத்த அரசு மருத்துவ மனையாக்கி தரம் உயர்த்தி எம்.பி.பி.எஸ். மருத்துவரை நியமனம் செய்து படுக்கைகள் வசதி கொண்ட மருத்துவ மனையாக மாற்றித் தர, உயர்த்தித் தரக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மனோராவுக்கு பக்கத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள மீனவர்கள் காலனியில் 100 வீடுகள் கட்டந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டி முடிக்கப்படும் இதுவரையில் யாரும் குடி புகாமல் தவறான காரியங்களுக்குப் பயன்படும் கூடாரங்களாக இருக்கின்றது. காடுபோல் உள்ள அப்பகுதியை அழகுபடுத்தி சாலை அமைத்து, மின் விளக்குப் போட்டு உடனடியாக குடியமர்த்த ஆவன செய்ய வேண்டுகின்றேன்.

மீனவர்கள் வாழும் கிராமங்களுக்கு மீன்துறை மானியத்தின் மூலம் செய்து தரப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகள் அனைத்தும் பழுதுபட்டு. போக்குவரத்திற்கு லாயக்கில்லாமல் இருக்கிறது. இச்சாலைகளை மீன்துறை மூலம் உடனடியாக செப்பணிட்டுத் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீனவ மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் ஒரு புறக் காவல் நிலையம் உடனடியாக சேதுபாவாசத்திரத்தில் அமைத்துத் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

கடற்கரை ஊர்களாகிய மல்லிப்பட்டினம், கம்பைப்பட்டினம், கீழ்த்தோட்டம் ஆகிய ஊர்களில் ஊருக்கும், கடலுக்கும் போய் வரும் கால்வாயை அகலப்படுத்தி ஆழப்படுத்தி வெட்டித்தர ஆவன செய்ய வேண்டுகின்றேன்.

[திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்] [1979 ஏப்ரல் 20]

சம்பைப்பட்டினத்திலிருந்து கடலுக்கு போய்வரும் கால்வாயை அகலப்படுத்தி, ஆழப்படுத்தித் தருமாறு மீன் துறை இயக்குனரைக் கேட்டுக் கொண்டபோது ஒரு கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவு பிடிக்கும் என்று தவறான கணக்குப்போட்டு அதனால் கால்வாயை ஆழப்படுத்த முடியாது என்று எனக்குக் கடிதம் வந்துள்ளது. மீன் துறை அதிகாரிகளின் கவனக்குறைவிற்கு இது எடுத்துக் காட்டாகும்,

நான் இது சம்பந்தமாக பொறியாளர்களை அணுகிக் கேட்டதற்கு ஐம்பது ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு பிடிக்காது என்று கூறுகின்றார்கள் அதை ஆய்வு செய்து தவறான புள்ளி விவரம் கொடுத்த அதிகாரிகள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளைக் கூட இத்துறை அதிகாரிகள் உதாரணம் செய்கின்றார்கள், இதை அவையின் மூலம் மாண்புமிகு அமைச்சரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகின்றேன். தமிழ்நாட்டிலுள்ள 12,500க்கு மேற்பட்ட ஊராட்சி மன்றங்களின் ஓரளவு வருமானம் மீன்பாசிக்குத்தகை மூலம் கிடைத்து வந்தது. அது தற்போது ஊராட்சி மன்றங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியம் வருவாய்த்துறை பொதுப்பணித் துறைக்குச் சொந்தமான குளம், குட்டை, ஏரிகளிலுள்ள மீன்பாசி வருமானம் அனைத்தையும் மீன்வளக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இது ஊராட்சி மன்றங்களை செயலிழக்க வைக்கும் வருவாய் இழப்புத் திட்டமாகும். இதை அரசு மறு பரிசீலனை செய்து முன்பு இருந்ததை போலவே ஊராட்சிகளுக்கு வருவாய் வர ஆவன செய்யவேண்டுகின்றேன்.

சென்ற பல ஆண்டுகளாக கடலோரப் பகுதிகளின் நாட்டுப் படகு, விசைப்படகு தகராறு இருந்து வருகின்றது. இந்நிலையைப் போக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தானே நேரடியாக தலையிட்டு சுமுகமான குழ்நிலை உருவாக்க பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருவதை நாடறியும் என்றாலும் அப்பிரச்சினை இன்று வரை தீராததால் நாட்டுப்படகு நான்கு நாட்கள் விசைப் படகு மூன்று நாட்கள் என்று கடலில் மீன்பிடிக்கச் செல்வதால், விசைப் படகுக்காரர்களுக்கு கடனும் வட்டியும் கட்ட முடியாமலும், நாட்டுப் படகுக்காரர்கள் வருமானமின்றி அன்றாட வாழ்வுக்கே அல்லல்படுவதாலும் இப்பிரச்சினையை நிரந்தரமாகத் தீர்த்து எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா மீனவர்களும் மீன் பிடிக்க வழி செய்யும் வகையில் விரைந்து ஒரு நல்ல தீர்வு காண இந்த

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்]

அரசை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதிலே இருந்து அத்தியாவசியப் பண்டங்களும் எந்தவிதமான தட்டுப்பாடு இல்லாமல், குறிப்பாக மக்களுக்கு அரிசி பஞ்சம் இல்லாத வகையில் நிலைமைகளை உருவாக்கியிருப்பதற்காக இந்த அரசை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

வியாபாரிகள் புனியை வாங்கி பதுக்கி, அதிக விலைக்கு விற்க திட்டமிட்டு இருக்கிறார்கள். அதை இந்த அரசு கவனத்துடன் கண்காணித்து புரி தாராளமாகக் கிடைக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

திரு. செ. சதாசிவம் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கக்கூடிய நுகர்பொருள் வழங்கல், மீளும் ஆகிய இரு மானியக் கோரிக்கைகள் மீதும் நான் சார்ந்து இருக்கக்கூடிய இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற முன் வருகிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கைகளிலே முக்கியமாக உணவுப் பொருளைப் பொறுத்தவரையில், பல்வேறு திட்டங்கள் குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளன. அவற்றை இரண்டு பிரிவுகளாக பிரிக்கும் நேரத்தில், ஒன்று, வாங்கி உண்பவர்கள்—நகர மக்களின் முக்கியமான குறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் புள்ளி உயராமல் இருக்க, விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற விதத்தில் இன்று அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு திட்டங்களை இந்த ஆண்டிலே அந்தப் பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த எடுத்து இருக்கிறார்கள் அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன்.

இன்னொரு பகுதியாக இருக்கும் அந்த பொருள் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளின் நிலையை ஒரு அளவிலே கண்காணிக்க வேண்டும் என்ற விதத்தில் எடுத்து வைக்க வேண்டுகிறேன். இன்று நாட்டிலே இருக்கும் கொந்தளிப்பான நிலையை அரசு கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், அதிலே எங்களுக்கும் அக்கரை உண்டு, அந்த வகையில் மக்கள் பல்வேறு பிரச்சனைகளை எங்களிடம் தெரிவிப்பதால். உங்களோடு ஒத்துழைக்க நாங்கள் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம், இன்று இருக்கும் நிலையில் உணவுப் பொருள் உற்பத்தியின் விலை குறிப்பாக நெல்விலையை எடுத்துப் பார்த்தால் நெல்லின் விலை கட்டுப்படியாகாத

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

விலையாக இருக்கிறது என்பதை அரசே ஏற்றுக்கொள்ளும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இன்று விவசாயப் பல்கலைக்கழக பரிந்துரையின் அடிப்படையில் 117 ரூ. உற்பத்தி செலவு ஆகிறது என்று சொல்கிற நேரத்தில் மத்திய அரசின் அடிப்படை 85 ரூபாய் விலைக்கு மேல் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்கிற சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தால். கொடுக்கிற விலை கட்டுப்படியாகாத விலையாக இருக்கிற காரணத்தால். விவசாயிகள் நிச்சயமாக இந்த ஆண்டிலே உற்பத்தியைக் குறைத்துக் கொள்வார்கள், அது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு விவசாயிகள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்பதற்காக. அவர்களின் உற்பத்தித் திறன் பெருகவேண்டும் என்பதற்காக அரசின் பல்வேறு திட்டத்தின் மூலம் அதனைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் காண்கிறோம், அந்த இன்டன்சிவ் கல்டிவேஷன் முறையில் அதிகமான அளவிற்கு தீவிரமான கவனம் செலுத்தி வந்ததன் காரணமாக நெல் உற்பத்தி 60 லட்சம் டன் என்ற முறையில் அமைந்து இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள், ஆனால் வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் 64 லட்சம் டன் சென்ற ஆண்டு உற்பத்தி ஆகி இருந்தது என்றும், இந்த ஆண்டு 1 லட்சம் டன் அதிகம் உற்பத்தி செய்து 65 லட்சம் டன் ஆக உயரும் என்றும் புள்ளிவிவரம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள், இந்தப் புள்ளி விவரங்களில் மாறுதல்கள் இருந்தபோதிலும். இந்த மாதிரி உற்பத்தி இருக்கிற நிலையில் பாதிப்பு ஏற்பட்டால் இப்போது ஏற்பட்டு இருக்கும் மகிழ்ச்சிகரமான நிலை அடுத்த ஆண்டு இல்லாமல் வேறு விதமாக பிரதிபலித்து விடும் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன். அந்த நிலைமையைப் போக்க மத்திய அரசை வலியுறுத்த ஐனதா கட்சி உறுப்பினர்கள் முன்வரவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் நெல்லுக்கு 85 ரூ. என்று மத்திய அரசு நிர்ணயித்து இருக்கிறது. அதையே சரியாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்று கூறுகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் நிச்சயம் தமிழ் நாட்டு மக்களின் நலன் கருதி, மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்துவார்கள். வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், அப்படி வற்புறுத்தினால் தான் நம்முடைய பிரச்னை தீரும்.

குறிப்பாக நெல் விலை இப்படி குறைந்து இருப்பதற்குக் காரணம். தமிழகத்திலே அதிகமான உற்பத்தியின் காரணமாகவும், வெளி மாநிலத்திற்குப் போகமுடியாத சூழ்நிலையும். இருப்பதாலும். அதிகமாக உற்பத்தி செய்த தானியங்களை அரசு வாங்குவதற்கு முடியாத நிலையில இருப்பதாலும், இன்று நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் வாங்கிச் சேர்க்க முடியாத நிலை இருப்பதாலும் தான் என்று கூறிக்கொள்கிறேன், நம் முடைய கையிருப்புகளை வேறு மாநிலத்திற்கு அனுப்புவதோடு மட்டுமல்லாமல். அரிசியின் விலை குறைவாக இருக்கிற இந்த

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. செ. சதாசிவம்]

நேரத்தில் அதைக் கொள்முதல் செய்து வெளி உலகச் சந்தையில் அதிக விலைக்கு விற்று அதன் மூலம் கிடைக்கும் உபரி தொகையை வைத்து விவசாயிகளுக்கு ஓரளவிற்கு எப்போதும் நியாயமான விலை கிடைக்கத்தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய மாநிலத்துக்குள்ளே இந்த நெல் போக்கு வரத்துத் தடையை நீக்கிவிட்டோம். இன்றைக்கு தமிழகத்தில் எந்தப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஓரளவிற்கு தங்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு நெல் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இக்காரணத்தால் அரிசி அதிகமாக மக்கள் உட்கொள்வதன் காரணமாக தானிய வகைகளான கம்பு, சோளம், ராகி போன்ற பொருட்களை கையால் கூட தீண்டுவது கிடையாத அளவிலே இன்று மக்கள் இருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் அதிகமான அரிசி நம்மிடத்தில் இருப்பதால்தான். ஆகவே, அரிசியை வேறு மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு செல்வதிலே இருக்கக்கூடிய தடைகளை நீக்க வேண்டும். குறிப்பாக நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் கொள்முதல் செய்து அனுப்பலாம் வேறு மாநிலங்களுக்கு. இந்த வியாபாரிகள் வாங்கிய நெல்லில் 20 சதவீதம் லெவியாகக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் வேறு மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்று இருக்கிறது. லெவியை அரசு எடுத்துக் கொள்ள முன்வராததால் இதன் அடிப்படையிலே வெளி மாநிலங்களுக்குச் செல்வக்கூடிய நெல் தடுக்கப்படுவதால் இங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த நெல்லை விற்க முடியாமல் சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே இதை உணர்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்று இருக்கக்கூடிய பல்வேறு விலைவாசிகளைப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே உணவுப்பொருட்களின் விலை குறைந்து இருக்கின்றது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்த பொருளின் விலை குறைந்திருந்தும் கூட இந்த நாட்டில் வாழ்க்கைப் புள்ளி விவரம் அதிகமாக உயர்ந்துக்கொண்டே போகிறது. ஆகவே அதற்குத் தகுந்தவாறு சம்பளமும் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டிய நிலைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டு சம்பளமும் அதிகமாகக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். இப்போது நமது அமைச்சரவர்கள் கூறுகிற நேரத்தில் பணப்பயிராகிய வாழையினுடைய விலை குறைந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள் இன்றைக்கு விவசாயி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வாழைத்தாரின் விலை 7 அல்லது 8 ரூபாய் என்ற அளவில் தான் இருக்கிறது. ஆனால் வெளியிலே சென்னை போன்ற நகர் புறங்களில் வாழைப் பழம் சாப்பிட வேண்டும் என்ற நிலையில் அதனுடைய விலையைப்

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

பார்த்தால் தார் 30 ரூபாய் என்ற அளவிலே இருக்கின்றது. வெளியிலே ஏன் இந்த அளவிற்கு விலை உயர்கிறது. ஆகவே இதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைக் கட்டுப்படுத்தி இடைத்தரகர்களை ஒழித்தால் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவருக்கும் செலவு குறைந்து, வாழ்க்கைப் புள்ளியும் குறையும். இதை ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொன்னேன். இதுபோன்ற பல நிலைகளை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து சிவில் சப்ளைக் கார்ப்பரேஷன், விவசாயி உற்பத்தி செய்த பொருட்களை வாங்கி வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். விலை உயருகின்ற காலத்திலே, வெளியிலே அதிகமான விலை ஏற்படுகின்ற காலத்திலே, வெளியிலே விற்கின்ற விலையை விட குறைவான விலைக்கு விற்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இங்கேயும் அதைவிட அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. அதன் காரணமாகத்தான் விலைவாசிகள் எல்லாம் உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன. இதனை நிச்சயமாகக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிவில் சப்ளைக் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகக் பெறக்கூடிய அரிசியின் விலை பல்வேறு கட்டங்களுக்குச் சென்று கடைசியாக உயர்வதைப் பார்க்கவேண்டும். அப்போது வெளியிலே உள்ள விலை குறைவாக இருக்கின்றது. அப்படியில்லாமல் சிவில் சப்ளைக் கார்ப்பரேஷனிலே விலை குறைவாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தை மக்கள் மனதிலே ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்த வகையிலே செயலாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் சென்ற ஆண்டிலே தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுடைய நிலையை எடுத்து அமைச்சரவர்களிடத்திலே சுட்டிக்காட்டினேன். இப்போது இரண்டு அமைச்சர்களும் பக்கத்திலேயே இருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர்களிடத்திலேயும் தமிழகத்தில் உள்ள விவசாயிகளுடைய நிலையை எடுத்துக் காட்டினேன். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்த பொருட்களை குறிப்பாக வெங்காயத்தை அறுவடை செய்வதற்கு கூட முடியாத கேவலமான சூழ்நிலையில் விலை இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி அவைகளைக் கொள்முதல் செய்து ஏற்றுமதி செய்யவேண்டும் என்று கூறினேன். அப்போது உணவு அமைச்சரவர்கள் பல்வேறு புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரித்து மத்திய அரசினிடத்திலே இந்த மாநிலத்தில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்றும் அதனால் இங்கிருந்து வெங்காயத்தை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டோம். அதனால் மீண்டும் நாங்கள் பார்த்துச் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதை எல்லாம் நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நாம் ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்யப் போகிறோம் என்ற உடனே எவ்வளவு உற்

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

பத்தி செய்யப் போகிறோம் எவ்வளவு நிலங்கள் அவற்றை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவில் இருக்கின்றன என்பதை எல்லாம் கணக்கெடுத்தால் நல்லது. சென்ற ஆண்டைவிட பன்மடங்கு அதிகமாக வெங்காயம் உற்பத்தியாகி இருக்கின்றது. ஆகவே தக்க முறையிலே வெளியிலே ஏற்றுமதி செய்திருந்தால் சென்ற ஆண்டை விட மூன்றுமடங்கு அதிக அளவிலே ஏற்றுமதி செய்திருக்க முடியும். அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைத்திருக்கும். அன்னியச் செலாவணியும் பெருகி இருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் இப்போதிருக்கின்ற நிலைக்குக் காரணம் புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிக்க முடியாத நிலைதான் என்ற குறையினைக் கூற விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

இந்த மாதிரி சுட்டிக் காட்டினேன். 60 லட்சம் என்று உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் ; 64 லட்சம் என்று விவசாய அமைச்சர் சொல்கிறார். ஆரம்ப காலத்திலேயே சரியான முறையில் கணக்கிட்டால், தேவைக்கு அதிகமாக இருக்கின்ற நெல்லை வேறு மாநிலங்களுக்கு அனுப்பினால், நாம் இதை சரிசெய்துகொள்ள முடியும் என்ற எண்ணத்தை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்று இருக்கின்ற நிலையில், உணவுப் பொருளைப் பொறுத்த வரையில், நெல்லைத் தவிர, வேறு தானியங்களைப் விவசாயம் செய்யமுடியாத நிலை இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சிலில் சப்ளைஸ் பற்றி கூற விரும்புகிறேன். 1977ஆம் ஆண்டில் புயல், வெள்ளம் ஏற்பட்ட காலத்தில் சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக வெளி மாநிலங்களிலே இருந்து பெற்ற அரிசியை இங்கே இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு நாணய சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகம் செய்ய கொடுக்கப்பட்ட அரிசி மிகவும் கெட்டுப் போன அரிசி. அவைகளை திருப்பி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பலமுறை வாதாடியும், சென்ற 7 மாதங்களுக்கு முன்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 7 மாதங்கள் ஆகியும், உரிய தொகையை திருச்சி ஜில்லா கரூர் தாலூக்காவில் உள்ள கூட்டுறவு நாணய சங்கங்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படி கொடுக்கப் படாத காரணத்தால், அவர்கள் வங்கியிலே இருந்து பெற்ற ஓவர் டிராப்ட் தொகைக்கு, அபராத வட்டித் தொகையாக பன்மடங்கு அவர்கள் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. மீண்டும் அவர்கள் ஓவர் டிராப்ட் வாங்கமுடியாத நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை மான் புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்தச் சூழ்நிலை

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

யில், அதற்குரிய தொகையை இந்த வங்கியின் கணக்கிலே கட்ட வேண்டுமென்று ஒரு உத்தரவை அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக இடவேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த கிரசினைப் பற்றி எல்லோரும் சொல்லி விட்டார்கள். நான் கிராமத்திற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு சென்று வந்தேன். அங்கே சீமெண்ணையைப் பொறுத்த வரையிலும் இப்போது அவர்களுக்கு அது ஒரு அரிய பொருளாக இருக்கிறது. சீமெண்ணை 10 பைசா அதிகமான விலையில் கிடைக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். 10 பைசா அல்ல, எவ்வளவுக்கு கிடைத்தாலும், எவ்வளவு ரூபாய் ஆனாலும், கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மக்கள் மின்சார வசதி இல்லாத காரணத்தால், சீமெண்ணை வாங்குவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 100 மில்லி கூட கிடைப்பதில்லை. 100 மில்லி ஒரு ரூபாய் ஆனாலும் வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலை அங்கே இருக்கிறது. எனவே, இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து விரைவாக அங்கே இருக்கக் கூடிய கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக கிராமப்புறங்களிலே உள்ளவர்களுக்கு விற்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, இன்று உணவு உற்பத்தியிலே விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டும். அந்தத் துறை உங்களிடம் இல்லாமல் இருக்கலாம். இருந்தாலும் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். டீசலைப் பொறுத்தவரையில் அது உள்நாட்டு இலாகாவின் பொறுப்பிலே இருக்கிறது. அவர்களை இது கிடைப்பதற்கு பரிந்துரை செய்யவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாக, டீசல் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். டீசல் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆனால் அதிகப் பணம் கொடுத்தால், எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கிடைக்கிறது. 200 லிட்டர் கொண்ட ஒரு பேரல் ரூ. 400-க்கு கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

டீசல் பற்றவில்லை என்றும், கிரசின் பற்றவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். நகரத்திலே காஸ் பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட காரணத்தால், கிரசினை உபயோகிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இவைகளை எல்லாம் மனதிலே வைத்து ஆவன செய்யவேண்டும். நம்முடைய துணை சபாநாயகர் அவர்கள் மணியடித்து உட்காரச் சொல்லலாம்.

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

இப்படிப்பட்ட வழிகளில், அமைச்சர்கள் தனது துறை இல்லையே என்று பாராமல் அமைச்சர்கள் எல்லோருக்கும் கூட்டுப் பொறுப்பு இருக்கின்ற காரணத்தால் எளிதான முறையில் போதிய அளவு டீசல் கிடைப்பதற்கு வழி செய்து, பிரச்சனையை தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. சி. ராமநாதன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு என் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்துள்ள உணவு—மீனள துறைகளின் மானியக் கோரிக்கையின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைத் கூறலாம் என விழைகிறேன். உணவுப் பண்டங்கள் கடந்த காலத்தில் அதிகமான விலையில் விற்ப்பட்டு இப்போது இரண்டாண்டு சாலமாக உணவுப் பண்டங்களின் நிலைமை சீரடைந்து இருப்பது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்று. இருந்தாலும் இந்த நிலைமை எப்படி வந்தது என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கடந்த காலத்தில் வறட்சியினால் விளைப்பொருட்கள் பாதிக்கப்பட்டு அதனால் விளை பொருட்களின் விலையேற்றம் அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியை ஏற்றபிறகு நல்ல மழை பெய்ததின் காரணமாகவும் விவசாயத்திற்கு நல்ல பாசனம் கிடைத்ததின் காரணமாகவும் விளைபொருட்கள் அதிகமாக விளைந்தது. அந்த நிலைமையில் விளை பொருள்களுக்கு நல்ல கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை கிடைக்கவில்லை என்றும், அதன் காரணமாக மிகவும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்றும் கூறிக் கொண்டிருப்பதை அரசு நன்கு உணர்ந்து இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் நான் அரசுக்கு ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்ற இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் கூறும்போது இனிமேல் நெல் உற்பத்தி சண்டிப்பாக குறையும் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மையில் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய கருத்து என்பதை கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் இன்று விவசாயிகள் நெல் உற்பத்தியை அறவே மறந்து, அவர்கள் வணிதப் பயிர்களை பயிரிட முற்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை வெளிப்படையாக கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருப்பதால் இதைச் சொல்லுகிறேன். உணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதை மறுத்து விவசாயிகள் தண்ணீர் வசதி கேட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அதை அதிகமாக கொடுத்திருப்பதால், நெல் உற்பத்திக்கு அதிகமான வாய்ப்பு இனியும் இருக்கிறது என்றும் கூறினார்கள். இருந்தாலும் தண்ணீர் கிடைப்பதும் விவசாயத்திற்கு முக்கியம் என்றிருப்பதால், நமது விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் உணவுத்

[திரு. சி. ராமநாதன்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

துறை அமைச்சர் அவர்களும் கலந்து ஆலோசித்து எதிர்காலத்தில் உணவு பற்றாக்குறை இல்லாமல் இருப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கொள்முதல் விலையைப் பொறுத்த வரையில் நமது அரசு, மத்திய அரசோடு போராடிக் கொண்டிருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்க ஒன்று என்றாலும். நாம் இதில் உறுதியான திட்டமான நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் உண்மையிலேயே இது எதிர்காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு பெருத்த ஏமாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதோடு, விளைபொருட்களின் விலை குறைவு காரணமாக உற்பத்தி குறைந்துவிடாமல் இருப்பதற்கும் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொள்முதல் விலை 74 என்று சொல்லும்போது மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கும் விலை 85 என்று சொல்லப்பட்டிருந்தும், அந்த முறையில் கொள்முதல் செய்தாலும் அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவது உண்மை என்றாலும், விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை கருத்தில் கொண்டு 115 ரூபாய் என்பது ஓரளவு சட்டுப்படியான விலையாக இருக்கிறது. இந்த 115 ரூபாய் விலையை மத்திய அரசு நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது

(பிற்பகல் 1-00)

6 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்வதற்கு 42 கோடி நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று கூறும்போது, கிட்டத்தட்ட 60 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்ய விவசாயிகளுக்கு கிட்டத்தட்ட 420 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இப்படிப்பட்ட செயல்களில் நாம் மத்திய அரசோடு போராட வேண்டும். மத்திய அரசு இந்த நெல் கொள்முதல் விலையை நிர்ணயம் செய்வது ஏதோ வடக்கு-தெற்கு என்ற போக்கில் செயல்படும் ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 300 கோடி ரூபாய் கோதுமைக்கு கொடுக்கப்படும் மானியம் ஏன் இந்த நெல்லுக்கு மட்டும் கொடுக்கக் கூடாது?

இன்று இந்த விவசாயிகளிடம் இருக்கும் ஒரு பெரிய குழப்பத் திற்கு இந்த மத்திய அரசு செவி சாய்க்கவில்லை என்பதுதான் காரணம். எனவே இந்தக் கொள்முதல் விலையை உயர்த்திக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு எச்சரிக்கையாக மத்திய அரசை இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. சி. ராமநாதன்]

அடுத்து, ஆந்திரா, கர்நாடகம், பீகார், ஒரிஸ்ஸா போன்ற மாநிலங்களிலே இருந்து புனியை கொள்முதல் செய்கிறோம். ஆனால் நம்முடைய போக்குவரத்து சாலைகளின் இரு பக்கத்திலேயும் நிறைய புனியங்களுகளைவைத்து, மரங்களை உற்பத்தி செய்தால்இது எதிர்காலத்தில் இந்த புனி தட்டுப்பாட்டை போக்குவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே, இதை உணவு அமைச்சர், போக்குவரத்து அமைச்சர் ஆகியவர்களோடு கலந்து அதற்குத்தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காய்கறி நிலைமை. 80 கிலோ கொண்ட ஒரு மூட்டைக் கத்தரிக்காய், முன்பு கிலோ 4 ரூபாயாக இருந்தது இப்போது அது 2.50 ஆக குறைந்து விட்டது; ரூ. 2 க்கும் விற்கப் படுகிறது. இந்த நிலைமையை சரி செய்வதற்கு ஏதாவது ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் மண்ணெண்ணைத் தட்டுப்பாடு, ஒரு பெரிய பயங்கரமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நகர்ப்புறத்தில் லைசன்ஸ் பெற்றிருப்பவர்கள்தான் வினியோகம் செய்ய வேண்டும். அப்படி வினியோகம் செய்யும் போது, 11 மணிக்குப் போய் கியூவிலே நின்றால் இடையிலே இந்த வினியோகத்தை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். வெய்யிலிலே நின்று எண்ணை வாங்குவோம் என்று பல மணி நேரம் நின்றாலும், எண்ணை கிடைப்பதில்லை. எண்ணை கிடைக்காமல் திரும்பி செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் இந்த நிலையிலே மண்ணெண்ணை விநியோகத்தை அங்குள்ள பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் மூலமாகவோ அல்லது நியாயவிலைக் கடைகளின் மூலமாகவோ வினியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. ஜே. உய்யக்கொண்டான் : சட்டமன்றப் பேரவை குணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த உணவு மானியத்தின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்தைப் பார்க்கும்போது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பெரும் அளவிற்கு குறைந்து காணப்படுகிறார்கள். எனக்கு ஏற்படுகின்ற ஐயப்பாடு, இன்றைய காலகட்டத்திலே உணவு நிலைமை மிகவும் திருப்திகரமான சூழ்நிலை இருக்கும்போது, நாம் இந்த மானியத்தின்மீது என்ன பேசப் போகிறோம் என்ற கருத்தில் அவர்கள்வெளியே சென்றிருக்கலாம். ஆனால், இந்த நேரத்திலே இங்கே பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில் பெருவாரியாக ஒத்த கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். நானும் இந்த கருத்தின் அடிப்படையிலே, இந்த விவசாயிகளுக்

[திரு கே. ஜே. உய்யக்கொண்டான்] [1979 ஏப்ரல் 20]

காக பெருமளவிற்கு உற்பத்தியை ஏற்படுத்தி, இந்த அரசிற்கு ஒரு நல்ல பெயரை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகளுக்காக என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு, அவர்களுடைய உற்பத்திப் பொருளான நெல்லுக்கு குவிண்டால் ஒன்று ரூ.85 என்றும், அது கட்டுபடியாகாத சூழ்நிலையில் ரூ. 115 கொடுக்கலாம் என்றும், அந்த ரூ. 115 கொடுக்கின்ற நேரத்திலே ஒரு கிலோ அரிசி 2.30 ஆகிறது.

ஏறக்குறைய இன்றைக்கு விற்கக்கூடிய கிலோ ரூ. 1.60 க்கும் 2.30 க்கும் இடையே வித்தியாசம் 70 காசு ஒரு கிலோவிற்கு இருக்கிறது. ஒரு லட்சம் டன்னுக்கு 7 கோடி என்றும், ஆறு லட்சம் டன்னுக்கு 42 கோடி நஷ்டம் என்றும், இதை மத்திய அரசிடம் வாங்கினால்தான் விவசாயிகளுக்கு 115 ரூபாய் என்ற விலை அளிக்க முடியும் என்ற கருத்து இந்தப் புத்தகத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள்.

1975-76 ஆம் ஆண்டில் நுகர்பொருள் வரணிப் கழகத்தின் மூலமாக 6 லட்சம் டன் வினியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு ஒரு லட்சம் டன்தான் வினியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஒரு லட்சமும் வேண்டாம், அந்த 6 லட்சமும் வேண்டாம், சராசரி 2 லட்சமாவது வினியோகிக்கும் அளவுக்கு விவசாயிகளிடத்தில் கொள்முதல் செய்தார்களானால் 115 ரூபாய் கொடுப்பது தேவையில்லையென்று சொன்னாலும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சற்றுக் கவனிக்க வேண்டும். 100 ரூபாய் அளவுக்காவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு கிலோ அரிசி ரூ. 1.90 என்றால் ஒரு லட்சம் டன்னுக்கு 30 பைசா வித்தியாசத்தில் மூன்று கோடி ரூபாய் நஷ்டம்; இரண்டு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்தால் 6 கோடி ரூபாய்தான் நஷ்டம் ஏற்படும். நியாயவிலைக் கடைகளை கிராமந்தோறும் திறக்கும்போது இந்த அரசு நான்கு கோடி ரூபாய் மானியமாகத் தருகிறது. அதே போல் விவசாயிகளையும் மனதில் கொண்டு 6 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் பெரிதல்ல என்ற காரணத்தால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் விலைக்கு இரண்டு லட்சம் டன் வினியோகிக்கும் அளவுக்கு நெல்லைக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு இந்திய தேசிய கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ரூ. 85 கொள்முதல் விலைக்கும் கிலோ ரூ. 1.60 என்று விற்பதற்கும் இடைவெளி பெரிதாக இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். நான் வியாபாரி என்ற முறையில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு

1979 ஏப்ரல் 20] [திரு. கே. ஜே. உய்யக் கொண்டான்]

குவிண்டால் அரிசி தயாரிக்க 150 கிலோ நெல் தேவை. 150 கிலோ நெல்லின் கிரயம் 127.50. நெல்லை அவித்து, அரைத்து உலர்த்துவதற்குண்டான செலவுகள் ஆட்களின் கூலி எல்லாம் ஒரு குவிண்டால் அரிசிக்கு 12 ரூபாய் ஆகும். ஆகவே, ரூ. 139.50 காசு ஏறக்குறைய 140 ரூபாய் ஆகிறது. தனிப்பட்ட வியாடாரி என்றால் அரைவை செய்து விற்பனை செய்வதில் 5 சதவிகிதம் லாபம் வைத்துக் கொள்ளலாம் 10, 15 சதவிகிதம் லாபம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று நீங்களே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 15 சதவிகிதம் லாபம் என்று கணக்கிட்டால் 161 ரூபாய் விலை ஆகிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் நுகர்பொருள் வாணிகக் கழகத்தில் கிலோ ரூ. 1.60 குவிண்டால் 160 ரூபாய்க்குத் தான் விற்பனை செய்து வருகிறது என்பதை ஆதாரத்தோடு கூறுகிறேன்.

நம்முடைய விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கூட பல பொதுக் கூட்டங்களிலும் இந்த மாமன்றத்திலும் கூறியிருக்கிறார்கள்— மத்திய அரசு நெல் விலையை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதல்வர்கள் மாநாட்டிலும் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறது. அது நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று சொன்னால் போராடுவேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். கேவலமில்லை—அவர்களுக்கு அமைச்சர் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நன்றாகக் கவனித்துக் கொள்ளட்டும். என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அனுப்புங்கள். நாங்கள் போராடத் தயராக இருக்கிறோம்.

இன்னொரு காரியத்தையும் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அனைத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் நான் சொல்லப்போகும் கொள்கையை மறுக்கமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், மேலவை உறுப்பினர்களும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும், பிரதம அமைச்சருக்கு 100 ரூபாய் விலையாவது நெல்லுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தந்தி கொடுக்கவேண்டும். அவரவர்கள் கட்சிகளின் சார்பில் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் பிரதம அமைச்சர் அவர்களுக்கும் சிறுநூர், பேரூர் கிளைக் கழக அமைப்பாளர்கள், செயலாளர்கள் தந்தி கொடுத்து கண்டனத்தைத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லும்போது 85 ரூபாய்க்கு வாங்கினால் 1½ குவிண்டால் நெல்லுக்கு 1 குவிண்டால் அரிசி கிடைக்கும்; ஒரு குவிண்டால் அரிசி ரூ. 127.50 காசு ஆகிறது. செலவு 12 ரூபாய் ஆகிறது

[திரு.சோ அழகர்சாமி]

[1979 ஏப்ரல் 20]

ஆகவே, 140 ரூபாய் ஆகிறது; அப்படியானால் ஒரு கிலோவுக்கு ரூ. 1.40 பை அடக்கம் ஆகிறது. 12 சதவிகிதம், 15 சதவிகிதம் லாபம் இருக்கலாம் என்று சொன்னேன் என்று சொன்னார்கள்.

நீங்கள் லாபமே சேர்க்காமல் சொன்னால் 1.40 அடக்க விலை வருகிறது. 1.60 என்று விற்பனால் 0.20 லாபம் இருக்கிறது, ஆனால் நீங்கள் நட்டத்தில் விற்கிறார்கள் என்று சொல்கிறீர்களே எப்படிப் பொருத்தமாக இருக்கும்? 1.40 தான் அடக்கவிலை ஆகிறது.

[பிற்பகல் 1.10]

திரு கே. ஜே. உய்யக்கொண்டான் : அடக்கவிலை 1.40 என்று தான் நானே குறிப்பிட்டேன். ஆனால் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து கடன் வாங்கிய 100 கோடி ரூபாய் பணத்திற்கு வட்டி எங்கே போவது. அது மட்டுமல்ல, வேர்ஹவுசிங் கார்ப்பரேஷனுக்கு ஸ்டாக் வைப்பதற்காக கொடுக்கப்படுகிற வாடகை எங்கே போவது? அதையெல்லாம் சேர்க்கவேண்டாமா?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அனுபவம் உள்ள தாங்கள், ஒன்றரை குவிண்டால் நெல்லுக்கு 127 ரூபாய் ஆகிறது, அதற்கு வட்டி எவ்வளவு வாடகை எவ்வளவு ஆகும் என்றெல்லாம் சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

திரு கே. ஜே. உய்யக்கொண்டான் : தனிப்பட்ட வியாபாரி 5 சதவீதம் லாபம் வைத்து அன்றாடம் விற்றுவிடுவார்கள். ஆனால் இது ஒரு பெரிய நிறுவனம். அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு தட்டுப்பாடு ஏற்படுகின்ற காலகட்டத்திலேயெல்லாம் செயல்படக்கூடிய அந்த அளவிற்கு லாபத்தை வைத்தால் தான் கட்டுபடியாகும். ஆனால் 74 ரூபாய்க்கு கொள்முதல் செய்த போது 1.60 க்குதான் விற்பார்கள், இப்போது 85 ரூபாய்க்குக் கொள்முதல் செய்தாலும் 1.60-க்குத் தான் விற்கிறார்கள், இதைப் பாராட்டாமல் எப்படி இருக்க முடியும்?

தஞ்சைக்கு அடுத்தபடியாக வட ஆற்காடு தான் உணவு தானிய உற்பத்தியிலே பெரும்பங்கு இரண்டவதாக வகித்து வருகிறது. என்னவோ தெரியவில்லை தி.மு.க. ஆட்சியானாலும் சரி, இந்த ஆட்சியும் சரி அப்போது ஊக்கபோனஸ் என்ற முறையிலே கொள்முதல் செய்தபோது தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அளித்தார்கள், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு கிடையாது. இப்

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. ஜே. உய்யக்கொண்டான்]

போதும் கேரள மாநிலத்திற்கு லெவி இல்லாமல் தஞ்சையின் லிருந்து அனுப்புகிறார்கள், ஆனால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு அந்த வசதி கிடையாது. உறுப்பினர்கள் தமிழகம் பூராவிற்கும் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள், அதைப் போல் செய்ய வேண்டும். அப்படி ஏதாவது தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டால் இருப்பை வேண்டுமானால் வாங்கி வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே தஞ்சையைப் போல் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலும் லெவி, இல்லாமல் அண்டை மாநிலங்களுக்கு அனுப்புவதற்கு அரசு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது புட் செல் விஜிலன்ஸ் என்பது தேவையற்ற ஒன்று. இப்போது லிமிட்டே இல்லை, ஸ்டாக் லிமிட் என்பதே தேவையில்லை, ஸ்டாக் லிமிட்டை ஒழித்து இந்த புட்செல் விஜிலன்ஸையும் ஒழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேண்டுமானால் மாநிலத்தின் பார்டர்களிலே அப்படிப்பட்ட படையை வைத்துக் கொண்டு அதைச் செய்யலாம்.

அடுத்து ஹல்லிங் ஏஜன்ட்ஸ், நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட அவர்களுடைய கணக்குகள் எல்லாம் பல ஆண்டுகாலமாகியும் சரிவர முடித்துக்கொடுக்காமல் இருப்பதாக வியாபாரிகள் என்னிடத்திலே முறையிட்டார்கள். அதை மனிதாபிமானத்தோடு அவசியம் என்று கருதி உடனடியாக அந்தக் கணக்குகளை உடனடியாக முடித்துக் கொடுத்தால் மீண்டும் அவர்களை ஹல்லிங் ஏஜன்ட்களாக நியமித்தால் அவர்கள் அதற்கு முன்வருவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை இங்கே வைக்கும் போது நான் ஒன்றை மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு அதிகமான விலை கொடுக்க நீங்கள் வழிவகை செய்யவேண்டும், மத்திய அரசைக் காண்பிக்க வேண்டாமென்று மீண்டும் ஒரு முறை கூறிக்கொண்டு, நான் இப்போது முக்கியமாகச் சொன்ன கணக்குகளின் அடிப்படையில் முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு அளித்த துணைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற நுகர்பொருள் வாணிபக் கழக மானியக் கோரிக்கையின்மீதும், மின் வளத் துறையினுடைய மானியக் கோரிக்கையின்மீதும் பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னதற்காக, துறையின் சார்பிலே, என்னுடைய நன்றியை அவர்களுக்கு நான்

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழகத்திலே இன்றையதினம் உணவு நிலைமை எவ்வளவு மன நிறைவு தரக்கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை இந்த அவையிலே, இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்த பல்வேறு உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களை ஆராயும்போதும் தெரிவதோடு, இந்தப் பிரச்சனை முன்னாலே இருந்ததைப் போல் ஒரு வேதனை தரக்கூடிய, பிரச்சனையாக இல்லையென்பதை இன்றையதினம் இந்த அவையிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களுடைய எண்ணிக்கையே நமக்குக் காட்டுகிறது என்பதைத் தான் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். இது ஒரு மிகவும் சிக்கலான பிரச்சனை அல்லது நாட்டிலே இருக்கிற ஒரு மோசமான பிரச்சனை என்கிற நிலைமை இருக்குமேயானால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பெருவாரியான அளவிலே இந்த அவையிலே, இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதும் மிக விளக்கமான கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்று நான் நம்புகிறேன். காரணம், நேரமும் 1½ மணி ஆகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் பகல் உணவிற்குப் போக வேண்டுமென்கிற அவசரத்திலே இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் நல்லமுறையிலே அறிவேன். ஆகவே, அதல்லாமல், இந்த இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதும் துறையின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் எல்லா புள்ளி விவரங்களும் அமைந்ததாக இருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். ஆகவே, சில உறுப்பினர்கள் இங்கே எழுப்பிய பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு மாத்திரம் பதில் சொல்வதன் மூலம் நான் முடித்துக் கொள்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இன்றைய தினம், தமிழகத்திலே, உணவு நிலைமையைப் பொறுத்த மட்டில். இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்ற காலம் முதல் அரிசி, தாராளமாகக் கிடைக்கிறது என்பதோடு மாத்திரமல்லாமல் இந்த ஆட்சி வருவதற்கு முன்னால், 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இருந்த நிலைமைகள் எல்லாம் மாறி, மிகக் குறைந்த விலையில் அரிசி தாராளமாகக் கிடைக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையிலே அறிவார்கள். வெளிச் சந்தையிலே எந்த அளவிற்கு அரிசியினுடைய விலை குறைந்திருக்கிறது என்பதையும், எவ்வளவு தாராளமாகக் கிடைக்கிறது என்பதையும் நான் மிகவும் விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்றாலும், நுகர்ப் பொருள் வாணிபக் கழகம் நடத்துகின்ற நியாய விலைக்கடை

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

களிலே, இன்றைய தினம் விற்பனை எந்த அளவிற்குக் குறைந்திருக்கிறது என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். அதற்குக் காரணம், இந்தக் கடைகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியம், நாட்டு மக்களுக்கு எழுவில்லையென்கிற ஒரு நிலைமையை நான் சுட்டிக் காட்டுவதன் மூலம், தாராளமாகக் குறைந்த விலையில் அரிசி வெளியே கிடைக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20.]

கொள்முதலைப் பொறுத்த வரையில், இங்கே நெல்லுக்கு அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும், மத்திய அரசின் மீது பழியைப் போட்டு விட்டு மாநில அரசு தப்பித்துக் கொள்ளக் கூடாது என்ற கருத்தை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே சில உறுப்பினர்கள் அதற்காகப் போராட்டம் நடத்த வேண்டுமா என்றார்கள். அவர்கள் எதைச் சொன்னால் என்ன நாம் நியாயமான விலை என்று எதை நிர்ணயிக்கிறோமோ அந்த விலையை இந்த அரசு கொடுத்து, அதற்குக் குறுக்கே மத்திய அரசு வருமானால், நாங்கள் அதற்காகப் போராட உறுதுணையாக இருக்கிறோம் என்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை சேர்ந்த திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் இங்கே புள்ளி விவரங்களை வைத்து இருக்கிறேன். அவற்றை எல்லாம் வாசித்தால் இந்த அவையின் நேரம் வீணாகும் என்று கருதுகிறேன். என்றாலும், 1967-68 ஆம் ஆண்டில் கொள்முதல் விலை ரூ. 43 ஆக இருந்த நேரத்தில், கோதுமையின் கொள்முதல் விலை ரூ. 70-க்கு மேல் ரூ. 76 வரைக்கும் இருந்தது. இன்றைய தினம் 1978-79-ல் நெல் குவிண்டாலுக்கு ரூபாய் 85 என்று மத்திய அரசால் விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிற நேரத்தில் கடந்த ஆண்டு ரூ. 112.50 என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது, இந்த ஆண்டு 115 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் அறிவார்கள்.

நெல்லின் உற்பத்திச் செலவு, கோதுமையின் உற்பத்திச் செலவைவிட அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் கடந்த காலத்தில் டெல்லியில் நடைபெற்ற முடிவமைச்சர்கள் மாநாட்டில் கவந்து கொண்டு தேசிய நம்முடைய திட்டமிடத்தின் முதலமைச்சர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அங்கே எடுத்துச் சொல்லி, ரூ. 117 செலவாகிறது; ஆகவே ரூ. 130 கொடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அது மாத்திரம் அல்ல. எந்த அரசும் எடுக்காத முயற்சிகளை இந்த அரசு விவசாயிகளுடைய நலனில் அக்கறை கொண்டு இருக்கிற காரணத்தாலே எடுத்து இருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

தமிழகத்திலே இதற்கு முன்னாலே ஆட்சிக் கட்டிலே இருந்தவர்கள் நெல்லின் கொள்முதல் விலைக்கும், கோதுமையின் கொள்முதல் விலைக்கும் காத தூர வித்தியாசம் இருந்த நேரத்தில் மத்திய அரசுக்கு காவடி எடுத்துக் கொண்டு இருந்தார்களே தவிர, வேறு அல்ல; உரிமைகளை நிலை நாட்டுகிறவகையில் மத்திய அரசு உணர்கிற வகையில் தென் மாநில முதல்வர்களை ஒன்றாகக் கூட்டி, நெல்லுக்கு இந்த விலை கொடுத்தாக வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தைப் போடுகிற முயற்சியில் ஈடுபாடு கொண்ட ஒரு முதலமைச்சர், தென் மாநிலங்கள் உண்டு என்றால் அது தமிழக முதலமைச்சர் பரட்சித் தலைவர் அவர்களைத் தவிர வேறு எந்த முதலமைச்சரும் அந்த முயற்சியை எடுக்கவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் என்னாலே தெரியமாகச் சொல்ல முடியும். அந்த அளவிற்கு எடுக்க வேண்டிய முயற்சிகளை, எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

இப்போது கூட சில தரப்பில் இருந்து விவாதங்கள் வருகின்றன. ரூ. 74 மத்திய அரசு விலை நிர்ணயம் செய்திருந்த நேரத்தில் கூட ரூ. 15 முன்னால் இருந்த அரசு போனஸ் என்ற வகையில் கொடுத்து, ரூ. 89க்கு வாங்கவில்லையா, அதைப் போல் இன்றைக்கு ரூ. 85 என்று ஒரு குவிண்டாலுக்கு விலை நிர்ணயித்து இருக்கிறபோது, ரூ. 15 கூடுதலாகக் கொடுத்து ரூ. 100-க்கு வாங்கக் கூடாதா, அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளக் கூடாதா என்று கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரியான வாதங்கள் எல்லாம் எதிர்த்தரப்பில் இருந்து வருகின்றன. நான் ஒன்றை மாத்திரம் இந்த அவையில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ரூ. 74 ஒரு குவிண்டாலுக்கு என்று விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டபோது, இந்த மாநில அரசு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் அதிகம் கொடுத்து வாங்குவது என்றாலும் அதற்கு எந்தவிதமான தடையும் அப்போது இருந்த மத்திய அரசு விதிக்கவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் எடுத்துச் சொல்லி, இன்றைய நிலையில் 85 ரூபாய்க்கு மேல், மத்திய அரசு நிர்ணயித்த விலைக்கு மேல், கூடுதலாக ஒரு காசு கூட மாநில அரசு கொடுக்கக் கூடாது, அப்படிக் கொடுத்தால் நாம் வாங்குகிற ரிசர்வ் வங்கிக் கடன் தொகையைத் தர மறுக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தால் 85 ரூபாய்க்கு மேல் அதிகமாக, கூடுதலாக கொடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பினாலும், கொடுப்பது அவசியம், நியாயம், தேவை

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

என்று நாம் வாதத்தின் அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொண்டாலும், மத்திய அரசு மாநில அரசின் கரங்களிலும், கால்களிலும் மிகப் பெரிய விலங்கைப் போட்டு இன்றைய தினம் அதைத் தடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து உணர்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் ஏறத்தாழ 6 இலட்சம் டன் அரிசியைச் சேகரித்து வைக்க வேண்டிய ஒரு நிலைமை நம்முடைய மாநில அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த 6 இலட்சம் டன் அரிசிக்குத் தேவையான 9 இலட்சம் டன் நெல்லை நாம் வாங்க வேண்டுமென்றால் இன்றைய தினம் உள்ள நிலைமையிலே ஏறத்தாழ 60 கோடி ரூபாய் முதல் 100 கோடி ரூபாய் வரை ரிசர்வ் பாங்கிலேயிருந்து கடன் பெற வேண்டி இருக்கிறது. இந்த 60 கோடி, 100 கோடி ரூபாயை ரிசர்வ் பாங்கிலேயிருந்து பெற்றுத்தான் இந்தக் கொள்முதலைச் செய்ய முடியுமே தவிர மாநில அரசினுடைய நிதிநிலைமை, 60 கோடி ரூபாய், 100 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் நெல் கொள்முதலுக்கு என்று ஒதுக்கக் கூடிய அளவுக்கு நிச்சயமாக இல்லை. இதை நான் விளக்கிச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமும் இல்லை.

ஆனால் அதே நேரத்தில் மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கின்ற 85 ரூபாய்க்கு, கூடுதலாகக் கொடுக்க முடியாது. அப்படிக்கொடுத்தோம் என்றால் ரிசர்வ் பாங்கு ஒரு பைசா கூட நமக்குக் கடனாகத் தர மாட்டார்கள் என்ற நிலைமை வந்தால் இப்போது செய்கின்ற இந்தக் கொள்முதலைக் கூட நாம் நிச்சயமாகச் செய்ய முடியாது. மத்திய அரசு தாமத முன்வந்து நெல்லுக்கு அதிக விலை நிர்ணயித்தால்தான் இந்த மாநில அரசு அதைச் செய்ய முடியுமே தவிர மாநில அரசுக்கு அதிக விலை நிர்ணயிக்கின்ற அதிகாரம் இல்லை. ஆகவே உங்களுக்கு மனம் இல்லையென்றெல்லாம் சொல்வது உண்மையிலேயே விரும்பத்தக்கதாக இருக்காது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த அடிப்படையிலே இந்த மாதம் 23-ம் தேதி அக்ரிகல்சர் ப்ரைஸ்கமிஷன் இதைப் பற்றி விவாதிக்க இருக்கிறது. அப்போது நம்முடைய துறைச் செயலாளர் அவர்களும் அங்கு செல்ல இருக்கிறார்கள். அவர்கள், நெல்லுக்குக் கூடுதல் விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று நிச்சயமாக வலியுறுத்துவார்கள். அதிலே எந்த உறுப்பினர்களுக்கும் சந்தேகம் இருக்கத் தேவையில்லை. அதற்குப்பிறகு எல்லா மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சர்களையும் மத்திய அமைச்சரவர்கள் கூப்பிட்டுப் பேசுவார்கள். சென்ற ஆண்டு வலியுறுத்தியதைப் போல இந்த ஆண்டும் நெல்லுக்கு 130 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசின் சார்பிலே நிச்சயமாக மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்துவோம் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலையில் வேறு எந்த வகையிலே இந்த விவசாயிகளுக்கு நாம் நன்மை செய்ய முடியும் என்பதைச் சிந்தித்து, நம்மால் தான் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க முடியவில்லை, அடுத்தவர்களாவது கூடுதல் விலை கொடுத்து வாங்குவதற்கு வழி வகை செய்து கொடுக்க முடியுமா, அதற்கான வழி அமைத்துக்கொடுக்க முடியுமா என்கிற ஆலோசனையைச் செய்ததின் மூலமாகத் தான் கடந்த ஆண்டு மே மாதம் 11-ம் தேதி தமிழ்நாட்டிலுள்ள அத்தனை லெவி முறைகளும் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அதே போல் வெளி மாநிலத்திற்கு முன்பெல்லாம் ரெல்லை, அரிசியைக் கொண்டு போக வேண்டும் என்றால் 50 சதவீதம் லெவி கொடுக்க வேண்டும் என்கிற நிலைமை இருந்தது. அதை எல்லாம் இன்றைக்கு மாற்றி அந்த லெவியை 20 சதவீதமாகக் குறைத்து இருக்கிறோம் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அதைப் போல கடந்த குறுவை அறுவடையின்போது தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வெளி மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு கொண்டு சென்றாலும் அதற்கு லெவி இல்லை என்கிற உத்தரவை எல்லாம் இந்த அரசு போட்டிருக்கிறது.

இங்கே பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். மார்க்னிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஞானசிகாமணி அவர்கள் பேசும்போது கூடச் சொன்னார்கள், கேரளாவிற்குப் போகின்ற நெல்லை ஏன் தடுக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அதைப்போல அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் திரு. உய்யக்கொண்டான் பேசுகிற நேரத்திலே கூட தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு மாத்திரம்தானா, ஏன் வட ஆற்காடு மாவட்ட விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். வெளி மாநிலத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிற நெல்லுக்கு லெவி கேட்காமல் நெல்லை எடுத்துச் செல்வதற்கு அனுமதி கொடுத்தால் நமக்கு அதிக விலை கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே அவ்வாறு வலியுறுத்துகிறார்கள். அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலே தான் கடந்த குறுவையின்போது தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருந்து எவ்வளவு நெல் வெளி மாநிலத்திற்குச் சென்றாலும் அவற்றுக்கு லெவி இல்லை என்ற உத்தரவை இந்த அரசு விதித்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல முறையிலே உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

நாம் ஒன்றை எதிர்பார்க்கிறோம். சில நேரங்களில் அது நடைபெறுவதில்லை. அதற்காக நாம் பொறுப்பாக முடியாது. அது வியாபாரிகளாலே ஏற்படுகிற தவறாக இருக்கலாம். (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விஜயராகவன் கூட ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு கூட்ட நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு க. உரோ, எட்மண்ட் : அரசு கேரள மாநிலத் திற்கு ஏன் நெல்லைவிற்கக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். அதற்குரிய முயற்சியை எடுத்திருக்கிறோம். எடுக்காமல் இல்லை. ஆனால் கேரள அரசு நம்மிடமிருந்து வாங்குவதற்குத் தயாராக இல்லை. இன்னொரு காரணம், அவர்களுக்குத் தேவையான நெல்லை, ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இந்தியாவே நேரடியாகக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இன்னும் சொல்வேன்— கேரள மாநிலத்தில் உள்ள வியாபாரிகள் இங்கே வாங்குவதை விட, பஞ்சாப் மாநிலத்திலிருந்து வாங்குவதற்குரிய முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே இன்னும் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இந்த அரசு அந்த அரசுக்கு விற்றால் குறை சொல்ல மாட்டார்கள். இந்த அரசு அங்கே உள்ள வியாபாரிகளுக்கு எப்படி விற்க முடியும்? பல பிரச்சனைகள் எழும். இந்த அரசு விவசாயிகளின் நன்மைக்காக பல திட்டங்களை வகுத்தும், சலுகைகளை அளித்தும், அந்தச் சலுகைகள் சில நேரங்களில் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போவது வருந்தத்தக்கது. அதற்கு மாற்று வழிகளை யோசிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கூடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்குப் போதுமான விலை கிடைக்கவில்லை என்பதை அரசு உணர்கிறது, அனைவரும் அறிகிறோம். விவசாயிகளுக்கு ரூ. 129 விலை கிடைக்க ஆளுங்கட்சி சிபாரிசு செய்ததாகத் தெரிகிறது. எந்த அடிப்படையில் கூறுகிறார்கள்? 85 ரூபாய்க்கு மேல் ஒரு சல்லிக் சாகு கூட கொடுக்க இயலாது; கொடுத்தால் அதற்கு மத்திய அரசு பொறுப்பு அல்ல; இந்தச் சலுகைக்கு ஆதரவாக ரிசர்வ் வங்கி ஏற்றுக்கொள்ளாத காரணத்தால், கொடுக்க இயலாது என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அரசாங்கமே ரூ. 85 விலையில் அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்யும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதில் என்ன சிரமம் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. க. ரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதைச் சொல்வதற்குத்தான் வந்தேன். இதற்குள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அவசரப்பட்டு விட்டார்கள். இப்போது நெல்லை வாங்கவில்லை என்ற நிலைமை நிச்சயமாக இல்லை. வாங்குவதால்தான் நம்மிடம் போதிய கையிருப்பு இருக்கிறது.

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

ஓராண்டுக்குத் தேவையான அளவிற்குத் தேக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு வட்டியை செலுத்தியிருக்கிறோம் என்பதை பார்த்தாக வேண்டும். ஓராண்டுக்கான கையிருப்பு நம் பொறுப்பில் இருக்கும் போது இன்னும் எவ்வளவு அதிகமான நெல்லை வாங்குவது? நஷ்டம் ஏற்பட்டால் யார் ஏற்றுக்கொள்வது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அன்றைக்குக் கொள்முதல் செய்தார்களே என்று சொன்னால்—அவர்கள் இங்கே இல்லை, இருந்தாலும் சொல்கிறேன். அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் கொள்முதல் கட்டாயம் செய்ய வேண்டிய நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. வெளிச் சந்தையில் அரிசியின் விலை ரூ. 2.90 இருந்து ரூ. 3.40 வரை இருந்தது. ஆனால் இப்போது நம்முடைய கிடங்குகளில் விற்பனை ஆகவில்லை. வெளிச்சந்தையில் அரிசி நடைபட்டம், புழக்கம் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. விலை குறைவாக இருக்கிறது. அதன் விளைவாக நம்மிடம் போதிய அளவிற்கு விற்பனை இல்லை. விற்பனை இல்லாத காரணத்தால் எவ்வளவு கொள்முதல் செய்வது? கொள்முதல் செய்யாமல் இருக்க கூடாது என்பதற்காக, கொள்முதல் நிலையங்களை அமைத்து வருகிறோம். குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ 37 கொள்முதல் நிலையங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 4 நிலையங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 5, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 11 கொள்முதல் நிலையங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கொள்முதல் செய்யவில்லை என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது. இன்னும் சொல்லப்போனால் கொள்முதல் செய்து நம்மிடம் ஓராண்டுக்குத் தேவையான அரிசி இருக்கிறது. மேலும் வாங்கினால் எங்கே கொண்டு போய் வைப்பது? வைப்பதற்கும் இடம் வேண்டும்....

திரு. ரா மார்க்கப்பந்து : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது, தேவைக்கு அதிகமாக நம்மிடத்தில் நெல் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் வெளி மாநிலங்களுக்கு நெல் அனுப்புகிறவர்கள் 20 சதவீதம் லெவி கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏன் கட்டுப்பாடு வைத்திருக்க வேண்டும்? அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாகின்ற 130 ரூபாய் கூடக் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி 85 ரூபாய் என்று நிச்சயித்திருக்கிறோம். அதற்கு மேல் கொள்முதல் செய்வதாக இருந்தால் 130 ரூபாய் கூட கொடுப்பதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் உங்களுடைய

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. ரா மார்க்கபந்து]

ஸ்டேட் கவன் மென்ட் 'இஷ்யூ இஷ்யூ பிரைஸை' ஏற்றிக் கொள்வதற்கு தயாராக இருந்தால் நாங்கள் 130 ரூபாய் கூடக் கொடுப்பதற்காக தயாராக இருக்கிறோம் என்றும், இஷ்யூ பிரைஸை அதிக மாக்கியதின் காரணமாகத்தான் கோதுமையி னுடைய கொள்முதல் விலையையும் அதிகமாகக் கொடுக்க முடிந்தது என்றும் மத்திய உணவு அமைச்சர் சொல்லுகிறார். அப்படியானால் அரசாங்கத்தினுடைய நிலைமை என்ன என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்மிடம் கையிருப்பு அதிகமாக இருக்கும்போது, எல்லோரிடத்திலிருந்தும் லெவி வாங்குவதை நிறுத்திவிடுகிறோம். அதே நேரத்தில் கையிருப்பு அதிகமாக இருக்கும்போது வெளிமாநிலங்களுக்கு அரிசியை அனுப்பு கிறவர்களிடமிருந்து 20 சதவீதம் லெவியை ஏன் வாங்குகிறீர்கள் என்ற பிரச்சனையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் தெரிவித்துக் கொள்வது, அரசின் கடமை வெறும் கொள்முதல் செய்வது மட்டுமல்ல; அரசுக்குப் பல்வேறு கடமைகள் இருக்கின்றன. கொள்முதல் செய்வதையும் ஒரேயடியாக விட்டுவிட முடி யாது. போதிய அளவுக்குக் கையிருப்பும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதே சமயத்தில் வெளிச்சந்தையில் உணவுப் பண்டங்களின் விலையும் ஏறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது 20 சதவீதம் லெவி என்று ஏற்படுத்தியிருந்தும் நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து வெளி மாநிலத்திற்கு 1 லட்சம் டன் அரிசி போயிருக்கிறது. இந்த லெவி இல்லையென்றால் இன்னும் அதிகமாகப் போகலாம். அப்படி நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து பெரும்பகுதி வெளிமாநிலத்திற்குப் போகக்கூடிய வாய்ப்பு இருக் தது (குறுக்கீடு). அப்படி ஏற்படுகிற பொழுது, விவசாயிகளுக்கு கூடுதலான விலை கிடைக்கும் என்பது உண்மைதான். ஆனால் வாங்கி சாப்பிடுகிறவர்களின் நிலைமை என்ன? இன்றைக்கு ஒரு ரூபாய் அறுபது காசுக்கு வாங்குகிறவர்கள் ரூ. 2.50, 2.60 என்ற அளவில் கொடுத்து வாங்கி சாப்பிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவேதான் ஒரேயடியாக விலை அதிகமாகப் போய் விடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில்தான் வெளி மாநிலத்திற்கு நெல்லை அனுப்புகின்றவர்கள் 20 சதவீதம் லெவி கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவை போட்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே கொள்முதல் செய்யவில்லை என்கின்ற குற்றச்சாட்டை இந்த அரசின் மீது சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது என்பதை இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்பு கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தைப் பற்றி பல்வேறு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கி றார்கள். வெளியே உள்ள விலையைவிட நுகர்பொருள்

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

வாணிபக் கழகம் நடத்துகின்ற கடைகளில் விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்கின்ற குற்றச்சாட்டை பல உறுப்பினர்கள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல நேரங்களில் நாம் இதை நேரடியாகப் பார்த்து இருக்கிறோம். வெளியே இருக்கிற விலையை விட இந்த நியாய விலைக் கடைகளில் விலை குறைவாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள உடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, பொருட்களின் தரத்தையும் கணக்கிட வேண்டும். அங்கே கொடுக்கப்படுகின்ற பொருட்களின் எடை எப்படியிருக்கிறது, வெளியேயுள்ள கடைகளில் உள்ள எடை எப்படியிருக்கிறது என்பதையும் கணக்கிடவேண்டும். இத்தனையையும் கணக்கில் எடுக்க வேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். வெளியில் இன்றைக்கு தனியார் கடைகளில் உள்ள அத்தியாவசிய பண்டங்களின் விலை நியாய விலைக் கடைகளிலுள்ளதைவிட குறைவாக இருக்கிறது என்பது ஒருபுறம் இருக்க, வாதத்திற்காக நியாய விலைக் கடைகளில் விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று எடுத்துக்கொண்டாலும்—மாண்புமிகு அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள்—அரிசியைப் பொறுத்தவரையில் ரூ. 1.40 அல்லது 1.60 என்று விலையை நிர்ணயித்தாலும், இதில் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் வருவதற்கு அவசியமே இல்லை என்று சொன்னார்கள்.

[பிற்பகல் 1-40]

நான் அவர்களை மனச்சாட்சியோடு சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் இடத்தில், கடைகளிலே வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் எவ்வளவு? நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் எவ்வளவு? அவர்கள் வேலை பார்க்கும் நேரம் எவ்வளவு? இவர்கள் வேலை பார்க்கும் நேரம் எவ்வளவு? இவற்றை எல்லாம் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் இன்னொன்றையும் பேசினார்கள். கிடங்குகள் வாடகை பற்றிப் பேசும்போது அவர்களுக்கும், அரசுக்கும் ஒன்றுதான் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அங்கேயே அரைத்து, அங்கேயே கிடங்குகளில் வைத்து விடுகிறார்கள். நமக்கு அப்படியில்லை. எங்கே அதிகமாக விளைகிறதோ, அங்கே போக வேண்டும். விளைகின்ற மாவட்டத்திற்குப் போக வேண்டும். அங்கே அந்த கிடங்குகளில் சேமித்து வைக்க வேண்டும். தேவைப் படுகிறபோது, அவைகளை எடுத்து அரைப்பதற்கு அனுப்ப வேண்டும். அதை முடித்த பிறகு மீண்டும் கிடங்குகளிலே வைக்க வேண்டும். பிறகு விற்பனை நிலையங்களுக்குக் கொண்டு போக

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

வேண்டும். இப்படியெல்லாம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. தனியார் கடைகளில் சிப்பந்திக்கு மாதம் ரூ. 100 சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களிலே ரூ. 50 சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திலே அவர்களுக்கு ரூ. 300 சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. கிராமங்களிலே நமது கிடங்குகளில் உள்ளவர்களுக்கு ரூ. 100, 150 கொடுக்கப்படுகிறது. அங்கே விற்பனை குறைவு, ஆனால் கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம் ரூ. 100, 150. கடந்த மாதம் கூட நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்து ஊழியர்கள் போராட்டம் செய்யக்கூடிய ஒரு ந்லை இருந்தது. போராட்டம் நடத்தினார்கள். நான் இப்போது கேட்கிறேன். அன்றைக்கு எத்தனை உறுப்பினர்கள் இங்கே பண்டங்களின் விலைகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். குறைந்த விலையில் பொருள்களை விற்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சம்பளம் இவ்வளவு கொடுத்தால் கட்டுப்படி ஆகுமா? அதற்கு மேலும் சம்பளம் கொடுக்க முடியாது. அரசுக்கு வாதாடுவதற்காக எத்தனை உறுப்பினர்கள் முன் வந்தார்கள் என்பதை தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் நல்ல தரமுள்ள பண்டங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். எடையும் சரியாக இருக்கவேண்டும்; அதே நேரத்திலே விலையும் குறைவாக இருக்க வேண்டும்; அதே நேரத்திலே நம்முடைய தொழிலாளர்களுக்கும் கூடுதல் சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்; லாபம் வந்தால் போனஸ் கொடுக்க வேண்டும்; நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் போனஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற நிலைமைகளை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இவற்றை எல்லாம் நாம் பொதுத்துறையில் செய்கின்றபோது, இதிலே உள்ள பல்வேறு சிக்கல்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல முறையிலே புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நான் உண்மையிலேயே நம்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், மண்ணெண்ணெய்பற்றி இங்கே பேசிய எல்லா உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள். நாட்டிலேயே இன்றைய தினம் மண்ணெண்ணெய் பற்றாக்குறை, தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றார்கள்; அதை நான் மறுக்கவில்லை. இந்த அவையிலே மண்ணெண்ணெய் தட்டுப்பாட்டைப் பற்றி ஒரு மணி நேரம் விவாதம் நடந்திருக்கிறது; அதற்குப் பிறகு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின்போது கூட நான் அதற்கு ஒரு விளக்க அறிக்கையை இந்த அவையிலே வைத்திருக்கிறேன். இந்த மாதம் மத்திய பெட்ரோலிய அமைச்சர் அவர்களை நேரில் சந்தித்து பேசிய நேரத்திலே கூட, மண்ணெண்ணெய் தமிழ்நாட்டிலே குறைந்த அளவு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை விளக்கமாகச் சொன்ன போது, அதை ஏற்றுக்கொண்டார்; இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அண்மையில் தமிழ்நாட்டிற்கு வருகை தந்த நம் பாரதப் பிரதமர் கன்னியாகுமரி பொதுக்கூட்டத்தில் பேசிய போது, வெளிப்படையாக இந்த உண்மையை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். இன்றைய தினம் மண்ணெண்ணெய், டீசல் ஆகிய

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

எரிபொருள்கள் நம் மாநிலத்திற்கு குறைவாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வோரு மாவட்டத்திற்கும் குறைவாக ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. இந்தச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு இன்னும் சில நாட்கள் ஆகும். அதற்கு மத்திய அரசு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்கிற உண்மைகளை எல்லாம் இந்திய துணைக் கண்டத்தின் பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்பேர்ப்பட்ட நிலையில்கூட, இன்றைய தினம் மாநில அரசு இந்தச் சிக்கலான சூழ்நிலையில் கூட எவ்வளவு திறமையாகச் செயல்பட்டு, எவ்வளவு துரிதமாகச் செயல்பட்டு சென்னை நகரத்தில் ஓரளவு தட்டுப்பாட்டை நிவர்த்தி செய்திருக்கிறது, சீரான பங்கீட்டு முறையை அமல்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். அதற்காக உண்மையில் இந்தத் துறைக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திற்கு இந்த மாதம் ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்ட மண்ணெண்ணெயின் அளவு 31,000 கிலோ லிட்டருக்கும் குறைவு. இது கடந்த ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கிய மண்ணெண்ணெயின் அளவைவிட குறைவு. அதை மத்திய அரசே ஏற்றுக்கொண்டார்கள். சம்பந்தப்பட்ட மத்திய அமைச்சரும் இந்தியப் பிரதமரும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இன்றைய தினம் சென்னை நகரத்தில் பற்றாக்குறையை நீக்குவதற்காக முதல் கட்டமாக நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் விநியோகத்தை ஒரு சில பகுதிகளில் மேற்கொண்டு பரிட்சார்த்தமாக, வெற்றிகரமாகச் செய்து வருகிறது. ஓரளவுக்கு சென்னை மக்களுக்கு மன நிறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அழகர்சாமி அவர்கள் சென்னை நகரில் விநியோக முறை சரியாக நடைபெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். விநியோக முறை சரியாக நடைபெறவேண்டுமென்று சொல்லும்போது இருப்பதை வைத்து நாங்கள் ஒழுங்காக விநியோகம் செய்யவில்லை என்று கருதுகிறார்களா? போதுமான அளவு ஒதுக்கீடு இல்லை என்று கருதுகிறார்களா? போதுமான அளவு இருந்து விநியோக முறையிலுள்ள டீர்கேடுகள் காரணமாகத்தான் தட்டுப்பாடு உருவாகியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களா?

தமிழகத்திற்கு மொத்தம் 31,000 கிலோ லிட்டருக்கும் குறைவாகத்தான் மண்ணெண்ணெய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சென்னை நகருக்கு மட்டும் 6,000 கிலோ லிட்டரை ஒதுக்கியிருக்கிறோம்—ஏறத்தாழ ஆறு லட்சம் லிட்டர் மண்ணெண்ணெய். சென்னையில் இருக்கும் குடும்ப கார்டுகளின்

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

எண்ணிக்கை எட்டு லட்சம், எட்டு லட்சம் குடும்ப கார்டுகளுக்கு ஆறு லட்சம் லிட்டர் மண்ணெண்ணெயை எப்படிப் பங்கிடுவது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்கு ஒரு கார்டுக்கு மாதத்திற்கு 6 லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் கொடுப்பதாக அறிவித்திருக்கிறோம். இந்தக் கணக்குப் படி பார்த்தால் 48 லட்சம் லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் தேவைப்படுகிறது. இது தவிர செர்வீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், கை வண்டிக்காரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். கை வண்டிக்காரர்களுக்கு மண்ணெண்ணெய் கொடுக்காமல் சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷனே முழுவதையும் விநியோகம் செய்யும் என்று தெரிவித்தால் கைவண்டிக்காரர்கள் ஊர்வலம் வருவார்கள். அப்போது கைவண்டிக்காரர்களுக்கு எண்ணெய் கொடுக்க வேண்டுமென்று நீங்களே சொல்வீர்கள். ஊர்வலம், ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் எல்லாம் வரும். அரசுக்கு இருக்கிற இக்கட்டான நிலையை தயவுசெய்து உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

[பிற்பகல் 1.50]

சமீபத்தில் பத்திரிகையில் பெண்ணுரிமை நலச் சங்கம் ஒரு தீர்மானம் போட்டிருப்பதாக வந்தது. ஒரு மாதத்திற்கு 24 லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் ஒரு கார்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதே 31,000 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெய்தான். இதிலே சென்னையிலே ஒரு கார்டுக்கு 24 லிட்டர் வீதம் 8 லட்சம் குடும்ப கார்டுகளுக்கு எண்ணெய் எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? இன்னொரு உறுப்பினர், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் சொன்னார். திரு. சதாசிவம் அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது சொன்னார், கிராமங்களில் மண்ணெண்ணெயை கிடைப்பதே இல்லை; வீட்டிற்கு விளக்கு எரிப்பதற்குக்கூட மண்ணெண்ணெய் கிடைப்பதில்லை என்று அவர்கள் சொன்னார். கள். ஆனால் 31 ஆயிரம் கிலோ லிட்டரில் 6 ஆயிரம் கிலோ லிட்டர் சென்னை நகரத்திற்கு மட்டும் ஒதுக்கிவிட்டு மீதி உள்ளவற்றை பல்வேறு நகரப் பகுதிகளுக்கும் கிராமங்களுக்கும் விநியோகம் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு இந்த அரசிற்கு இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர்வார்களே யானால் எவ்வளவு பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு எவ்வளவு தீவிரமாக இவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் இந்த ஏற்பாட்டை இந்தக் கழகம் செய்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் நிச்சயம் பாராட்டுவீர்கள், இதைத் தெரிந்து கொண்டதற்குப் பிறகு நீங்கள் பாராட்டுவீர்கள், அந்த அளவிற்கு இந்தத் துறை துணிந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

இங்கே பல்வேறு நல்ல கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். நெல்லுக்கு அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று எல்லா உறுப்பினர்களும் இந்தத் துறையின் சார்பில் சொன்னார்கள். நான் அதை வரவேற்கிற நேரத்தில் உண்மையிலேயே அவர்களுடைய நல்ல எண்ணத்திற்கு நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். 23 ஆம் தேதி அக்ரிகல்சுரல் பிரைஸ் கமிஷன் கூட்டம் முடிந்த பிறகு அதிலே எடுக்கப்படுகிற முடிவு மாநில முதலமைச்சர்கள் கூட்டத்திலே விவாதத்திற்கு வருகிற நேரத்திலே இங்கே இருக்கின்ற ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி இப்படிப்பட்ட கொந்தளிப்பு தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறது, இந்தக் கொந்தளிப்பு விவசாயிகள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது தமிழ்நாட்டிலே மாத்திரமல்ல, ஒட்டுமொத்தமாக இந்திய துணைக் கண்டத்திற்கே நல்லதல்ல என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உண்மையிலேயே உணவுத் துறையை அரசு கையாண்டு கொண்டு இருக்கின்ற முறை—திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், அதிலே கொஞ்சம் அவருக்கு அக்கறை, எல்லா பொருட்களும் நுகர்பொருள் வாணிபக்கழகத்திற்குப் போய்விடக் கூடாது என்று.

அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் உணவு நிலைமை நல்ல நிலைமையில் இருப்பதற்குக் காரணம் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மட்டுமல்ல, உற்பத்தி செய்கின்ற, உழைக்கின்ற விவசாயிகளாலும் உணவு நிலைமை திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற உணவை சேமிக்க வேண்டிய முறையிலே சேமித்து, பங்கிட வேண்டிய முறையிலே பங்கிட்டு வெளி மாநிலங்களுக்குப் போகாமல் அரண் அமைத்து பாதுசாப்பு அமைத்து இந்த அரசு நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்திச் செல்கிற காரணத்தால் உணவு நிலைமை திருப்திகரமாக இருக்கிறது.

இதற்கு முன்னாலே தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தி போதுமான அளவிற்கு திருப்திகரமாக இருந்தபோதுகூட தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து நெல் கேரளத்திற்கு எடுத்துச் சென்ற வரலாற்றை எல்லாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இங்கே தேவையான அளவிற்கு நெல் உற்பத்தி இருந்தம்கூட ஒரு படி அரிசி 5, 6 ரூபாய்க்கு விற்ற அவல நிலைமை தமிழகத்திலே இருந்தது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள் ஒரு பக்கம், அது மட்டும் போதாது. உற்பத்தி செய்யப்படுகிற நெல்லை அண்டை மாநிலங்களுக்கு கடத்திச் சென்றுவிடாமல் கண்காணித்து இந்தக் கழகம் கடந்த இரண்டாண்டுக் காலமாக திறமையாகச் செயல்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தக் கழகத்தைப்

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

பாராட்டுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. என்று சொல்லி, உணவு மானியக் கோரிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய பதிலை முடிக்கிறேன்.

மீன்வளத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் இன்னும் 7 நிமிடங்களில் கருத்துக்களைச் சொல்லி முடித்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

கடந்த ஒரு ஆண்டுக் காலத்திலே இந்தத் துறையின் முன்னேற்றத்திற்காக எவ்வளவு பெரிய காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதையும் 1979-80 ஆம் ஆண்டிலே என்ன என்ன புதிய திட்டங்களை அமலாக்கப் போகிறோம் என்பதையும் ஏற்கனவே குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அவைகளைப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஒருசில உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களுக்கு மாத்திரம் நான் பதிலைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணுகிறேன். சில உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு நான் அவ்வப்போது பதில்களைத் தந்திருக்கிறேன் என்றாலும் சில உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக பதில் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மீனளத்துறை நல்ல பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும் வரைக்கும் ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகளிலே 47 மீனவர் கடற்கரை கிராமங்கள் இணைப்புச் சாலைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இந்தக் கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் போடுவதற்கு எந்தவிதமான தொகையும் ஒதுக்கப்படவில்லை.

ஆகவே, ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் கடலோரப் பகுதியிலே இருக்கிற மீனவ கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலை கொடுப்பது என்கிற முடிவெடுத்து அதற்காக ஏறத்தாழ ரூ. 200 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒதுக்கப்பட்ட இந்த ரூ. 200 இலட்சத்தில் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் மீனவ கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் செய்து கொடுப்பதற்காக ரூ. 20 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது எந்தக் கிராமங்களுக்குச் சாலை வசதி அறவே இல்லையோ அந்தக் கிராமங்களுக்கு நிச்சயமாக முன்னுரிமை கொடுக்கப்படும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், மத்திய அரசினுடைய ஒதுக்கீட்டால் சில மீனவ கிராமங்களை, மாதிரி கிராமங்களாக ஏற்றுக் கொண்டு அவற்றிலே சில மாற்றங்கள் செய்கிற முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இணைப்புச் சாலைகள் கொடுப்பது, தெருவிளக்குகள் கொடுப்பது,

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பது, அதைப் போல் அங்கே பனிக்கட்டித் தயாரிப்பு நிலையங்கள் செய்வது, பிடிக்கின்ற மீன்களை வெளியே கொண்டு செல்லத் தேவையான வாகனங்களை அங்கே அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது என்று முடிவெடுத்து தஞ்சை மாவட்டத்திலே, பாழையாறு கிராமத்திற்கு ரூ. 28 இலட்சம் செலவிலும், முகவை மாவட்டத்திலே வாலிநோக்கம் கிராமத்திற்கு ரூ. 25 இலட்சம் செலவிலும் மாதிரி கிராமம் அமைக்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலும், மத்திய அரசு 75 சதவிகிதம் தொகையை மானியமாகக் கொடுக்க அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல், மிதக்கும் படகு நிலையங்களை அமைப்பது என்று நாம் முடிவெடுத்து, தமிழகத்திலே சில கடலோரப் பகுதி கிராமங்களில் மிதக்கும் படகு நிலையங்களை அமைக்க வேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசுக்கு எழுதினோம். அதற்கு அவர்கள் இப்பொழுது இவ்வளவு கிராமங்கள் தேவையிலை, ஆரம்பக் கட்டமாக, ஒரு சோதனை ஓட்டமாக நீங்கள் ஒரு கிராமத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நம் முடைய சென்னை மாநகரத் துறைமுக அதிகாரியின் பரிந்துரையின் பேரில், நெல்லை மாவட்டத்திலேயிருக்கிற வீரபாண்டியன் பட்டினத்தில் ரூ. 8 இலட்சம் செலவில் மிதக்கும் படகு நிலையம் (Floating Jetties) அமைப்பது என்று மத்திய அரசுக்கு நாங்கள் செயற்குறிப்பு அனுப்பி இருக்கிறோம். மத்திய அரசின் ஒப்புதலை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மீனவ கிராமங்களிலே சமுதாயக் கூடங்கள் கட்டுவது என்று முடிவெடுத்து, முதற்கட்டமாக சென்னையிலே 2 கட்டுவது என்றும் ஒன்று வட சென்னைக்கும், மற்றொன்று தென் சென்னைக்கும் கொடுப்பது என்றும் முடிவெடுத்திருக்கிறோம். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் தனசேகரன் அவர்கள் இங்கே பேசுகிற நேரத்திலே, சென்னையிலே, எண்ணூர் பகுதியிலே அதை அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஏற்கனவே முடிவெடுத்தாகிவிட்டது என்றாலும், மறுபரிசீலனை செய்ய முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பார்த்து, இங்கே பொருத்தமான இடம் கிடைக்குமா என்பதைப் பார்த்து, அதைப்பற்றி முடிவெடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வழிகாட்டி விளக்குகள் அமைப்பது என்று முடிவெடுத்து சில கடலோரப் பகுதி கிராமங்களிலே ஏறத்தாழ ரூ. 76,000 செலவில், தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஐந்து கிராமங்களில், அதாவது ஏரிப்புறக்கரை, மல்லிப்பட்டினம், வானமகாதேவி, செந்தாழை வயல், காரையூர் கிராமங்களிலும் நெல்லை மாவட்டத்திலே வீரபாண்டியன் பட்டினம் என்ற கிராமத்திலேயும் இந்த வழிகாட்டி விளக்குகள் அமைப்பது என்று முடிவெடுத்து, அதைப்பற்றியும் இந்த அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 20]

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

அதைவிட முக்கியமாக இந்த அரசு இன்றையதினம், இறால் மீன்களை வளர்ப்பதிலே மிகுந்த அக்கறை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் விஜயராகவன் கூடச் சொன்னார்கள். இறால் மீன்களை இங்கேயே பதப்படுத்தி வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பினால் என்ன? அரசே ஏற்றுக் கொண்டால், பொது துறையே ஏற்றுக் கொண்டால் என்ன என்று கேட்டார்கள்.

அண்மையில் 'தஞ்சை', 'நெல்லை' என்ற இரு டிராலர்கள், இரு படகுகள் மெக்சிகோவிலிருந்து வரவழைக்கப்பெற்று, இன்றையதினம் வெற்றிகரமாக இறால் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. அவைகள் பணியாற்றத் தொடங்கிய காலத்திலேயிருந்து ஏறத்தாழ ரூ. 16 இலட்சம் மதிப்புள்ள இறாலை, அவை நமக்குத் தந்திருக்கின்றன. இந்த இறால்களுடைய பெரும் பகுதி ஜப்பான் நாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இறால் தயாரிப்பதற்கு இங்கே அதிக சாத்தியக்கூறு இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில், தமிழகக் கடற்கரையில் இறால் தயாரிக்க எங்கெங்கே சாத்தியக் கூறுகள், வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கின்றனவோ, அவற்றையெல்லாம் முழுமையாகப் பயன்படுத்துவது என்ற முடிவெடுத்து, இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே, தஞ்சை மாவட்டத்திலே மிக வெற்றிகரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

(மீற்பகல் 2-00)

அதிலே ஈடுபாடு கொண்டவர்களுக்கு நல்ல லாபம் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது போன்ற இந்தத் திட்டத்தை எந்தெந்த மாவட்டங்களில் விஸ்தரிக்கச் செய்வதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றனவோ அவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து இந்த அரசு நிச்சயமாகப் பரிசீலித்து தமிழகம் பூராவிலும் கூடிய விரைவில் செயல்படுத்தும் என்பதையும் கூறிக்கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களில் இயந்திரப் படகுகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குறைபாட்டை குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ஆண்டு இதற்கென திட்டமிட்டாகி விட்டது. இந்த ஆண்டு இதற்கென 160 விசைப்படகுகளும் 30 அடி நீளமுள்ள படகுகள் 93-ம், 32 அடி நீளமுள்ள படகுகள் 67-ம் விரைவில் நமது மீனவர்களுக்கு வழங்கப்படவிருக்கின்றன.

அதைப்போலவே, சங்கு குளிப்பவர்களுக்கு அவர்களின் சங்குகளின் அளவிற்கு ஏற்றவாறு முன்னாலே கொடுக்கப்பட்ட விலையை விட கூடுதல் விலை கொடுக்கப்படவிருக்கிறது. முதலிலே அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இருந்த, மீனவர்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கப்பட்ட சலுகை அதாவது பணிக்காலத்தில்

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

[1979 ஏப்ரல் 20]

அவர்கள் அகால மரணம் அடைந்தால் அவர்களுக்கு 10,000 ரூபாய் கொடுப்பது என்ற சலுகையை கொடுக்க இருக்கிறோம். முதலில் 2,000 பிறகு 3,000 அதற்குப் பிறகு 5,000 இப்பொழுது எல்லாம் சேர்ந்து மொத்தமாக 10,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது அந்தச் சலுகை மீனவர்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல் சங்கு குளிப்பவர்களுக்கும் அவர்கள் சங்கு குளிக்கும் நேரத்தில் அகால மரணம் அடைந்தால் இந்த 10,000 ரூபாய் உதவித் தொகை வழங்கப்படும் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு அவர்களுக்கு அவர்களின் தொழிலுக்கு உதவும் பொருட்டு சங்கு குளிக்கும் நேரத்திலே தேவையான கருவிகளை, அதாவது அவர்களுக்கு வேண்டிய முகமூடிகள், சப்பாத்துக்கள் போன்ற சாதனங்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கருதி, அதை அவர்களுக்கு 50 சதவீதம் மானியம் ஆகவும் 50 சதவீதம் கடனாகவும் தருவதற்கு இந்த அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்வாறு பல நன்மைகளை அரசு மீனவர்களுக்குச் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கொண்டு, மற்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த நல்ல பல கருத்துக்களையும் நிச்சயமாக இந்த அரசு பரிசீலிக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு, அந்தக் கருத்துக்களின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்

திரு. ரெ. வீ. சுவந்திரராஜன்: தலைவர் அவர்களே, உள்நாட்டு மீன் வளத்தைப் பற்றி அமைச்சர் எதுவும் கருத்துச் சொல்லவில்லை.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : உள்நாட்டு மீன் வளத்தைப் பற்றி, கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில் காட்டியிருக்கிறோம். நேரம் இல்லாத காரணத்தினால்தான் எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. இங்கே மீன் குஞ்சுகளை பண்ணை வைத்து வளர்க்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அதைப்போல நவீனமான முறையிலே குஞ்சு பொரிக்கச் செய்வது, வளர்ப்பது ஆகியவற்றிற்கான செயல்முறைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன என்று தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த அரசு எடுத்து வரும் நல்ல காரியங்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு இந்த மானியங்களை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாத முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

1979 ஏப்ரல் 20]

கோரிக்கை எண் 35—நுகர் பொருள் வழங்கல்.

திருவாளர்கள் எம். அண்ணாமலை, பொ. விஜயராகவன், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “மானியக் கோரிக்கை எண் 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,88,41,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம்.

திருவாளர்கள் செ. சதாசிவம், சி. கோவிந்தராசன், பொ. விஜயராகவன், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,44,02,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-05 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

[1979 ஏப்ரல் 20]

(8) பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

145. 1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கு நிறுவனத்தின் மூன்றாவது ஆண்டறிக்கை. 1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-A பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது.

146. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின், 1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையும், 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கையும் 1948-ஆம் ஆண்டு மின்சாரம் (வழங்கும்) சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 54/1948) 61 (1) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது.

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

*171. கோரிக்கை எண் 29—தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர்கள் நிலைமை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு 1979-80 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

*172. கோரிக்கை எண் 21—மீன்வளத் துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1979-80 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

*173. 1979-80-ஆம் ஆண்டில் மீன்வளத் துறை பற்றிய செயல்வினை முறைத் திட்டம் (ஆங்கிலம்).

**174. கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல் குறித்த மானியக் கோரிக்கை மீது மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் வரைவு உரை-கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1979-80 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

**175. கோரிக்கை எண் 44—எழுது பொருள் அச்சத் துறையின் பணி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு. 1979-80 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

கோரிக்கை எண்கள் 35, 21-க்கான வெட்டுத் தீர்மானங்களின் பட்டியல் 19-4-1979 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பெற்றன :—

* 18.4.1979 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பெற்றன.

** 19.4.1979 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பெற்றன.

1979 ஏப்ரல் 20]

பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட விவர அறிக்கை.இணைப்பு 1

[76 ஆம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினா எண். 745-ஐக் கரண வடையைக் காண்க].

1978-79 ஆம் ஆண்டு வீடுகள் கட்ட உத்தரவிடப்பட்ட கிராமங்களின் பெயர்ப்பட்டியல்.

மாவட்டத்தின் பெயர். கிராமத்தின் பெயர். வீடுகளின் எண்ணிக்கை.

(1)	(2)	(3)
செங்கல்பட்டு ..	1. திருப்பாச்சூர் ..	30
	2. ஆகூர் ..	63
	3. மணமை ..	82
	4. ஜல்லிடாம்பேட்டை ..	25
		200
வட ஆற்காடு ..	5. பெருங்காஞ்சி ..	3
	6. கக்கன்கரை ..	16
	7. ஆம்பலூர் ..	5
	8. எக்லாஸ்புரம் ..	12
	9. கில்சாத்தமங்கலம் ..	41
	10. செங்குன்றம் ..	8
	11. காவனூர் ..	1
	12. சின்னதாமல் செருவு ..	3
		89
தர்மபுரி ..	13. பெரியவுலக்கை ..	5
	14. தொகரப்பள்ளி ..	22
	15. சிங்காரப்பட்டி ..	24
	16. சீராசகாரம் ..	21
	17. மரண்டஅலி ..	5
	18. அரூர் ..	104
		181

[1979 ஏப்ரல் 20]

மாவட்டத்தின் பெயர். கிராமத்தின் பெயர். வீடுகளின் எண்ணிக்கை.

(1)	(2)	(3)
சேலம்	19. கரட்டுவலசு ..	30
	20. ஆணையம்பட்டி ..	90
	21. உதய பட்டி ..	39
	22. சிலநாயக்கன்பட்டி ..	39
	23. ஆட்டயம்பட்டி ..	28
		226
கோயம்புத்தூர்	24. பேரூர் செட்டிபாளையம்	4
	25. கங்கையம்பாளையம்	8
		12
நீலகிரி	26. கப்பத்துறை ..	1
தென் ஆற்காடு	27. பனயபுரம் ..	43
	28. கலியாணரம்பூண்டி ..	1
	29. கருவேப்பிலைப் பாளையம் ..	6
	30. தடுத்த கொண்டலூர்	3
	31. மலியம்பது ..	55
	32. தாழம்பட்டு ..	11
	33. அணைவாரி ..	138
		257
தஞ்சாவூர்	34. பாதிரகுடி ..	40
	35. கரம்பாயம் ..	7
	36. வழுமங்கலம் ..	20
	37. பெரும்பாளையூர் ..	52
	38. தைக்கல் ..	24
	39. சிக்கல் ..	25
	40. திருவிசைநல்லூர்	26
	41. பரட்டை ..	20

1979 ஏப்ரல் 20]

மாவட்டத்தின் பெயர்

கிராமத்தின் பெயர்.

வீடுகளின்
எண்ணிக்கை

(1)

(2)

(3)

திருச்சிராப்பள்ளி ..	42. நடராஜபுரம் ..	13
	43. விங்கத்தூர் ..	5
	44. ஜெகடபி ..	5
	45. பாம்பரமுத்தன்பட்டு ..	11
	46. கிளியூர் ..	1
	47. மணப்பாளையம் ..	55
	48. செல்லிபாளையம் ..	10
		114
புதுக்கோட்டை ..	49. கொடும்பாளூர் ..	30
	50. ஒக்கூர் ..	41
		71
மதுரை. ..	51. சின்னப்பாலப்பட்டி ..	51
	52. சின்னக்கலையமுத்தூர் ..	3
	53. பரவை ..	25
		79
இராமநாதபுரம் ..	54. காத்தான்குடி ..	4
	55. செம்பட்டை ..	35
	56. உளுத்திமடை ..	37
		76
திருநெல்வேலி ..	57. இருப்பையூரணி ..	45
	58. அரியநாயகிபுரம் ..	2
	59. சீவலபேரி ..	20
	60. வீரசிகாமணி ..	33
		100

[1979 ஏப்ரல் 20]

மாவட்டத்தின் பெயர். கிராமத்தின் பெயர். வீடுகளின் எண்ணிக்கை.

(1) (2) (3)

கன்னியாகுமரி	61. குலசேகரம்	5
	62. தருமாபுரம்	35
		40

இணைப்பு II

[780-ம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வீணா எண். 753-க் காண விடையைக் காண்க]

விடை

(அ) & (ஆ) : இந்தப் பேரவையின் முன் கடந்த ஆண்டு விவாதிக்கப்பட்ட 1977-ம் ஆண்டு புயல் வெள்ள நிவாரண வெள்ளை அறிக்கையின் 23-ம் பத்தியில் புயல் மற்றும் மழையைத் தாங்கக்கூடிய பாதுகாப்புக் கூடங்கள், தமிழ்நாட்டின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் கட்டப்பட வேண்டியதின் அவசியத்தை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பொருள் குறித்து அரசு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடனும் நகர் மற்றும் ஊரமைப்பு இயக்குநர் அவர்களுடனும் கலந்து, தஞ்சாவூர், புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம், தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் மேடான இடங்களில் பாதுகாப்புக் கூடங்கள், ஒவ்வொரு கட்டமாகக் கட்டுவதற்கு முடிவெடுத்தது. சாதாரண காலங்களில், கிராம மக்களுக்கு முதியோர் கல்வித் திட்டத்திற்காகவும், சில இடங்களில் மாணவர்களுக்குப் படிக்கவும், சில இடங்களில் கிராம மக்கள் ஒன்று கூடித் தங்கள் பிரச்சனைகளைப் பற்றி பேசவும் இவை பயன்படுத்தப்படும்.

2. முதல் கட்டமாக, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், நாகப்பட்டினம் வட்டத்தில் அக்கரைப் பேட்டையிலும், புதுக்கோட்டை மாவட்டம், அறந்தாங்கி வட்டத்தில் மீனிச்சிலும். தலைமைப் பொறியாளர் பொதுப் பணித்துறை (கட்டிடங்கள்) அவர்களால் மொத்தம் இரு பாதுகாப்புக் கூடங்கள் கட்டப்படுவதற்கு 1978ம் ஆண்டு சனவரித் திங்களில் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு, கட்டிடங்களும் கட்டி முடிக்கப்பட்டு, திறந்து வைக்கப்பட்டு 1978-ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் அடித்த புயல், மழை காலத்தில் பயன்

1979 ஏப்ரல் 20]

படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவைகளுக்கான செலவுத் தொகையில் பாதியை இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் தமிழ்நாடு கிளை ஏற்க இசைந்துள்ளது. இதைத் தவிர பாதுகாப்புக் கூடங்கள் கட்டப்பட்டு வரும் 17 இடங்களின் வ்வரங்களாவன :—

வரிசை எண்ணும், கட்டப்படும்
இடமும்.

குறிப்புரை.

(1)

(2)

தென்னாற்காடு மாவட்டம் :—

1. ஆலப்பாக்கம்

2. பெரிய குப்பம்

3. பிச்சா வரம்

4. ஜெயங்கொண்டப்பட்டினம்

5. வல்லம்படுகை

இவை மகாராட்டிர மாநில மக்கள் புயல் நிவாரணக்குழு இதற்காக அளித்த ரூ. 10 இலட்சம் நன்கொடையுடன் கட்டப்படுகின்றன. இவற்றில் வல்லம்படுகை, பிச்சா வரம் ஆலப்பாக்கம், ஆகிய வற்றில் கட்டிட வேலைகள் முடிந்து கட்டிடங்களை உபயோகத்திற்குத் தயாராக உள்ளன.

செங்கல்பட்டு மாவட்டம் :—

6. வெம்பனூர்

7. கடலோரகுப்பம்

8. சாலவான் குப்பம்

9. இஞ்சம்பாக்கம்

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் :—

10. ஆலக்குடி

11. வடபொய்யூர்

12. பிரதம ராமாபுரம்

13. விலுந்தமாவடி

14. நாலுவேதப்பட்டி

15. ஏரிப்புரக்கரை

இவை மாநில அரசும், இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் தமிழ்நாடு கிளையும் இணைந்து, ஆளுக்குப் பாதி தொகையினை ஏற்கும் திட்டத்தின் கீழ் கட்டப்படுகின்றன.

[1979 ஏப்ரல் 20]

வரிசை எண்ணும், கட்டப்
படும் இடமும்.

குறிப்புரை.

(1)

(2)

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் :—

16. கிருஷ்ணராஜபட்டினம் ..

17. முதுக்கிடா ..

3. மேலும், 11 பாதுகாப்புக் கூடங்கள் கட்டுவதற்கு அண்மையில் ஒப்புதல் அளித்துள்ள இடங்களின் விவரங்களாவன :—

செங்கற்பட்டு மாவட்டம் :—

1. கேலம்பாக்கம் ..

2. நெயிலி ..

3. முத்துக்காடு ..

தஞ்சாவூர் மாவட்டம்

4. கலமாநல்லூர் ..

புதுக்கோட்டை மாவட்டம்

5. காட்டு மாவடி ..

6. மணமேல்குடி ..

7. கோட்டைப்பட்டினம் ..

இவையும் மாநில அரசும், இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் தமிழ்நாடு கிளையும் இணைந்து ஆளுக்குப் பாதிக் தொகையினை ஏற்கும் திட்டத்தின் கீழ் கட்டப்படும்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் :—

8. தொண்டி ..

9. உச்சிபுலி ..

10. தேவிப்பட்டினம் ..

11. உப்புர் ..

1979 ஏப்ரல் 20]

இணைப்பு III.

[.....794 ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]:

தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை.I. கொள்முதல், விநியோகம்.

தமிழக மக்களின் தலையாய உணவுப் பொருளான அரிசி, தாராளமாகவும், நயமான விலைகளிலும், இப்போது கிடைக்கின்றது. அரசிடமும் கணிசமான அளவில் கையிருப்பு உள்ளது. அரிசி கிடைப்பதில் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருந்த நிலையும், அரிசியின் விலைகள் பயங்கரமாக ஏறிவிட்டிருந்த நிலையும், பழங்கால நிகழ்வுகளாக மாறி, இப்போது உணவு நிலைமையைப் பொறுத்தவரை பிரச்சினையே இல்லாத அளவுக்கு, நிலைமை சுமுகமாக இருப்பது நமக்கு மிகுந்த மன நிறைவு அளிக்கக் கூடியதாகும். தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை வசதியாகவும், சுமுகமாகவும் இன்று இருப்பதைப்போல், சென்ற பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளில் என்றுமே இருந்ததில்லை என்று நாம் துணிந்து கூறலாம். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க விவசாயப் பெருமக்கள் எடுத்துக் கொண்டுள்ள பெரு முயற்சியின் காரணமாகவும், அரசின் விழிப்பான நடவடிக்கைகளின் காரணமாகவும், இந்த நிலைமை தமிழகத்தில் உருவாகியுள்ளது, நம் அனைவருக்கும் பெருமை அளிக்கும் ஒரு சாதனையாகும்.

2. 1977 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் முதல் நாளி ருந்து, நாடு முழுவதும், அரிசியைப் பொறுத்தவரையில், ஒரே உணவு மண்டலமாக அமையும் என்று மத்திய அரசு, மாநில அரசுகளைக் கலக்காமலேயே அறிவிப்பு செய்தது, அதன் விளைவுகளை அறுதியிட்டுக் கூற முடியாத நிலையில், அதனால் தமிழகத்தின் நலன்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற கவலையில், நிலைமையைச் சமாளிக்கத் தமிழக அரசு முன்னெச் சரிக்கையாகச் சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. அந்த முன் னைப்பாடுகளின் பலனாக இன்று நிலைமை சீராகவுள்ளது என்பது, தமிழக அரசின் துணிவான நடவடிக்கைகளுக்கும் தெளிவான கொள்கைகளுக்கும் சிறந்த சான்றாக அமைந்துள்ளது.

3. 1978-79-ம் ஆண்டில் தமிழகத்தில் நெல் விளைச்சல் 60 இலட்சம் அரிசி டன்கள் அளவில் அமைந்து இருந்தது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஆதரவான பல நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டதின் பயனாகவும், தங்கள் உழைப்பை வித்தாக இட்டு, தங்கள் உறுதியை உரமாகப் பயன்

[1979 ஏப்ரல் 20]

பயன்படுத்தி, வேளாளப் பெருமக்கள் பாடுபட்டதின் பயனாகவும், தன்னுடைய தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ளும் அளவுக்குத் தமிழகம் இன்று நெல்லை உற்பத்தி செய்து வருகிறது. வவசாயிகளின் உற்சாகம் குறையாமல் இருக்க வேண்டுமானால், நெல்லுக்கு நியாயமான விலை அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்பதில், இந்த அரசு மிகுந்த நாட்டம் கொண்டுள்ளது.

நெல்லின் கொள்முதல் விலைகள் :

4. நெல்லின் கொள்முதல் விலைகள் நாடு முழுவதற்கும், ஆண்டுதோறும், மத்திய அரசால், விவசாய வளைபொருள்கள் விலைவாசிகள் ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில், நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. 1978-79-ம் ஆண்டுக்கு மோட்டா ரக நெல்லுக்குக் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 85 என்ற விலை மத்திய அரசினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. கோதுமைக்கு, சாகுபடிச் செலவை அடிப்படையாகக் கொண்டு, குவிண்டாலுக்கு ரூ. 112.50 என்று விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளதை எடுத்துக் காட்டி, கோதுமையின் சாகுபடிச் செலவைவிட நெல்லின் சாகுபடிச் செலவு எந்த வகையிலும் குறைந்ததாக இருக்க முடியாது, மாறாகக் கூடுதலாகத்தான் இருக்கின்றது என்பதையும் ஆதாரபூர்வமாக நிலை நாட்டி, நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று தமிழக அரசு வற்புறுத்தியது. வேளாண்மை வளை பொருள்கள் விலைவாசிகள் ஆணைக் குழுவிடமும் இக்கருத்து பலமாக வலியுறுத்தப்பட்டது. முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலும் இக்கருத்தைத் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் வன்மையாக வற்புறுத்தினார்கள். இது குறித்துத் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தியப் பிரதமருக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். ஆயினும், சென்ற ஆண்டு மோட்டா ரக நெல்லுக்குக் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 77 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்ததை எட்டு ரூபாய் அல்லல் மட்டுமே உயர்த்தி, நேல் விலையை ரூ. 85 என்று மத்திய அரசு நிர்ணயித்தது, தமிழக அரசுக்கு மட்டுமல்ல, தென் மாநில விவசாயப் பெருமக்களுக்கும் பெரும் ஏமாற்றத்தை அளித்துள்ளது.

5. 1978-79-ம் ஆண்டில் கோதுமையின் கொள்முதல் விலையைக் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 110 என்று நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று வேளாண்மை வளைபொருள்கள் விலைவாசிகள் ஆணைக்குழு பரிந்துரைத்தது. கோதுமையின், சாகுபடிச் செலவு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 101 ஆகும் என்ற அடிப்படையில் இந்த விலையை ஆணைக்குழு பரிந்துரைத்தது. மத்திய அரசோ, ஆணைக்குழு பரிந்துரைத்த விலையை விடக் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 2.50 கூடுதலாக அளித்து, கோதுமையின் கொள்முதல்விலையை ரூ. 112.50 ஆக நிர்ணயித்தது, 1979-80-ம்

1979 ஏப்ரல் 20]

ஆண்டுக்குக் கோதுமையின் கொள்முதல் விலையைக் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 115 ஆக நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று ஆணைக் குழு பரிந்துரைத்துள்ளது. சாகுபடிச் செலவை அடிப்படையாகக் கொண்டு கோதுமையின் கொள்முதல் விலை நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில், சாகுபடிச் செலவைக் கருத்தில் கொண்டு, அதே அடிப்படையில்தான், நெல்லின் கொள்முதல் விலையும் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும் என்பது தமிழக அரசு, மத்திய அரசின் முன், தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்துள்ள கருத்து. நெல்லின் சாகுபடிச் செலவு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 120 வாக்கில் அமையும் என்பதற்கான புள்ளி விவரங்களை, வேளாண்மைத் துறையிடமிருந்து மட்டுமல்ல, கோவை வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழக நிபுணர்களிடமிருந்தும், விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகளிடமிருந்தும் சேகரித்துத் தமிழக அரசு, மத்திய அரசின் முன் வைத்துள்ளது.

6. கோதுமையைக் கோதுமையாகவே பயன்படுத்தலாமென்றும், ஆனால் நெல்லை அரிசி ஆக்கித்தான் பயன்படுத்த முடியுமென்றும் எடுத்துக் காட்டி, அரிசியின் விலை மிகைப்படாமலிருக்க, நெல்லுக்குக் கொள்முதல் விலையை அளவோடு நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று சிலரால் வாதிடப்படுகிறது. சாகுபடிச் செலவை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் ஒரு தானியத்தின் கொள்முதல் விலையை நிர்ணயிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். நெல்லை அரிசியாக்கும் செலவையும் மனதிற்கொண்டு, அதற்காக நெல்லின் கொள்முதல் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற அணுகுமுறையை நாம் பின்பற்றினால், நெல் உற்பத்தியாளருக்கு உற்சாகம் குறைந்து, நெல்லின் உற்பத்தி பாதிக்கப்படக்கூடும். மேலும் நாட்டின் பொதுவான உணவுக் கொள்கையைக் கருத்தில் கொண்டு பார்த்தால்கூட, நெல் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நாம் நடவடிக்கை எடுப்பது உணவு நிலைமையை நிதானப்படுத்துவதற்கு உரிய வழியாகும். தட்டுப்பாடுகள் ஏற்படும் நேரத்தில், உணவு தானியங்களை இறக்குமதி செய்வது அவசியமாகும் சூழ்நிலையில் கூட, சர்வதேச சந்தையிலிருந்து கோதுமையை எளிதாக இறக்குமதி செய்யலாம். ஆனால், உலகச் சந்தையிலிருந்து அரிசியை இறக்குமதி செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் அவ்வளவு அதிகம் கிடையாது. உலகச் சந்தையிலே அரிசியின் விலைகளும் மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே அரிசியைப் பொறுத்தவரையில், நம் நாடு, தன் தேவைகளைத் தானே நிறைவு செய்துகொள்ளக்கூடிய வகையில், நெல்லின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது, இந்திய உணவுப் பொருளாதாரம் சீராக இயங்குவதற்கு இன்றியமையாததாகும். இந்த நிலையை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்றால், நெல்லுக்கு நியாயமான விலை வழங்கப்பட வேண்டும்.

[1979 ஏப்ரல் 20]

7. இவற்றையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டி, நெல்லின் கொள்முதல் விலையை மிகக் கணிசமாக உயர்த்த வேண்டுமென்றும், உடனடியாக இது சாத்தியமில்லை யென்றால், கோதுமையின் கொள்முதல் விலைக்கு ஒத்த அளவிலாவது நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்றும், தமிழக அரசு வலியுறுத்தி வருகிறது. இக்கருத்து தென்மாநில முதலமைச்சர்கள் அனைவருக்கும் உடன்படான கருத்து என்பது, தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியின் பேரில், சென்ற ஆண்டு கூட்டப்பட்ட தென் மாநில முதலமைச்சர்களின் மாநாட்டில் செய்யப்பட்டுள்ள பரிந்துரைவழியிந்து தெளிவாகிறது.

8. கோதுமையின் கொள்முதல் விலையையும், நெல்லின் கொள்முதல் விலையையும் மத்திய அரசு நிர்ணயித்து வருவதில் பல ஆண்டுகளாக ஏற்றத்தாழ்வு தொடர்ந்து காணப்பட்டு வருகிறது. 1967-68-ம் ஆண்டில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை குவிண்டாலுக்கு ரூ. 43 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த நேரத்தில், கோதுமையின் கொள்முதல் விலை ரூ. 70 முதல் ரூ. 76 ஆக மத்திய அரசினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1969-70-ம் ஆண்டில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை ரூ. 45 ஆக இருந்தது. கோதுமையின் கொள்முதல் விலை ரூ. 76 ஆக இருந்தது. 1970-71-ம் ஆண்டில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை ரூ. 46 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1971-72-ம் ஆண்டில் அதே விலை தான் தொடர்ந்தது. 1972-73-ம் ஆண்டில் நெல்லுக்கு விலை ரூ. 47 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1973-74-ம் ஆண்டில் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 19 உயர்வு அளிக்கப்பட்டு நெல்லின் விலை ரூ. 66 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1974-75-ம் ஆண்டில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை ரூ. 74 ஆக உயர்த்தப்பட்ட நேரத்தில், கோதுமையின் கொள்முதல் விலை ரூ. 76-விருந்து ரூ. 105 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 1975-76-ம் ஆண்டில் நெல்லுக்கும் கோதுமைக்கும் அதே விலைகள் தான் தொடர்ந்தன. 1976-77-ம் ஆண்டில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை தொடர்ந்து ரூ. 74 ஆக இருந்த நேரத்தில், கோதுமையின் கொள்முதல் விலைமட்டும், ரூ. 110 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 1977-78-ம் ஆண்டில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை ரூ. 77 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 1978-79-ம் ஆண்டில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை ரூ. 85 ஆகவும், கோதுமையின் கொள்முதல் விலை ரூ. 112.50 ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டது.

9. இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும்போது, நெல்லின் கொள்முதல் விலை சென்ற பத்து ஆண்டுகளில் எந்த ஆண்டிலும் நியாயமாக நிர்ணயிக்கப்படவில்லை என்பதையும், கோதுமைக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையைவிட நெல்லின் விலை மிகக் குறைவாகத் தொடர்ந்து நிர்ணயிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதையும் நாம் காணலாம். இந்த விலை நிர்ணயம் நெல்

1979 ஏப்ரல் 20]

விவசாயிகளுக்குப் பெரிய அநீதி அளித்துள்ளது என்ற உணர்வு நெல் உற்பத்தியாளரிடையே பரவ இது இடம் தந்துள்ளது. இத்தகைய உணர்வு பரவுவது நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டை உறுதிப்படுத்துவதற்கு உகந்ததாய் இராது என்பதையும் நாம் உணரவேண்டும். மறுக்கமுடியாத இந்த நியாயங்களை எடுத்துரைத்து, நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உடனடியாகக் கோதுமையின் கொள்முதல் விலைக்கு ஒத்த அளவிலாவது நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசு மத்திய அரசிடம் இதுவரை வன்மையாக வலியுறுத்தி வந்துள்ளதுபோலவே, இனியும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வரும்.

10. மத்திய அரசு நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தாவிடிலும், தமிழக அரசு தானாக நெல்லுக்கு உயர்வான விலையை அளிக்கலாமே என்று சில சமயங்களில் வாதிடப்படுகிறது. அனைத்திந்திய அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படும் விலைகளுக்குக் கூடுதலாக மாநில அரசுகள் கொள்முதல் விலைகளை வழங்கக் கூடாதென்று மத்திய அரசு அறிவுறுத்தியுள்ளது. முன்பு ஒருசில ஆண்டுகளில் இவ்வாறு கூடுதலாக வழங்கப்பட்டதின் காரணமாகப் பல சிக்கல்கள் எழுந்துள்ளன. மேலும், தமிழக அரசு தன்னுடைய கொள்முதல் நடவடிக்கைகளுக்காக ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து 11 விழுக்காடு வட்டியிலே முன்பணம் பெறுகின்றது. தமிழகத்தில் கொள்முதலை நடத்துவதற்கு ரூ. 60 முதல் ரூ. 100 கோடி வரை ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து முன்பணம் பெற வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தது என்பதைச் சென்ற சில ஆண்டுகளின் அனுபவம் உணர்த்துகிறது. இவ்வளவு கணிசமான முதலீடு செய்யும் பொறுப்பை, மாநில அரசு தன்னுடைய குறுகிய நிதி வசதிகளைக் கொண்டு ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. ஆகவே, ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து முன்பணம் பெறுவது அவசியமாகிறது. மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள விலைகளுக்குக் கூடுதலான விலைகளில் மாநில அரசு நெல்லை வாங்க முற்பட்டால் அதற்கு ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து முன்பணம் கிடைக்காது என்று தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது.

11. இதில் மற்றொரு முக்கிய அம்சத்தையும் நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். உற்பத்தியாளருக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும் என்பதில் அரசுக்கு நாட்டம் ஒரு புறமிருக்க, நுகர்வோருக்கு நயமான விலையில் அரிசியைப் பொது விநியோக முறையின்கீழ் வழங்குவதும் அரசின் தலையாய பொறுப்புகளில் ஒன்றாகிறது. தமிழகத்தில் பொது விநியோக முறையின்கீழ், மோட்டா ரக அரிசியும், நடுத்தர ரக அரிசியும், கிலோ ரூ.1.60 என்ற விலைக்கு இப்போது விற்கப்படுகின்றன. மோட்டா ரக நெல்லை ரூ. 85 என்ற விலையிலும், நடுத்தர ரக நெல்லை ரூ. 89 என்ற விலையிலும் வாங்கும்போதே கொள்முதல் செலவுகள்

[1979 ஏப்ரல் 20]

போக்கு வரத்துச் செலவுகள், அரைவை, சேமிப்பு, வட்டி ஆகிய செலவுகள் அனைவற்றையும் சேர்த்துக் கணக்கிடும் போது, இப்போது பொது விநியோக முறையின்கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள விலைகளில் அரிசியை விற்பதிலேயே மாநில அரசுக்கு நட்டம் ஏற்படுகின்றது. கோதுமைக்கு ஒத்த அளவில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் வாதிடுவதற்கேற்ப, நெல்லின் கொள்முதல் விலையை ரூ. 115 அளவில் நிர்ணயித்தால், அரிசியின் விநியோக விலை குவிண்டாலுக்கு ரூ. 230, அதாவது கிலோ ரூ. 2.30 ஆக அமையும் என்பதையும் மனதில் கொள்ளவேண்டும். உற்பத்தியாளருக்கு நியாயமான விலை நிர்ணயிக்கப்படுவது, நுகர்வோருக்கு நியாயமான விலைகளில் அரிசி கிடைக்கச் செய்வது, ஆகிய இரண்டும் தேசிய உணவுக் கொள்கையின் அடிப்படை அம்சங்கள் ஆவதால், அரிசியின் அடக்க விலைக்கும் விநியோக விலைக்கும் உள்ள இடைவெளியை மத்திய அரசு மானியமாகத் தந்து சரிக்கட்டினால் தான் இந்நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியும். உற்பத்தியாளருக்கு நியாயமான கொள்முதல் விலை வழங்கும் நேரத்தில், நுகர்வோருக்குப் பொது விநியோக முறையின்கீழ் வழங்கப்படும் அரிசியின் விலையை உயர்த்தாமலிருப்பது அவசியமாகும். அவ்வாறு செய்வதற்கு மானியம் தரவேண்டுமென்றால், ஒரு கிலோவுக்கு 70 பைசா மானியம் என்ற அடிப்படையில், ஒரு இலட்சம் டன் கள் விநியோகத்திற்கு 7 கோடி ரூபாய் மானியச் செலவு ஏற்படும். தமிழகத்தில் ஆண்டொன்றுக்கு ஆறு இலட்சம் கள் அரிசி விநியோகமானால், 42 கோடி ரூபாய் மானியச் செலவு ஏற்படும். இந்த மானியச் செலவை மாநில அரசு ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது. ஆகவேதான், சென்ற சில ஆண்டுகளில் கோதுமையின் விநியோகத்திற்கு மத்திய அரசு ஆண்டுக்கு ஏறக்குறைய 300 கோடி ரூபாய் அளவில் மானியம் அளித்து வந்துள்ளதுபோல், அரிசியின் விநியோகத்திற்கும் மத்திய அரசு மானியம் அளிக்க முன் வரவேண்டுமென்று இந்த அரசு வற்புறுத்தி வருகின்றது. இந்த கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படாவிட்டால், உற்பத்தியாளருக்கு நெல்லுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வகை செய்யும் அதே நேரத்தில், நுகர்வோருக்கு அரிசியின் விலையை உயர்த்தாமல், இப்போதுள்ள விலையிலேயே கிடைக்க வகை செய்ய முடியும். இச்சூழ்நிலையில் மத்திய அரசு நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தினாலன்றி, இப்பிரச்னைக்கு மாநில அரசு தன்னுடைய சொந்தப் பொறுப்பிலேயே தீர்வு காண இயலாது என்பது தெளிவாகும். கோதுமைக்கு ஒத்த அளவிலாவது நெல்லுக்குக் கொள்முதல் விலையை நிர்ணயிக்கவும், அரிசியின் விநியோக விலையை உயர்த்தாமலிருக்க வழிசெய்யும் வகையில், கோதுமைக்கு இதுவரை தந்து வந்த

1979 ஏப்ரல் 20]

அளவில் அரிசிக்கும் மானியம் தரவும் மத்திய அரசு முன்வர வேண்டுமென்று மாநில அரசு வலியுறுத்தி வருவதற்கு, இம்மாமன்ற உறுப்பினர்கள் முழுமனதான ஆதரவை நல்குவார்களென்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

விவசாயிகள் இலாபகரமான விலை பெறுவதற்கான

சூழ்நிலை.

12. நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் தமிழக அரசு தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகின்ற நிலையில், வெளிச் சந்தையில் விவசாயிகள் நெல்லை இலாபகரமாக விற்றுக் கொள்ள வசதியான சூழ்நிலையை இந்த அரசு உருவாக்கித் தந்துள்ளது. 1975-ம் ஆண்டு சம்பாப்பட்டம் வரை கட்டாயக் கொள்முதல் நடத்தப்பட்டு வந்ததை இம் மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். இப்போழுது கட்டாயக் கொள்முதல் இல்லை. மாவட்டங்களை விட்டு நெல்லையும் அரிசியையும் எடுத்துச் செல்லக் கூடாதென்று ஒரு கட்டத்தில் தடைகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது அந்தத் தடைகளும் நீக்கப்பட்டு விட்டன. 1977-ஆம் ஆண்டு குறுவைப் பட்டத்தில் உபரி மாவட்டங்களிலிருந்து மற்ற மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்ட நெல்லுக்கு 10 விழுக்காடும், அரிசிக்கு 20 விழுக்காடும், வர்த்தக லெவி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆலைகள் லெவியும் விதிக்கப்பட்டிருந்தது. 11-5-1978 முதல் தமிழகத் திற்குள் வர்த்தக லெவி, ஆலை லெவி அனைத்தும் நீக்கப்பட்டு விட்டன. ஆகவே, இப்போதுள்ள நிலைமைப்படி, தமிழகத் திற்குள் அரிசி, நெல் நடமாட்டத்திற்கு எந்தவிதத் தடையும் இல்லை. இதனால் பற்றாக்குறை மாவட்டங்களிலிருந்து வர்த்தகர்கள் உபரி மாவட்டங்களுக்குச் சென்று, விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை நேரடியாக வாங்குவதற்கு வசதி ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழகத்திற்குள்ளாக எந்தவித நடமாட்டக் கட்டுப்பாடோ, தடையோ, லெவி நிபந்தனையோ இல்லாமல் உணவு வர்த்தகம் சுமுகமாகவும் சுதந்திரமாகவும் இயங்குவதற்கு வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

13. வெளிமாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும் நெல், அரிசியில் மட்டுமே லெவி வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த லெவியும், முன்பிருந்த 50 சதவீதத்திலிருந்து, 1978ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 7-ஆம் நாள் முதற்கொண்டு, 20 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. 1978-ம் ஆண்டுக் குறுவையின் போது, தஞ்சைக் குறுவை வெளி மாநிலங்களுக்கு எந்தவித லெவியும் செலுத்தாமல் எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டது. வெளிச் சந்தையில் விவசாயிகள் இலாபகரமான விலைக்கு நெல்லை விற்றுக்கொள்ள வசதி செய்யும் பொருட்டே,

[1979 ஏப்ரல் 20]

இந்த அரசு இந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. தமிழகத்தின் உணவு நிலைமையைப் பாதுகாப்பதற்கும், நுகர்வோர் நலனை முன்னிட்டும், அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு, அதே சமயத்தில் நெல் அரிசி வர்த்தகம் சுதந்திரமாகவும் தடைகளின்றியும் இயங்குவதற்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து தருவதும், விவசாயிகள் இலாபகரமான விலையில் நெல்லை விற்க வாய்ப்புகள் அளிப்பதுமே, அரசின் கொள்கையாக இருந்து வருகிறது.

14. இந்த அடிப்படையில் தான் அரிசி அரைவை ஆலை யாளர்கள், நெல் அரிசி மொத்த வியாபாரிகள் ஆகியோர், ஒரே சமயத்தில் வியாபாரத்திற்காக வைத்துக்கொள்ளக் கூடிய நெல் அரிசி உச்சவரம்பும் அக்டோபர் 1978க்குப் பின்பு, மிகக் கணிசமாக, உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. அரிசி அரைவை ஆலை யுள்ள மொத்த வியாபாரிகள் ஒரே சமயத்தில் 2,400 குவிண்டால் நெல்லும், மற்ற மொத்த வியாபாரிகள் 750 குவிண்டால் நெல்லும் வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கிடைக்கும் நிலையை உறுதிப் படுத்துவதற்காகவே, இந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பொது விநியோகம் :

15. பொது விநியோக முறைபின்கீழ், அரிசி வழங்குவதும் தொடர்ந்து நடந்துவருகிறது. வெளிச்சந்தையில் அரிசி தாராளமாகவும், நயமான விலைகளிலும் கிடைத்து வருவதால், பொது விநியோக முறையின்கீழ் அரிசி விற்பனை சென்ற ஆண்டில் மிகக் கணிசமாகக் குறைந்தது. 1976ஆம் ஆண்டில் 6 இலட்சம் டன்கள் விநியோகிக்கப்பட்டதற்கு எதிராக, 1978ஆம் ஆண்டில் 1 இலட்சம் டன்கள் அரிசிதான் விநியோகமாயிற்று. இவ்வாறு பொது விநியோக முறையில் விற்பனை குறைந்துள்ளது. வெளிச் சந்தையில் தாராளமாக அரிசி கிடைத்து வருவதால்தான். அதே சமயத்தில், விலைகள் ஏறிவிடாமல் தடுப்பதற்குப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாகப் பொது விநியோக முறையும் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

16. நெல்லின் கொள்முதல் விலை ரூ. 74 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த நேரத்தில், பொது விநியோக முறையின்கீழ், மோட்டா ரக அரிசியின் விலை ரூ. 1.60 ஆக நிர்ணயிக்கப் பட்டிருந்தது. இப்போது கொள்முதல் விலை குவிண்டாலுக்கு ரூ. 85 ஆக உயர்ந்த பின்பும், பொது விநியோக முறையின்கீழ் மோட்டா ரக அரிசியின் விலையையும், நடுத்தர ரக அரிசியின்,

1979 ஏப்ரல் 20]

விலையையும் உயர்த்தாமல் கிலோவுக்கு ரூ. 1.60 ஆகவே, தொடர்ந்து நிரிணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் அரசுக்கு நடட்டம் ஏற்படுகின்றபோதிலும், நுகர்வோரின் நலனைக் கருதி இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கோதுமை

17. தமிழ்நாட்டில் அரிசி நிலைமை மிகவும் திருப்திகரமாக இருப்பதாலும், சோளம், கம்பு கேப்பை போன்ற சிறுதானியங்களும் தாராளமாகக் கிடைப்பதாலும், பொது விநியோக முறையின்கீழ் கோதுமையின் விற்பனை பெரிதும் குறைந்து விட்டது. 1975-ஆம் ஆண்டில் மாதம் 50,000 டன்கள் கோதுமை விற்பனையாகி வந்ததற்கு மாறாக, இப்போது கோதுமையின் விற்பனை மாதம் 3,000 டன்கள் அளவில்தான் உள்ளது. அரிசி தட்டுப்பாடு ஏற்படும் நேரத்திலோ, அரிசியின் விலை ஏறி விடுகின்ற போதிலோ மட்டும் கோதுமையைப் பயன்படுத்தும் பழக்கத்தை மாற்றிக் கொண்டு, சத்துணவின் தேவையை நிறைவு செய்ய, அரிசியோடு கோதுமையையும் அன்றாடம் பயன்படுத்துவது நல்லது என்பதைக் கருதி, தமிழக மக்கள் கோதுமையைப் பயன்படுத்துவதை அதிகரித்துக் கொள்வது நல்லது. அண்மையில் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து வழங்கப்படும் கோதுமையின் விலையை மத்திய அரசு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 125-லிருந்து ரூ. 130-ஆக உயர்த்திய பின்னரும், தமிழக அரசு கோதுமையின் சில்லறை விற்பனை விலையை உயர்த்தாமல், கிலோ ரூ. 1.40 என்ற அளவிலே தொடர்ந்து விற்று வருகிறது. அரிசியின் விலையைவிடக் கோதுமையின் விலை குறைவு என்பதையும், கோதுமையையும் பயன்படுத்துவது உடல் நலத்திற்கு உகந்தது என்பதையும், தமிழக மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டு கோதுமையைப் பெருமளவில் பயன்படுத்த முன் வர வேண்டும்.

18. தமிழ்நாட்டில் இயங்கிவரும் 31 கோதுமை அரைவை ஆலைகள் தங்கள் அரைவைத் திறன் முழுவதையும் பயன்படுத்தும் அளவிற்குத் தேவையான கோதுமை இப்போது தாராளமாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு மேலாகவும் அரைக்க விரும்பும் ஆலைகளுக்கு, அவற்றின் அரைவைத் திறனில் 50 விழுக்காடு கூடுதல் ஒதுக்கீடு செய்யவும் இப்போது வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆலைகளுக்குக் கோதுமை தாராளமாக வழங்கப்படுவதின் பயனாக, மைதா, ரவை போன்ற கோதுமைப் பொருட்களின் விலைகள் வெளிச்சந்தையில் நிதானமாகவே உள்ளன. கோதுமை, கோதுமைப் பொருட்களின்மீது, எந்தவிதக் கட்டுப்பாடும் இப்போது கிடையாது.

[1979 ஏப்ரல் 20]

சர்க்கரை.

19. 1978-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு வரை சர்க்கரைக் கட்டுப்பாட்டுக் கொள்கையை மத்திய அரசு பின்பற்றி வந்தது. அதன்படி நாட்டிலே உற்பத்தியான சர்க்கரையில் 65 விழுக்காடு லெவி முறையின்கீழ் விநியோகத்திற்கும், 35 விழுக்காடு சர்க்கரை, வெளிச் சந்தை விற்பனைக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. அத்திட்டத்தின் கீழ், சுமார் 19,000 டன்கள் லெவி சர்க்கரை ஒவ்வொரு மாதமும் தமிழகத் திற்கு ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. லெவி சர்க்கரையின் விலை கிலோ ரூ. 2.30 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. 1978-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் சர்க்கரை விநியோகக் கொள்கையில் மத்திய அரசு மாற்றம் செய்து, லெவி முறையை நீக்கிவிட்டது. இதையொட்டி, சர்க்கரை ஆலைகளுக்குப் பெரும் பிரச்சினைகள் எழுந்துள்ளபோதிலும், விவசாயிகள் கரும்புக்குப் பெற்று வந்த விலை குறைந்து விட்டபோதிலும், நுகர்வோரைப் பொறுத்த வரையில் வெளிச் சந்தையில் சர்க்கரை கிலோ ரூ. 2.10 முதல் ரூ. 2.30 அளவில் தாராளமாகக் கிடைத்து வருகிறது. சர்க்கரையின் விலை ஏறிவிட்டால் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகத் தமிழக அரசிடம் சர்க்கரை கையிருப்பும் கணிசமாக உள்ளது.

மண்ணெண்ணெய்.

20. தமிழகத்திற்கு மத்திய அரசு ஒவ்வொரு மாதமும் ஏறக்குறைய 33,000 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெயை ஒதுக்கிச் செய்து வருகிறது. மத்திய அரசு, அண்மையில் மண்ணெண்ணெய் மீது கலால் வரியை உயர்த்தியதன் விளைவாக, மண்ணெண்ணெயின் சில்லறை விற்பனை விலையில் லிட்டர் ஒன்றுக்கு 10 பைசா விலை ஏற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. மண்ணெண்ணெய் விநியோகத்தில், தட்டுப்பாடோ, நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள விலைகளுக்கு மேலாக விற்பனை செய்யப்படும் நிலைமையோ, ஏற்படாத வண்ணம் தடுக்க, விழிப்பான நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. கிராமங்களிலும் மண்ணெண்ணெய் விநியோகத்தை விரிவுபடுத்த, கிராம நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாகவும் மண்ணெண்ணெயை வழங்குவதற்கு முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதுகுறித்து, மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

II கிராமந்தோறும் நியாயவிலைக் கடைகள்.

21. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு நியாயவிலைக் கடை திறக்கப்படுமென்று இந்த அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் அறிவிப்பு செய்தது. இவ்வாறு கிராமங்கள் அனைத்திலும் பல்லாயிரக் கணக்கான கடைகளைத் திறந்து இயக்குவதில் செலவு ஏராளமாக

1979 ஏப்ரல் 20]

ஆகும் என்று உணர்ந்திருந்தபோதிலும், கிராம மக்களுக்கு இந்த வசதி கிடைக்கவேண்டுமென்ற கவலையில் அரசு இக்கொள்கை முடிவைச் செய்தது. கிராமங்களில் பொது விநியோக முறையை விரிவாக்கவேண்டுமென்று அனைத்திந்திய அடிப்படையில் இப்பொது முடிவு எடுக்கப்பட்டு, அதை இன்னும் ஆறுமாத காலத்தில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று, மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்கு அறிவுரை கூறியுள்ளது. இதற்கு முன்னதாகவே தமிழகத்தில் இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டு, இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதும், இத்திட்டத்தில் நாடு முழுவதற்கும் முன்னோடியாகத் தமிழகம் விளங்குகிறது என்பதும், நமக்கு மன நிறைவு அளிக்கக்கூடியது. இத்திட்டத்தை வகுத்துள்ள மத்திய அரசு, மாநில அரசுகளுக்கு இதனால் ஏற்படும் பெரும் நட்டத்தில் பாதியையாவது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகின்ற போதிலும், இதுவரை மத்திய அரசு மானியச் செலவில் பங்கு எதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முன்வராதது நமக்கு மிகுந்த ஏமாற்றத்தை அளித்துள்ளது. இந்த அரசும், பல்வேறு மாநில அரசுகளும், எழுப்பியுள்ள இந்த நியாயமான கோரிக்கைக்கு மத்திய அரசு விரைவில் இணங்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

22. தமிழ்நாட்டில் 16,660 வருவாய்க் கிராமங்கள் உள்ளன. இவற்றில் குடியிருப்புகள் இல்லாத கிராமங்கள் 925. அவை நீங்கலாக, 15,735 குடியிருப்புகள் உள்ள வருவாய்க் கிராமங்கள். இவற்றில் ஏற்கெனவே ஏறக்குறைய 5,800 கடைகள் இயங்கி வந்தன. இக்கடைகளில் அரிசி: கோதுமை, சர்க்கரை, போன்ற உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளுக்கு இன்றியமையாத மற்ற பொருள்களையும் இக்கடைகளில் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அவற்றைப் பல்பொருள் நியாயவிலைக் கடைகளாக மாற்றும் நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொண்டது. இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் இரண்டு அணுகு முறைகளை அரசு பின்பற்றியது. ஏற்கெனவே இயங்கிவந்த உணவு பங்கீட்டுக் கடைகளைப் பல்பொருள் நியாய விலைக் கடைகளாக மாற்றுவது ஓர் அம்சம்; கடைகள் இல்லாத கிராமங்களில் புதிதாகக் கடைகளைத் திறப்பது மற்றோர் அம்சம். இந்த இரண்டு அம்சங்களையும் ஒருங்கிணைத்து இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பு, தஞ்சை, தென் ஆர்க்காடு, திருநெல்வேலி, தர்மபுரி ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களில் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திடமும், எஞ்சிய மாவட்டங்களில் கூட்டுறவு அமைப்புகளிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

23. இத்திட்டத்தின் கீழ் ஏற்கெனவே இயங்கி வந்த ஏறக்குறைய 5,800 கடைகளில், 5,600-க்கு மேற்பட்ட உணவுப் பங்கீட்டுக் கடைகள், பல்பொருள் நியாய விலைக் கடை

[1979 ஏப்ரல் 20]

களாக மாற்றப்பட்டுவிட்டன. புதிதாகக் கடைகள் திறக்கப்பட வேண்டிய சுமார் 10,000 கிராமங்களில் 8,000 கிராமங்களில் கடைகள் இப்போது திறக்கப்பட்டுவிட்டன. மாவட்டவாரியாகப் புதிதாகத் திறக்கப்பட்டுள்ள கடைகளின் விவரமும், திறக்கப்பட வேண்டிய கடைகளின் விவரமும், கீழே உள்ள பட்டியலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :

தொடர் எண்.	மாவட்டம்.	திறக்கப்பட வேண்டிய கடைகள்.	திறக்கப் பட்ட கடைகள்.	மேலும் திறக்கப்பட வேண்டிய கடைகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	செங்கற்பட்டு ..	1,435	1,343	92
2	வட ஆர்க்காடு ..	1,539	1,478	61
3	திருச்சிராப்பள்ளி.	571	571	..
4	புதுக்கோட்டை	558	558	.
5	மதுரை ..	447	447	..
6	இராமநாதபுரம்.	599	599	.
7	கோவை ..	367	367	..
8	நீலகிரி ..	3	3	..
9	சேலம் ..	604	604	..
10	குமரி ..	எல்லாக் கிராமங்களிலும் கடைகள் உள்ளன.		
11	நெல்லை ..	442	442	..
12	தஞ்சை ..	1,040	1,040	..
13	தர்மபுரி ..	613	613	..
14	தென் ஆர்க்காடு.	1,993	..	1,993
மொத்தம்..		10,211	8,065	2,146

1979 ஏப்ரல் 20]

ஆகவே, இத்திட்டத்தின் கீழ் பல்பொருள் நியாய விலைக் கடைகளாக மாற்றப்பட வேண்டிய கடைகள் இன்னும் ஏறக் குறைய இருநூறு கடைகள். புதிதாக திறக்கப்பட வேண்டியவை, 2,146 கடைகள். இப்பணியும் இன்னும் ஒரிரு மாதங்களில் நிறைபெற்று விடும்.

24. அறுவடைக் காலத்தில், உற்பத்தியாகும் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் இடங்களிலேயே வாங்கி, தரமான பொருள்களை நயமான விலைகளில் விற்க, இத்திட்டத்தின்கீழ் கூட்டுறவு அமைப்புகளும். நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகமும் நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றன. குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் பற்றாக்குறையாக உள்ள பயறு வகைகள் போன்றவற்றை உபரியாக உற்பத்தியாகும் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வாங்கி நம் மாநிலத்தில் விற்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இப்பொருள்களின் விலைகள் அவ்வப்போது பரிசீலிக்கப்பட்டு ஒத்த தரமுள்ள பொருள்களின் வெளிச்சந்தை விலைகளுக்குக் குறைவாகவே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

25. அதிக மக்கள் தொகை இல்லாத கிராமங்களில் வாரத்தில் மூன்று நாட்கள் கடைகளைத் திறந்து வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் ஒரு கிராமத்தில் மூன்று நாட்கள் கடைகளைக் கவனித்துக்கொள்ளும் அதே பணியாளர்கள், பக்கத்துக் கிராமத்தில் அடுத்த மூன்று நாட்கள் கடைகளைக் கவனிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வார்கள். இதன் மூலம் நிர்வாகச் செலவை சிக்கனப்படுத்துவதற்கு வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த இரட்டைக் கடை முறையின் கீழ் வாரத்தில் மூன்று நாட்கள் இயங்கும் கடைகளின் எண்ணிக்கை. 1,457.

26. இதுவரை கிராம வாசிகள் நகரங்களுக்குச் சென்ற வாங்கி வர வேண்டியிருந்த பல பொருள்களையும் இப்பொழுது கிராமங்களிலேயே வாங்கிக் கொள்ள இத்திட்டம் வசதிசெய்துள்ளது. விலையேற்றத்தைத் தடுப்பதற்குப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாகவும் இத்திட்டம் பயன்படும். இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் மாநில அரசுக்கு ஏறக்குறைய 4 கோடி ரூபாய் மானியச் செலவு ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கிராம மக்கள் நலனைக் கருதி இந்த மானியச் செலவையும் பொருட்படுத்தாமல், தமிழக அரசு செயல்படுத்தி வரும் இத்திட்டம் அண்மையில்தான் செயல்படத் தொடங்கியது. தொடக்க கட்டத்தில் சில சிக்கல்களும் இடைஞ்சல்களும் ஏற்படக் கூடும். இவற்றிற்கு வெகு விரைவிலே தீர்வு காணப்பட்ட பின் இத்திட்டம் நிலைபெற்று கிராம மக்களுக்கு சிறந்த தொண்டாற்றும் என்று உறுதியாக நம்பலாம்.

[1979 ஏப்ரல் 20]

III. விலைவாசிகள் நிலைமை

27. தற்போதைய விலைவாசிகள் நிலைமையைச் சென்ற சில ஆண்டுகளில் நிலவி வந்த விலைவாசிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, அன்றாடம் பயன்படுத்தும் பல இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலைகள் தற்பொழுது குறைந்த அளவிலேயே உள்ளன என்பதைப் புள்ளி விவரங்கள் புலப்படுத்துகின்றன. இப்போக்கு மிகக் குறிப்பாகக் காணப்படுவது அரிசியைப் பொறுத்த வரையிலே, பெரும் பாலான மக்கள் பயன்படுத்தும் நடுத்தரப் புழுங்கல் அரிசியின் விலை 1975-ஆம் ஆண்டில் கிலோ ரூ. 2.40 முதல் ரூ. 3.90 வரை இருந்ததற்கு மாறாக, இப்பொழுது கிலோ ரூ. 1.40 முதல் ரூ. 1.90 வரை உள்ளது. சன்ன ரகப் புழுங்கல் அரிசியின் விலையும் இப்போது ரூ. 1.50 முதல் ரூ. 1.90 வரை உள்ளது. சென்ற நான்கு ஆண்டுகளின் விலைகளுடன் ஒப்பிடும்போது தற்போதைய விலை மிகக் குறைவானது. அரிசியின் பிற வகைகளிலும் இத்தகைய விலை இறக்கப் போக்கே காணப்படுகிறது.

28. கேப்பை, சம்பு, சோளம் முதலிய சிறு தானியங்களின் விலைகளும் கிலோ ரூ. 0.80 முதல் கிலோ ரூ. 1.20 வரை அமைந்துள்ளன. சென்ற ஐந்து ஆண்டு காலத்தில் நிலவிய விலைகளைவிட தற்போதைய விலை குறைவானதே.

29. சர்க்கரையின் விலைகளைப் பொறுத்தவரை இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெளிச்சந்தையில் சர்க்கரையின் விலை கிலோ ரூ. 4.00-க்கும் மேற்பட்டதாக இருந்த நிலைமைக்கு மாறாக இப்போது வெளிச்சந்தையில் கிலோ ரூ. 2.10 முதல் ரூ. 2.30 வரை உள்ளது. லெவி முறை இருந்த பொழுது லெவி சர்க்கரைக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த விலையை விட இப்பொழுது வெளிச் சந்தையில் சர்க்கரையின் விலை குறைவாக அமைந்துள்ளது.

30. பருப்பு வகைகளைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாடு பற்றாக்குறை மாநிலமாகும். தமிழ்நாட்டில் துவரம் பருப்பிற்கான தேவை 2 இலட்சம் டன்களுக்கும் அதிகம் ; தமிழ்நாட்டில் அதன் உற்பத்தியோ 35,000 டன்கள்தான். கடலைப் பருப்பின் தேவையும் 2 இலட்சம் டன்களுக்கும் அதிகம். அதன் உற்பத்தியோ இங்கு 5,000 டன்கள்தான். பாசிப் பருப்பின் தேவை 50,000 டன்களுக்கும் மேற்பட்டது; தமிழ்நாட்டில் அதன் உற்பத்தியோ 22,000 டன்கள்தான். உளுத்தம் பருப்பின் தேவை ஒன்றரை இலட்சம் டன்களுக்கும் அதிகம் ; இங்கு அதன் உற்பத்தியோ 32,000 டன்கள்தான். மொத்தத்தில் பருப்பு வகைகளின் தேவை தமிழ்நாட்டில் ஆறு இலட்சம் டன்கள் என்று மதிப்பிட்டால், இங்கு அவற்றின் உற்பத்தி ஒரு இலட்சம் டன்களுக்கும் குறைவாகவே உள்ளது. ஏறக்குறைய ஐந்து

1979 ஏப்ரல் 20]

இலட்சம் டன்கள் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்ய. பஞ்சாப் ஹரியானா, உத்திரப் பிரதேசம், மஹாராஷ்டிரம், மத்தியப் பிரதேசம், ஆந்திரம் முதலிய மாநிலங்களிலிருந்து பருப்பு தமிழகத்திற்கு வரவேண்டியுள்ளது. துவரம் பருப்பின் விலை ஓராண்டுக்கு முன்பு கிலோ ரூபாய் 4.20 முதல் 5.20 வரை இருந்ததற்கு மாறாக, இப்போது கிலோ ரூபாய் 3.65 முதல் ரூபாய் 5.00 உள்ளது. கடலைப் பருப்பின் விலை சென்ற ஆண்டு கிலோ ரூபாய் 2.70 முதல் ரூபாய் 3.10 வரை விற்பது. இப் பருப்பின் விலையில் இந்த ஆண்டு சற்று ஏற்றம் காணப்பட்டு, கிலோ ரூபாய் 2.80 முதல் ரூபாய் 3.20 வரை உள்ளது. பருப்பு வகைகளின் விலைகளைச் சீர்படுத்தும் நோக்கத்துடன். கூட்டுறவு அமைப்புகளும், தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகமும், இவை உற்பத்தியாகும் உபரி மாநிலங்களிலிருந்து விளைச்சல் காலத்தில் அதிக அளவில் வாங்கி, இங்கு விநியோகம் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றன.

31. கடலை எண்ணெயைப் பொறுத்த வரையில். கிலோ ரூபாய் 10.10 முதல் ரூபாய் 11.65 வரை 1977-ம் ஆண்டில் விற்று வந்ததற்கு மாறாக, இப்போது கிலோவிற்கு ரூபாய் 6.60 முதல் ரூபாய் 7.60 வரை விலை குறைந்துள்ளது. இந்த விலையில் தாராளமாகக் கடலை எண்ணெய் கிடைத்து வருகிறது. அயல் நாடுகளிலிருந்து எண்ணெய்களைத் தாராளமாக இறக்கு மதி செய்வதற்கு மத்திய அரசு வசதி செய்துள்ள காரணத்தால். சுத்திகரிக்கப்பட்ட எண்ணெயின் விலைகளும் இப்போது நிதான மாகவே உள்ளன. நல்லெண்ணெய் சென்ற ஆண்டு கிலோ ரூபாய் 9.00 முதல் ரூபாய் 10.40-க்கு விற்று வந்ததற்கு மாறாக இப்போது கிலோ ரூபாய் 7.15 முதல் ரூபாய் 8.80 வரை விற்கப் படுகிறது. தேங்காய் எண்ணெயின் புழக்கம் தமிழ்நாட்டில் குறைவாய் உள்ளது. மாநிலத்தின் தேவைகளுக்கான தேங்காய் எண்ணெயைக் கேரளத்திலிருந்தே பெரும் அளவிற்கு நாம் பெற்று வருகின்றோம். சென்ற ஆண்டிலிருந்த விலைகளைவிட இந்த ஆண்டில் விலை ஏற்றம் காணப்படவில்லை.

32. மிளகாய் வற்றல் சென்ற ஆண்டு கிலோ ரூபாய் 8 முதல் ரூபாய் 11 வரை விற்கப்பட்டு வந்ததற்கு மாறாக, இப்போது ரூபாய் 7 முதல் ரூபாய் 10 அளவில் விற்கப்பட்டு வருகிறது. புளியின் விலையில் சென்ற ஆண்டு விலையைவிட ஏற்றம் காணப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டு கிலோ ரூ. 2.80 முதல் ரூ. 4.50. வரை விற்கப்பட்டு வந்த புளி. இந்த ஆண்டு ரூ. 3.50 முதல் ரூ. 5.50 வரை விற்கப்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாட்டில் புளியைப் பொறுத்த வரையிலும் பற்றாக்குறை உண்டு. நமது தேவையில் பெருமளவு, கர்நாடகம், ஆந்திரம், பீகார், ஒரிஸ்ஸா

[1979 ஏப்ரல் 20]

ஆகிய மாநிலங்களிலிருந்து வரவழைக்கப்படுகிறது. மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும் புளியை வரவழைத்து. பொது விநியோக அமைப்பில் குறைந்த விலையில் விற்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் கூட்டுறவு அமைப்புகளும் தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகமும் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளன. தனியாவின் தற்போதைய விலை கிலோ ரூபாய் 2.40 முதல் ரூபாய் 3.50 வரை உள்ளது. இந்த விலை சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளில் காணப்பட்ட விலைகளை விட மிகக் குறைவானதாகும்.

33. காய்கறி, இறைச்சி, விறகு ஆகியவற்றின் விலைகளும் உயர்ந்துள்ளன, அரசுக்குக் கவலை அளிப்பதாய் உள்ளது. காய்கறிகளின் விலைகளைப் பொறுத்தவரை, மொத்த விலைகளுக்கும், சில்லறை விலைகளுக்குமிடையே பெருந்த வேறுபாடு காணப்படுகிறது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, காய்கறி வியாபாரிகளின் சங்கத்தினருடன் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளின் பயனாக, இச்சங்கத்தினரே முன் வந்து, நியாய விலைக் காய்கறிக் கடைகளைச் சென்னை நகரில் நடத்தினர். இப்போதும் குறுகிய அளவில் இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. சென்னை நகரில் இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். இது தவிர, நியாய விலைகளில் காய்கறிகளை விற்கக் கூட்டுறவு சிறப்பு அங்காடிகளும் முயற்சி எடுத்து வருகின்றன. இறைச்சியைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஆடு, மாடுகள் மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்று விடுவதும், விலை உயர்வுக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாக அமைந்துள்ளது. அதைத் தடுப்பது குறித்துப் பரிசீலிக்கப்பட்ட நேரத்தில், அத்தகைய தடை விதிப்பது அனைத்திந்தியக் கொள்கைக்கு உகந்ததாயிராது என்று மத்திய அரசு அறிவுரை கூறியது. இறைச்சி வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள சில்லறை வியாபாரிகளைக் கூட்டுறவு அமைப்பில் கொண்டு வந்து, அவர்களே நேரடியாக மொத்த வியாபாரமும் செய்வதற்கு வசதி செய்து, விலைகள் குறைவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியுமா என்று பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. விறகைப் பொறுத்தவரை வனத் துறையினருடன் தொடர்பு கொண்டு, தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் சில விறகுக் கடைகளைச் சென்னை நகரில் திறந்து நடத்தி வந்தது. நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருந்த கட்டத்தில், அதைச் சமாளிப்பதற்காகக் குறுகிய காலத்திற்கு மேற்கொள்ளப்பட்டு, நெருக்கடி தீர்ந்த பின் நிறுத்தப்பட்ட இந்தத் தற்காலிக நடவடிக்கையை மீண்டும் தொடர்ந்து நடத்த முடியுமா என்பதும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. விலைவாசிகளைக் குறைக்க அரசு விழிப்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிற அதே நேரத்தில், வர்த்தகர்களிடையே சுயகட்டுப்பாடும், பொதுநல உணர்வும், நுகர்வோரிடையே விலையேற்றத்திற்குக் கட்டுப்பாடான எதிர்ப்பு உணர்வும் பரவினால்தான், இப்பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான தீர்வு காணமுடியும் என்பதையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 20]

வர்த்தக பண்டக் குழுக்கள்.

34. கடந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்தின் போது, உணவுத் துறையின் கொள்கை விளக்க உரையில், மேல் நாடுகளில் உள்ளதைப் போன்று, இன்றியமையாப் பண்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், வர்த்தகர்கள் தாங்களாகவே சுயக்கட்டுப்பாடு செய்து கொள்ளும் வகையில் வர்த்தக பண்டக் குழுக்கள் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடப்பட்டது. இந்த ஆலோசனையைச் செயல்படுத்துவதில் சில வர்த்தகச் சங்கங்கள் ஆர்வமும் அக்கறையும் காட்டியுள்ளன. கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள இந்திய வர்த்தகச் சங்கம் இக் குழுக்களை அமைப்பதற்கு முன் வந்துள்ளது. இதே போன்று, திருச்சி மாவட்டத்திலும், வர்த்தகச் சங்கங்கள் பண்டக் குழுக்கள் அமைப்பதற்கு முடிவு செய்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுள்ளன. இவற்றை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு, மற்ற வர்த்தகச் சங்கங்களும் இத்தகைய வர்த்தகப் பண்டக் குழுக்களை அமைத்து செயல்பட்டால், அது வர்த்தகச் சமுதாயத்தின் நலனுக்கும், நுகர்வோரின் நலனுக்கும் உகந்ததாக இருப்பதோடு, இரு சாராருக்குமிடையே நல்லுணர்வும் நெருங்கிய ஒத்துழைப்பும் உருவாக்க வழி ஏற்படும்.

வர்த்தக கட்டுப்பாடு ஆணைகள்.

35. மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளுக்கான இன்றியமையாப் பண்டங்களின் வணிகத்தை ஒழுங்குப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு ஆணைகள், 1955-ம் ஆண்டு அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் சட்டத்தின் கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. நெல், அரிசி, சிறு தானியங்கள், கோதுமை, கோதுமை பொருள்கள், கடலை எண்ணெய், வனஸ்பதி, சர்க்கரை போன்ற பண்டங்களின் வர்த்தகத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு தற்போது நடைமுறையில் உள்ள ஆணைகளில் முக்கியமானவை :—

1. தமிழ்நாடு, நெல் அரிசி (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.

2. தமிழ்நாடு கோதுமை, கோதுமைப் பொருள்கள் (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.

3. தமிழ்நாடு உணவு தானிய வர்த்தகர்கள் (உரிமம் வழங்கும்) ஆணை, 1968.

4. தமிழ்நாடு நிலக்கடலை, நிலக்கடலைப் பொருள்கள் (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.

[1979 ஏப்ரல் 20]

5. தமிழ்நாடு வனஸ்பதி (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.

6. தமிழ்நாடு சர்க்கரை வர்த்தகர்கள் உரிமம் வழங்கும் ஆணை, 1962.

7. தமிழ்நாடு மண்ணெண்ணெய் (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1973.

இக்கட்டுப்பாடு ஆணைகளின் கீழ், மொத்த வணிகர்களுக்கு உரிமங்களும், சில்லறை வணிகர்களுக்கு பதிவுச் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்படுகின்றன. மேலும், பொது நலனுக்குக் குந்தகம் ஏற்படாத வண்ணம் வர்த்தகர்கள் செயல்படத் தேவையான ஆணைகள் பிறப்பிப்பதற்கும் இக்கட்டுப்பாடு ஆணைகளில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கட்டுப்பாடு ஆணைகளின்படி வர்த்தகர்கள், தங்களின் கொள்முதல், விற்பனை, கையிருப்பு அகியவற்றின் விவரங்களை உரிமம் வழங்கும் அலுவலருக்கு மாதம் இருமுறை தெரிவிக்க வேண்டும். மேலும், வணிகர்கள் ஒரே சமயத்தில் வைத்துக்கொள்ளக் கூடியவற்றிற்கு உச்ச வரம்பும் இக்கட்டுப்பாடு ஆணைகளில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

36. தமிழகம் பருப்பு உற்பத்தியில் பற்றாக்குறை மாநிலமாக இருப்பதால், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இறக்குமதியை நம்பி இருக்கிறது. இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற பருப்பைச் சரியான முறையில் வர்த்தகர்கள் விற்பனை செய்வதைக் கண்காணிக்கும் வகையில், பருப்பு வர்த்தகத்தை ஒழுங்குப்படுத்துவதற்கென, தனியாக ஒரு பருப்பு வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு ஆணையை அரசு பிறப்பித்துள்ளது. அதன்படி உளுத்தம்பருப்பு, பச்சைப்பயிறு, துவரை, பட்டாணிக் கடலை போன்ற பருப்பு வகைகளை வியாபாரம் செய்வதற்கு வணிகர்கள் உரிமம் பெற வேண்டும்.

விருந்தினர் கட்டுப்பாடு ஆணை.

37. திருமணங்கள், இறுதிச் சடங்குகள், சாதாரண விருந்துகள் போன்ற வைபவங்களில் ஆடம்பரமான வகையில் உணவுப் பண்டங்களைச் செலவழிப்பதைத் தடுத்து அதன்மூலம் உணவுப் பொருட்களைச் சேமிக்க, தமிழக அரசு 25—3—1976ஆம் நாள் விருந்தினர் கட்டுப்பாடு ஆணையைப் பிறப்பித்தது. தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை மிகவும் திருப்திகரமாக இருப்பதால், விருந்தினர் கட்டுப்பாடு தேவையில்லை என அரசு முடிவு செய்து, இந்த ஆணையை 13—7—1978-ல் ரத்து செய்து விட்டது. இருந்த போதிலும், பட்டாணிச் செலவுகளைத் தவிர்ப்பது நாட்டின் பொது நலனுக்கு மட்டுமல்ல, தங்கள் சொந்த நலனுக்கும் உகந்தது என்பதைப் பொதுமக்கள் உணர்ந்து, விருந்துகள் போன்றவற்றில் சுய கட்டுப்பாடுகளைத் தாங்களே உவந்து பின்பற்றுவது நலம்.

[1979 ஏப்ரல் 20]

இன்றியமையாப் பொருட்கள் குற்றப் புலனாய்வுத் துறை.

38. தமிழகத்திற்குள்ளாக, அரிசி நெல் நடமாட்டத் தடைகளும் லெவி நிபந்தனைகளும் அடியோடு நீக்கப்பட்டு விட்ட சூழ்நிலையில், உணவுப் பொருள் குற்றப் புலனாய்வுத் துறை, பதுக்கலைத் தடுப்பதிலும், இப்போது அமலிலுள்ள வர்த்தகக் கண்காணிப்புச் சட்டங்கள் சீராகப் பின்பற்றப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதிலும், முக்கிய கவனம் செலுத்தி வருகிறது. குறிப்பாக, 1977 ஆம் ஆண்டு, தமிழ்நாடு இன்றியமையாப் பண்டங்கள் (இருப்பு விலைப் பட்டியல், மற்றும் கணக்குப் பராமரித்தல்) சட்டத்தை வர்த்தகர்கள் மீறாமல் கண்காணித்துக்கொள்ள இப்புலனாய்வுத்துறை நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. 1978 ஆம் ஆண்டில் 1,511 வழக்குகளைப் பதிவு செய்தது. நீதிமன்றத்தில் தொடுக்கப்பட்ட 501 வழக்குகளில் 393 வழக்குகளில் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. 12 வழக்குகள் தான் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன. எஞ்சியவை விசாரணையில் உள்ளன. செமெண்ட் விநியோகத்தில் தவறுகள் நேரிடாமல் கண்காணிக்கும். மொறுப்பும் இத்துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மொத்த வியாபாரிகள், சட்டத்தின்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள சரக்கு உச்ச வரம்புகளை மீறாமல் கண்காணிக்க ஆய்வுகளை நடத்தியும், மீறியவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்தும், இன்றியமையாப் பொருட்களில் தட்டுப்பாடு ஏற்படாதவண்ணம் இப்பிரிவு நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றது. கலப்படப் பொருட்களைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுப்பதிலும் இத்துறை தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது.

IV. அரிசி அரைவை ஆலைகளை நவீனமயமாக்குதல்

39. தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 15,000-க்கு மேற்பட்ட அரிசி அரைவை ஆலைகள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றில் சுமார் 6,000 ஆலைகள் பெரிய ஆலைகள் ; மற்றவை, கூலி அரைவை செய்யும் சிறிய ஆலைகள். அரைவை செய்யும் அரிசியின் தரத்தை உயர்த்தவும், நெல்லிலிருந்து கிடைக்கும் அரிசியின் அளவை அதிகப்படுத்தவும், அரிசி ஆலைகளில் நவீன இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட வேண்டும் என்று மத்திய அரசு, அரிசி ஆலைக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தின் கீழ், 1970 ஆம் ஆண்டிலேயே ஆலைகள் பிறப்பித்துள்ளது. 1975 ஆம் ஆண்டுக்குள் இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று முதலில் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னர் ஆலைகளை நவீனமயமாக்குவதற்கு மேலும் இரண்டு ஆண்டு காலம் அவகாசம் அளிக்கப்பட்டது. நவீன இயந்திரங்

[1979 ஏப்ரல் 20]

கள் கிடைப்பதிலும், அதற்காகும் மூலதனச் செலவுக்காக வங்கிகளிலிருந்து உதவிபெறுவதிலும், சில சிக்கல்கள் இருந்தன, என்று முறையீடுகள் வந்த காரணத்தால், மேலும், அவகாசம் தரப்பட வேண்டுமென்று தமிழக அரசு மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தியதன் பயனாக, மேலும் அவகாசம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுதுள்ள நிலைமையின்படி, 1975 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 30 ஆம் தேதிக்கு முன்னால் உரிமம் பெற்ற ஆலைகள், 1980 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 30-ம் தேதிக்குள் நவீனமயமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். 1977 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 30 ஆம் தேதிக்குப் பின்பு, நவீன இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்ட ஆலைகளுக்குத்தான் உரிமம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த நிபந்தனைகள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஹல்லர் அல்லது ஷெல்லர் பொருத்தியுள்ள ஆலைகளுக்குப் பொருந்தும்.

40. ஒரு ஹல்லர் பொருத்தப்பட்ட ஆலைகளைப் பொறுத்த வரை, ஏற்கெனவே இயங்கி வந்த ஆலைகள் நவீனமயமாக்கிக் கொள்ள 1981 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 6 ஆம் நாள் வரை அவகாசம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. புதிய ஆலைகளைப் பொறுத்த வரையில், கிராமப் பகுதியில் அமைந்து, 15 குதிரை வேகத்திற்கு மேற்படாத இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்டு, கூலி அரைவை மட்டுமே செய்கின்ற ஆலைகள் உரிமம் வழங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து 5 ஆண்டு காலத்திற்குள் நவீனமயமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

41. நவீனமயமாக்குவதற்காகும் மூலதனச் செலவிற்கு நிதி உதவி செய்யுமாறு வங்கிகளுக்கும் மத்திய அரசு அறிவுரை கூறியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் நன்மைகளை விளக்கவும், செய்முறை விளக்கங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யவும், ஆலை அதிபர்களுக்குத் தொழில் ரீதியாக ஏற்படக்கூடிய ஐயப்பாடுகளைத் தீர்க்கவும் திருவாரூரில் உள்ள நெல் ஆராய்ச்சி நிலையமும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆதரவில் மத்திய அரசு நிறுவியுள்ள ஆராய்ச்சி நிலையமும், உதவி செய்ய முன்வந்துள்ளன. இந்தத் திட்டத்தின் முன்னேற்றத்தை ஆய்வு செய்யவும், திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் ஆலை அதிபர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நடைமுறைச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கும், ஆலை அதிபர்கள் வங்கிகளிலிருந்து நிதி உதவி பெறுவதற்கு ஆலோசனை கூறவும், உணவு வழங்கு பொருள் ஆணையாளர் அலுவலகத்தில், இணை ஆணையாளரைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு தொழில் நுட்பக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழுவில் தொழில் நுட்ப நிபுணர்களுடன் ஆலை உரிமையாளரின் பிரதிநிதிகளும் இடம் பெற்றுள்ளனர். இந்த நடவடிக்கைகள், நாட்டின் உணவுப் பொருளாதாரப் பொது நிலனுக்கு உகந்ததாய் உள்ளதோடு, ஆலை அதிபர்களின் தொழில் நலன்களுக்கும் ஏற்றதாக இருக்கின்றன என்ற அடிப்படையில் உரிய காலத்திற்குள் ஆலைகளை நவீனமயமாக்கிக் கொள்ள ஆலை அதிபர்கள் முன்வருவார்கள் என்று எதிர்ப்பார்க்கலாம்.

1979 ஏப்ரல் 20]

V. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்

42. தமிழகத்தில் உணவு நெருக்கடி கடுமையாக இருந்த கட்டத்தில், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் நிறுவப்பட்டு, கொள்முதல் செய்யும் பொறுப்பும், நெல்லை அரிசியாக்கிச் சேமித்து வைத்துப் பொது விநியோகத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யும் பொறுப்பும், அக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. இப்போது உணவு நிலைமை மிகவும் வசதியாக இருப்பதால் கட்டாயக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. பொது விநியோக முறையின்கீழ் விற்பனையாகும் அரிசியின் அளவு வெகுவாகக் குறைந்து விட்ட போதிலும், எதிர் பாராத எந்த நிலைமையையும் சமாளிப்பதற்குப் போதிய கையிருப்பு தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக்கழகத்திடம் உள்ளது. நாடுமுழுவதையும் அரிசியைப் பொறுத்த வரை, ஒரே உணவு மண்டலமாக மத்திய அரசு அறிவித்த நேரத்தில், எந்த விளைவுகளையும் சந்திப்பதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கும் பொருட்டு கணிசமான கையிருப்பை உருவாக்கிக் கொள்ள வெளிச் சந்தையிலிருந்தும் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும் அரிசியை வாங்கும் பொறுப்பும் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இப்பொறுப்பை இக்கழகம் மிகத் திறமையாக நிறைவேற்றியது. இன்று நம் மாநிலத்தில் உணவு நிலைமை சீராக உள்ளதற்கு முக்கியமான காரணங்களில் ஒன்றாகும்.

43. சேமிப்பு முடையிருப்பில் உள்ள அரிசியைத் தரம் கெடாமல் பாதுகாத்துப் பொது விநியோகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு வசதியாக, தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக்கழகம் தன்னுடைய சொந்த வருவாயிலிருந்து 1.25 இலட்சம் டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்புக் கிடங்குகளைக் கட்டியுள்ளது. மேலும், 50,000 டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட 26 கிடங்குகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. அரிசி மட்டுமல்லாமல் கோதுமை, சர்க்கரை, கடலை எண்ணெய் போன்ற இன்றியமையாப் பொருள்களையும் இக்கழகம் சேமித்து வைத்து, விலைவாசிகள் ஏறும் நேரத்திலோ, பொருள்களின் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் கட்டத்திலோ, நியாய விலையில் விநியோகத்தை மேற்கொள்கிறது. கடலை எண்ணெயில் கடுமையான நெருக்கடி ஏற்பட்ட கட்டத்தில், நியாயமான விலையில் கடலை எண்ணெயையும், சுத்திகரிக்கப்பட்ட கடலை எண்ணெயையும் விற்க இக் கழகம் மேற்கொண்ட முயற்சிகள், விலைகளை நிதானப்படுத்துவதற்குப் பெரிதும் உதவின.

44. பொது விநியோக முறையைச் செயல்படுத்த இக்கழகம் 703 கடைகளை நடத்தி வருகின்றது. இவற்றில் 174 கடைகள் சென்னை நகரத்திலுள்ளன. அக்கடைகளைத் தவிர நுகர்வோருக்கு அன்றாடம் பயன்படக் கூடிய பல்வேறு பொருள்களையும் நியாயமான விலையில் விற்பதற்கு 33 அமுதம் சிறப்பு

[1979 ஏப்ரல் 20]

அங்காடிகளை சென்னையிலும் மற்ற மாவட்டங்களிலும் இக்கழகம் நடத்தி வருகின்றது. கிராமத்தில் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கும் திட்டத்தில் நான்கு மாவட்டங்களில் கடைகளைத் திறக்கும் பொறுப்பு, இக்கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. தஞ்சை, தர்மபுரி, நெல்லை மாவட்டங்களில் இக்கழகம் 2,095 கடைகளை நடத்தி வருகிறது. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில், ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட கடைகளை இன்னும் இரு மாதங்களில் இக்கழகம் தொடங்கும்.

45. பதினமூன்று நவீனமயமான அரிசி ஆலைகளை இக்கழகம் நடத்தி வருகின்றது. 1978-79-ம் ஆண்டில் ஏறக்குறைய ஒரு இலட்சம் டன்களுக்கும் மேலான நெல் இந்த ஆலைகளில் அரவை செய்யப்பட்டது. இந்த ஆலைகளின் அரவைத் திறன் 91 விழுக்காடு அளவுக்கு சென்ற ஆண்டு பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த ஆலைகள் இலாபகரமாகவே இயங்கி வருகின்றன.

46. சுட்டாயக் கொள்முதல் இப்பொழுது நடக்காத சூழ்நிலையிலும், மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள கொள்முதல் விலைகளுக்கும் கீழாக விலைகள் சரிந்துவிட்டால், விலை பாதுகாப்புத் திட்டத்தின்கீழ், கொள்முதல் விலையில் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக வாங்குவதற்கு இக்கழகம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. விவசாயப் பிரதிநிதிகள் பலர் கூறிய ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு, மாவட்டங்களில் நடக்கும் ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்கள் மூலமாகவும் நெல்லை வாங்குவதற்கு இக்கழகம் முன்வந்தது. பரீட்சார்த்தமாக வட ஆர்க்காடு தஞ்சை மாவட்டங்களிலே இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியது.

47. அண்மையில் சிமென்டின் விலைகள் உயர்ந்து, சிமென்ட் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட நிலைமையைத் தவிர்க்க, சிமென்ட் விநியோக முறையில் அரசு சில மாறுதல்களைச் செய்துள்ளது. இப்புகிய கொள்கையின்படி கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்கும், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கும், சிமென்ட் விநியோகத்தில் பங்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1979-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் அமலுக்கு வந்த இப்புகிய திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் 131 விநியோக உரிமங்களைப் பெற்றுச் சென்ற இரண்டு மாதங்களில் சுமார் 25,000 டன்கள் சிமென்டை விநியோகம் செய்துள்ளது. சிமென்ட் விநியோகத்தில் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகமும் பங்கேற்றுக் கொண்டதன் மூலம் அரசு நிர்ணயித்த விலைகளில் தடையின்றி இராம மசகளுக்கும், நகர் வாழ் மக்களுக்கும் சிமென்ட் கிடைக்க வசதியான சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது.

1979 ஏப்ரல் 20]

48. அண்மையில் சென்னை நகரம் மழையினால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு 50 கிலோ அரிசியைத் தமிழக அரசு இலவசமாக வழங்கியது. இத்திட்டத்தின் கீழ் சென்னை நகரத்தில் மட்டும் ஏறக்குறைய 1½ இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு அரிசி வழங்கப்பட்டது. மாநிலத்தில் மற்ற பகுதிகளில் 68,000 குடும்பங்களுக்கு அரிசி வழங்கப்பட்டது. சென்னை நகரத்தில் 50 கிலோ கொண்ட அரிசி மூட்டைகளைத் தயார் செய்து மிக விரிவான அளவிலே இந்த விநியோகத்தைத் திறம்பட நடத்துவதற்குக் குறுகிய காலத்தில் மிகத் தீவிர நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்ட கழகத்தின் பணி அனைவருடைய பாராட்டுதலையும் பெற்றுள்ளது.

49. கட்டாயக் கொள்முதல் நீக்கப்பட்டுவிட்ட சூழ்நிலையில் மில் இக்கழகத்தின் வர்த்தக நடவடிக்கைகள் குறைந்துள்ளன. மேலும் கோதுமையின் விற்பனை பெரிதும் குறைந்து விட்டதாலும், சர்க்கரை கட்டுப்பாடு நீக்கத்திற்குப் பின்பு லென்சர்க்கரை விநியோகம் நின்று விட்டதாலும், இதுவரை இலாப கரமாக இயங்கி வந்த இக்கழகம், இப்போது நெருக்கடியான நிதி நிலைமையைச் சந்திக்கவேண்டியுள்ளது, உணவு நிலைமையில் எழும் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப, அரசின் உணவுக் கொள்கையைத் திறம்பட நடத்தும் முக்கியப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள இக்கழகம், புதிய சூழ்நிலையின் அறை கூவல்களையும், பொருளாதார நெருக்கடியையும், தன் வாணிபத் திறமையாலும், சிக்கன நடவடிக்கைகளாலும், சமாளித்து, பொது மக்களுக்குத் தொடர்ந்து சேவை செய்ய தன்னை ஆயத்தம் செய்து வருகிறது.

VI. தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம்.

50. தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் தமிழ்நாடு அரசால் 1958-ம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது. தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு இடங்களில் புதிய சேமிப்புக் கிடங்குகளைக் கட்டியும், சொந்தக் கட்டிடங்கள் இல்லாத இடங்களில் வாடகைக்கு இடங்களை அமர்த்தியும், உணவு தானியங்கள், உரங்கள் மற்றும் ஏனைய பொருள்களை விஞ்ஞான ரீதியில் பாதுகாக்க உதவுவதில் இந்நிறுவனம் ஈடுபட்டுள்ளது.

51. இந்நிறுவனம், தமிழக அரசினரால், மத்திய சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனத்தினரின் ந்தியுதவியையும் பெற்று, நடத்தப் படுகிறது. 1978-ம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 31-ம் நாள் முடிய இந்நிறுவனத்தின் மூலதனம் ரூ. 201 இலட்சமாகும். 1979-80-ம் ஆண்டுக்குள் இந்நிறுவனத்தின் மூலதனத்தை ரூ. 291 இலட்சத் திற்கு உயர்த்த நடவடிக்கை எடுத்துவரப்படுகிறது.

[1979 ஏப்ரல் 20]

52. ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்குள் ரூ. 380 இலட்சம் செலவில் 1,62,000 மெட்ரிக் டன்கள் கொள்ளளவுள்ள கிடங்குகளைக் கட்ட இந்நிறுவனத்திட்டமிட்டுள்ளது. முதலாவது ஆண்டில், அதாவது 1978-79-ம் ஆண்டில், 13,500 மெட்ரிக் டன்கள் கொள்ளளவு உள்ள கிடங்குகள் கட்டப் பட்டுள்ளன. மேலும், 13,500 மெட்ரிக் டன்கள் கொள்ளளவு உள்ள கிடங்குகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிடும். இதன்படி 1978-79-ம் ஆண்டின் முடிவில் 1,51,327 மெட்ரிக் டன்கள் கொள்ளளவு உள்ள கிடங்குகள் கைவசம் இருக்கும். 1979-80-ம் ஆண்டில் 54,000 மெட்ரிக் டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட கிட்டங்கிகளை 118.16 இலட்ச ரூபாய் செலவில் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

53. 1979-80-ம் ஆண்டில் தூத்துக்குடி துறைமுகத்திற்குள் ரூ. 41.16 இலட்சத்தில் ஆறு புதிய கிடங்குகளைக் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1980-81-ல் அங்கு மேலும் ஐந்து கிட்டங்கிகள் கட்டப்படும். தூத்துக்குடி துறைமுக அதிகாரிகள் பத்து ஏக்கர் பரப்பளவு உள்ள நிலத்தை ஆண்டு வாடகை ரூ. 15,285-க்கு நீண்ட காலத்திற்கு தமிழ்நாடு கிடங்கு நிறுவனத்திற்குக் கொடுக்க இசைந்துள்ளார்கள்.

54. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் தமிழ்நாடு சேமிப்புக்கிடங்கு நிறுவனம் இலாபத்தில் இயங்கியுள்ளது கீழ்க்கண்ட வ்வரங்களிலிருந்து தெளிவாகும்:

ஆண்டு.

நிகர இலாபம்.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1974-75	..	9.96	(தணிக்கை செய்யப்பட்டது)
1975-76	..	28.85	ஷே
1976-77	..	18.52	ஷே
1977-78	..	40.59	(உத்தேச மதிப்பு)
1978-79	..	40.76	ஷே

1979 ஏப்ரல் 20]

இணைப்பு IV.

[...ம்..794ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க].

மீன் துறையின் கொள்கைக் குறிப்பு.1979-80 ஆம் ஆண்டு.முன்னுரை.

மாநில மீன் துறை 1907 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது. இந்நாட்டில் நிறுவப் பெற்ற பழமையான மீன் துறைகளில் இதுவும் ஒன்று. பல்வேறு மீன் வளர்ச்சி திட்டங்களை வெற்றிகரமாக செயல்படுத்தியதால் இம்மாநிலத்திலுள்ள கடல், உள்நாட்டு நீர் நிலைகளிலிருந்து மீன் பிடித்தல் கணிசமான அளவிற்கு அதிகரித்துள்ளது.

பின்வரும் நோக்கங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, மீன் வளர்ச்சி திட்டங்கள், மீன் துறையாலும், தமிழ் நாடு மீன் வளர்ச்சிக் கழகத்தாலும் நிறுவக்கூப்படுகின்றன :—

(i) தமிழ்நாட்டில் கடல், உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில் மீன் பிடித்தலை மேலும் அதிகரித்தல்;

(ii) மீன் பிடித்தல் நடவடிக்கைகளை விரைவாக வளர்ச்சியடையச் செய்ய உதவுவதற்காகத் தேவையான சாலை முதலிய இன்றியமையாத அடிப்படை வசதிகளை ஏற்படுத்துதல்;

(iii) சிறிய அளவில் மீன் பிடித்தல் தொழிலை மேற்கொள்ளும் மீனவர்களின் படகுகள், இயந்திரங்கள் ஆகியவற்றின் திறனை அதிகரிப்பதன் மூலம் அவர்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தவும், மீன் பிடிக்கும் காரியங்களுக்குத் தேவையான உதவியை அவர்களுக்கு கிடைக்க செய்யவும் முதல் முன்னுரிமை அளித்தல்;

(iv) மீன் பிடித்தலை அதிகரிக்க வழி வகுக்கும் மீன்பிடி நடவடிக்கைகளில் வளர்ச்சியை விரைவு படுத்துதலுக்கு நிறுவன நிதிகளைப் பெருமளவிற்கு இத்தொழிலில் பயன்படுத்துதல்;

(v) பெருமளவில் மீன் பிடிக்கும் பெரிய அளவிலான இழுபடகுகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தல்;

[1979 ஏப்ரல் 20]

(vi) கூனிறால் (shrimp) உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் வண்ணம் உப்பு நீரில் பெருமளவில் மீன் வளர்த்தலை மேற்கொள்ளுதல் ;

(vii) தற்போதுள்ள மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் புது வலிமை அளித்தல்;

(viii) மீனவர்களுக்கு அடிப்படை வசதிகளுக்கு வகை செய்தல்;

(ix) நிறுவன அமைப்பு வாயிலாக மீன் விற்பனை செய்வதற்கு உரிய விற்பனை நிலைய வசதிகளை விரிவாக்குதல்; நியாயமான விலையில் பொதுமக்களுக்கு நன்கு பதப்படுத்தப் பட்ட மீன்களைக் கிடைக்கச் செய்தல் ஆகியவையாகும்.

இவ்வளர்ச்சித் திட்டங்களை செயற்படுத்தத் திட்டமிட்டுள்ள பொதுவான அடிப்படைகளின் சுருக்கம் பின்வருமாறு: —

I. கடலில் மீன் பிடித்தல்.

கடலிலிருந்து மேலும் 54,000 டன் எடை அளவிற்கு மீன்களைப் பிடிப்பதன் மூலம் மீன் பிடிப்பதலை அதிகரிப்பதே ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இயந்திரப் படகுகளைக் கொண்டு மீன் பிடித்தாலும், நாட்டுப் படகுகளைக்கொண்டு மீன் பிடிக்கும் நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்துவதாலும் இந்நோக்கத்தை எய்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மீனவர்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான வசதிகள் தமிழ் நாட்டில் மேம்படுத்தப்பட வேண்டியுள்ளன. இவை குறித்து விரிவாக ஆய்வு செய்யும் பொருட்டும், மீன் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் பலவற்றை நிறைவேற்றும் பொருட்டும், கொச்சியிலுள்ள கடல் உற்பத்தி பொருட்கள் ஏற்றும்படி வளர்ச்சி அதிகார மன்றத்தில் முன்னாள் இயக்குநர் திரு. கே. சிதம்பரம் அவர்கள் தலைமையில், ஆறு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்று வன-மீன் துறையில் 1977-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30 -ம் நாளிட்ட 942-ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையின் மூலம் அமைக்கப்பட்டது. பல்வகை மீன்களைப் பிடிப்பதை மேற்கொள்ளும் படகுகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு முன்னுரிமை அளித்து மேலும் 1,200 இயந்திரப் படகுகளை இத்தொழிலில் பயன்படுத்தலாம் என்று இக் குழு பரிவுரை செய்தது. இயந்திரப் படகுகளை மேலும் இத்தொழிலில் ஈடுபடுத்துவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது என்று இதன் மூலம் தெரிகிறது. தற்போதுள்ள கூமார் 42,000 நாட்டுப் படகுகளின் திறனை மேம்படுத்துவதன்

1979 ஏப்ரல் 20]

மூலமும் ஃபைபர் கிளாஸ் படகுகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும், நாட்டுப் படகுகளுக்கு இயந்திரங்களைப் பொருத்துவதன் மூலமும், மீன் பிடி இயந்திரப் படகுகளை அதிகமாகப் பயன் படுத்துவதன் மூலமும், பெருமளவில் மீன் பிடிக்கும் படகுகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதன் மூலமும், கடல் மீன் உற்பத்தியை அதிகரிக்கலாம் என்று மேலும் ஒரு முக்கிய கருத்து வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது.

ஆறாவது ஐயந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ், மீன்பிடி துறை முழுவதற்கும் மொத்தம் 19.55 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கீடு செய்யலாம் என்று மாநில திட்ட ஆணைக்குழு கருதியுள்ளது. 1977-78ஆம் ஆண்டில் பிடிக்கப்பட்ட கடல் மீன்களின் அளவு 2.05 இலட்சம் டன்களாகும். 1979-80-ஆம் ஆண்டிற்கு கடல் மீன் வளர்ச்சிக்காக 46.76 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பல்வகை மீன்களைப் பிடித்தல்.

தமிழ் நாட்டில் கடற்கரை நெடுக தற்போது 2,500-க்கும் அதிகமான இயந்திரப்படகுகள் மீன் பிடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளன. இரால்மீன்களுக்கு வெளிநாட்டில் அதிக விலை கிடைப்பதால் அவற்றைப் பிடிப்பதற்காக கடலுக்கு அடியில் சென்று மீன்பிடித்தலை இப்படகுகள் மேற்கொள்ளுகின்றன. இவ்வாறு கடலுக்கு அடியில் சென்று வரையறை ஏதும் இன்றி மிகு விலை தரக்கூடிய இரால் மீன்களை நீண்ட காலத்திற்குப் பிடித்தால் அவை குறைந்துவிடும். எனவே, கடலில் பல்வேறு ஆழங்களில் கிடைக்கப்பெறும் பல்வேறு வகையான மீன்களைப் பிடிப்பதற்கு பல்வேறு வகையான தொழில் நுட்ப உற்பத்திகளை மீனவர்கள் கையாளுமாறு செய்வதால் அவர்களுடைய வருமானம் படிப்படியாக உயருவதற்கு உறுதியளிக்கும். கடலில் ஆழத்தில் சென்று மீன் பிடிப்பதிலிருந்து மீனவர்களைத் திருப்பி அதற்குப் பதிலாக, மீன்களை அவற்றின் செவுள்களில் வலையை மாட்டி மீன் பிடித்தல் (Gill netting) கண்ணி வைத்து மீன் பிடித்தல், நீண்ட தூரத்திற்கு வலையை விரித்து மீன் பிடித்தல் ஆகிய முறைகளைக் கையாண்டு மீன் பிடிக்குமாறு மீனவர்களுக்கு வழிகாட்டுதல் என்பதே இன்றைய முக்கியப் பிரச்சினை ஆகும். பல்வேறு வகையான மீன் பிடி கருவிகளை இயக்குவது குறித்து மீனவர்களுக்கு விளக்கிக்காட்ட வேண்டியதும், மீனவர்கள் தங்களது மீன் பிடி நடவடிக்கையை பல்முனை படுத்துமாறு அவர்களை ஊக்குவிப்பதும் மீன் துறையின் கடமையாகும். 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கு 3.00 இலட்சம் ரூபாய் உதவித் தொகைக்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

[1979 ஏப்ரல் 20]

இவ்வாறான மீன் பிடித்தலுக்குரிய பலவகைக் கருவிகளுக்காக 1979-80-ஆம் ஆண்டில் உதவித் தொகைக்கு வகை செய்வதற்காக இதே போன்ற செயற் குறிப்பு உள்ளது. தொன்றுதொட்டு பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் மீன் பிடி படகுகள் கட்டுமானத்தை நள்ளிவைப்படுத்துவதும், அவற்றைப் பயன்படுத்துவதை ஊக்குவிப்பதும் குறித்து நவீன தொழில் நுட்ப உத்திகளை மேற்கொள்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுப்பதும், இந்தப் பல்முனைப்படுத்துதல் திட்டத்தில் அடங்கும். குறிப்பிட்ட பகுதியில் குறிப்பாக இரால் மீன் பிடி பருவத்தில் ஏற்படும் மீன் பிடித்தல் குறித்த நெருக்கடியைக் குறைப்பதற்கும் இது ஓரளவு உதவி புரியும்.

கிழக்குக் கடற்கரையை ஆய்வு செய்தல்

கிழக்குக் கடற்கரை நீர்ப்பரப்பில் மீன்பிடி படகுகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் அது குறித்து திட்டமிடுவதற்கும் இப்பகுதியில் கிடைக்கப் பெறும் மீன்களின் வள வாயில்களை அவற்றின் இருப்பு ஆகியவை குறித்து ஆய்வு செய்வதும் மதிப்பிடுவதும் இன்றியமையாததாகும். மாநில அரசு தொடர்ந்து கோரிவந்ததன் பேரில், உணவு, வேளாண்மை நிறுவனத்தின் நாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ஆய்வு செய்யும் பணியில் கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதியையும் சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு உணவு, வேளாண்மை நிறுவனத்தை மத்திய அரசு அணுகியது. எந்தெந்தப் பருவகாலங்களில் எந்தெந்த பகுதிகளில் மீன் பிடி படகுகளையும் இயந்திரங்களையும் பயன்படுத்தலாம் என்பது குறித்து போதிய அளவிற்கு விவரங்கள் தெரியாததால் இப்படகுகளும் இயந்திரங்களும் குறைந்த அளவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எந்தெந்தப் பருவக் காலங்களில் எந்தெந்தப் பகுதிகளில், எந்தெந்த வகை மீன்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கப் பெறும் என்ற விவரங்கள் துல்லியமாக தெரியப் பெற்றால் இந்த மீன்பிடி படகுகளையும் இயந்திரங்களையும் அதிக எண்ணிக்கையில் திறம்படப் பயன்படுத்த இயலும். 200 கடல் மைலின் விரிவாக்கம் பெற்ற பொருளாதார மண்டலப் பகுதியின் 41,412 சதுர கி.மீ. பரப்பை உள்ளடங்கிய கடல்மீன் பிடித்தல் திட்டங்கள் பற்றித் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்துவதற்கு இந்த ஆய்வு அரசுக்கு உதவி புரியும். இக் கண்டத்திட்டுப் பகுதியில் சுமார் 5,30,000 டன் எடையுள்ள மீன் கிடைக்கப்பெறும் என்றும், இப்பகுதியில் கிடைக்கப்பெறும் மீன் வாயில்கள் குறித்து நன்முறையில் அறிந்த பிறகுதான் அதனைப் பிடிக்க இயலும் என்றும், தொடக்க நிலை ஆய்விடுந்து தெரிய வருகிறது. இந்த ஆய்வை கூடிய விரைவில் நடத்துமாறு மத்திய அரசு வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

1979 ஏப்ரல் 20]

மீன்பிடி படகுகளைப் பதிவு செய்தல்.

மீன்பிடி இயந்திரப் படகுகள், உரிய அனுமதி இன்றி ஒரு மாநிலத்திலிருந்து பிரிதொரு மாநிலத்திற்கு செல்வதோடு, தங்களது ஈட்டுறுதிப்பத்திரத்தைக் காலாவதி ஆகாமல் பாாத்துக் கொள்வதிலிருந்தும் தவறி விடுகின்றன. ஒவ்வொரு படகுகளையும் தனித்தனியாக அடையாளம் கண்டு இவற்றை ஆய்வு செய்வதற்கும் வாய்ப்பு இல்லை. இவற்றின் இயக்கம், மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபடுதல் ஆகியவற்றின் மீது அதிகக் கட்டுப்பாடு வகிக்கும் பொருட்டு, மீன்பிடி இயந்திரப் படகுகள் 1953-ஆம் ஆண்டு சிறு துறைமுகங்கள்-துறைமுகங்கள் படகுகள் விதியின் கீழ் இயந்திரப்படகு ஒவ்வொன்றும் அருகில் உள்ள துறைமுக அலுவலகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டு பதிவுச் சான்றிதழ் ஒன்றைப் பெற வேண்டும். அதன் பிறகு அப்படகுக்கு ஒதுக்கப்படும் எண், அப்படகு எந்த இடத்தில் இருந்தாலும் எளிதில் அதனை அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்கு இயலும் வண்ணம் அந்த எண் அப்படகில் எளிதில் புலப்படும் இடத்தில் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு படகுக்கும் 25 ரூபாய் பதிவுக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படும். இதுவரையில், இத்திட்டத்தின்கீழ், 253 இயந்திரப் படகுகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. எஞ்சியுள்ள படகுகளையும் இவ்விதியின்கீழ் பதிவு செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பிடித்த மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கான வசதிகள் ;

மீனவர்கள் பிடித்த மீன்களை, மிகவும் திறம்பட்ட முறையில் விரைந்து கரை சேர்க்க உதவும், மீன் பிடித்தாண்டில்களில் போக்குவரத்துக்கு உதவும் பொருட்டும் தக்க முறையில் அமைந்த கரையக வசதிகளைத்தருந்த இடங்களில் உருவாக்குவது, மீன்பிடித் துறைமுகங்களைக் கட்டுவது, மிதக்கும் தோணித் துறைகளைக் கட்டுவது போன்ற இன்றியமையா அடிப்படை வசதிகளைக் குறிப்பிட்ட பொருத்தமான இடங்களில் துறை நிறுவி வருகிறது. இந்தப் பணி மத்திய அரசு ஆதரவு பெறும் திட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து 100 சதவீதம் உதவி கிடைக்கிறது. 'T' வடிவ தோணித்துறைகள் கோடிக்கரையிலும் மல்லிப்பட்டிணத்திலும் (தஞ்சை மாவட்டம்) கட்டப்பட்டு வருகின்றன. மத்திய அரசுத் திட்டத்தின்கீழ் சென்னையில் பெரிய மீன்பிடித் துறைமுகம் ஒன்று நிறுவும் பணி நடைபெற்று வருகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வீரபாண்டியன் டட்டிணத்தில் மிதவை மீன் பிடி நிலையம் (Fleeting partoon) ஒன்றை அமைக்கும் பணி செயற்குறிப்பில் உள்ளது. 'மிதவை மீன்பிடி நிலையம்' என்பது படகுகளை நிறுத்தி வைப்பதற்கும் பிடித்த மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கும் உரிய வசதிகளைக் கொண்டதாகும். தமிழ்நாட்டில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வாலிநோக்கத்திலும்,

[1979 ஏப்ரல் 20]

தஞ்சை மாவட்டத்தில் பழையாறையிலும் இன்றியமையா அடிப் படை வசதிகளை உருவாக்குவதற்காக ரூ. 52.045 இலட்சத்திற்கும் இந்திய அரசிடமிருந்து அனுமதி பெறப்பட்டுள்ளது. இப்பணியை நிறைவேற்றுவதற்காக சென்னை மாநில துறைமுக அதிகாரிகளிடம் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

உலர் மீன் பதன சேமிப்பு கிடங்கு ஒன்று கட்டுதல்.

மீன்களைப் பக்குவப்படுத்திப் பாதுகாப்பதற்கான பலமுறைகளில் அவற்றை வெயிலில் உலர்த்திப் பக்குவப்படுத்துவது என்பது அனைவரும் அறிந்த, சிறந்ததென ஏற்றுக் கொண்ட ஒன்றாகும். மீனளத்துலிருந்து கிடைக்கின்ற பணிநிறைவு பெற்ற பொருட்கள் மிக உயர்ந்த தேசியத் தரம் வாய்ந்தவையாக இருக்க உறுதி செய்யும் பொருட்டு அவை சுகாதாரமான முறையில் சேமித்து வைக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். இத்தகைய தேவையை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு தூத்துக்குடியில் உலர் மீன் பதன நவீனக் கிடங்கு ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக ரூ. 5.00 இலட்சம் தொகை செலவிட கட்டப்படு பொருட்கள் உற்பத்தி ஏற்றுமதி வளர்ச்சி அதிகார மன்றம் தானாகவே முன் வந்துள்ளது. இத்தகையக் கட்டிடத்தைக் கட்டுவதற்காக தூத்துக்குடி மீன்பிடித் துறைமுகப் பகுதியில் பொருத்தமான நிலம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டிடம் கட்டுவதன் மூலம் உலர் பதன முறையில் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட மீன்களை சுகாதாரமான முறையில் சேமித்து வைக்கவும், ஏற்றுமதி செய்யவும் பெருமளவில் துணை புரிவதாக அமையும்.

வழிகாட்டி விளக்குக் கம்பங்கள் நிறுவுதல்.

மீனவர்கள் மீன் பிடிப்பதற்காக கடலுக்குள் சென்று திரும்பி வருகையில் அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய விபத்துகளிலிருந்து அம் மீனவர்களின் உயிரைக் காப்பதற்கு உரிய முக்கியமான சமூக —பொருளாதார ஏற்பாடாகக் கட்டுக்கரை நெடுகிலும் தேவைப் படுகின்ற மீன்பிடி கிராமங்கள் அருகே தகுந்த முறையில் வழிகாட்டி விளக்குக் கம்பங்களை நிறுவக் கருதப்பட்டுள்ளது.

ஃபைபர் கிளாஸ் படகுகளைப் புதிதாகப் புகுத்துதலும் நாட்டுப் படகுகளில் மோட்டார் விசைப் பொறிகளைப் பொருத்துதலும்.

நமது மாநிலத்தில் மீனவர்களிடம் உள்ள நாட்டுப் படகுகள் கட்டுமரங்கள், வள்ளங்கள் இவற்றின் மொத்த எண்ணிக்கை 42,000 ஆகும். இவற்றின் உதவியுடன் நமது மீன

1979 ஏப்ரல் 20]

வர்கள் சிறிய அளவில் மீன் பிடித்து வருகின்றனர். நமது மாநிலத்தில் கடலோர மீனள உற்பத்தி வளங்களை இவற்றைக் கொண்டே மீனவர்கள் பெற்று வருகின்றனர். கரை சேர்க்கப் படுகின்ற மொத்த மீனள உற்பத்தி அளவில் 65 சதவீதம் அவற்றின் மூலம் பெறப்படுகின்றது. நமது மீனவர்களிடம் உள்ள நாட்டுப் படகுகளில் மோட்டார் விசைப்பொறிகளைப் பொருத்து மாறு செய்தும், சிறிய பைப் கிளாஸ் படகுகளைப் புகுத்தியும் மாறுதல்களைக் கொண்டு வந்து இவர்களது மீன்பிடித்திறனை மேம்படுத்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இவை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் மீனவர்களுக்கு வழங்கப்படும். இத்திட்டம், வெற்றிகரமாகச் செயல்படுமானால், இது பின்னர் பெரிய அளவில் விரிவு படுத்தப்படும். இத்திட்டத்தின் கீழ் படகுகளும், பொறிகளும் மானிய உதவியின் அடிப்படையில் வழங்கப்படும். பைப் கிளாஸ் படகுகள், மோட்டார் விசைப் பொறி பொருத்தப்பட்ட நாட்டுப்படகுகள் அவற்றின் இயங்கு திறனைக் குறித்து ஒப்பிட்டு ஆய்வு நடத்தப்படும். பின்னர் அந்த ஆய்வின் அடிப்படையில் இந்தத் திட்டத்தை விரிவு படுத்துவதற்கு உரிய வழிகாட்டிக் குறிப்புகள் வகுக்கப்படும்.

தமிழ்நாட்டில் (அனைத்து நாடுகள்) உணவு-வேளாண்மை நிறுவனத்தின் நிதி உதவியுடன் சிறு அளவிலான மீன் பிடித் தொழில்களை மேம்பாடு செய்தல்.

உணவு வேளாண்மை நிறுவனத்தின் அனைத்து நாட்டு வளர்ச்சித் திட்டத்தின் குழு ஒன்று 1977-இல் தமிழ்நாட்டுக்கு வருகை தந்தது. இக்குழு தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள கடலோரப் பகுதிகளுக்குச் சென்று ஆய்வு நடத்தியது. தமிழ்நாட்டில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள நாகப்பட்டினத்தைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு சிறிய அளவிலான மீன்பிடித் தொழில்களின் வளர்ச்சி குறித்த ஒரு திட்டத்தை நிறுவுவதற்காகத் திட்ட அறிக்கை ஒன்றைத் தயாரித்து வெளியிட்டது. இந்தத் திட்டம் மூன்றாண்டுக் காலத்தில் படிப்படியாகச் செயல்படுத்தப்படும். இதற்கு 8,81,000 அமெரிக்க டாலர் செலவு பிடிக்கும். இதில் மாநில அரசின் பங்கு ரூ 12.73 இலட்சமாக இருக்கும்.

மீன்பிடித்தலை ஒழுங்குபடுத்தல்.

நமது நாட்டின் எல்லையோரப் பகுதியைச் சேர்ந்த மீன் கடற்பரப்பிற்குள்ளாக மீன்பிடிப்பதில் இயந்திரப்பட்டு மீனவர்களுக்கும் நாட்டுப்படகு மீனவர்களுக்கும் இடையில் மோதல்கள் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு இம்மாநிலத்தில் கடலோரப்

[1979 ஏப்ரல் 20]

பகுதிகள் முழுவதிலும் இயந்திரப்படகுகளின் துணை கொண்டு மீன் பிடித்தலை முறைப்படுத்துவதற்கு சட்டமியற்றும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது. இப்பொருள் பற்றிச் சட்டம் கொண்டு வரக் கருதப்படுகிறது.

II உள்நாட்டு மீன் வளம்.

மீன் முட்டை உற்பத்தியும், மீன் வளர்ப்பும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் உள்நாட்டு நீர் நிலைகளிலிருந்து மீன் உற்பத்தி ஓராண்டிற்கு 1.25 இலட்சம் டன் ஆக இருந்தது. ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இது 1.85 இலட்சம் டன் என்ற அளவை எட்ட வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் உள்நாட்டு மீன் வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகைக்கு ரூ 18.14 இலட்சம் ஆகும். உள்நாட்டு மீன் வளத்தை மேம்படுத்த மிக முக்கியமான தேவை ஆதாயம் தரத்தக்க மீன்குஞ்சுகளையும் நுண்ணிய சிறு மீன் குஞ்சுகளையும் உருவாக்கக்கூடிய மீன் முட்டைகளை வழங்குவதே ஆகும். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் கூடுதலாக 400 இலட்சம் மீன் முட்டைகள் உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தோப்பு மீன் (Catla) பட்டகுஞ்சு (Rohu) மிருகால் (Mrigal) சேல் கெண்டை (Labeo Finbrialberus) காக்கா மீன் (Labeo calbasu) வெண் கெண்டை (cirrhinus cirhesa) போன்ற பெரிய வகை கெண்டை மீன்கள் தூண்டுதல் முறை குஞ்சு பொரிக்கச் செய்வதற்காக தொழில் நுட்ப வசதிகள் உள்ளன; அந்த நோக்கத்தை எய்த, போதுமான மீன் குஞ்சு பண்ணை, மீன் வளர்க்க இட வசதி ஆகியவை ஏற்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள மீன் குஞ்சுப் பண்ணைகளை விரிவு படுத்துவது, புதிதாக சிலவற்றை ஏற்படுத்துவது ஆகியவை மூலமே இதனைச் செயல்படுத்த இயலும். பேச்சிப் பாறை, திருக்காட்டுப்பள்ளி, செம்பரம்பாக்கம் ஆகிய இடங்களில் மீன் குஞ்சு பண்ணைகள் புதிதாக அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. கண்ணாடி தொட்டியில் குஞ்சு பொரிக்க வைப்பதற்கான நிலைய மொன்று பவானிசாகரில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. கண்ணாடி தொட்டியில் குஞ்சு பொரிக்கும் முறைக்காக மேலும் இரண்டு நிலையங்களை மேட்டூரிலும், பணிமுத்தாற்றிலும் ஏற்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. எடுத்துச் செல்லத்தக்க 15 மீன் குஞ்சுப் பண்ணைகள் வாங்கப்பட்டுள்ளது. அவை பயன்படுத்தப்படும். நீர்த் தேக்கங்களிலுள்ள குறிப்பிட்ட சில மீன் இன வளர்ச்சிக்காக மிதக்கும் மீன் குஞ்சுப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1979 ஏப்ரல் 20]

1978-79 ஆம் ஆண்டில் பின்வரும் நீர்த்தேக்கங்களில் மீன் வளர்ப்பது எனக் கருதப்பட்டுள்ளது. இந்த நீர்த்தேக்கங்களில் அதாவது மேல் ஆழியாறு, மருதா நதி, சின்னாறு, சடானா ஆகிய வற்றில் விரைவாக வளரும் மீன் இனங்கள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவை சிறிய நீர்த்தேக்கங்களாக இருப்பதால், அவற்றை தீவிர மீன் வளர்ப்புத் திட்டத்திற்காகப் பயன்படுத்தலாம். தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள பெருமாள் ஏரி, துறையின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் மீன் வளர்ப்பிற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு உள்ளது. அங்கு மீன்கள் தீவிரமாக வளர்க்கப்படுகின்றன.

மீன் வளர்ப்போர் மேம்பாட்டு நிறுவனம் அமைப்பு.

மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டமான மீன் வளர்ப்போர் மேம்பாட்டு நிறுவனத் திட்டத்தின்கீழ் குட்டையில் மீன் வளர்ப்புக்கான நடைமுறைகள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் மீன் வளர்ப்போர்துறை வழங்கிவரும் தொழில் நுட்ப உத்திகளைக் கொண்டும், வங்கிகளிடமிருந்தும் நிறுவன நிதி உதவி பெற்று கடன் உதவித் தொகை அடிப்படையில் துறை வழங்கிவரும் மீன் முட்டை, உரம் போன்ற இடு பொருட்களை கொண்டு அறிவியல் முறையில் மீன் வளர்ப்பை மேற்கொள்ள ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர். 1978-79 ஆம் ஆண்டு தஞ்சாவூரில் ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்ட ஒரு நிறுவன அமைப்புடன் மேலும் மூன்று நிறுவன அமைப்புகளை திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, தருமபுரி ஆகிய இடங்களில் ஏற்படுத்த மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இவை 1978 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு முதல் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. இந்த நான்கு மீன் வளர்ப்போர் மேம்பாட்டு நிறுவன அமைப்புகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள மொத்த தொகை ரூ. 29.065 இலட்சம் ஆகும். தஞ்சாவூரில் உள்ள நிறுவன அமைப்பு 1979ஆம் ஆண்டு சனவரி வரை 67,235கிலோ உயர்ரக மீன்களை உற்பத்தி செய்துள்ளது. சிறு உழவர்கள் வங்கிகளிடமிருந்து நிதி உதவி பெற்று மீன் வளர்ச்சியை மேற்கொண்டு மீன் உற்பத்தியை அதிகரிக்குமாறு அவர்களைத் தூண்டுவதே மீன் வளர்ப்போர் மேம்பாட்டு நிறுவன அமைப்புத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்த முன்னேற்றத் திட்டம் கிராமப்புற மக்களுக்குக் கூடுதலாக வேலைவாய்ப்பை அளிப்பதோடு அவர்களது வருமானத்தையும் பெருக்கும்.

ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கிராம மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் மீன் வளர்க்கும் குட்டைகள் அமைப்பதற்காக தருமபுரி மாவட்டத்திற்கு ரூ. 1.32 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவை விரைவில் முடிக்கப்பட்டு, தருமபுரி மாவட்டத்திலுள்ள குளங்கள் குட்டைகள், அதிக அளவில் மீன் குஞ்சுகளை வளர்க்க பயன்படுத்தப்படும்.

[1979 ஏப்ரல் 20]

உள்நாட்டு மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபடாத பல உறுப்பினர்களின் சுயநலத்துக்கே பயன்பட்டு வந்தமையால், இந்தச் சங்கங்களில் மீனவர்கள் அல்லாதவர்கள் இருப்பதைத் தவிர்க்க அரசு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது. மீனவர்கள் மட்டுமே இதில் உறுப்பினர்களாக இருந்து கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் பயனை அனுபவிக்க வேண்டும். மீனவர் அல்லாதோர் இச் சங்கங்களில் இருப்பதை நீக்க வேண்டும். அரசுக்குச் சொந்தமான நீர் நிலைகள் மூன்றாண்டு குத்தகைக்கு விடப்படும் அனுகூலத்தை மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. இதனால் ஏற்படும் அனுகூலம் இப்போது நேரடியாக மீன்பிடிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ள மீனவர்களுக்கே கிடைக்கும். இது இந்த வகை ஏரிகளிலிருந்து அதிக அளவில் மீன் உற்பத்தி செய்ய உளக்க மளிக்கும்.

மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சிறப்பான முறையில் வளர்ச்சியடையாததற்கான முக்கிய காரணம், பெரும்பாலான இந்த வகைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உண்மையில் மீனவர்கள் அல்லாதவர்களின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இருப்பதேயாகும். இவர்கள் மீன வளர்ச்சிக்கு எந்தவித ஆர்வமும் காட்டுவதில்லை. ஆனால் அவர்கள் உண்மையான மீனவர்களை சுரண்டுவதற்கே அவர்களின் நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இது குறித்து அரசு பிறப்பித்த கட்டளையின் படி இச் சங்கங்களில் இருந்து மீனவர் அல்லாதவர்களை அச் சங்கங்களிலிருந்து நீக்குவதற்கான தீவிர நடவடிக்கைகளை மீனவத் துறை இயக்குநர் எடுத்துள்ளார். ஒரு சில சங்கங்கள் நீங்கலாக அனைத்துச் சங்கங்களும் அவற்றின் துணை விதிகளை தகுந்தவாறு திருத்தி உள்ளன. திருத்தப்பட்ட துணை விதிகளின் படி, மீன் பிடிப்பதைத் தொழிலாகக் கொண்டு உண்மையில் அதில் ஈடுபட்டுள்ள மீனவர்கள் மட்டுமே அத்தகைய சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாகத் தகுதியுடையவர்களாவர். அத் தொழிலில் ஈடுபடாதோர் உறுப்பினராக இருக்க முடியாது.

இச்சங்கங்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள உண்மையான மீனவர்கள் தமிழ்நாட்டில் அதிக அளவில் பரந்துள்ள நீர் நிலைகளிலிருந்து முழுமையான பயனைப் பெற ஆழ்ந்த அக்கறை காட்டுவார்கள் என்று நம்பப்படுகிறது.

III. உவர் நீர் மீன் வளர்ப்பு.

மடவை, துள்ளுக்கெண்டை, கொடுவா முதலிய மீன்களையும் கறுப்பு இரால், வெள்ளை இரால் போன்ற இரால் மீன்களையும் காயல்களிலும் உப்பங்கழிகளிலும், கழிமுகங்களிலும் வளர்ப்பது மிக முக்கித்துவம் பெற்று வருகிறது. 80,000 ஹெக்டேர்

1979 ஏப்ரல் 20]

நிலப்பரப்பு உவர் நீர் கொண்ட பகுதியாக உள்ளது. இதில் 27,000 ஹெக்டேர் பரப்பு உடனடியாக மீன் வளர்ப்புக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். அடையாற்றிலுள்ள துறை மீன் பண்ணையில் ஆராய்ச்சிப் பணிகள் மேற் கொள்ளப்பட்டதன் பலனாக, இரால் மீன் வளர்ப்பில் அதிக ஆதாயம் இருப்பது தெரிய வந்துள்ளது. தஞ்சாவூர், தென்னாற்காடு, செங்கல்பட்டு, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களிலுள்ள மீன் வளர்ப்போர் இரால் மீன் வளர்ப்பில் அதிக ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். இத்தகைய ஆர்வம் கொண்ட நான்கு தொகுதியினருக்கு இரால் வளர்ப்பு குறித்த தொழில் நுட்பப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களில் பலர் அவர்களின் சொந்தப் பகுதிகளில் இரால் வளர்ப்பை தொடங்கத் தயாராக உள்ளனர்.

இரால் மீன் வளர்ப்புக்கான முன்னோடித் திட்டம் அடையாறு, பழவேற்காடு, கோவளம் ஆகிய இடங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. தென்னாற்காட்டில் கிள்ளை பகுதியில் 50 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் அமையக்கூடிய பெரிய அளவிலான திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இரால் மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைக்குப் பொருத்தமான பகுதிகளை ஒதுக்குவது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

கடற்கரையோரத்திலுள்ள நீர் நிலைகளில் உயிரின வளர்ப்பு குறிப்பாக தோணிகளில் ஒரு வகைச் சிப்பிகளையும், ஆழமற்ற விரிகுடாக்களில் கடற்பாசிகள் முதலியவற்றையும் வளர்ப்பது முக்கியத்துவம் பெற்று வருகிறது. கோவளத்தில் உள்ள மத்திய கடல் மீனள ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட, மீன் பிடி தொழில் குறித்த ஆராய்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம் நடைபெற்ற ஆராய்ச்சியின் பயன்கள் இது போன்ற மேலும் பல ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் மேற்கொள்ள பயன்படும்.

IV. சங்கு குளிப்பு.

1971 ஆம் ஆண்டில் அரசு திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைத் தவிர தமிழ்நாட்டின் கடலோரம் முழுவதிலும் சங்கு குளிக்கும் உரிமையை மாற்றி அமைத்தது. அதன்படி ஆண்டிற்கு ரூ. 10 உரிமக் கட்டணம் செலுத்தி சங்கு குளிக்கும் உரிமை பெறுபவர்கள் இலவசமாகச் சங்குகளைச் சேகரிக்கவும், சங்கு குளிக்கவும் உரிமை பெற்றுள்ளனர் என்று அறிவித்தது. அச்சங்குகளை அவர்களது விருப்பம் போல் விற்கலாம். இந்த உரிம முறையால் சங்கு குளிப்பவர்களின் சமூகப் பொருளாதார நிலை முன்னேற்றமடையாததால் அரசு 1977-ல் இலவசச் சங்கு குளிக்கும் முறையை ரத்து செய்து, மாநிலம் முழுவதிலும் சங்கு விற்கும் ஏகபோக உரிமை, அரசிடமே இருக்குமாறு செய்தது.

[1979 ஏப்ரல் 20]

சங்கு குளிப்பவர்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு, அரசு 1978-79-லிருந்து சங்குகளின் அளவிற்கு ஏற்றவாறு சங்குகளின் கொள்முதல் அளவையும் விலையையும் உயர்த்தியுள்ளது. அவற்றின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன : —

ரூ. பை.

(1) ஜாதி (வெள்ளை) :

(a) 2.3/8''—2.3/4'' IV அளவிற்குக் குறைவாக	2. 25
b) 2.3/4''—அதற்கு மேல்	2. 60
2.3/8'' அதற்கு மேல் புழு அரித்தது	0. 20

(2) பட்டி (வெள்ளை) :

2.3/8''—2.3/4'' அளவிற்குக் குறைவாக	1. 10
2.3/4'' அதற்கு மேல்	1. 30
2.3/8'' அதற்குமேல் (புழு அரித்தது)	0. 10

(3) ஜாதி (செவ்வாயன்) :

2.3/4'' அதற்குமேல்	1. 10
--------------------	-------

(4) பட்டி (செவ்வாயன்) :

2.3/4'' அதற்கு மேல்	0. 75
---------------------	-------

முழு அளவிலான சங்குகளின் குறைந்த அளவு கொள்முதல் விலை ரூ. 2-லிருந்து ரூ. 2.25 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. முன்னர் சொல்லப்படாத, 2.3/8'' அளவுள்ள சங்குகளின் கொள்முதல் விலை, சங்கு குளிப்பவர்கள் அதிக அளவு வருமானம் பெறுவதில் பெருமளவிற்கு உதவி புரிந்துள்ளது.

V. வணிகத்திற்காக முத்துச் சிப்பிகளை வளர்த்தல்.

இத் துறை முத்துச்சிப்பி உற்பத்தி செய்யும் பொருட்டு மத்திய கடல் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்துடன் சேர்ந்து தூத்துக் குடியில் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சிப்பணி வெற்றிகரமான முடிவுகளைத் தந்துள்ளது. தற்போது, இத் துறை வணிக ரீதியில் முத்துச் சிப்பிகளை வைற்றிகரமாகத் தயாரிக்கும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. ஆதலின், ஆறாவது திட்டக்காலத்தில், தூத்துக் குடியிலும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள மண்டபத் திற்கு அருகாமையில் உள்ள குருசடைத் தீவின் பாதுகாக்கப்பட்ட விரிகுடாப் பகுதியிலும் முத்துச் சிப்பி வளர்ப்புத் தொழிலை மேற்கொள்வதற்குத் திட்டமிடப்பட்டது.

1979 ஏப்ரல் 20]

VI. ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டம்.

இத்திட்டத்தின்கீழ் முனைப்பான வளர்ச்சியைப் பெருக்கும் பொருட்டு, தமிழ்நாட்டில் 161 வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படும் என்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ், படகுகள், வலைகள், மீன் குஞ்சுகள் முதலியவை வாங்குதற்கென்று மீனவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படும்; அந்த உதவித் தொகையின் அளவு, தனிப்பட்ட முறையில் மீன்பிடிக்கும் மீனவர்களைப் பொறுத்த மட்டில், அவற்றின் மொத்த விலையில் 33-1/3 சத. தமும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்தமட்டில், அவற்றின் விலையில் 50 சதவீதமும் இருக்கும்.

இத்திட்டம், கடற்பகுதியிலுள்ள மாவட்டங்களிலும், உள்நாட்டுப் பகுதியில் அமைந்த மாவட்டங்களிலும் செயலாக்கப்பட வேண்டிய போதிலும், கடற்பகுதி உள்ள மாவட்டங்களிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வளர்ச்சி வட்டாரங்கள், அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் திட்டத்தைச் செயலாக்கும் நோக்கத்திற்கென்று ஒதுக்கீடு செய்த நிதியைப் பயன்படுத்தும் பொருட்டு, இத்திட்டத்தைச் செயலாக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை ஏற்கெனவே மேற்கொண்டன. செங்கல்பட்டு, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள வட்டார மீனவர்கள் அதிகாரிகள் திட்டங்களை வகுத்துள்ளனர்; அவர்கள் படகுகளை வாங்கும் பொருட்டும், நைலான் வலைகளை வாங்கும் பொருட்டும், மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தெரிந்தெடுத்துள்ளனர்.

செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் ரூ. 7.76 இலட்சம் பெறுமான நைலான் வலைகள் 4 மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்டன. ரூ. 4.08 இலட்சம் மதிப்புள்ள நைலான் வலைகள் வழங்குவதற்கென்று மேலும் 7 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரூ. 80,000 பெறுமான குறைந்த அழுத்த பரித்திறன் (H. B.) இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்ட 27 நீளமுள்ள 20 படகுகள் வழங்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் 50 சதவீதம் உதவித்தொகை அளிக்கப்படும். எஞ்சிய தொகை, வணிக வங்கிகளிடமிருந்து கடனாக வழங்கப்படும்.

VII. சமூகப் பொருளாதார நடவடிக்கைகள்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிதியுதவி.

மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு, நடைமுறை மூலதனத்திற்குத் தொகை அளித்தல், போக்குவரத்து வண்டிகள் வாங்குதல், கிடங்குகள் கட்டுதல் முதலியவற்றுக்குத் தொகை

[1979 ஏப்ரல் 20]

அளிப்பதன் மூலம் உதவி செய்யும் பொருட்டு தேசியக் கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகம் பல திட்டங்களுக்கு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. கீழ்க்காணும் சங்கங்களுக்குக் கீழே குறிப்பிடப்பட்ட தொகைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன—

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கூட்டமைப்பு	1.5
இராமநாதபுரம்	1.0
மேட்டூர் அணை மீனளங்கள் விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம்	2.664
கிள்ளை மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	2.660

மீனவர்களுக்கு நிவாரண உதவி :—

“மீனவர் நலம் மற்றும் நிவாரண நிதி” என்ற நிதியினை 1978-ல் தொடங்கிய பின்னர், கடலில் மீன பிடிக்கும்போது இறக்க நேரிட்ட மீனவரை நம்பியிருந்த குடும்பங்களுக்கு ரூ. 5,000 கருணை மானியம் வழங்கப்படுகிறது. அத்தொகையில், தொடக்கத்தில் ரூ. 2,000 ஒரு மொத்தமாக வழங்கப்படுகிறது. எஞ்சிய தொகை ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் ரூ. 100 வீதம் 30 சம மாதத் தவணைகளில் கொடுக்கப்படுகிறது. குடும்பத் தலைவரை இழந்து துயருற்றுத் தவிக்கும் மீனவர் குடும்பத்துக்கு மிகக் குறுகிய காலத்திற்குள்ளேயே இந்த நிதி கிடைப்பதற்கு உறுதியளிக்கும் வகையில் உயர்மட்டக் குழுவின் பொறுப்பில் இந்த நிவாரண நிதி உள்ளது. மேலும், இறந்த மீனவரின் பிள்ளைகள், தொழிற்கல்வி பயிலும் பொருட்டு ரூ. 5,000 கூடுதல் தொகை வழங்கப்படுகிறது. அத்தகைய கல்வியை முடிப்பதற்குத் தேவைப்படும் தொகை அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இதுகாறும் 105 மீனவர் குடும்பங்கள் இத்திட்டத்தால் பயனடைந்துள்ளன.

சங்கு குளிப்பவர்களுக்கு நிதியுதவி :—

வன மீனளத்துறையின் 10—1—1978 ஆம் நாளிட்ட அரசாணை எண் 18-ல் கடலில் மீன்பிடிக்கும் போது இறக்க நேரிட்ட மீனவரை நம்பி வாழும் குடும்பங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள், சங்கு குளிக்கும் தொழில் வர்க்கத்தினரிடையே பாதுகாப்பு உணர்வைத் தூண்டும் பொருட்டு சங்கு குளிப்பவர்களுக்கும் அச்சலுகைகளைக் கொடுப்பதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

1979 ஏப்ரல் 20]

சங்கு குளிப்பவர்கள், ஆழ்கடலில் நீண்ட தொலைவில் சங்கு குளிக்கவும், சங்குகளை அதிக அளவுக்குச் சேகரிக்கவும் வேண்டி அவர்களுக்கு முகமூடிகள், துடுப்புகள் போன்ற சாதனங்கள் குறைந்த விலையில் வழங்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

ஆண்டுத் திட்டம் (1979-80)

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இலக்குகளையும் அதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள திட்டங்களையும் கருத்திற்கொண்டு 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான ஆண்டுத் திட்டத்தை மாநில அரசு வகுத்துள்ளது. இத்திட்டக்கால அளவில் செயல்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் குறித்த விளக்கங்களை அடுத்துவரும் பாராக்களில் காணலாம்.

1. தமிழ்நாடு மின் வளர்ச்சிக் கழகம்.

1. நிதி :—

தமிழ்நாடு மின் வளர்ச்சிக் கழகம் 1974 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் முதல் நாளன்று அமைக்கப்பட்டது. நிறுவன உதவிகளைக் கொண்டு வணிகத்தன்மை வாய்ந்த மீனாட் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இக்கழகம் அமைக்கப்பட்டது. நான்கு படகு கட்டும் தளங்கள், மூன்று மீனைப் பக்குவப்படுத்தும் தொழிற்சாலைகள், ஒரு மின் தூள் ஆலை ஆகியவற்றை நடத்துதல், நான்கு இழுபடகுகளை இயக்குதல் ஆகியன இக்கழகத்தின் பணிகளுள் சிலவாகும். மேலும், ஏற்றுமதி உட்பட மின் விற்பனையையும் இக்கழகமே கவனிக்கிறது. இக்கழகத்தின் பொறுப்பில் ஒப்படைக்கப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதற்காக மாநில அரசு, இக்கழகம் அமைக்கப்பட்ட நாள் தொட்டு அதற்கு ரூ. 4,91.98 இலட்சம் நிதியுதவி அளித்துள்ளது.

2. இயந்திரமயமாக்கும் திட்டம்:—

இந்நிறுவனம் இதுவரையிலும் 526 இயந்திரப் படகுகளைக் கட்டி வழங்கியுள்ளது. 1978-79 ஆம் ஆண்டில், 220 இயந்திரப் படகுகள் கட்டி வழங்க இக்கழகம் கருதியுள்ளது. படகு கட்டுவதற்காகவும் மொத்தச் செலவில் 10 சதவீதத் தொகையை மாநில அரசு மூலதன உதவித் தொகையாக (Capital Subsidy) வழங்கும்; எஞ்சிய 90 சதவீதத்தில் 15 சதவீதத் தொகை தொடக்கச் செலவுத் தொகையாக (Margin money) வழங்கப்படும். 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான ஆண்டுத் திட்டத்தில், மூலதன உதவித் தொகை வகையில் ரூ. 10.63 இலட்சமும், இக்கழகம் இதற்கு முன்னர் வழங்கிய படகுகளுக்கான வட்டி உதவித்தொகை வகையில் ரூ. 23.24 இலட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1979 ஏப்ரல் 20]

வேளாண்மை மறுநிதி உதவி வளர்ச்சிக் கழகம், மூன்றாவது கட்டத் திட்டத்தின்கீழ் 265 படகுகளுக்கு நிதியுதவி செய்ய இசைந்துள்ளது. இவற்றுள் 160 படகுகள், வணிக வங்கிகளிடமிருந்து கடன் உதவி பெற்ற பின்னர் வழங்கப்படும். 1979-80 ஆம் ஆண்டில் இக்கழகம், 30' படகுகள் ஐம்பதும் 32' படகுகள் இருபத்தைந்தும் கட்டக் கருதியுள்ளது.

3. பயிற்சித் திட்டம்:—

இக்கழகம், படகுகள் ஒதுக்கப்பட்ட மீனவர் தொகுதிகள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து இத்துறையின் பயிற்சி நிலையங்களில் சுருக்கப் பயிற்சி பெறுவதற்காக அனுப்புகிறது. மீனவர் தொகுதிகளாய் இருந்தால் 45 நாட்களுக்கும், அகதிகள் தொகுதியாக இருந்தால் மூன்று திங்கள் கால அளவுக்கும் இப்பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. மீனவர் தொகுதியிலிருந்து நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வீதமும், அகதிகள் தொகுதியிலிருந்து நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 200 வீதமும் பயிற்சிக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் இது வரை 64 பேர் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர்.

4. பக்குவப்படுத்தும் நிலையங்கள்:—

எண்ணூரில் உள்ள மீன் பக்குவப்படுத்தும் நிலையம், 1979 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 1-ம்நாளிலிருந்து, சென்னை திருவாளர்கள் டாப்பர் எக்ஸ்போர்ட்ஸ் நிறுவனத்திற்குக் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலையத்துக்கான ஆண்டுக் குத்தகை ரூ. 1,25,000 ஆகும். மண்டபத்திலுள்ள மீன் பக்குவப்படுத்தும் நிலையத்தை இக்கழகமே நேரடியாக நிர்வகிக்கிறது. 1977-78-ல் ரூ. 3,34,377.25-ம், 1978-79-ல் ரூ. 4,35,456.27-ம், மொத்த வருவாய் கிட்டியது. தூத்துக்குடியில் உள்ள மீன் பக்குவப்படுத்தும் நிலையத்தையும் கழகமே நேரடியாக நடத்துகிறது. இந்நிலையத்திலிருந்து 1977-78-ல் ரூ. 2,80,857.36-ம், 1978-79-ல் (1-7-1978 முதல் 31-1-1979 வரை) ரூ. 1,85,570.06-ம் மொத்த வருவாய் கிட்டியது.

5. மீன் தூள் ஆலை:—

இந்த ஆலை தற்பொழுது கழகத்தின் நிர்வாகத்தில் உள்ளது. 1977-78 ஆம் ஆண்டில், 203 டன் மீன் தூள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு ரூ. 2,90,378.15 மொத்த வருவாய் கிட்டியது. 1978-79-ல் (1-7-1978 முதல் 31-1-1979 வரை) இந்த ஆலை 348 டன் மீன் தூள் உற்பத்தி செய்தது. அதன் மூலம் ரூ. 6,88,450 வருவாய் கிட்டியது.

1979 ஏப்ரல் 20]

6. மீன்பிடி இழுபடகுகளை இயக்குதல் —

1978 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 3 ஆம் நாள் முதற்கொண்டு இரண்டு மெக்சிகன் இழு படகுகளைக் கழகம் இயக்கி வருகிறது. ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் மாநில மீனளத் துறையால் இயக்கப்பட்டு வந்த 57 அடி நீளமுள்ள இரண்டு நாட்டு இழு படகுகளும் உள் நாட்டு விற்பனைக்காகவும், மீன் உற்பத்திப் பொருட்களை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காகவும், அதிக அளவில் மீன் பிடிப்பதற்காக 1978 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 30-ம் நாள் முதற்கொண்டு தமிழ்நாடு மீன் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன.

நெல்லை, தஞ்சை என்னும் இரு இழுபடகுகள் 1979 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 8-ம் நாள் வரை மொத்தம் 29 தடவை கடலில் சென்று மீன் பிடித்துவரப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 22,954 டன் இரால் மீன்களும், 74,677 டன் மீன்களும் பிடித்ததன் மூலம் இதுவரை ரூ. 12,40,085.17 வருவாய் கிட்டியுள்ளது. ஜப்பானுக்கு முதல் தடவை அனுப்பிய 2,120 டன் இரால் மீன்களின் மதிப்பு ரூ. 1,19,145.15-ம் இதில் அடங்கும்.

7. நீர்த்தேக்க மீன்வளம் —

மீன்வரும் நீர்த்தேக்கங்களில் மீன்பிடிக்கும் உரிமை தற்போது தமிழ்நாடு மீன் வளர்ச்சிக் கழகத்திடம் உள்ளது :—

- (i) சாத்தனூர்—வடஆற்காடு மாவட்டம்.
- (ii) அமராவதி—கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.
- (iii) ஆழியாறு—கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.
- (iv) திருமூர்த்தி—கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.
- (v) பவானிசாகர்—கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

[1979 ஏப்ரல் 20]

1977-78 ஆம் ஆண்டிலும், 1978 ஜூலை முதல் 1979 ஜனவரி வரையிலான கால அளவிலும் ஐந்து நீர்த்தேக்கங்களில் பிடிக்கப்பட்ட மீனின் அளவு, கிடைத்த வருவாய் ஆகியவை பற்றிய விவரம் வருமாறு :—

1977-78		
நீர்த்தேக்கத்தின் பெயர்.	பிடிக்கப்பட்ட மீனின் அளவு.	கிடைத்த வருவாய்.
(1)	(2)	(3)
(டன்கள்) ரூ.		
1. சாத்தனூர் அணை	182,246	9,60,054.43
2. பவானி சாகர்	170,801	5,53,211.32
3. அமராவதி	101,165	2,29,921.54
4. திருமூர்த்தி	14,392	32,748.85
5. ஆழியாறு	9,039	25,898.10

1978-79		
(1978 ஜூலை முதல் 1979 ஜனவரி வரை).		
நீர்த்தேக்கத்தின் பெயர்.	பிடிக்கப்பட்ட மீனின் அளவு.	கிடைத்த வருவாய்.
(1)	(4)	(5)
(டன்கள்) ரூ.		
1. சாத்தனூர் அணை	77,929	5,40,473.11
2. பவானிசாகர்	116,105	4,49,633.44
3. அமராவதி	79,879	1,80,934.10
4. திருமூர்த்தி	3,325	8,455.57
5. ஆழியாறு	2,526	9,666.65

1979 ஏப்ரல் 20]

8. மீன் விற்பனை:

கொச்சின் மீனை ஒருங்கிணைப்புத் திட்டத்திடமிருந்து, தேனாம்பேட்டையிலுள்ள மீன் விற்பனை நிலையத்தை 1976ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் கழகம் மேற்கொண்டது. இந்த விற்பனை நிலையத்தின்மூலம் பெறப்பட்ட அனுபவத்தைக் கொண்டு சென்னை மாநகரத்தில் மேலும் 5 விற்பனை நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் 7 மீன் விற்பனை நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தத்தில், தமிழ்நாடு மீன் வளர்ச்சிக் கழகம் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ம் நாளுக்குள் 30 மீன் விற்பனை நிலையங்களைத் தொடங்கக் கருதியுள்ளது.

தென்கிழக்குக் கடற்கரையில் ஆழ்கடல் மீன் வள வாயில்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும், சென்னை நகரத்தில் மீன் விற்பனையை மேற்கொள்ளவும் இக்கழகத்திற்கு, இந்திய அரசு 1978-ல் ரூ. 1,09.52 இலட்சம் மானியத் தொகை அளித்துள்ளது. இந்திய அரசு வழங்கிய மேற்சொன்ன மானியத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கழகம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

9. டீசல் பங்குகளை நடத்துதல்:

தமிழ்நாடு மீன் வளர்ச்சிக் கழகம் 1978 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 15-ம் நாள் முதல் தூத்துக்குடியில் ஒரு டீசல் பங்கை நடத்தி வருகிறது. ஒரு வாரத்திற்கு 15,000 முதல் 16,000 லிட்டர் டீசல் விற்பனையாகிறது. திருவாளர்கள் பாரத் பெட்ரோலியம் கார்ப்பரேசன் மல்லிப்பட்டினத்தில் ஒரு டீசல் பங்கை நிறுவியுள்ளது. இது விரைவில் செயல்படத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. திருவாளர்கள் பாரத் பெட்ரோலியம் கார்ப்பரேஷன் இராயபுரத்திலும் ஒரு டீசல் பங்கை நிறுவியுள்ளது. இதனை நடத்துவதற்கு வணிகச் சான்றிதழ் பெறத் தேவையான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அந்த பங்கு ஒரு திங்களுக்குள் செயல்படத் தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மேற் சொன்னவை தவிர பின்வரும் இடங்களில் டீசல் பங்குகளைத் தொடங்குவதற்கான திட்டங்களும் கழகத்திடம் உள்ளன. அவையாவன:—

(i) நாகப்பட்டினம்—தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

(ii) கோடிக்கரை—தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

(iii) பூம்புகார்—தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

(iv) ஆர்க்காட்டுத் துறை— தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

[1979 ஏப்ரல் 20]

10. துறையின் திட்டங்கள்;

மீன் பிடிப்பில் மாற்று முறைகளைக் கையாளுதல் .—

மீன் பிடிப்பில் மாற்று முறைகளைக் கையாளும் பொருட்டு மீனவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்க பாச்சுதூரி வலைகளைத் தவிர பல்வேறு வகைகளான சுருக்கிழுப்பு வலை மிட் வாட்டர் தூரி வலை (Midwater Trawl), செவுள் வலை, கல்லா கூடுகள் முதலியன தயாரிப்பதற்காக உதவித் தொகை அளிக்கப்படும். இதற்காக 1979-80 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தில் 3.55 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

வழிகாட்டி விளக்குகள் அமைத்தல் :—

1979-80 ஆம் ஆண்டில் 0.76 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கீழ்க்காணும் இடங்களில் வழிகாட்டி விளக்குகள் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(i) வீரப்பாண்டிப்பட்டினம்—திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

(ii) ஏரிப்புறக்கரை—தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

(iii) மல்லிப்பட்டினம்—தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

(iv) வானமகாதேவி—தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

(v) செந்தாழை வயல்—தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

(vi) காரையூர்—தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

உப்பு நீரில் மீன் வளர்ப்பதற்கான பண்ணையும் கழிமுகப் பகுதியில் மீன் வளர்த்தலும்.

(அ) இரால் மீன் வளர்ப்பதற்கான முன்னோடித் திட்டங்களை இத்துறை செயல்படுத்தியதன் பயனாக 1977-78 ஆம் ஆண்டில் கோவளத்தில் 4.24 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் உப்பு நீரில் மீன் வளர்ப்பதற்கான பண்ணை அமைக்க அரசு அனுமதி வழங்கியது. இப்பண்ணை அமைக்கும் பணி 1979-80 ஆம் ஆண்டில் முடிவடைந்து விடும். இதற்காக 1979-80 ஆம் ஆண்டு திட்டத்தில் 2.50 இலட்சம் ரூபாய் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) இத்திட்டத்தின் பகுதியாக, அடையாறு மீன்பண்ணையில் தற்போதுள்ள ஆய்வுக்கூட வசதினை விரிவு படுத்துவதற்காக 1979-80 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தில் 0.35 இலட்சம் ரூபாய் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

1979 ஏப்ரல் 20]

(உ) மத்திய அரசு ஆதரவு பெறும் திட்டத்தின் கீழ் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கிள்ளை என்ற இடத்தில் 13.08 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் உப்பு நிரில் மீன் வளர்ப்பதற்கான பண்ணை அமைக்க மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இப்பண்ணை அமைக்கும் பணி 1979-80 ஆம் ஆண்டில் முடிவடைந்து விடும். இதற்காக 1979-80 ஆம் ஆண்டு திட்டத்தில் 6.89 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(எ) மேலும் சுமார் ஒரு ஹெக்டேர் பரப்பளவில் சிறு பண்ணைகள் அமைக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அங்கு மீன் வளர்ப்பதற்காக உள்ளூர் மீனவர்களுக்குத் தேவையான பயிற்சியும், தொழில் நுட்ப ஆலோசனைகளும் வழங்கி, மேற்படி பண்ணைகளை அவர்களிடம் ஒப்படைக்க கருதப்பட்டுள்ளது. இதற்காக 1979-80 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தில் 9.94 இலட்சம் ரூபாய் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

உள்நாட்டு மீன் வளம் :

மீன் குஞ்சு உற்பத்தி நிலையங்களை மேம்படுத்துதல்: —

தூண்டுதல் முறையில் முட்டையிட வைத்து அதிலிருந்து பொரிக்கப்படும் மீன் குஞ்சுகளை வளர்ப்பதற்கு வசதியளிக்க வேண்டிய மீன் பண்ணைகள், மீன் குஞ்சு வளர்க்குமிடங்கள், இனப் பெருக்க குட்டைகள், மீன் வளர்ப்புக் குட்டைகள் இவை தொடர்பான பிறவசதிகளை கீழ்க்காணும் இடங்களில் உருவாக்க அல்லது விரிவுபடுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது: —

(a) சிற்றாறு.

(b) பிலவக்கல்.

(c) பவானிசாகர்.

(d) மேல் அணை.

(e) சின்னாறு அணை.

(f) மேட்டூர் அணை.

(g) மணிமுத்தாறு.

(h) பாலாறு பொரந்தலையாறு.

(i) பேச்சிப்பாறை

(j) அமராவதி.

[1979 ஏப்ரல் 20]

மேற்கூறிய பணிகளை நிறைவேற்றி அங்கு மீன் குஞ்சுகளை உற்பத்தியை செய்வதற்காக 1979-80 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தில் 7.73 இலட்சம் ரூபாய் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ஜாடியில் குஞ்சு பொரிக்கும் பிரிவுகளை ஏற்படுத்துதல்:— மேட்டூர் அணையிலும் மணிமுத்தாறிலும் ஜாடியில் குஞ்சு பொரிக்கும் பிரிவுகளை ஏற்படுத்துவதற்காக 1979-80 வது ஆண்டுத் திட்டத்தில், ரூ. 2.68 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஜாடியில் குஞ்சு பொரிக்கும் முறையினை வழக்கமாக உள்ள முறைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் அம்முறை அதிக சதவீதத்தில் முட்டையிட்டு குஞ்சு பொரிப்பதற்கு உறுதி செய்யும்.

தூண்டுதல் முறை மீன் குஞ்சு உற்பத்தி நிலையங்களை நிறுவுதல்:— தூண்டுதல் முறை மீன் குஞ்சு உற்பத்தி முறையின் மூலம் குஞ்சுகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள திருக்காட்டுப்பள்ளியில் தூண்டுதல் முறை மீன் குஞ்சு உற்பத்தி நிலையங்கள் கூடுதலாக ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்நிலையம் தொடர்பான பணிகளை முடிப்பதற்காக 1979-80 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 3.50 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நீர்த் தேக்க மீனளங்கள்:— 1979-80 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தில் மீன் குஞ்சுகளை வளர்ப்பதற்குள் மீன்களை பிடிக்கவும் வேண்டி, புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட நீர்தேக்கத்தை அதாவது மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள பாலாறு பரந்தாலற்றில் மேற்கொள்ள கருதப்படுகிறது. இதற்காக 1979-80 ஆவது ஆண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 0.26 இலட்சம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

கல்வீப் பயிற்சி:

மீனளத்துறை, மீன் வளர்ப்பு வசதிகள், நிர்வாகம், புதிய வகை மீன்களைப் பிடித்தல், மீன் பதப்படுத்துதல் முதலியவற்றில் மேல் பயிற்சிப் பெறும் பொருட்டு, பம்பாயிலுள்ள மீனளக் கல்வி மத்திய நிறுவனம், கொச்சின், ஒருங்கிணைந்த மீனளத் திட்டம் சென்னை, கொச்சின், மீனளம், கப்பல் போக்குவரத்து, பொறியியல் தொழில் நுட்ப மத்திய நிறுவனம் ஆகியவற்றிற்கு துறை அதிகாரிகளையும் நிறுவனப் பணியாளர்களையும் முகமையில் அனுப்புவது, 1979-80 ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். இதைத் தவிர பல்வேறு வியாபார நிர்வாகம், திட்டமிடுதல், மேல் பயிற்சி ஆகியவற்றில் பயிற்சி பெற, உயர் மட்ட அதிகாரிகளும் அனுப்பப்படுவர். இத்தகைய பயிற்சித் திட்டங்களுக்காக, 1979-80-ல் ரூபாய் 10.3 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1979 ஏப்ரல் 20]

மீனவர் குப்பங்களுக்கு கிளைச் சாலைகள் போடுதல் : — மீனவர் குப்பங்களை நெடுஞ்சாலைகளுடன் இணைப்பதற்காக இணைப்புச் சாலைகளை ஏற்படுத்துவது, ஒரு அடிப்படையான இன்றியமையா வசதியாகும். அதனால், மீனவர்கள், தாங்கள் பிடித்த மீன்களை விரைவில் விற்பதற்காக அண்டையிலுள்ள விற்பனை நிலையங்களுக்குக் கொண்டு செல்லவும், தங்களது குழந்தைகளைப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்புவதற்கும், மருத்துவ உதவியை விரைவில் பெறவும் இயலும். நிதிவாயில்கள் போதியளவு இல்லாததனால், ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இணைப்புச் சாலைகள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. முக்கிய இணைப்புச் சாலைகளை ஏற்படுத்தும் பணியை நிறைவேற்றுவதற்குப் போதிய அளவு நிதி ஒதுக்க அரசு, தற்போது முடிவு செய்துள்ளது. 1979-80 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தில், இக்காரியத் திற்காக, நெடுஞ்சாலைகள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 20.00 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

விரிவாக்கம் : — மீன் பதனிடுதல், மீன் வளர்ப்பு உத்திகள் முதலியவற்றின் தேவை மற்றும் அனுகூலங்கள் பற்றி மீனவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவது, விரிவாக்கப் பிரிவின் நோக்கமாகிறது. சென்னைபில் ஏற்கெனவே செயல்பட்டு வருகின்ற விரிவாக்கப் பிரிவு ஒன்று தவிர, இந்திய அரசு நிதியுதவியுடன் தூத்துக்குடியில் விரிவாக்கப் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேற்கொண்டும், ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்திய அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. அதுபோன்ற பிரிவு ஒன்றை தஞ்சாவூரில் ஏற்படுத்தக் கருதப்படுகிறது. இக்காரியத்திற்காக, 1979-80 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 1.14 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டங்கள்.

மீன்பிடி துறைமுகங்களும், மீனைக் கரை சேர்ப்பதற்கான தோணித் துறைகளும் : — இயற்கையின் சீற்றத்தினால் ஏற்படும் புயல், சுழற்சாற்று முதலியவைகளினால் ஏற்படும் கடல் கொந்தளிப்பிலிருந்து இயந்திரப் படகுகளைப் பாதுகாக்கவும், அவைகளை நிறுத்தி வைக்கவும், பிடித்த மீன்களை இறக்கவும், கடலூர், நாகப்பட்டினம், மண்டபம், இராமேஸ்வரம், தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களில் துறைமுகங்களையும், தோணித்துறை வசதிகளையும், மீன் துறை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதைத் தவிர, தற்போது கீழ்க்கண்ட இடங்களில் இதைப்போன்ற வசதிகளும் மேம்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

[1979 ஏப்ரல் 20]

சென்னை—தலைமை மீன்பிடி துறைமுகம்.

மல்லிப்பட்டினம்—சிறிய மீன்பிடி சிறிய தோணித்துறை.

கோடிக்கரை—சிறிய மீன்பிடி சிறிய தோணித்துறை.

மேற்சொன்ன மூன்று இடங்களில் சென்னையிலுள்ள மீன்பிடி துறைமுகம் இந்திய அரசிடமிருந்து நேரடியாக நிதி பெற்று மத்திய துறை திட்டமாக சென்னைத் துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகத் தால் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மல்லிப்பட்டினம், கோடிக்கரை ஆகிய இடங்களிலுள்ள மீன்பிடி தோணித்துறைப் பணிகளை முடிப்பதற்காக 1979-80 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 8.58 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

மீன்பிடி தொழில் அடிப்படை வசதிகள் மேம்பாடு :

கடலோர மீன்பிடி கிராமங்களில் மீன்பிடி தொழிலுக்கான அடிப்படை வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காக ரூ. 28 இலட்சத்திற்கு மேற்படாத மதிப்புள்ள திட்டங்களுக்கு 75 சதவீத மானியம் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டம் ஒன்றின்கீழ் நிதியுதவி அளிக்க மத்திய அரசு முன் வந்துள்ளது. இந்த உதவியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள பழையாறு, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள வாலிநோக்கம் ஆகிய இடங்களில் மீன்பிடி தொழிலுக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகளைப் பெருக்கும் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். ரூ. 52.045 இலட்சம் மொத்தச் செலவில் இரண்டு திட்டங்களுக்கும் இந்திய அரசு நிர்வாக ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. மாநில அரசு 1978 அக்டோபர்-நவம்பரில் இரண்டு பணிகளுக்கான நிதி ஒப்புதல் அளித்தது. மாநில துறைமுகத்துறைக்கு இந்தப் பணிகள் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. தொடக்கப் பணிகள் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1979-80-ல் இந்த இரண்டு பணிகளையும் செயல்படுத்துவதற்குத் தேவைப்படும் தொகை மாநிலத் துறைமுகத் துறையிடம் கொடுக்கப்படும்.

மத்திய துறைத் திட்டங்கள்.

மலைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம் :

இத்திட்டத்தின்கீழ், 1978-79 ஆம் ஆண்டில், உதகமண்டலத்தில் ஃபிஷ் டேலில் (Fish Dale) ஆய்வுக்கூடக் கட்டிடமும் மீன் காட்சி சாலையும் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. வில்சன் மீன் பண்ணையில் கூடுதல் மீன் பண்ணை வசதிகளுக்கான பணிகள்

1979 ஏப்ரல் 20]

முடிவடையும் நிலையில் உள்ளன. இதற்காக 1978-79ஆம் ஆண்டில் ரூ. 1.75 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. உதகமண்டலத்தில் ஒரு மீன் காட்சிசாலை கட்டுவதற்காக ரூ. 1.78 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பணி 1979-80ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்படும்.

மீனவர்களுக்கு வீட்டு வசதி :

இத்திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாடு அரிசன வீட்டுவசதி வளர்ச்சிக் கழகத்தினால் இதுவரை 3,695 வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1978-79ஆம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீட்டில் இதற்காக ரூபாய் ஒரு கோடியும், 1979-80ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ஒரு கோடி ரூபாயையும் ஒதுக்கியுள்ளோம். இந்த இரண்டு நிதி ஒதுக்கங்களுடன் 3,140 வீடுகளைக் கட்டி முடிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

சமுதாயக் கூடங்கள் கட்டுதல் :

தென் சென்னையில் நொச்சிக்குட்டத்தில் ஒரு சமுதாயக் கூடமும், வட சென்னையில் ஒரு சமுதாயக் கூடமும் ஒவ்வொன்றும் ரூ. 1.65 இலட்சம் செலவில் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுக்கூட்டங்கள், திருமணம், ஏனைய பொது சமுதாயத் திட்டங்களை நடத்துவதற்கும், வெள்ளம், புயல், தீ போன்ற இயற்கைச் சீற்றங்கள் ஏற்படும் காலத்தில் பாதுகாப்பு இடமாக உபயோகப்படுத்திக்கொள்வதற்கும் மீனவர்கள் இந்தக் கூடங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

புயல் நிவாரணம் :

1978ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 24ஆம் நாளன்று புயல் காற்று பாம்பன் அருகே தமிழ்நாட்டு கடற்கரையைக் கடந்ததன் விளைவாக திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் மீன்பிடி படகுகளுக்கும் கருவிகளுக்கும் பரவலாகச் சேதமேற்பட்டது. 1,718 நாட்டுப் படகுகள் காணாமற்போயின அல்லது சேதமடைந்தன ; 527 இயந்திரப் படகுகள் ஓரளவிற்குச் சேதமடைந்தன ; 130 இயந்திரப் படகுகள் மூழ்கிப்போயின அல்லது முழு உதுமாகச் சேதமடைந்தன.

[1979 ஏப்ரல் 20]

3,057 மீன்பிடி வலைகள் காணாமல் போயின அல்லது சேதமடைந்தன. பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்களுக்கு கீழ்க்கண்ட வீதத்தில் அரசு உடனடி நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொண்டது.

(ரூபாய்)

1. கட்டுமரம் ..	முழுவதும் சேதமடைந்தவைகளுக்கு ஒவ்வொன்றிற்கும்.	2,000
	ஒரு பகுதி சேதமடைந்தவைகளுக்கு ஒவ்வொன்றிற்கும்.	1,000
2 நாட்டுப் படகு கள், படகுகள்.	முழுவதும் சேதமடைந்தவைகளுக்கு ஒவ்வொன்றிற்கும்.	4,000
3. நைலா ன் வலைகள்.	முழுவதும் சேதமடைந்தவைகளுக்கு ஒவ்வொன்றிற்கும்.	3,000

உதவித் தொகையில் 50 சதவீதம் கடனாகவும் எஞ்சிய 50 சதவீதம் உதவித் தொகையாகவும் வழங்கப்பட்டது. நிவாரணம் அளிப்பதற்கு ரூ. 50.00 இலட்சத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. இத்தொகை பின்வருமாறு ஒதுக்கப்பட்டது :—

(ரூ. இலட்சம்.)

இராமநாதபுரம் ..	39.00
திருநெல்வேலி ..	5.75
தஞ்சாவூர் ..	3.00
புதுக்கோட்டை ..	2.25

மீனவர்களுக்கு மீன்பிடி படகுகள், கருவிகளை மீட்டுத்தரும் நோக்கத்துடனும், அரசுக்கு ஏற்பட்ட பெரிய நிதி இழப்பைக் குறைக்கும் நோக்கத்துடனும், மூழ்கிய படகுகளை அழிவினிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக இராமேஸ்வரம் தீவில் நிலவும் மோசமான நிலைமையை ஆய்வு செய்வதற்கு செயல் (Task force) குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. படகுகள் எந்த இடத்தில் மூழ்கியுள்ளன என்பதைக் கண்டறிந்து அவற்றை அழிவினிருந்து காப்பாற்றி கரைக்குக் கொண்டு செல்ல இந்தியக் கப்பற்படையும், பொதுப்பணிப் பொறியியல் கழகமும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டன. படகுகளை மீட்கும் பணி 1979ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 18ஆம் நாளில் முடிவடைந்தது. கப்பற்படையால் மூழ்கிய படகுகளை அழிவினிருந்து காப்பாற்ற முடிந்தது.

1979 ஏப்ரல் 20]

பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்களுக்கு ரொக்கத் தொகை, நைலான் நூல் ஆகியவை வழங்கும் பணி இன்னும் நடந்தேறி வருகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் 29,01,386 ரூபாய் வழங்கப்பட்டுள்ளது. புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் 2,90,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள நைலான் நூல்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்களுக்கு 13,52,708 ரூபாய் மதிப்புள்ள நைலான் நூல்களை மேலும் வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் துன்பங்களை உடனடியாகப் போக்குவதற்கு சாத்தியமான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் துறை எடுத்துள்ளது.

முடிவுரை :

மேற்சொன்ன குறிப்பில், நமது மீனளத் துறையின் வளர்ச்சி பற்றியும், நமது மீனவர்களின் நல்வாழ்வு பற்றியும் இந்த அரசின் பொதுக் கொள்கைகளை விளக்க நான் முயற்சி செய்துள்ளேன். கொள்கை விளக்க வரம்பிற்கு உட்பட்டு 1979-80 ஆம் ஆண்டில் நாங்கள் செயல்படுத்த உத்தேசித்துள்ள பல்வேறு திட்டங்களின் விவரங்கள் வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கைகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில் மதிப்பிக்குரிய உறுப்பினர்கள் தங்களின் ஒத்துழைப்பை நல்க வேண்டுமென நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

